( ) உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

சித்தாந்தசரபம் - அஷ்டாவதானம்

பூவை - கலியாணசுந்தரமுதலியாரவர்கள்

இயற்றியது.

மகாமகோபாத்தியாய, டாக்டர்

உ. வே. சாமி...

அனுமதியுடன் ...

பண்டிதமித்திரயந்திரசாலை.

(இரண்டாம்பதிப்பு)

பிலவங்க ஞு - ஆவணிமீ. 1907

 [இதன்விலை அணா - 8.

சுத்தாத்துவிதசித்தாந்தகுருமூர்த்தி.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உபோற்காதம்.

"வேதம் பசுவதன்பால் மெய்யா கமநால்வ
ரோதுந் தமிழதனி னுள்ளுறுநெய்—போதமிகு
நெய்யி னுறுசுவையாநீள்வெண்ணெய் மெய்கண்டான்
செய்ததமிழ் நூலின் றிறம்:"

அநாதிமுத்தனாகிய முதல்வன் அநாதிபெத்தர்களாகிய ஆன்மாக்களின் பொருட்டு அநாதியில் திருவாய்மலர்ந்தருளிய வேதத்தினை மூலமாகவுடையசிவாகம பூதசாரமான பன்னிரண்டு சூத்திரங்களையுடைய ஞானசாஸ்திரஞ் சிவஞானபோதமேயாம். இது வடமொழியிலுந் தென்மொழியிலு முள்ளது. திருவருட் பெருஞ்செல்வர்களாகிய சமயகுரவர்கள் நால்வர்கள் அநுபவித்ததும் இஞ்ஞானசாஸ்திரப் பொருளேயாம். விவேகாதி சர்வசாதன சம்பந்நரான மற்றைய நாயன்மார்கள் அநுபவித்ததும் இஞ்ஞானசாஸ்திரப்

பொருளேயாம். நிஷ்காமாதிகாரிகளாகிய ஒன்பதின் நாயன்மார் அநுபவித்த பெரும்பயனும் இஞ்ஞான சாஸ்திரப் பொருளேயாம். ஞானதான வள்ளல்களாகிய சந்தானகுரவர்கள் அநுபவித்ததும் இஞ்ஞானசாஸ்திரப் பொருளேயாம். திருவொற்றியூரின்கண்ணே ஞானசமாதி தந்து திருக்கொலு வீற்றிருந்தருளுந் தவராஜசிங்கமாகிய பட்டினத்துச் சுவாமிகளாகிய துறவறசிகாமணி பெற்றபயனும் இஞ்ஞானசாஸ்திரப் பொருளேயாம். நின்மல நிஷ்டானுபூதிச் செல்வராகிய தாயுமான சுவாமிகள் அநுபவித்ததும் இஞ்ஞான சாஸ்திரப் பொருளேயாம். திருநெறித் தமிழ்முறை பன்னிரண்டின் கருத்தும் இஞ்ஞானசாஸ்திரப்பொருளேயாம். இஞ்ஞானசாஸ்திரத்தினுக்கு மேலுமொரு ஞான சாஸ்திரங் காலத் திரயத்து மில்லை யென்பது மெய்ஞ்ஞானிகள் துணிபு. மனிதப் பிறப்பினை யெடுத்ததினலடையவேண்டிய முக்கிய பிரயோசனம் இச்சாஸ்திரத்தா லல்லது வேறு சாஸ்திரத்தாற் கூடாதென்பது சத்தியம்.

இத்தகைய மூதனூலாகியஞானசாஸ்திரந தமிழிலிருந்தும, இச்சாஸ்திரத்தினுக்கு வழிநூல் சார்பு

நூல்கள் பலவேறுபட்டும், இவையாவும் பத்திய ரூபங்களாயிருத்தலினாலேயும், இவைகட்கு ஏற்பட்டுள்ள வுரைகள் விஸ்தாரமான பரிபாஷைக் கலப்பா யிருத்தலினாலேயும், இலக்கியவிலக்கண நன்குகற்ற விதது வான்களிற் சிலரேயன்றி மற்றையா பலரும இச்சாஸ்திரங்களிற் பழகாது வாணாளை வீணாளாகக் கழித்து வருகின்றன ரென்பது யாருமறிநததே. ஆகையால் எத்தகையரு மெளிதிலுணர்நது உண்மைதேர்நது உய்தற் கெளிய செநதமிழ் வசன நடையில எது திருட்டாநத பூரவகமாயும், ஆட்சேப சமாதானங்களுடனும் பரபட்ச சுபட்சமாய்ச சித்தாந்த வசனபூஷணம் என்னுஞ் சாஸதிரததினை யியற்றித தமிழ்நாடு முழுவதும் சுத்தாத்துவித சித்தாந்த வைதிகசைவ மணம் பரிமளிக்கும்படி வெளியிடலாயிற்று.

82 [illegible] } மணவாளசு
சென்னை

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அநுக்கிரமணிகை.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

பதிலிலக்கணம்.

தெய்வவணக்கம்.

சுத்தாந்தத் தனிநிலைக்காங்குரு நாயனருட் டுணைவாயந்த
பித்தமில் புறச்சமயப் பிணைகடொரீஇ யகற்றிவந்த
முத்தாந்த மிதுவென்ன முடிபொருட்குக் காட்டாருஞ்
சித்தாந்த வசனபூஷணப் பனுவல் செயப்பயமால.

சித்தாந்தம்.*

அவனவளது என்னு [illegible] பல்வேறு
மாயகாரிய நுபப்பிரபஞ் [illegible] முபாதான

* சித்தாந்தம - முடிந்த முடிபு.

தினின்றுந் தோன்று முறையிற்றோன்றி,நிற்குமுறையினின்று,ஒடுங்குமுறையிலொடுங்கிவரக்காண்கையா லிவ்வுலகத்திற்கு நிமித்தகாரணமாகிய பதி † யொருவனுளன்.

உலகாயதன் மதம்.

பிரகஸ்பதி பகவான் முதலியோ ரிப்பிரபஞ்சமாதியே நிலைபெற்றுளதென்று சொல்லுகையா லொருபதியாற்றோன்றி நின்றொடுங்கு மென்பதடாது.

மறுப்பு.

நித்திய மென்கிற பிரபஞ்ச மநித்தியமென்று காட்டிடற் கனுமான முதலிய பிரமாணங்களாற்றுபிக்கவேண்டுவதில்லை. என்னை ? பூக்காரியமா யிவ்வுலகிற் பொருந்திய பொருள்களெல்லாம் பூமியின் கண்ணே கண்டமுறையின் முதல்வனாக்கற்பத்தினுற்பத்தி [illegible] ப் பிரத்தியட்சப் பிரமாணமாகச் சிறுசத்தி [illegible] சூத்திரங்களாற் காண்டலின்.

† பதி - கா [illegible] யா காத்தல், தி - வினைமுதற் பொருள் விகுதி.

உலகாயதன் மதம்.

பிரபஞ்சந் தானேதோன்றி நின்றழிதலைத் தன்னி யல்பாகவி லோரா பதி வேண்டுவதில்லை.

மறுப்பு.

இயல்பாயிருக்கும் பொருட்கு ஒருபோதுண் டாகி யொருபோதின்றாகிக் காரியப்படுந் தன்மை யில்லை.

உலகாயதன் மதம்.

ஆடைநாந் தோன்றிநின் றழிதலை யியற்கை.

மறுப்பு.

காரியப்படுமாகி லெப்பொழுது தலைதியல்பன்றாம்.

உலகாயதன் மதம்.

பூதகாரியமே தொழில். பூதங்களியல்பாகையா லெப்பொழுதுமொரு சுபாவமாயிருக்கத்தக்க பூதங் கள் தாமே தொழில்களையெல்லா முண்டாக்காநிற் கும்.

மறுப்பு.

பூதங்கள் சடமானவாற் றாமே தொழிற் படா; தொழிலையுண்டாக்குவா னொருபதிவேண் டும்.

உலகாயதன் மதம்.

பிருதிவி அப்பு தேயு வாயுவென்னு நான்கு பூதங்களுங்கூடின சமவாயத்தினால் சகலமுந் தோன்றி நின்றழிவுமாகலானவைகட் கந்நியமாக வோர் பதிவேறின்றாம்.

மறுப்பு.*

நான்கு பூதங்களும் யோகமாய் முக்கொரு[illegible]ற் பகுதலின்றி வாயினுந் தொழிலின்கண் காரியப்படுத்[illegible]மாற்றலில்லை. இவைபோன்று, முகவொழிந்த ப[illegible]னுமி யேயமபாடுடைய வொருவனே யிவைமுறைக [illegible]யிற் படுத்தவேண்டும்.

சௌத்திராந்திசன்மதம்.

பஞ்சகந்தங்களுங் † கூடின சமவாயத்[illegible] உருவை ‡ அநவயமின்றி வழங்கினவாறு செயல்[illegible]ான கின சாயிற பிரபஞ்சந் தோன்றும்.

* இதனுண் மீமாஞ்சகரும் அடக்கப்பட்டனர்.

† பஞ்சகந்தமாவன:—உருவகந்தம் பூதபௌ[illegible]ா தாய நான்குமாம், குறிப்புக்கந்தம் சோத்திராதி[illegible]ந்த வொன்றுமாம், விஞ்ஞானகந்தம் அந்தக்கருவிகள்[illegible]மா றியுமாம். வேதனைக்கந்தம் குசலாகுசலதனை, அகுச[illegible]ன,

மறுப்பு.

தோற்ற மில்பொருட்கோ வுள்பொருட்கோ முயலிற் கோடுபோல வில்லாத தொருகாலு முண்டா

குசலாகுசலவேதனை யென மூன்றும், அவற்றுள் குசலவேதனை சுகவறிவு, அகுசலவேதனை துக்கவறிவு, குசலாகுசலவேதனை சுகதுக்கவறிவு. பாவமகக்கம் புண்ணியம் பதனும் பாவம் பத்துமாம் புண்ணியம் பத்தாவன அருள், அவாவினமை, விருப்பமென மனத்தானிகழ்வனவும், இனியவைகூறல், மெய்ம்மைகூறல், பயனுளகூறல், அறமுறைத்தலென வாக்கானிகழ்வனவும், வணக்கம், ஈகை, சுவஞ்செய்தலெனக் காயத்தானிகழ்வனவுமாம். பாவம் பத்தாவன தீயன சிந்தித்தல், ஆசை, கோபமென மனத்தானிகழ்வனவும், கடுஞ்சொல், பொய்கூறல், பயனில்சொல், கோட்சொல்லுதலென வாக்கானிகழ்வனவும், களவு, கொல்லுதல், வீண்செய்கை யெனக் காயத்தானிகழ்வனவுமாம். ஆகப் பற்சகந்தவிரிவு பதினெட்டு.

‡ உருவமாவது பிருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயுவெனப் பூதவுரு நான்காயும், வலி, கந்தம், இரதம், வன்னமென உபாதாயவுரு நான்காயு மிருவகைப்படும். அருவமாவது புலன்கள் பொறிவழியோடி யறிய வதனைக்கண்டது சித்தவருவென்றும், அங்ஙனங்கண்ட பொருளை நன்றென்றுந் தீதென்றுங் காண்டல் கவமவருவென்று மிருவிதமாம். வீடாவது இராகாதி குணங்கள் பொன்றக்கெட்டு முத்தியின்ப மடையாது

காது. எப்போது முண்டாயிருப்ப தொன்று புதிதாகத் தோன்றவேண்டுவதில்லை. வியத்திரூப மெனகிற காரியரூபத்தினுள்ள தின்றிச் சத்திரூப மென்கிற காரணரூபத்திலிலது மின்றி யிருப்பதொரு பதார்த்த முண்டாகிலச சத்தாயுள்ள காரணத்தை யுபாதான மாகக்கொண்டு காரியரூபமாகிற பிரபஞ்சம முதல்வனு முண்டாக்கல கூடும். உவாப்பூமியிலு வித்துண்டா யிருந்ததாயினு மதனிடத் தங்குரோற்பத்திககுக் காரணமின்மையினில்லை. பசுவின் கொம்பி லங்குரோற்பத்திக்குக காரணமுண்மையிற காரியமாகிய ஙானலவ்விடத் துண்டாம். எதுபோலெனின? பூமியிற் படத்திற்குங கடத்திற்குங் காரணமான தந்துவு மிருத்துவு முண்டாயிருக்கவுந் தாமே படமுங் கடமுமாகாமல் முறையே தந்துவாயனலுங் குலாலனு மப்

சேட்டைகெட முசரியடையு மென்றது குற்றவீடெனறும், பஞ்சகந்தங்களுஞ் சந்தானத்துப் பொன்றக் கெட்டடைவது கந்தவீடென்று மிருவகைப்படும். வழக்கென்பது உள்வழக்கில்வழக்கென் றிருவகைப்பட்டுத தொகையுண்மை வழக்கு, தொகையின்மைவழக்கு, தொடர்ச்சியுண்மைவழக்கு, தொடர்ச்சியினமைவழக்கு, மிகுததுணையுண்மைவழக்கு, மிகுத்துணையினமை வழக்கென வாறும்.

படமுங் கடமுமாமாறு உபாதான காரணமாயையினி ன்றும் பிரபஞ்சம் பதியாலுண்டாம்.

மாத்திமிகன் மதம்.

ஒரு காரணத்தினின்றும் பிரபஞ்சகாரியமானது தோன்றுமிடத்துத் தானேதோன்றித் தானேயழியும்:

மறுப்பு.

என்றுமுள்ள காரணப்பொருட்கு நாசமில்லை, நாசத்தையடையின் மீளவுமுண்டாகாது.

சமணன் மதம்.

காரிய மழிந்துபோம், காரணமழியாமற்கிடக்கும்.

மறுப்பு.

காரண முன்பொருளாகக் காரியமுமதன்கட் சூக்கும ரூபமாகவுள்ளதாய்ப் பின்னர் தூலரூபமாய் விளங்கித் தோன்றும். இவையொரு பதியாலாம்.

பாட்டாசாரியன் மதம்.

தேகங்களின் தோற்றமுநாசமுங்கண்டோமன்றி யுலகிற்குத்தோற்றமுநாசமுங் கண்டோமில்லை.

மறுப்பு.

பிரபஞ்சமானது பிருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாயமாதியாயிருக்கும். பஞ்சபூத பரிணாமமாகிய தேகாதிகளொன்றிலே யொன்று தோன்றி யழிகை யாற் பிரபஞ்சத்தினுக் கழிவுண்டாமெனா அத்தேகாதிகளே யறிவிக்கும்.

பாட்டாசாரியன் மதம்.

பிரபஞ்சத்திலொருதேசமழியாமனிற்கும். முற்று மழியக் கண்டதில்லை.

மறுப்பு.

பூமியிற் சொரியும் விதைகள் கார்காலத்தில் முற்றுந் தோன்றி வேனிற்காலத்தில் முற்றுமழியு மது போற் சிருட்டிகாலத்திற் பிரபஞ்சமுற்றுந் தோன்றிச் சங்காரகாலத்தின் முற்றுமழிந்து காலத்தான் மாறும்.

காலவாதி மதம்.

காலமே பிரபஞ்சத்தை யுண்டாக்கித் திதித்துச் சங்காரத்தைச் செய்யும். பின் அதுவே நித்தியமா யிருக்கு மாகலின் காலமே பதி.

மறுப்பு.

காலஞ் சடமாகையினுற் பிரபஞ்ச காரியங்களை யுண்டாக்குவதற்கோர் பிரஞ்ஞையில்லை. நிமித்த காரணமாகிய பதியினேவலாற் காலந் துணைக்காரணமேயாம்.

தார்க்கிகன் மதம். *

அணுப்பரிணமமான பிரபஞ்ச மழிந்தபின்னரும் பரமாணுக்களாய்ச் சூக்குமத்தினின்றுங் கன்மங்களுக் கிடாகவொவ்வொரு காலங்களிற் பிரபஞ்சமாகத் தோன்றி நின்று ஒவ்வொரு காலங்களிலழியாநிற்கும்.

மறுப்பு.

கன்மமும் பரமாணுவுஞ் சடமாகலின் விதியையறிந்து பிரபஞ்சகாரியத்தைத் தாமாகத் தோற்றுவிக்கா. அன்றியும் பரமாணுக்கள் சங்காரகாலத்துச் சேரவழியும்.

---

* இவ்வணுகாரணவாதஞ் சௌத்திராந்திகன், வைபாடிகன், ஆசீவகன் முதலியவர்க்கு மொக்குமேனுந் தலைமைபற்றித் தார்க்கிகன்மேல் வைத்துக் கூறியது.

நியாயவைசேடிகன் மதம்.

காரணமான பரமாணுக்கள் பிரளயகாலத்து நாசமடையிற் காரியப்பிரபஞ்ச முண்டாவதற் கேதுவில்லை.

மறுப்பு.

காரணமாகிய மாயை நித்தியமாகலிற் காரியமாகிய பிரபஞ்ச முண்டாகலாம்.

நியாயவைசேடிகன் மதம்.

பிரபஞ்சத்திற்குக் காரணம் மாயையன்று. பரமாணுவேயாம்.

மறுப்பு.

காரியமாகிய வுருவமும் ஏகதேசமும் பரமாணுவிற் காண்டலா லவை யல்லாத மாயையே காரணமாம்.

நியாயவைசேடிகன் மதம்.

பரமாணுக்களைக் காரியமென்று சொல்லவேண்டுவதில்லை.

மறுப்பு.

காரியவுருவமான வெல்லாம், மண்குட முதலியபோல வழியுமென்னு மேதுவினாற் பரமாணுக்களவ

யவத்தாகக் காணப்படுகையால பிரளயகாலத்து நாசமாம். தனக்கொருகாரணமின்றி யவ்யவப்படாத மாயையிலேயே பிரபஞ்ச காரியங்களுண்டாம். எதுபோல வெனில், சூக்குமவுருவமாகிய வித்தினின்றுந் தூலமாகிய சாகோபசாகைகள் பத்திரபுட்பங்கள் அதிரிசியமாகவுந் திரிசியமாகவுங் காணப்படுதல், அணுக்களிடத்துக்காணப்பெறாது திரிசியமொன்றே காணப்படுகையா லணுவிலுண்டாகா. சத்திரூபமாய் முன் சூக்குமத்திருந்த பிரபஞ்சம் வியத்திரூபமாய் மீண்டுஞ் சத்திரூபமாய் மாயையிற்றோன்றி யொடுங்கும்.

நியாயவைசேடிகன் மதம்.

மரங்களினின்று முதிர்ந்த விலைகள் மீண்டு மரங்களிலேயே சென்றொடுங்குமேல் மாயையிற் பிரபஞ்சம் வருவது மொடுங்குவதாகும்.

மறுப்பு.

காரியரூபமானவைமெல்லாஞ் சூக்கும ரூபமாவக் காரணத்தினின்று மீளவுண்டாம். மரங்களினுதிர்ந்த விலைகள் சத்திரூப காரணமாய மரத்திற்றோனே நிலைபோ றுடைமையெனலாம். காரியப்பட்ட மரங்களுக்குக் காரணமாக விருக்கிற பிருதிவியிலொடுங்கித்

தாமீளத் தோன்றுதற்குரிய பிறகாரணங்களாகிய கன்மங் கால் முதலிய கூடியவழியனந்தபத்திர சத்திரூபமாகிய மரத்தில் வேறு வேறிலையாகத் தோன்றும் அன்றியுங் கடலின்கண் வாயுவினாற்றோன்றும் அலைநுரை குமிழி முதலியன மீண்டு மக்கடலினிடத்தே லயித்து வருமாறு முதல்வனது சத்தியான் மாயையினின்றும் பிரபஞ்சம் தோன்றி லயித்துவருதலேயுண்மை.

பிரபாகரன் வினா.

மாயையிற்றோன்றுமென்ற பிரபஞ்சமாதியோ அநாதியோ ?

விடை.

காலத்திரயத்துமுள்ள மாயையின் காரியஞ் சத்திரூபத்தினும் வியத்தி ரூபத்தினு நிலைபெற்றுச் சத்திரூபம் விரிந்து வியத்தி ரூபமாக வருதலாற் பிரவாகவநாதி, முதல்வனாற் சடமாகிய மாயையின் சத்திரூபம் வியத்திரூபமாக வொருகாலத்திற் காரியப்படுகையா லாதியுமாம்.

நிரீச்சுரசாங்கியன் மதம்.

உலகந் தனக்கு முதற்காரணமாகிய மாயையி னொடுங்குவதன்றி நிமித்தகாரண னொருவ னுண்

டென்று மவன்மாட் டொடுங்குமென்றுங் கூறுத லடாது, யாது யாண்டொடுங்கு மஃததனி னுற்பத் தியாமென்னு மவிநாபாவத்தான் மாயையி னொடுங் கிய வுலகத்தை மாயையே தோற்றுவிக்கும்.

மறுப்பு.

மாயையு முலகமும் வித்துமங்குரமும்போலு மாகலின் வித்துக்காதாரமாகிய நிலங்குளிர்ந்தவழி யதன்கண் வித்துள்ளதாக வதினின்று மங்குரந் தோன்றியவாறுபோல மாயை தனக்காதாரமாய் நின்று தோற்றுவிக்கு முதல்வனது சத்தியின்க ணுள் ளதாய் நிற்றலா லஃதச்சத்தி சங்கற்பித்தவழி யவ ரவர் வினைக்கீடாக வவ்வக்காரியங்களை யவ்வவ்வியல் பிற் பிறழாமற் பயக்குஞ் சதுரப்பாடுடைத்தாம். அல்லுழியுடைத்தன்று. நிலங்குளிர்ந்தவழி யதன் கட் கிடந்தன்றி வித்து முளையைத் தோற்றுதலாறு போலும். ஆகலின் மாயையி னொடுங்கித்தோன்றிய வுலக மதற்காதாரமாய் நின்ற முதல்வன் சத்தியினொ டுங்கித் தோன்றியதேயாம்.

நிரீச்சுரசாங்கியன் வினா.

முதல்வன் பிரபஞ்சகாரியத்தை யுண்டாக்குமி டத்துத்தானே யுண்டாக்குவனோ? ஒருகாரணத்தி னுண்டாக்குவனோ?

விடை.

பிரபஞ்சத்தைக் காரியப்படுத்து மிடத்துமுதல் வன்காரணத்திளின்றுங் காரியங்களை யுண்டாக்குவன் அக்காரணம் முதற்காரணம், துணைக்காரணம், நிமித் தகாரணமென மூவகைப்படும். ஒருகுடத் திறைக்கு மண் முதற்காரணம், திரிகை துணைக்காரணம், குலால னிமித்தகாரணம் அவைபோற் பிரபஞ்சத்திற்கு மா யை முதற்காரணம், சத்தி துணைக்காரணம், முதல்வ னிமித்தகாரணம்.

பாஸ்கரியன் மதம்.

அருவத்தி லுருவம் வராது, அவிகாரத்தில் விகா ரம் வராது ஆகலின் மாயையிற் பிரபஞ்சம்வராது.

மறுப்பு.

அருவமான வாகாயத்தில் வாயுமுதலிய பேதங் களும், மேகங்களும், மின்னல்களும், இடிகளுந் தோ ன்றுமாறுபோற் றோன்றும்.

புத்தன் வினா.

மாயையினின்று பிரபஞ்சமுண்டாம்வகை யெவ் வாறு?

விடை.

பூமியின்கண் மண்ணின் விகாரமாகிய கடாதிகாரியங்கள் குலாலனு* லுண்டாக்கப் படுமாறுபோல, தான்கருதிய சகத்திலுண்டாய காரியமெல்லாந் தத்தங் காரணங்களிலே யுதிப்பிப்பன்.

புத்தன் வினா.

அருவமாய பதி யொருதொழிலை யெவ்வாறியற்றுவனோ ?

விடை.

அமூர்த்தமாய் அப்பிரதிபட்டமாய் நிராகாரமாய் நிராகுல காலமானது தாத்துவிக சகல பிரபஞ்சங்களையுந் தோற்றுவித்து நிறுத்திப் போக்குவிக்குமாறு பதியியற்றுவன்.

ஆசீவகன் வினா

நிர்விகாரியாய பதி முத்தொழிலைப் புரியுமிடத் தவனுக்கவை பாரமாகாதோ ?

---

* முதல்வன் பிரயோசக (ஏவுகிற) கர்த்தா, குலாலன் பிரயோச்சிய (ஏவப்படுகிற) கர்த்தா ஆகலிற் பிரதிஞ்ஞாவிரோதமின்று.

விடை.

யாவனொருவன் கற்கப்பட்ட வேதாகமங்களின் சத்தம்அத்தமாய விரண்டுங் கற்றவனறிவிலேயிருந்து வருத்தமற வவனிடத்திற்றோன்றி யொடுங்குமுறைபோலவும், சாக்கிர முதலியவவத்தைகளைந்தும் ஆன்மாவினிடத்துப் பிரயாசமற வொடுங்கித் தோன்றுமுறைமைபோலவு முதல்வனிடத்துப் பாரமின்றித் தோன்றும்.

புத்தன் வினா.

சங்காரகாலத்துப் பதியினிடத் தொடுங்கின வான்மா மீளவுந் தோன்றுவானேன்?

விடை.

மலநீங்காது தனுமுதலிய வுபசம்மாரப்படுகையாற் புனருற்பத்தியாகவேண்டியதாயிற்று.

புத்தன் வினா.

ஆன்மாக்களுக்கு மலங்களுக்கு மழிவில்லையாயின் சங்காரகாலத்திற் சங்காரப்பட்டவையாவை?

விடை.

ஆன்மாக்களுக்கநாதியிலே மறைப்பையுண்டாக்கி மயக்கிக்கொண்டுநிற்கிற ஆணவமலத்தின் சத்திகளை

அற்பமேர நீக்குகிற மாயையிற்காரியமாகு முப்பத்தொருதத்துவங்களு மழியும்.

பாஞ்சராத்திரி வினா.

சிருட்டிக்குப் † பிரமனாக திதிக்கு விண்டுவாக சங்காரத்திற்கு உருத்திரனாக, முக்காலத்திற்கு முத்தொழிற்குஞ் சங்காரகர்த்தாவே யுளனென்ன லெவ்வாறு? பிரம விண்டுகள் தங்கள் பதத்தி னிலைபெறவிராரா?

விடை.

சிருட்டி திதி நிமித்த முண்டானவர் நிலைபெற்று நிற்கிற பிரபஞ்சஞ் சங்காரப்படாது ஆகலினவர்களு பசம்மாரப்படுவார்.

பாஞ்சராத்திரி வினா.

சிருட்டி திதிக்கர்த்தர்க ளுபசங்காரப்படின் சிருட்டியாதி கிருத்திய மொழிக்குமாபிரபஞ் சதுர்யமாய் விடாதோ?

† இரணிய கருப்பமதத்தையு மறுத்தற்பொருட்டிப் படைப்புக் கடவுளாயு முடன் கூறப்பட்டது.

விடை.

தனக்கீடில்லாத முதல்வன் சிருட்டி திதி கர்த்தர்களையும் பிரபஞ்சத்தினையுஞ் சங்கரித்து நிற்கையாலும், புனருற்பவமுண்டென்று கேட்கப் படுகையாலும், பாரிசேடப் பிரமாணத்தால் அம்முதல்வனே சூக்கும சிருட்டியுண்டாக்கித் தூலகிருத்தியங்களைப் பண்ணுவன்; ஆணையாற் றடையற்ற இச்சாஞானக்கிரியைகளை யுடையமுதல்வனுலான்மாக்களியாரு முற்பத்தியாதி தருமங்களைப்பெறுவர். அல்லதூஉம் சங்கார காலத்திலேனையிருவருந் தங்களாற்றலுடனிலைபெறவிருப்பாரேனுலகஞ் சங்காரப்படுதலில்லையாம். சங்காரக்கடவுளெனப் படுவோன் சிலவற்றைநீக்கிச சங்கரிப்பானல்லன். அத்தன்மையனை சங்காரக்கடவுளை வேறு சங்கரிப்பாருமில்லை. ஆகலின் முழுதுஞ் சங்கரித்த பின்னரவனொருவனே யெஞ்சி நிற்றலாலொடுங்கிய வுலகங்கட்கு அச்சங்கரனே பெரிய வாதாரமாய்; அவனே யொடுங்கிய வுலகத்தைமீளத்தோற்றுவிப்பதற்கும் நிறுத்துவிப்பதற்கு முரியனும்.

பாஞ்சராத்திரி மதம்.

உலகிற்கு முதற்காரணமான மூலப்பகுதி வாசுதேவனுருவாகலா னுலகமவன்மாட் டொடுங்குமென்

னலே அமைவுடைத்து, முதற்காரணத்தின் வேறாய் நின்ற நிமித்தகாரணமெனக் கொண்ட சங்கார கருத். தாவின்மாட் டொடுங்கு மென்றல் பொருந்தாது.

மறுப்பு.

அங்ஙனங் கொள்ளின் மூலப்பகுதிக்கு மேலுள தாய புவனங்க ளதனால் வியாபிக்கப் படாமையிற் கீழுள்ள வேகதேச மாத்திரையே யாண்டொடுங்குவ தன்றி மாயாகாரியத்தொகுதி முழுது மாண்டொடுங் காது.

பாஞ்சராத்திரி வினா.

பிரபஞ்சத்தைச் சிருட்டித்துந் திதித்துஞ் சங்க ரித்தும்வருகிற கிருத்தியங்கள்மூன்றும், முதல்வனுக் காதியே யுண்டாயிருக்கின் ஆன்மாக்களைப்போல வவனும் விகாரமடையானோ ?

விடை.

ஆதித்தன் சந்நிதியிற்றாமரையானதலரும்; சூரி யகாந்தக்கல் லக்கினியை யுமிழும்; சலஞ்சுவறும்; இவையாதித்தனாற் செய்யப்பட்டு மவனுக்கு விகார மில்லாததுபோல முதல்வனும் விகாரமற்று நிற்பன்.

பாஞ்சராத்திரி வினா.

சூரியன் சங்கற்ப மில்லாமற் றானேயுலகசேட்டை நடப்பதுபோலச் சிவசங்கற்ப மில்லாமற்றானே பஞ்சகிருத்திய நடக்குமெனின் முதல்வனுக்குச் சர்வஞ்ஞத்துவ பங்கம் வாராதோ?

மறுப்பு.

பிரயத்தின மில்லாமலு மாயாச மில்லாமலுஞ் சங்கற்ப சகித மரசன் சந்நிதான மாத்திரத்து ஆஞ்ஞாசக்கரம், மந்திரியாதிகளிடத்தி னடக்கின்றாற் போல முதல்வன் சங்கற்ப மாத்திரத்தாற் பஞ்சகிருத்திய நடக்கும்.

அநேகேசுரவாதி மதம்.

தேர்முதலாயின பலர்கூடிச் செய்யக்காண்டலி னைவற்றினு மதிக விசித்திரமான வுலகத்திற்கு முதற் கடவுளர் பலருண்டு.

மறுப்பு.

தேர்முதலாயின பலராற் செய்யப்படினு மப் பலரு மொருவனேவல்வழிநின்றே செய்பவராகலானும், வேதத்துட்காரண வாக்கியங்களிற் சுட்டுணர்

வினராகிய நாராயணன் இரணியகருப்பன் இந்திரன் அக்கினி சூரியன் முதலியோரைக் காரணமென்றது குயவன்போல வவாந்தரகாரணம பற்றியே யாகவினைவயெல்லா மாகுபெயராற் சங்காரகாரணனாகிய முதற்கடவுளையே யுணர்த்திநிற்கு மாகலானுஞ் செய்துஞ் செய்வித்து மெல்லாத்தொழிற்கும் வினைமுதலாய் நிற்கு முதற்கடவுள் சங்காரகர்த்தா வொருவனேயாம்.

புத்தன் வினு.

சிருட்டியாதிகிருத்தியங்களை யென்னபயன் கருதிப் பதி செய்கின்றனன் ?

விடை.

பதியினுடைய திருவிளையாட்டென்று * சொல்லலாம்.

புத்தன் வினு.

திருவிளையாட்டென்னின் பதி பாலரைப்போற் பயனற்ற காரியஞ் செய்பவனுகானே ?

* பத்துப்பாரஞ் சுமக்குஞ் சாத்தனுக்கு ஐங்கலப்பாரஞ் சுமத்தல். விளையாட்டென்பதுபோலும்.

விடை.

ஆன்மாக்களுக்கு நிலைபெற்ற போகமோட்சங்களைக் கொடுப்பதற்கும், அநாதியே சகசமாயிருக்கிற மலங்களைப்போக்குதற்கும் காரணமாகச் செய்தானென்றும் அனுக்கிரகத்தின் பொருட்டென்றுஞ் சொல்லலாம்.

புத்தன் வினா.

பதியனுக்கிரகமுடையனேல் சங்கரிப்பானேன்?

விடை.

ஆன்மாக்களுக்கு இருவினை நுகர்ச்சியாலுற்ற விளைப்பை யொழித்தற்பொருட்டுக் காரியங்களை முதற்காரணத்தி லடக்கித் தேகங்களைப் பிரித்து அறிவு இச்சை தொழில்களை மறைத்தலாம்.

புத்தன் வினா.

அவ்வாறிளைப்பாற்றிவிடாம லான்மாக்கள் துக்கத்தினை யனுபவிக்க மீளவுஞ் சிருட்டிப்பானேன்?

விடை.

மலநீங்குகைக்குக் காரணமாக ஆன்மாக்களுக்குத் தனுகரண புவன போகங்களைக் கொடுத்துக் கன்

மத்தைத் தொலைப்பித்தல்; அதாவது, முதற்காரணத்திலிருந்து காரியத்தை வெளிப்படுத்தலுந் தேகங்களைக்கூட்டி மறைந்திருந்த அறிவு இச்சை தொழில்களை வெளிப்படுத்தலுமாம்.

புத்தன் வினா.

சிருட்டித்தபின் மலத்தைப்பாகப்படுத்தித் தனது திருவடியிற் கூட்டிக்கொள்ளாது நெடுங்காலந்திதியென்று நிறுத்துவானேன்?

விடை.

ஆன்மாக்கள் செய்த கன்மமிகுதியாயிருக்கையினாலந்தக் கன்மம் புசித்துத் தொலைப்பிக்கவேண்டியேயாம்.

புத்தன் வினா

இங்ஙனஞ் செய்யின் முதல்வன் மறைப்பிப்பானேன்?

விடை.

போகங்கள் வழுவாமற் புசித்துத் தொலைத்துக் கன்மவொப்பில் மலங்களெல்லாம போக.

புத்தன் வினா.

அநுக்கிரகமென்றதென்னை?

விடை.

குற்றத்தைப் பொருந்தியிருக்கிற பாசபந்தங்களைப் போக்கி ஆன்மாவை முத்தி நெறியிற் சேர்க்குதல்.

புத்தன் வினா.

முன்சொன்ன நான்கு மனுக்கிரகமல்லவோ?

விடை.

அந்நான்கு மனுக்கிரகமேயாம், அனுக்கிரகம் மோட்சத்திற்குக் காரணம். ஏனையநான்கு மனுக்கிரக நிமித்தமாக மலபாகத்திற்குங் கன்மநாசத்திற்கும் போகத்திற்குங் காரணம். இவற்றுள் சங்காரங் கருமபாகத்திற்கும், மாயாசாமர்த்திய வுற்பத்திக்கும், உயிர்களிளைப்பாறுதற்குமாம். சிருட்டி போகசாதனசம்பத்திற்காம். திதிபக்குவ போககருமபோகத்திற்கும், கருமார்ச்சனத்திற்குமாம், திரோபவம் போகத்தி லமிழ்த்துதற்குங் கருமநாசத்திற்கு மலபாகத்திற்குங் காரணமாம்.

மாணவசன் வினா.

இப்பஞ்சகிருத்தியங்களிற் பேதமுண்டோ?

விடை.

பஞ்ச கிருத்திய மிருபத்தைந்து வகைப்படும், பரனிடத்திற் பராசத்தி தோன்றி இதில் ஆதிசத்தி

தோன்றி இதில் இச்சாசத்திதோன்றி இதில் ஞானச
த்திதோன்றி இதில்கிரியா சத்தி தோன்றிஇவற்றிற்
சத்தி,விந்துசத்தி,மனோன்மணி, மகேசை,உமை,திரு,
வாணி, மனோன்மணிபேதங்கள், மகேசுவரி பேதங்
கள் ஆகியசத்திபேதங்களின் படைப்பொருவகையா
கவும், மூவகையுயிர்களு மவற்றின் பேதமாகிய வுயி
ர்த்தோற்ற மொருவகையாகவும்,ஆணவமாயைகாமி
யம் வைந்தவம் திரோதாயி யென்னும் பாசங்களின்
பேதங்கள்படைப்பொருவகையாகவும்,மந்திரம்பதம்
வன்னம்புவன மாகிய விவற்றின்பேதங்களின் படை
ப்பொருவகையாகவும், நால்வகைத் தோற்றமுமெழு
வகைப் பிறப்பும் எண்பத்துநான்கு நூறாயிரம் யோ
னிபேதங்களுமாகிய நாடோறுஞ் செய்யும் படைப்
பொருள் பேதமாகவும் படைப்பைந்து வகையாம். திதி
யுஞ் சங்காரமு முன்சொன்ன வைவகையையும் வள
ர்ப்பது மொடுக்குவதுமாம். திரோதானம் பிரபஞ்
சத்தைத மெய்யாக்கல் பதியைப்பொய்யாக்கல் தத்து
வங்களிற் செலுத்தல் அத்தத்துவங்க ளோடே கூடி
யறியச் செய்தே அறிவிக்கும் பொருளைக் காட்டா
மன்மறைத்தல் கன்மத்தையே ருசிப்பித்தலாக வைந்
துவகையாம். அநுக்கிரகம் விஞ்ஞானகலர் முதலாயி

ளுர்க்குப்பிராணனாய் நிற்கிற முறைமையிலே நின்று தன்னையுணர்த்துதல், பிரளயாகலர் முதலாயினார்க்குமானுமழுவும சதுர்ப்புயமும் திரிநேத்திரமு மாகியதன் வடிவுகொண்டு முன்னின் றிரட்சித்தல், சகலருக்குச் சித்தசித்தெங்கும் பூரணமானவ னானபடியால தன் வடிவெல்லாங் கரந்துமானிடனாக வெளிப்படவந்திரட்சித்தல், தேவர்மானிடர் முதலாயினார்க்குப் பக்குவ மிகுதியால் வேடமாறித் தோன்றி மெய்யறிவித்தல், மந்திரஞ்செபதவ மிகுதிகளினால். ஆங்குத் தோன்றி யனுக்கிரகித்த லென வைந்தாம். இவ்விருபத்தைந்தும் பதி* தன்மை முன்னிலை படர்க்கையென்னுமுறைமையிலே நடத்துவான.

புத்தன் வினா.

முதல்வன் அருவமோ உருவமோ அருவுருவமோ?

விடை.

மூன்றும் முதல்வனுக்கு காதியே யுள்ளனவாம்.

* தன்மையாவது பஞ்ச மூர்த்திகளாயும், அக்கரங்களாயு நடத்துகை. முன்னிலையாவது அவனவளதுவென்னும் பிரபஞ்ச முன்னிலையாக நடத்துகை. படர்க்கையாவது பூரணவகையில் அசரீரியாய்த்திருமேனி வியாபித்து நடத்துகை.

புத்தன்வினா

பதியினுக் குருவமுளதெனி னமக்குண்டான வடிவுபோலவனுக்கு முருவத்தினை யொருவனுண் டாக்க வேண்டு மன்றோ

விடை.

பதி சுவேச்சா விககிரகனாகலி னவனுக் கொருவர் வடிவு கொடுக்க வேண்டுவதில்லை. தன்னுடைய திரு வுளத்தினுக்குப் பொருந்தின திருமேனி தானே கொள்ளுவன்.

புத்தன் வினா.

சர்வான்மாக்களு மப்படியே தங்கள் தங்களிச் சையினால் வடிவங்களை யுண்டாக்கிக் கொள்ளாரா?

விடை.

ஆன்மாக்கள் தாங்கணினைத்த வடிவங்களை யுண் டாக்கிக் கொள்ளார்கள் சிறு தொழிலுடையவராக லின்.

புத்தன் வினா.

ஆனாற் பதிவடிவு கொள்வ தெங்ஙனம்?

விடை.

யோக சித்தர்கள் தங்கட்கு வேண்டிய வடிவை யொருவர் கொடாமலே தாங்களே யெடுத்துக்கொள் வது போலாம்.

புத்தன் வினா.

அங்ஙனமாயின் பதி யவ்வியோக சித்தர்களி லொருவனாகி விடானோ?

விடை.

யோக சித்தர்கள் பதியினுடைய வருளினால் வேண்டினவடிவங் கொள்வ ரவை மாயையேயாம்.

புத்தன் வினா.

பதியின் றேகமு மாயாவடிவ மாகாதோ?

விடை.

யோகிகளும் நம்மனோரும் மலத்தைப்பற்றிக் கிடக்கும் பசுக்களாதலின் ஒன்றையே யறிதலு மொன்றையே செய்தலு மொன்றிலே முதன்மையா தலுமாகிய வற்ப ஞானத்தொழிலின் முதன்மையுடை யார், அதற்கேற்ப மலத்தைப் பற்றிய பசுக்களுக்கு அதனோடியைபுடைத்தாயேகதேசவடிவைச் செய்யு மாயையேயுருவாம். முதல்வன் மல நீங்கிய வடிவிற்

றங்கி நின்றுணர்த்துவோனும்; பசுபதி யெல்லா வறிவு மெல்லாத் தொழிலு மெல்லா முதன்மையு முடையன். அதற்கேற்ப முதல்வனுக்கு மலநீங்கிய வுயிர்கட்கு வியாபகவறிவைச் செய்யுஞ் சத்தியேயுருவம்.

புத்தன் மதம்.

பதிக்குச் சத்தியே வடிவென்னில பரிணாம மென்னுங் குற்றமுண்டாகி நித்தியத்துவங் கெடும், அதனை யருவமெனி னத்துவா மூர்த்தி யென்பது பொய்யாகி விடும்.

மறுப்பு.

உலகிற் காணப்படும் பதார்த்தம் யாவும் உருவம் அருவம் அருவுருவமாகிக் காணப்பட்டு நிற்கும், ஆகாயமுதலிய வருவப்பொரு ளுருவத்தினியல்புடையதாகாது, சந்திரன் முதலிய வுரு வுருவப்பொரு ளிரண்டியல்பு முடையதாகாது. இங்ஙன மாறத்துவாவிற் பட்ட பொருளனைத்து மொன்று பிறிதொன்றி னியல்பை யுடையதாகாது. ஆகலின் முதல்வனை யின்றென னின் பிரபஞ்ச பதார்த்தங்களி லொன்றாவன்.

மாணவகன் வினா.

வியாபியாய் நின்று பிரேரிக்கு முதல்வ னறியப் படுபவனோ வறியப்படாதவனோ?

விடை.

முதற்பொரு ளளவைகளா னறியப்படு மியல் பிற்றெனின், அங்ஙன மறியப்படும பிரபஞ்சம்போ லழிபொருளாகிய அசத்தாம். எல்லாவற்றானு மறிய ப்படாத வியல்பிற்றெனின், அங்ஙன மறியப்படாத முயற்கோடுபோலச் சூனியப்பொருளாம்: ஆகலா னிவ்விரு பகுதியுமின்றி * ஒருவாற்றானறியப் படா மையு மொருவாற்றா னறியப்படுதலுமாகிய விரண்டு வகையானுஞ் சிவசத்தாம்.

மாயாவாதி மதம்.

முதல்வ னென்மாவா லறியப்படி லசத்தாம், அறியப்படானெனில் சூனியமாம் அதனாற் சதசத்தெ ன்னி லிரண்டு தருமமொன் றுக்குக்கூடாது.

---

* ஒருவாற்றா னறியப்படாமை பாசஞானம் பசுஞானங் களா லறியப்படாமை, ஒருவாற்றா னறியப்படுதல் பதிஞான மொன்றனே யறியப்படுதல், பாசஞான பசுஞானங்களாலறி யப்படாமையிற் சிவமாதலும், பதிஞானத்தாலறியப் படுதலிற் சத்தாதலும் பெறப்பட்டுச் சிவசத்தாம். சிவசத்தென்பது சித்து சத்தென்னும்பொருட்டு.

மறுப்பு.

மனோவாக்குக் காயங்களை நீங்கி நின்றறியப்படுபவன் முதல்வனாகிய சத்தாம், மனமுதலான காரணங்களினா லறிவதெல்லாஞ் சடமு மநித்தியமுமாம்.

மாயாவாதி மதம்.

ஆன்ம போதத்தாற சுட்டி யிந்திரியங்களாற் கண்டதனைப் புத்தியினாலறியப்படு மவை யெல்லாஞ் சத்தென்றும் இவ்வான்மாவிற்கு வேறாய் அறியப்படாதபொரு ளசத்தென்றுஞ் சொல்லில், எல்லாவற்றையு மறிந்து பிரயோசனங்கொள்ளத்தக்க வான்மா சத்தாகிய பொருளை யறியாதிருப்பானாகி லந்தப் பொருளென்பதொன்று மில்லையாய்ப் போய்விடும்.

மறுப்பு.

அறியத்தக்க பகுதியையுடைய வான்மா முதல்வனுடைய வருளினாலே முதல்வனை வேறறக் காணுநிற்பன். இவ்வாறறியத்தக்க பொருளானது இவனுக்கறிவுமாய் இவனுக்கு வேறுமாய் விடயங்களைக் காணுமிடத்து முதல்வனுடைய ஞானசத்தியினாலே யறிகையினா லந்த ஞானத்திற்கு வேறற வந்த ஞானமேவடிவாய் நிற்பன்.

பாதஞ்சலன் வினா.

முதல்வனது பாவனையாவது கருவிகளுடன் கூடி நின்று செய்வதெனிற் சகலமாய்ப் போகலானும், கருவிகளை நீங்கி நின்று பாவிப்பதென்னில் அப்பொழுது கேவலம் வந்து தலைப்படுமாகலானும், இரண்டுமின்றிப் பாவிப்பதென்னில் நிர்வசனீயமெனப் பட்டுப் பாழாய் முடியுமாகலானும், அவ்வாறன்றிப் பாவனைக் கெய்தாத பொருளை யெய்தியதாக வைத்துப் பாவிக்கும் பொருள் யானென்று தன்மேல் வைத்துப் பாவிப்பதெனில் அதனாலாவதோர் பயனில்லை யாகலானும் பாவனையாவது நாடகமாத்திரையாய் முடியுமன்றோ ?

விடை.

முதல்வனுடைய வருளே தாரகமாய் நின்று சுவாநுபூதியா லறிதலே பாவனை யென்னப்படும்.

சமவாத சைவர் மதம்.

அருளாற் பாவித்தல் வேண்டாம், உயிர் பசுத்துவ நீங்கிய காலத்துச் சிவனைப்போல முற்றுமுணர்தல் முதலிய வெண்குணங்களு முடையதென்றாகமங்களுட் கூறுதலினால், ஆண்டானருளாலுஞ் சிவ

ஞானத்தோ டொப்பதன்றிப் பசுஞானமெனப்படா மையால் அவ்வறிவா னறியப்படு மசோசரப்பொரு ளென்றலே யமைவுடைத்து.

மறுப்பு.

முதல்வ ஞன்மாவிற் கன்னிய மில்லாமையா லும், ஆன்மா ஞானவியாப்திக்குள்ளே வியாப்பிய ஞகி நிற்கையாலும், ஆன்மா நினைப்ப தெல்லாவற் றையும் முதல்வ னந்தரியாமியாய் நின்று நினைப்பிப் பனுகையாலும், முதல்வனுக் கன்னியமாக வொரு பதார்த்தமு மில்லாதபடியாலும், எனதுயானென்கிற மமகார வகங்கார ரகிதனுகையாலும், ஆன்மாவை முதல்வன் பிரிவறக் கலந்திருக்கையினுலும் வேருக ஆன்ம ஞானத்தினுற் றரிசிக்கப்படுவ னல்லன்.

சமவாத சைவர் வினு.

இங்ஙனங் கூறியவாற்ருல் முதல்வ ஞன்மாக்க ளுட னென்ருகியும் வேருகியு முடனுகியும் நிற்ப தெவ்வாறு ?

விடை.

முதல்வனு முயிரு மொன்றென்ன வங்ஙன மதி வதொருபொருளுண்டென்பது பற்றி வேருய், முதல்

வனு முயிரும் வேறென்ன வறிவிற் கறிவு பிரிந்து தோன்றுமைபற்றி வேறென்னு மறிவிற்கெட்டாது உடனாய், அவ்வறிவினுள்ளாக நீர் நிழல் போல வொற்றித்து நிற்றல்பற்றி யுயிரே முதல்வனெனும் படி யொன்றாயிருப்பதை யறியலாம். அத்தகைய வத்துவித நிலையை யருளினா லந்நியமாகக் காண்டலே தக்கதாகும்.

புத்தன் வினா.

அங்ஙனமாயினப்பதியினுண்மைதானெங்ஙனம்?

விடை.

தனக்கொரு முதலு முடிவு மில்லாதவனாய், ஒருவரானு மின்னபடியென் றளந்தறியப் படாதவனாயிருக்கையில், முதல்வனின்னா னென்றும், இன்னானாகானென்றும், இன்னதாமென்றும், இன்ன தாகாதென்றும், இன்னதாகி வருவனென்றும், இன்னதாகி வாரானென்றும் சொல்லுதைக் குண்மையாக யாதொரு வழக்குமில்லை. அன்றியும் விகாரப் படுதற்குக்காரணம் பரதந்திரம், ஏகதேசமாகுதற்குக் காரணஞ் சிற்றுணர்வுஞ் சிறு செயல்களும், தொடக்குறுதற்குக் காரணம் விருப்பு வெறுப்புக்களுமாம். அனாதி

முத்தசித்துருவனாகியமுதல்வனிடத்தவ்வுபாதிகளின்
மையானும், ஆன்மபோதத்தா லறுவிதுவென்று சுட்
டியறியப்படாத குறைவற்று நிறைந்த ஞானமேதன
க்குத் திருமேனியுடையவ னாகையானும், எப்பொ
ழுது மொரு தன்மையாயிருக்கிற சருவஞ்ஞத்துவத்
தையும், சருவகிருத்தியத்தையுந் தனக்குள்ளவ னாகை
யானும், பிரியாப் பிரியங்கள் தன்னிடத்துப் பொருந்
தப் படாதவனாகையானும், தனக்கு வேண்டிய வடிவு
தானே யெடுத்துக்கொள்ளுவன். சிவன் முத்தர் தேக
த்தைக் கிருபையினாலே தனது திருமேனியாக வதிட்
டித்துக் கொண்டு கிருத்தியங்களைப் பண்ணுவன்.
ஆசாரிய மூர்த்திகளை யதிட்டித்துக்கொண்டு அனுக்
கிரகம் பண்ணுவன்.

புத்தன் வினா.

பதி சகளீகரித்தே கிருத்தியங்களைச் செய்ய வேண்டுமோ; நிட்களமாய் நின்று செய்ய வொண்ணாதோ ?

விடை.

பரமகாரணனாகிய பதி கிருபையினாற் றிருமேனி கொண்டு தேவர்கட்கும், *தேவ விருடிகட்கும்,

---

* தேவவிருடிகள் சனற்குமாரராதியர், மானிட விருடிகள் வசிட்டாதியர்.

மானிட விருடிகட்கும், ஏனையோர்க்கும் வேதாகமங் களையுபதேசியாதிருக்கிற் சொல்லுவாருமறிவாருமின் றித் தர்மார்த்த காமமோட்சமென்னுஞ் சதுர்வித புருடார்த்தங்களற்றுப்போம்.

புத்தன் வினா.

பதியின் வடிவு தானெத்தன்மையானது?

பதியினுடைய * அங்கமுமான்மாக்களினனுக்கிர கார்த்தமாகச் சிற்சத்தி சொரூபமே, கரசரணாதி யான பிரத்தியங்கமுங் கிருபையினாலான ஞானசொரு பமே, சாங்கமும் ஞானசொரூபமே, உபாங்கமும் ஞானசொரூபமே. இங்ஙனமான திருமேனிக்கு மா

---

* அங்கமாவன,—சிரசு, முகம், இருதயம். பிரத்தியங்க மாவன,—வட்சசு, கண்டம், தனம், தோள், நாபி, உதரம், குய்யம், நேத்திரம், நாசி, சுரோத்திரம், மத்தகம், பாதம், அங் குலிகம், தொடை, முழந்தாள், கணைக்கால். சாங்கமாவன— ஆரணியாதி குணத்திரயம் - திரிசூலம், சத்தியம் - பரசு, பிரதாபம் - கட்கம், துரபேதியம் - வச்சிரம், அனுக்கிரகம்- அபயமுத்திரை, ருத்யாதி சத்தமாயை - நாகம், அமோகமாயை - பாசம், விரணம் - அங்குசம், சுத்தநாதம் - கண்டை, பாச சங்காரம் - அக்கினி. உபாங்கமாவன,—வஸ்திரம், உபவீதம், மாலை, கந்தம், ஆபரணம், ஆசனம், ஆவரணம்.

யோபாதியுமிலே ஆன்மாக்களின் போகமோட்சார்த்தமாகப்பண்ணுந் தியான பூசையின் பொருட்டுக் கிருபையினாலுண்டாகிய பாவனாரூபசைதன்ய விக்கிரகமேயது.

மாணவகன் வினா.

முதல்வனுக்கு மூன்று சரீரமென்பதென்னை?

விடை.

முதல்வன் சிருட்டியாதி பஞ்சகிருத்தியங்களைப் பண்ணுவதும், சத்தியுடனே கூடியிருந்து ஆன்மாக்களுக் கெப்போதும் விடய சுகங்களைச் சேர்ப்பதும், பத்திமுத்தியைக் கொடுக்கு மியோகமும், அஞ்ஞானத்தை யொழிக்கு மனுக்கிரகமாகிய கிருத்தியமுமாகிய இவை யாவுஞ் சீகண்டன் றிருமேனியை யதிட்டித்து நடத்துவன். அவ்வாறதிஷ்டியாதபோ திங் கொன்று நடவாது. முதல்வன் சகளத் திருமேனி யெடுத்துக்கொண்டானென்றபோதே நிட்களத் திருமேனியுண்டெனப் பெறப்பட்டுச் * சகள நிட்கள

*. ஒரு பொருட் கிரண்டு தன்மையுண்டென்ற அனை காந்திகமென்னுங் குற்றமுண்டாமெனின் உருவமாயிருக்கிற புட்பத்து அருவமாயிருக்கிற கந்த மாசிரயமாயிருத்தல்போலு மாகலின் குற்றமில்லை.

மூர்த்தியெனவேற்பட்டது. இம்மூன்று திருமேனிகளு நமக்குள்ளனவாய கருப்பாசயத்தின் மெருந்தனையாகி யநாதியாய் வருந் தேகாதிகளைப் போக்குதற்கு வந்த காருண்ணியத் திருமேனியாம். சட்சுராதி தீக்கை பண்ணுதற்குச் சகளமான குருமூர்த்தித் திருமேனி யும், தியான பூசார்த்தமாகச் சகள நிட்களத் திரு மேனியும், அஞ்ஞானத்தைப் போக்க நிட்களத் திரு மேனியுங் கொள்வன். நிட்களம் பரமெனவும், சக ளம் அபரமெனவும், சகளநிட்களம் பராபரமெனவும் பேர் பெறும்.

மாணவகன் வினு.

முதல்வனுக்கு அத்துவாக்களை திருமேனி யென்றதென்னை ?

விடை.

முதல்வனொருகாலத்து மழிவின்றி யிருப்பவனு மாய், எங்கும் பூரணனுமாய், சித்தசித்தாகிய விரண் டினையு மறுதியே யுள்ளபடி யறிந்ததனைச் சேட்டிப் பித்துக் கொண்டு நிற்கையாலும், வேதாகமங்கள் முதல்வனுக்கு மந்திர பத வர்ண புவன தத்துவ கலைக ளென்னு மாறத்துவாக்களை தேகமென்று கூறும். எங்ஙனமெனின் ? சாந்தியாதீதகலை திருமுடி, சாந்தி

கலை திருமுகம், வித்தை மார்பு, பிரதிட்டை குய்யம், நிவர்த்தி முழந்தாளும் பாதமும், புவனங்கள் ரோமம், வர்ணங்கள் தோல், மந்திரங்கள் சோரி, பதங்க ணாரம்பு, தத்துவங்களென்புந் தசையுமாம்.

மாணவகன் வினா.

முதல்வனுக்கு மந்திராத்துவாவையே திருமேனி யென்று வேதாகமங்கள் கூறுவதென்னை?

விடை.

பிரபஞ்சோற்பத்திக்கு உபாதானகாரணங்கள் குண்டலியென்றும், அசுத்தமாயை யென்றும், பிரகிருதியென்று மூன்றாம். இம்மூன்றனுள் சுத்தமாயையைப் பராசத்தி யதிட்டித்தபோது வாக்குண்டாக வதிற்றோன்றிய மந்திரங்களே திருமேனியாம். சுத்தமாயையினின்று சிவசங்கற்பத்தாற் றோன்றிய காரணத்தாலும், அந்தச் சிவசத்திதான்தனதுசங்கற்பத்தினுண்டாகச் சுத்தவித்தையிலிருக்கும் அந்த ஆதிதைவிகதிவ்வியாக்கினி சமமந்திரங்களைப் பிரேரித்து மாந்திரிகனுச்சரிக்குஞ் சாட்சிபூதமான ஆத்தியான்மிகமந்திரங்களாலே செலுத்திப் பற்றுவித்து அவைகளினாற் சானித்தியமாய் மந்திரங்களினாற் செபித்துப்பூசிக்க

அதனாற் சித்திமோட்சங்களைக் கொடுத்தலான் முதல்வனுக்கு மந்திரங்களே சரீரமாம்.

மாணவகன் வினா.

மந்திராத்துவாவினும் பஞ்சமந்திரமே திருமேனியென்றதென்னை?

விடை.

சிவசத்தியானது சுத்தமாயையின்மேல் நின்று மந்திரங்களைத் தோற்றுவித்து அந்த மந்திரங்களை யதிட்டித்து அவை தானாகவிருந்து அவற்றாலான்மாக்கட்குப் போக மோட்சங்களைக் கொடுத்து வருகையின் மந்திரங்களே திருமேனியாம்; அன்றியும் பராசத்தி முதலிய பஞ்சசத்திகளாற் சுத்தமாயையிற் பஞ்சமந்திரங்கள் தோன்றுகையானும், நின்ற சத்தகோடி மகாமந்திரங்கட்கெல்லாமைந்து மந்திரங்கள் காரணமாயிருத்தலினாலும், பஞ்ச சத்திகளின் விக்கிரகத்திற்காதியாய சதாசிவத்திற்குத் திருமேனியாகக் கூடி நிற்கையானும், பஞ்ச மந்திரங்களே முதல்வனுக்குத் தனுவாம். பஞ்சமந்திரங்கள் அனுக்கிரக திரோதான சங்கார திதி சிருட்டியார்த்தமாக, ஈசானம் தற்புருடம் அகோரம் வாமதேவம் சத்யோசாதம் ஊர்த்வ

வக்திர விருதய துரியமூர்த்திகளாகச் சொல்லப்பட்டன.

மாணவகன் வினா.

இவ்வாறு முதல்வனுக்கு மந்திரமே சரீரமாயின் சத்திரூப னென்பானேன் ?

விடை.

முதல்வன் சர்வோத்கிருஷ்டமாயுள்ள பதத்தை ஆன்மாக்கட்குக் கொடுக்கையின் ஈசான மூர்த்தியென்றும், விந்துநாதவிருத்தியான சத்தசாலங்களைச் சகத்தினிற்பூரிக்கையின் தத்புருட வக்த்ர மென்றும், அகோரமாகிய ஞான மிருதய பரியாய மாகையின் அகோரவிருதயமென்றும், சர்வான்மாக்களுக்கும் விந்து விருத்தியாகிய விஞ்ஞானதிகளை யுற்பவிக்கையினாலும் இது சூக்கும கிருத்திய மாகையினாலும் வாமதேவ குய்யமென்றும், விஞ்ஞானத்த கோசமாகிய காரணதேகம் ஆன்மாக்களுக்கு முதலுண்டாய் மனோமயாதி கோசத்திரயமான சூட்சும தூல சரீரங்களைத் தன்னுடைய விச்சாமாத்திரத்தினாலே மந்திரேசுவர மந்திரங்களை யதிட்டித்துடனே யுண்டாக்குகையின் சத்தியோசாத மூர்த்தி யென்றும்

சொல்லப்படும். இம்மந்திரங்களுக்குஞ் சத்திகள். ஆரணி, சனனி, திரோதாயி யென்னு மூன்றும் பரிக்கிரக சத்திகள். சனனிக்குச் சிருட்டியும், ஆரணிக்குச் சங்காரமும் அனுக்கிரகமும், திரோதாயிக்குத் திதியுந் திரோபவமுமாகிய சத்திசரீர கற்பனையினால் முதல்வனுக்குச் சூக்கும தேகம். ஈசானி, பூரணி ஆர்த்தி, வாமை, மூர்த்தி யென்னும் பஞ்சசத்திகள் அனுக்கிரகமுதலிய பஞ்சகிருத்தியங்களையு மடைவிற் பண்ணுகின்ற சத்தி சரீரகற்பனையின் முதல்வனுக்குத் தூலசரீரம்.

மாணவகன் வினா.

சத்தி யனேகமாகில் சத்திமானு மனேக மாகானோ?

விடை.

ஞானக் கிரியை யிச்சாசத்தி மூன்றனுள் கிரியா சத்தி ஈசானியாதி யைந்தும் ஆரணியாதி மூன்றுமாகச் சத்தி யெட்டாகி, முதல்வனிடத்து அக்கினிக் குஷ்ணம் போல சமவேதமாயிருக்கிற சத்தியொன்று தானே காரிய பேதத்தா லவனதுகிருபையினாற் பலபெயரைப் பெறும்; ஒன்று பலவாகக் காரி

யப்படல் அரசனதாஞ்ஞா சத்தியொன்று யிருந்து மந்திரி முதலியோரிடத்துப் பலவாகக் காரியப் படுவது போலும்.

மாணவகன் வினா.

சத்தி ஞானக் கிரியா சொரூபியெனின் தடத்தம் பலசொரூபமாமோ?

விடை.

சத்தியின் சொரூபம் உயிர்கட்கனுக்கிரக மாத்திரங்குறித்துப் பொதுவகையானதிந்து மழிவித்துநிற்பதாகிய ஞான மொன்றேயாம். அதுவே பராசத்தியாம்; அந்தஞானமுயிர்கட்கு மலபாகம் வருவித்தற் பொருட்டு ஐந்தொழில் செய்தலைக் குறித்துச் சிறப்புவகையான் வியாபிக்குங்காலொரு கூற்றனே திரோதான சத்தியென்றும், இச்சாஞானக்கிரியை யென முத்திறப்பட்டும் வியாபரிக்குமாகலான், இச்சை கிரியை யென்கிற இவைகள் முறையே ஞானத்தின் மேனிலையாகவும், கீழ்நிலையாகவுங் கொளவிருப்பன வாகலின், காரியத்தாலநேகமாய் சனனி முதலிய வியாபாரசத்தியாவு முற்கூறப்பட்ட பராசத்திரூபமாகிய ஞானமொன்றுளுனவாவன வேயாம், முதல்வ

னிடத்து அவினுபாவ மாயிருக்கிற சமவேத சத்தி முதற்கண் பராசத்தி யொன்ருய் அது இச்சாஞானக் கிரியைகளென மூவிதப்பட்டுநிற்கும். இச்சையாவது முதல்வன் சர்வான்மாக்களையு மோட்சத்திற் சேர்ப்பிக்கவேண்டுமென்று அவர்களிடத்து வைத்த கிருபையாகும். ஞானசத்தியாவது ஆன்மாக்கள் செய்த விருவினைப் பலன்களெல்லா வற்றையுமவர்கள் புசித்துத் தொலைக்கும் பொருட்டு விரும்புவது, கிரியா சத்தியாவது முதல்வன் ஆன்மாக்களிடத்து வைத்த காருண்யத்திருற் சகசிருட்டி முதலியகாரியங்களெல்லாவற்றையு நடத்திவரல்,அதாவது இச்சாசத்தியாற் சர்வான்மாக்களிடத்துமனுக்கிரகத்தினைச்செய்தும், ஞானசத்தியா லான்மாக்கள் செய்தகன்மங்களையறிந்தும், கிரியாசத்தியினு லான்மாக்கள் செய்த கன்மத்திற் கிடாகத்தேகாதி பிரபஞ்சங்களை யுண்டாக்கியும் வருவன். இம்முச்சத்திகளு முதல்வனுக்குக் கருவியேயாம்,

மாணவகன் வினு.

ஆன்மாவு மிச்சா ஞானக்கிரியாவானுகி முதல்வனுக் கொப்பாகி விடானே?

விடை.

ஆன்மாவினுடைய இச்சா ஞானக் கிரியைகள் முதல்வனுடைய இச்சாஞானக் கிரியைப்போலல்ல, எங்ஙன மெனின்? ஆன்மாவுள்ள வன்றே யநாதியாயுள்ள வாணவமல மிவனுடைய விச்சாஞானக் கிரியைகளை யக்கினியைக் காட்டமறைத்தாற் போல மறைத்துக்கொண்டிருக்கும். முதல்வனானவன் ஆன்மாக்கள் செய்த கன்மத்திற் கிடாகத்தன்னுடையவிச்சாஞானக் கிரியைகளைக் கொண்டே யாணவத்தினை யொதுக்கி யிவனுடைய விச்சாஞானக் கிரியைகளை யெழுப்ப ஆன்மா வெல்லாவற்றையு மறிந்து பொருந்தித் தனக்கு முறைமையான போகங்களைப் புசிப்பன். மோட்சத்திலுள்ள பிரயோசனங் கொள்ளுமுறைமையு மித்தன்மையே யாம்.

மாணவகன் வினா.

ஆகமங்களில் இலயசிவன் போகசிவன் அதிகாரசிவனெனச்சிவப்பன்மைகூறுதலின், பதிமுதலென்று ஒரு பொருண்மேல்வைத் தோதுத லெங்ஙனம்?

விடை.

முதல்வன் கேவலம் ஞான ரூபமாயிருக்கையிற் சிவதத்துவம், கிரியையே யானவவதரம் சத்திதத்து

வம், ஞானமுங்கிரியையு * மொத்தவவதாரஞ் சாதாக்கிய தத்துவம், ஞானங் குறைந்து கிரியை யேறின வவதாரம் மகேச்சுரதத்துவம், கிரியையேறி ஞானங் குறைந்த வவதாரஞ் சுத்தவித்தை. முதல்வனுக்குச் சிவமுஞ் சத்தியு நிட்களமாயுள்ள திருமேனி, மகேச்சுரமும் சுத்தவித்தையுங் கரசரணங்களுடனே கூடிய சகளத் திருமேனி. ஞானப் பிரகாசமே திருமேனியாகவுடைய முதல்வன் இலயியெனவும், போகியெனவும், அதிகாரியெனவு முறையேசிவன்சதாசிவன்மகேசுரனுகிக்கிருத்தியங்கட் கேடானபெயர் பெற்றுக்கிருத்தியங்களை நடத்துவன். இலயியென்பதிற் சிவதத்துவமும் சத்திதத்துவமு மடங்கும். போகி யென்பதிற் சதாசிவதத்துவ மடங்கும், அதிகாரி யென்பதிற் சுத்தவித்தையு மீச்சுரமு மடங்கும். ஆகவைந்து மூன்றிலடங்க இவற்றைறச்சத்தர், உத்யுத்தர், பிரவர்த்தரெனவும், ஈசர், சதாசிவர், சாந்த ரெனவுங் கூறுவர்.

மாணவகன் வினா.

அவ்விலய போகவதிகாரங்கட்கு ஏதுவாய்நின்ற அதிகரணங்களியாவை? அவற்றியல் பென்னை?

* ஞானக்கிரியையுள்ள விடத்து இச்சையிருப்ப துண்மையின் இதனை விரித்திலம்.

விடை.

சுத்தவித்தை ஈச்சுரம்சாதாக்கியம் சத்தி சிவமெனு மைந்தினு முதல்வன் ஞானக் கிரியைக ளதிட்டிக்கையா லிவற்றினுக்குச் சுத்ததத்துவ மெனப்பேராம். இவை முதல்வனுக்குத் திருமேனி. இவை காலத்திற் படாதாகலின், இவை நித்தியம். இவற்றுள் முன்பின் றோற்றமில்லை, கிருத்திய நோக்கி முறையேற்படும். கூத்தாடி யொருவனே பலவுருவத்தையும் பலவபிநயத்தையும் பிறருக்குக் காட்டித்தான் றன்னுடைய சொரூபத்தின் மாறுபடான். முதல்வன் றிருமேனி சத்தியே. அச்சத்தி மரமும் வயிரமும் போலப் பிரிக்கப்படாததாக விருக்கும், பொன்மையாதி பஞ்சவன்னங்கள் படிகத்திற்சென்று பிரதிவிம்பஞ்செய்ய, அப்படிகம் வன்னங்களைத் தன்னிடத்தில் வலித்து அதுவதுவாய் நிற்கு முறைமைபோன்றுசத்தியினுடைய வேறுபாடுகளெல்லா நின்மலனாகிய முதல்வனாகவே தோன்றி மேற்காட்டிய கூத்தாடிபோலுந் தன்னுண்மை மாறாது நிற்பன். சத்தி சிவத்தினிடந் தோன்றும்; சிவஞ்சத்தியினிடந் தோன்றாது. இப்பிரபஞ்சமெல்லாஞ் சத்தியினது வடிவுமுஞ் சிவத்தினது

வடிவமுமாயிருக்கும். ஒன்றைவிட்டொன்று தனித்து நில்லாது,

மாணவகன் வினு.

பதி வியாபகனுகலின் வியாபகப்பொருட்கு ஒன்ருய் நிற்றல் கூடாது. அது கூடாமைபற்றி இரண்டாய் நிற்பனென்னின் வியாபகனுதல் கூடாது. வியாபியல்லவெனில் பசு பாசங்க ளவனையின்றி யமைதல் கூடாது. ஆகலான் முதல்வன் தாதான்மியமாய் நிற்குமா றெங்ஙனம்?

விடை.

ஞாயிறொன்று தானே விடயங்களை விளக்குகையிற் கதிரெனவும் தாதான்மியத்தா லிருதிறப்பட்டியைந்து நிற்றல்போல, பேரறிவாய சைதன்யமொன்றே யங்ஙனம் புறப்பொருளை நோக்கி நிற்கு நிலையிற் சத்தியெனவும் புறப்பொருளை நோக்கா தறிவுமாத்திரையாய் நிற்கு நிலையிற் சிவமெனவுந் தாதான்மியத்தா லிருதிறப்பட் டியைந்து நிற்கும்.

மாணவகன் வினு.

முதல்வனுக்குக் குணமாமா றெங்ஙனம்?

விடை.

முதல்வனுக்குச் சடசித்துக்க ளனைத்தையு மொருங்கே யோரியல்பாக வறியு மறிவு இலாதவழியச்

சடசித்துக்களைத் தொழிற் படுத்தல் கூடாமையிற்
சருவஞ்ஞத்துவமென்னு முற்றறிவும், அஞ்ஞான ம
றைப்பின்றி யொன்றோடொன் றொவ்வாத வழிவிச்
சை தொழில்களையுடைய வளவிறந்த வுயிர்கள் பொ
ருட்டுப் பல வேறுவகைப்பட நின்று தொழிற் செய்
யவேண்டுமாதலாற் பூரண சத்தியெனப்படு மளவி
லாற்றலும், சிற்றறிவினையுடைய வுயிர்களைப்பற்றிய
வஞ்ஞானப்பிணியை யொழித்து ஆனந்தப் பெருஞ்
செல்வ வாழ்வை யவைகளுக்கருளுதல் பேரறிவாள
னுக்குக் கடப்பாடாதலால் அலுப்தசத்தி யெனப்
படும் பேரருளுடைமையும், எவ்வினையை யிடையூ
றின்றி முடிக்கவேண்டுமாதலாற் சுதந்திர மெனப்ப
டுந் தன்வயத்தனாதலும், இயல்பாகவே யஞ்ஞானத்
தினின்று நீங்கி விளங்கு மறிவு தனக்கில்லையாயி னு
யிர்கட்குள்ள வஞ்ஞானத்தை நீக்குதல் செல்லாமை
யால் அநாதிபோதமெனப்படும் இயல்பாகவே பாச
ங்களி னீங்குதலும், தன்னிடத்துக் குறையுள் வழி
யுயிர்கட்கு ஆனந்தபூர்த்தி செய்தல் கூடாமையின்
பூர்த்தியெனப்படும் வரம்பிலின்பமுடைமையாத
குணங்களாம்.

மாணவகன் வினா.

முதல்வனுக்குஞ் சத்திகட்கு முருவமாதி *யிலக்கண மாகமத்திற் கூறுவதின் விவரமென்னை?

விடை.

முதல்வனுக்கு உருவம்-ஆனந்தம், சொரூபம்-இச்சா ஞானக்கிரியைகள் கூடியவை, சுபாவம்-அசைவற்று நிற்குமுறைமை, விசேடம்-தோற்றுதலு மீறுமற்றிருக்கை, வியாத்தி-எவ்விடமு நிறைந்து நிற்கை, வியாபகம்-கமரிற்கல்விற் றோன்றல், குணம்-கருணை, நிறம்-யாதொருவர் யாதொன்றாகக்குறித்தா ரந்தந்த நிறமாயிருக்கை.

பராசத்திக்குருவமாதி.

பராசத்திக்கு உருவமானது சுத்தமாயை அசுத்த மாயைகளில் நிறைந்து பரனளவுவுண்டாகை, சொரு

* பதி பசு பாசங்கட்கு உருவம், சொரூபம், சுபாவம், விசேடம், வியாத்தி, வியாபகம், குணம், நிறம், தரிசனம், சத்தியாகிய பத்தும் ஆங்காங்குவருதலைக்காண்க. இவை தசகாரியமெனவும்படும். பதிக்கீண்டு எட்டுக்குணங்களே கூறப்பட்டன. மற்றிரண்டும் நூல்களிற் காணப்படவில்லை.

பமாவது ஒருக்காலுங் கேடுபடாதுநின்று பிரகாசிக்கும் பிரகாசம். சுபாவமாவது தன் முதலாகியபரனுக்கு இச்சாஞானக்கிரியையென்னும் பேதங்களைக் கொடுப்பது. விசேடமாவது அந்தப்பரனெந்தக்கருமத்தினை யெந்தவடிவை யுன்னுவனோ அவையவையாய்நிற்பது. குணமாவது அஞ்ஞானங்கூடாமலிருப்பது. வியாத்தி அந்தப்பரனெவ்வளவுமுண் டவ்வளவு நிறைதல். வியாபகமாவது பரை ஆதி இச்சை ஞானம் கிரியையெனத் தொழில்வேற்றுமைபடத்திரிவது. நிறமாவது சிவந்தவொளியாய் விளங்கல். தரிசனமாவது ஒளியாகவெங்கும் விரிதல். சத்தியாவது இந்தப் பரையை விட்டு முதல்வனோடுயிர் கூடுதலாம்.

இச்சாசத்திக்குருவமாதி.

இச்சாசத்திக்கு உருவமாவதுசர்வான்மாக்களுந் தன்செயலிலசையத் தான்வயிந்தவத்தை யாட்டுவித்து நிற்றல். சொரூபமாவது முதல்வன்கொண்ட வடிவுகளுக்கெல்லாம் அவற்றிற்கேற்பச் சத்தியாயிருப்பது. சுபாவமாவது ஆன்மாக்களுக்குக் கிருபைசெய்வது. விசேடமாவது உருவுக்குருவாய் அருவுக்கருவாய் உருவாரூபமுமாகை. வியாத்தியாவது இரோ

ஞானசத்தியளவு. வியாபகமாவது சாம்பவியாகியகுரு வடிவாதல். குணமாவது முதல்வனை யறியவேண்டு மென்னு மாசையை ஆன்மாக்களுக் குண்டாக்குவது. நிறமாவது பிராசாதம். தரிசனமாவது முன்னெண் ணியவெட்டு நிலைமையு முடையதொரு சத்தியென வறிகை. சத்தியாவது பராநிறைவிலொடுங்கு முறைமையறிதல்.

ஞானசத்திக்குருவமாதி.

ஞானசத்திக்கு உருவமாவது சர்வான்மாக்களுஞ் செய்தவற்றையறிவது. சொரூபமாவது எல்லாவான்மாக்களுக்கு மறிவுக்கறிவாய் நிற்றல். சுபாவமாவது விஞ்ஞானகலருக்கு மிக்க வறிவாயும், பிரளயாகலர்க்கு ஒப்பறிவாயும், சகலர்க்குத் தாழ்ந்த வறிவாயுஞ் செய்வது. விசேடமாவது தான் கூடிநின்றும் அஞ்ஞானமு மாயையுந் தன்னுடன் கூடாமனிற்பது. வியாத்தியாவது இச்சாசத்தியளவாம். வியாபகமாவது முதல்வன் கொண்ட வடிவுகட்குக் காரணங்கள் குணங்களாகை. நிறமாவது முதல்வன்கொண்ட வடிவுகளுக் காரணநிறமாகை. குணமாவது தானுயிராயிருக்குந் தான் றோன்றுபனிற்றல். தரிசனமாவது தன்செய

லற்றவிடத்துப் பிரகாசம். சுத்தியாவது பரையுடனே கூடுதல்.

கிரியாசத்திக்குருவமாதி.

கிரியாசத்திக்கு உருவமாவது பிரபஞ்சத்திற்குத் தற்சொரூபவடிவாயும், பிரபஞ்ச னடத்துவார்க்குக் காரணமாகியுமிருத்தல். சொரூபமாவது ஆன்மாக்களுக்குக் கிரியையை யெழுப்புவது. சுபாவமாவது பஞ்சகிருத்தியங்களை நடத்துவது. விசேடமாவது தான் முதல்வனை பதியாததாய் அம்முதல்வனை நோக்கித்தவம்பண்ணி இந்நெறிசெய்யுமெனக் காட்டல். குணமாவது ஆன்மாக்களுடைய குணத்திரயங்களை நடத்தல். வியாத்தியாவது சகளமேனியுண்டானவளவாம், வியாபகமாவது அநேக வடிவமாதல். தரிசனமாவது இம்முறையெல்லாமறிதல். நிறமாவது வடிவுதோறும் பேதித்தல். சுத்தியாவது பரையுடனே கலத்தல்,

நிரூபணம்.

அனந்தேச்சுர சிகண்ட பரமேச்சுர காலருத்திர விண்டு பிரமாதிமூர்த்திகளைத் தனது சமவாய சத்தி மூலமா யதிட்டித்துக் கொண்டிருத்தலின் முதல்வனுருபியுமல்லன்; சித்தாகிய வீச்சுர சமவாய சத்தி

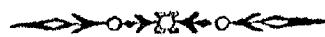
யானது தத்துவமும் அசித்தாகிய விந்து மூர்த்தியு
மாகிக்கூடினவிடத்திலே பிரபாவ ரூபமாயிருத்தலின்
ரூபியுமல்லன்; பிரம விண்டு உருத்திர மகேச்சுர சதா
சிவாதியர்களிலே வேறற அபிவியக்தியாக நின்று
அவர்கள் இயற்றுஞ் சிருட்டி திதி சங்கார திரோபவ
அனுக்கிரகங்களை நடத்தலின் கிரியாவானு மல்லன்;
தவமாகிய அணிமாதி யட்டாங்கயோக சாதனைகளை
முனிவர்கள்பொருட்டுச் செய்து காட்டிய சீகண்ட
பரமேச்சுரனில்வேறற நிற்றலின் ஐசுவரியப் பிரபாவ
வியல்புடையவனுமல்லன் ; சங்காரத்தைப் பண்ணுங்
கால உருத்திரனில் வேறறநிற்றலின் பகிர்முக தாமத
குணத்தையு மந்தர்முகசத்துவ குணத்தையுமுடைய
வனுமல்லன்; ஆனால் தனது சந்நிதிமாத்திரத்தால் ஆ
ன்மாக்களுடைய போக மோட்சார்த்தமான சிருட்டி
யாதி பஞ்ச கிருத்தியங்களைப் பொருந்துந் தொழில்
குண மிச்சைவெறுப்பு விகாரமொன்றுமில்லாதசுத்த
சைதன்னிய சொரூபமே பாவமாகவுடையவன். இங்
ஙனமுள்ள பரமசிவனே பதி.

பதியிலக்கண முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

பசுவிலக்கணம்.

சித்தாந்தம்.

காரியமாகிய வுலகமசேதனமாகலின் றனக்கும், வரம்பி லின்பமுடையனாதலின் பதிக்கும், குடமுதலியனபோல பரிணாமமுடைமையா யனுபோகிக்கப் படுதலாற் சடமேயாதலின் சரீரத்திற்கும் பயன் படுவதன்று; பயனற்றதுமன்று. ஆகலின் பிறர்க்கே பயன்படுவது ஆதலாற் காரியமாகிய வுலகத்தினாற் படும்பயனைக் கொள்வோராகிய பசுக்களுளர். *உடல் பொறி விடய முதலிய வனைத்தினு மதுவது தானாக நின்று முறையே யிதுநானன்று இது நானன்றென வொரோவொன்றாகக்கண்டு நீங்கியவழியறிந்துவந்த தோரறிவு நிலைபெற்றுளது; அவ்வறிவுதானே பசுவாகிய வான்மாவெனப்படும்.

---

*ஆன்மாக்கள் அநாதிபாசபந்தமுடைமையிற் பசுக்களெனப்படுவர். பச்=பந்தித்தல், உ=செயப்படுபொருள் விகுதி. பசு, உயிர், சேதனன், புற்கலன், சீவன், அணு, வியாபகன், ஆன்மாவென்பன வொருபொருட்கிளவி.

சூன்யவாதி மதம்.

ஆன்மாவென்பதொன்றுகிடையாவேகிடையாது.

மறுப்பு.

இல்லையென்பதொரு ஞானமுண்டாகலி னந்த ஞானமேயான்மா. உண்டானதாகவொரு வெதிரில்லையேலில்லையென்பது கூடாது ஆகலினான்மாவுண்டு.

சார்வாகன் மதம்.

அறிவுடம்பின்கணன்றி நிகழக் காணாமையானும், நான்சிறுத்தேன் பருத்தேனென வுடம்பினையே நானென வழங்கக்காண்டலானும் ஆன்மாவென்பது தேகமேயன்றி யிதற்கன்னியமாக வான்மாவென்பதொன்றில்லை.

மறுப்பு.

நான்பருத்தேன், சிறுத்தேன், கரியேன், மனிதன், பார்ப்பானென வுடம்பின்குண விசேடங்களை யுபசாரத்தாலுயிருக்கேற்றி வழங்கினும், யானுடம்பு, யான்கை, யான்காலென வுடம்பை யவ்வாறு வழங்குவாரின்றி என்கை, என்கால், என்செவி, என்பொறி, என்பிராணன், என்னறிவு எனப் பலவாற்றானு

ம் பெரும்பாலுமுலகத்து வழங்கக் காண்டலினவ்வ ழக்கமிருதிப்பாடு பிழிதின் கிழமைப்பொருட்கணன் றி வாராமையானங்ஙனங்கூறிக்கொண்டுநிற்கும்பொ ருள் வேறொன்றுண்டென்பதைப் பெறப்படுதலினது வேயான்மா.

உலகாயதன் மதம்.

இந்தத்தேகத்திற் கன்னியமாகவொரு வான்மா தேகத்தைப் பொருந்தி யறியுமென லில்லை. தேகந் தானே யறியும்.

மறுப்பு.

சடமாயிருக்கிற தேகத்தைப் பிரேரிக்கிற சித் தாகிய வான்மா பிராரத்த கன்மந் தொலைத்தவாறே யிந்தத்தேகத்தைவிட்டு நீங்க விந்தத்தேகம் பிணமா யிருந்தபோது மறிவுண்டாகவேண்டும், அதுகாணாத படியால் தேகமறிவல்ல.

உலகாயதன் மதம்.

பிருதிவு, அப்பு, தேயு, வாயு இந்நான்கு பூதங்க ளுடைய சம்யோகங்களினால் மாவும் வெல்லமுங் கூடிப்பாகம்பண்ண அபூப*மென்றொரு ரூபமுண்டா

* அபூபம்=பணியாரம்.

மாறுபோலத் தேகமுண்டாம், சிறிது திரவியத்தின் சம்யோகத்தாலுண்டான கள்ளிலே மதசக்தி யுண்டானாற்போலத் தேகத்திலறிவு வுண்டாம். வாயுபிரியின் றேகம் பிரேதமானதாகலி னுடலுக்கறிவில்லை.

மறுப்பு.

உடலில் வாயுபோகாமலுசுவாசநிசுவாசங்களைச் செய்துகொண்டிருக்கிற சுழுத்தி யவத்தையி லறிவில்லை. ஆகலினித்தேகத்திற் கன்யமாக வான்மா வுண்டு.

இந்திரியான்மவாதி மதம்.

இன்பதுன்பங்களை யான்மா அறிவிக்குமென்கையாலந்தச் சுகதுக்கங்களை யறிவதிந்திரியங்க ளாகலினவையே யான்மா.

மறுப்பு.

நித்திரையி லிந்திரியங்கள் சத்தாதி விடயங்களை யறியாமலிருக்கின்றன வாகலின், அவையனுபவிப்பதல்ல, ஆகலானவை யான்மாவல்ல.

இந்திரியான்மவாதி மதம்.

ஐம்பொறிகளு மைம்புலன்களை யறியுமென்ற தெல்லார்க்கு மொப்ப முடிந்தமையாலும், அவை

யுடல்போற்சடமின்மை பெறப்படுதலானு மவற்றை யெனதெனும் வழக்கம் பெரும்பான்மை யன்றாக லானுமவையேயான்மா.

மறுப்பு.

செவி மெய் வாய் கண் மூக்காகிய பொறிகளுட விலே,யோரிந்திரியமறிந்ததனை யோரிந்திரிய மறியா தாகி வேறுபடும்; ஐம்பொறிகட்கும் விடயமாகிய சத்த பரிச ரூப ரச கந்தங்களைந்தையு மறிந்த தொன்றுண்டா மதுவே யான்மா.

இந்திரியான்மவாதி வினா.

அங்ஙனமாயின் பொறிகளன்றோவறிந்தன?

விடை.

பொறிகளாந்தாந்தமக்குவிடயமானவைந்தை யுந்தனித்தனியே கண்டித்துச் செவிக்கு விடயமிது, கண்ணுக்கு விடயமிது, மெய்க்கு விடயமிது, வாக்குக்கு விடயமிது என்று நினைத்தலாலவற்றிலொன்றல்ல வான்மா.

இந்திரியான்மவாதி மதம்.

ஒவ்வோரிந்திரிய மொவ்வொரு விடயங்களை யிதர சகாயமாகவறியும்.

மறுப்பு.

அதற்கைந்தும் பிரதானமன்றி யொன்றுக்கது பிரதானங்கூடாது. அன்றியுமொருவிந்திரியங்கெட்டபோதான்மாவுங்கெடுமாகையாற் சமட்டியான்மாவல்ல.

இந்திரியான்மைகதேசவாதி மதம்.

ஐந்துமைந்தான்மாவே யொருமரத்திலநேகபறவைகளிருந்துபயனைப்புசிக்கின்றாற்போலவொருதேகத்திலிருந்தறியும்.

மறுப்பு.

ஆன்மாவெனின் ஞாதாவாகலி னெல்லாவற்றையு மறியவேண்டும், ஓரிந்திரிய விடயத்தையோரிந்திரிய மறியாதாகலினாலும், ஓரிந்திரியத்தைமற்றோரிந்திரியமறியாதாகலினாலும் வியட்டியான்மாவல்ல, அன்றியுந்தன் கண் தெரியாது, தன் செவிகேளாது, என்றிந்திரியாபிமானியாகச் சொல்லுகிறவொருத்தனுண்டாகலின், பஞ்சேந்திரியங்கள் விடயானுபவிகளல்ல, இவ்வைந்தினையுங் கரணங்களாக்கொண்டு சகலவிடயங்களையு மறிவதொன்றுண்டதுவேயான்மா.

சூக்குமதேகான்மவாதி மதம்.

இந்திரியங்களின் வேறாயங்ஙனமறிவது புரியட்டகவுடம்பாம், அது புறத்து நிகழாதாயினுமகத்தே நின்றிந்திரியங்களைப் புறத்திற் செலுத்தியறியும்.

மறுப்பு.

தூலவுடம்பினின் றுயிர்ப்பனவாகிய வைம்பொறிகள் சேட்டையின்றிக் கிடப்பப் புறத்து நிகழுந் தொழிற்பாடெல்லாமடங்கி யவ்வுடம்பினுள் வருந்தலின்றிச் சென்று அது தூலவுடம்புபோ லதனின் வேறாய வோருடம்பை யெடுத்துக்கொண்டு வேறோராற்றலகண்டு கேட்டுண்டுயிர்த்துற்று விளையாடலி னதனை மாயிரவோதலா னான்மா சூக்குமதேகமல்ல.

விஞ்ஞானான்ம வாதி.

பிரமப்பொருள் மெய்கூறிப்போந்த சடப்பொருள்கள் போலன்றிச் சித்தாகலா னதுவே யான்மா வாதலமையும்.

மறுப்பு.

தொழிற்படுங் கருவிகளொன்றுமின்றிக் கேவலமாயதீத வவத்தையினின்றுழி யறிவுமாயின்றிப் பின்ன

ரிக்கலை முதலிய கருவிகளொன்றறிவிக்க வறிந்து வருதலுண்மையின், எக்காலத்துந் திரிபின்றி யறிந் தாங்கறிந்து நிற்குஞ் சித்தாகிய பிரமத்திற்கிது தகாது.

சமூகான்மவாதி.

உடம்பு முதலியவற்று ளொரோவொன்றே யான்மாவாத லின்றென்ற தொக்கும். அவற்றுளொ ன்று குறைந்தவழியு மறிவு நிகழாமையானு மெல் லாங்கூடிய வழி யது நிகழ்தலானுமனைத்துங் கூடிய சமுதாயமேயான்மா.

மறுப்பு.

மாயாகாரியங்களா லாக்கப்பட்டியன்ற சூத்தி ரப்பாவைபோலு முடம்பின் கண்ணே யவற்றிற்கு வேறுயான்மாவுண்டு.

சமூகான்மவா[illegible]தம்.

சித்தமுஞ் சித்தப்பகு[illegible]மாய வகச்சமுதாய மைந்து மாயாகாரிய மென்[illegible] தெம்மனோர்க் குடம் பாடன்மையினதுபற்றி யா[illegible]மா வேறுண்டெனச் சாதித்தல் கூடாது.

விடை.

சமுதாய மாதற்குரியவை யாவையென்றளவை களானறியப்புகிற் கலைமுதனிலமீறாய தத்துவங்களேயாம், அவையனைத்துமாயையின் காரியங்களாகலி னிலையுதலின்றிச் சிலகால நின்றழிவனவாம். அவை தொக்க சமுதாயத்தின் விளங்கித்தோன்றுவதாய ஞானசத்தியினியல்பை யசையாமற்கருத்தை யொருக்கி முன்னுணர்ந்து பின்னரச்சமுதாயத்தை யாதொன்றாராயி னச்சமுதாயங் கண்ணிற்கு விளக்குபோல வுயிர்க்குத்தூல சூக்கும பரங்களாகிய வுடம்பாமாகலாற் கண் விளக்கின் வேறாயினாற்போல வுயிருடம் பின்வேறாம்.

பிராணன்மவாதி மதம்.

பிராணவாயு வுசுவாச நிசுவாசங்களைச்செய்து கொண்டு நின்றகாலத்திந்திரியங்களாகிற காரணங்களைக்கொண்டு விஷயங்களையறியும்.

மறுப்பு.*

இத்தேகத்திலான்மா சுழுத்தி யவத்தையை யடைந்தபோது பிராணவாயு வுசுவாசநிசுவாசங்க

* இதனால் கௌள கன்மயோகியும், சங்கிராந்தவாதியு மறுக்கப்பட்டனர்.

ளைப்பண்ணிக்கொண்டு நிற்கையிலுமறிவில்லை. ஆகலின் பிராணவாயு வான்மாவல்ல.

பிராணான்மவாதி மதம்.

சுழுத்தியவத்தையிற் பிராணவாயு விடயங்களை யறியாமலிருந்தது இந்திரியங்களாகிற கரணங்களின்மையால்.

மறுப்பு.

பிராணவாயுவே யறிகிறதாகில் அது சீவித்து நிற்கையிற் கரணங்களிங்காது. எங்ஙனமெனின், அரசனொருமண்டபத்திலிருக்கையிற் பிரத்தியரில்லாமலிராததுபோல வாகலின், பிராணவாயுவினைக் குமரித்துப் பிரேரித்துப் பூரித்துத் தனவயமபண்ணிக்கொண்டு சகல விடயங்களையுமறிகிறதான்மா.

பிராணான்மவாதி வினா.

சகல விடயத்தையுமறிகிற தான்மாவே யானை யாமெக்காலத்து மறியவேண்டும், அறியாதகால முண்டாவானேன்?

விடை.

அதை விசாரிக்கின் அன்பாயுகுணமாக நிற்றிரைக்கேதுவான வாணவமலத்துடனே சீதாற்றமையா

கிற சாக்கிரம், சொப்பனம், சுழுத்தி, துரியம், துரியாதீதமென்னு மைந்தவத்தைகளை யடையும்.

பிராணான்மவாதி வினா.

ஆகிலிந்தவத்தைகட்குள்ளே சகசமேது ஆகந்துகமேது?

விடை.

சாக்ராதி நாலவத்தைகளு மாயோபாதியினாலுண்டான வதீதாவத்தை சகசம், இதனாலான்மாவிலையென்று சொல்லுவதொன்றுண்டாகையினா லில்லையென்றதற்குப், பிரதியோகி யுள்ளதென்றொன் றுண்டாக வேண்டுகையா லான்மா வுண்டென்றும், நானிளைத்தேன் நான் பருத்தே னென்ற பேதாபசாரமாகச்சொல்லுகிறதைக் காட்டிலும், என்சரீரம், என்கால், என்கை என்ற மமத்துவ மதிகமாகையினாலே தேகான்ய னான்மாவென்றும், பஞ்சேந்திரியங்களுடைய வுபரதியான சொப்பனாவத்தையிலுமறிவுண்டாயிருக்கையினாலும், அந்தச் சொப்பனத்திலே பாகேந்திரியங்கட்கு விடயமன்மையிலே யிருக்கையினாலும், இந்திரியங்கட்கன்ய னான்மாவென்றும், சுழுத்தியிலான்ம நாசமு மறுபடி யெழுந்திருத்தல்

ஆன்மோற்பத்தியுமென்று சொல்லுகிறவனைக் குறி த்து விழித்தபோது சுகமாக நித்திரை பண்ணினே னென்று சுழுத்தியவத்தையிலே யனுபவந்தோன்று கையினாலும், அப்பூர்வானுபவப் பிரத்ய பிரஞ்ஞை யுண்டாகையினாலும் பஞ்சாவத்தையிலு மனுபவனாகி யிருந்துள்ளவனான்மா,

ணையாயிகன் மதம்.

இந்திரியங்களின் மூலமாக விடயங்களையறிவது மனோவாங்கார புத்தி சித்தங்களே யாகையாலந்தக் கரணவருக்கமே யான்மா,

மறுப்பு,

அந்தக்கரணச்சமட்டி யான்மாவாகிற் றீபாங்க வத்துகள் பிரகாசமான வொருகிரியையைப்பண்ணு வது போலக் கரணநான்குங்கூடி யொருகிருத்தியத் தைச் செய்தல்வேண்டும், அங்ஙனமின்றி மனது சம்ச யத்தைப்பண்ணுகிறதன்றி நிச்சாயகமல்ல,புத்தி நிச் சாயகமதொழிந்து சம்சயத்தைப்பண்ணாது,அகங்கா ரம் கிரகிக்கிறதொழிந்து சம்சய நிச்சயங்களைப் பண் ணாது, சித்தம் சிந்தனை பண்ணுவதொழிந்து சம்சய நிச்சய கிராகங்களைப்பண்ணாது. இவ்வாறு பின்னக்

கிரியைகளான வந்தக்கரண சமட்டி யான்மா வல்லவாம்.

நையாயிகன் மதம்.

வியட்டியாக நாலும் நாலு தொழில்களையே பண்ணுமாகலின் வியட்டியான்மா.

மறுப்பு.

வியட்டியான்மாவே யென்னில் மனது ஒரு பதார்த்தத்தைச் சம்சயித்துப் பற்றப் புத்திவேறே யொன்றை நிச்சயிக்கவேண்டும், புத்தி நிச்சயித்ததல்லாமல் அகங்காரம் வேறேயொன்றை நாணயித்தே னென்று கிரகிக்கவேண்டும், அகங்காரங்கிரகித்ததல்லாமல் சித்தம் வேறேயொன்றைச் சிந்திக்கவேண்டும், அப்படியல்லாது மனது சம்சயமாகப் பற்றினதைப் புத்தி நிச்சயிக்க அகங்காரமதையே நாணயித்தேனென்று கிரகிக்க, சித்தமதனையே சிந்திக்க இப்படி கிரமமாய் வருகையினாலும், என்னுடைய புத்திக்கு இந்த வேலை யொன்றுந்தோன்றிற்றில்லை யென்றும், என் மனங்கலங்கியிருக்கிற தென்றுஞ்சொல்லுகையினாலும் இந்த நான்கையுங்கரணமாகவுடைய தொன்றான்மா. அந்நான்கு கரணங்களையுந் தாணயித்து இவற்றால்

விஷயங்களைப்பற்றவும், நிச்சயிக்கவும், கிரகிக்கவும், சிந்திக்கவு மொட்டாமலடக்கித் தியான சமாதிகளைப் பண்ணி, தனக்கந்தரங்க சம்யோக கரணமாக்கிக் கொண்டு, சுரோத்திராதிபாகேந்திரிய மூலத்தாலுஞ் செலுத்தி இந்த வந்தக்கரணங்களுக்கு அன்னியமாயிருந்து இவைகளுடனே கூடினதிறு வியானென்றும், என்னதென்று மகங்கார மமகாரங்களைப் பண்ணிநிற்பதே யான்மா.

மனமுதலிய வுட்கருவி நான்கு மான்மபோதத்தைப் புசிக்குமிடத்துக் கருவியாநிற்கும், அந்தக்கரணமமைச்சனைப்போலும், அனைய னந்தக்கரணமாள்வானெனவு முவமிக்கையாலவை யான்மாவை தேற்றப் பொருந்திநின்ற வைக்கியத்தா லான்மாவென்றேயதனைச் சொல்லநிற்கும். பதார்த்தங்களை யறிகிறதற்கு விளக்கு காரணமானாற்போல அவற்றையு மான்மா போகம் புசிக்கிறபோதிவை கரணமெனைக் கருதியவற்றையும் விட்டு நீங்கி யந்தக்கரணமுமான்மாவும் வேறற நின்று காரியப்படுத்துமுறைமையை யறிந்தவர்களை யான்மாவி னுண்மையையறிந்தவர்கள்.

பௌத்தன் மதம்.

ஞானசந்ததியாகிய விஞ்ஞானகந்தம், வாசனைசமூகமாகிய சமஸ்காரகந்தம், சுகபுத்தி, துக்கபுத்தி, உபேட்சாபுத்திகளாகிய வேதனைகந்தம், சத்த சமூகமாகிய சஞ்ஞாகந்தம், மூர்த்தபூதசமூகமாகிய ரூபகந்தம் என்னுமிவ்வைந்துகொத்தினுளும், அக்கொத்துக் கபின்னமாகிவரும் ஞானசமுதாய புத்தியே யான்மா.

மறுப்பு.

உருவாதிகளிடத்திற்சென்றுபார்க்கிற் சட்சுவிற் கன்னியமாயிருந்து வத்துவை நிரூபிக்கிற புத்தியும், நிரூபிதமானவத்துவைநானறிந்தேனென்பதும்வெவ்வேறாகையாலிந்தப் பஞ்சகந்த சமஷ்டியான்மா வல்ல. இதற் கன்னியமாய் நித்திய சைதன்ய சுவரூபியான்மா.

பரிணாமவாதி மதம்.

சீவான்மாக்கள் பிரமப்பொருளின் பரிணாமமாகத் தோன்றி யறிவிச்சைசெயல்களை யடைந்து தீயுஞ் சூடும்போல பேதாபேதமாகிய குணகுணித்தன்மையுற்றுப் பலவேறு வகைப்பட்டு நிற்கும்.

மறுப்பு.

இங்ஙனமாயின் பொறிகரணமுதலிய கருவிகளை யன்றி யறியமாட்டாத சிவான்மா வவ்வாறாதல் கூடாது.

சாங்கியன் மதம்.

ஞானவிச்சை பிரயத்தினமாதி குணங்களின்றி ஞானைக சொரூப னன்மா.

மறுப்பு.

அறிந்து இச்சித்துச்செய்கிற கிரமத்திற்கு ஞான விச்சாப்பிரயத்தின குணங்களில்லையாகையால் போ கமே கூடாது.

சாங்கியன் மதம்.

இந்தஞான விச்சாப்பிரயத்தனங்க ளான்மாவினு டைய சந்நிதிமாத்திரத்திற் றேகத்தின்கண்ணே யுண் டாய்க்கலகித்துக்கொண்டிருக்கும்.

மறுப்பு.

தேகம் பிரேதமானபோது மான்மாக முத்தியை யடைந்தபோதும் ஞானவிச்சாப் பிரயத்தினங்கள் கண்டோமில்லை.

சாங்கியன் மதம்.

ஞானம் புத்தியினாலும், இச்சைமனத்தினாலும், பிரயத்தின மகங்காரத்தினாலுஞ் சீவிப்பது,இதற்குக் காரணங்களாகிய மனோபுத்தி யகங்காரங்கள் மூன்று முறங்கினதாகையால் ஞானாதிகளில்லை.

மறுப்பு.

ஆன்மாவினுடைய சந்நிதியிற் றேகத்தின்கண்ணே சீவிக்குமெனச்சொன்ன பிரதிக்கினை கெட்டது.

சாங்கியன் மதம்.

காந்தத்தின் சந்நிதியிலிரும்பூசி சேட்டிக்குமாறு போல வான்மாவின் சந்நிதியிற் குணவியத்தமான பிரகிருதியினின்றுஞ் சர்வமுமுண்டாகிச் சேட்டைகளையுடைத்தாம்.

மறுப்பு.

காந்தத்தினுக் கூசியைவலிக்குந் தன்மையொழிந்து நீங்குந் தன்மையில்லை, ஊசிக்குக் காந்தத்தின் சந்நிதியிற் சேட்டிக்குந் தன்மையொழிந்து நிற்குஞ்சேட்டையான தன்மையில்லை. ஆகலின் சுழுத்தியவத்தைதகளுங்கூடாது. இவற்றை நீக்கி மோட்சமடையவேண்டு

மென்பதுங் கூடாது. இஃதன்றிமனதுடன்கூடியொன்
றைநினைக்கிறதும் அந்த மனத்தை நிறுத்துகிறதும்,
பாதத்தைப் பொருந்தி வாயுவசத்தினாலோடல் நடத்
தல்செய்வதும், சுகாசனமாயிருப்பதும்,நிற்பதும், சய
னிப்பது மிவைமுதலானகன்மேந்திரிய கிருத்தியங்க
ளும், ஞானேந்திரியங்களைப்பொருந்தி விடயங்களைக்
கிரகிப்பதும், அகங்காரத்தைப் பொருந்தி விடயங்
களைக் கிரகிப்பதும், நான்சுகி, நான் துக்கி, என்று
நிற்பதும், புத்தியைப்பொருந்தி நானறிவே னென்
பது மான்மா.

பாஞ்சராத்திரி மதம். *

ஆன்மா வணுமாத்திரமென்று வேதாதிகளிற்
சொல்லுகையா லணுபரிணாமமேயான்மா.

மறுப்பு.

ஆன்மா வந்தக்கரணங்கூடின விருதயத்திலே
நின்று கண்ணாதிமூலம் விடயங்களைக் கிரகிக்கும்போ
து நெல்லின்வாலினூற்றிலொருபங்காயிருக்கிறநாடி
வழித்தாகச் செல்லுகையாலந்த வுபாதியினா லந்த
வவத்தையி லான்மாவை யணுவென்றதே யொழிய

* இம்மதம் ஆசீவகனுங்கொள்ளுவன்.

யுண்மையல்ல, அன்றியுந்தேகத்தினவத்துவார முண்டாயிருக்கையா லொருத்தர் தேகத்தைப்பந்தனாதி பாதைகளைப் பண்ணும்போதும், பாரமான சுமைகளை யெடுக்கும்போது மந்தத் துவாரங்களினாற் போய்விடும். இஃதன்றியு நாசத்தையடையுஞ் சடமுமாய்ப் பிருதிவியாதி பூதாணுக்களுடனான்மாவு மோரணு வென்று சொல்லும் பௌத்தமதமாய்விடும். அணுரூப மவயவத்தாகிய வியல்புடைத்தாகையால் சாவயவமெல்லா நாசத்தையடையும்.

பாஞ்சராத்திரி மதம். *

ஆன்மா வணுமாத்திரமா யோருருவங்கொண்டு விளங்கியிருப்பன்.

மறுப்பு.

அங்ஙனமாயி னிவ்வுடலினுள்ளே வேறோருருவடிவங்காணவேண்டும், உருவமானபோதே பால்யகௌமாரயௌவனவார்த்திப முதலிய பரிணாமத்தை யடைந்து அநித்தியமாய்விடும். கர்ப்பத்திற் பதிகிறபோது மாதாபிதாக்களினாற் காணப்படவேண்டும்.

* இது பௌராணிகளுக்குமுடன்பாடாம்.

பாஞ்சராத்திரி மதம்.

ஆன்மாவுருவாயினுங்கண்ணுக்குப்புலப்படாது.

மறுப்பு.

காணப்பட்டதற்கே யுருவமென்றுபெயர், காணப்படாதென்கையாலரூபமேயாகவேண்டும்.

பாஞ்சராத்திரி மதம்.

ஆன்மா திருக்குமரூபமாகையாற்காணப்படாது.

மறுப்பு.

அந்தச்சூக்குமரூபமென்றது தூலரூபத்தினையுண்டாக்குவதற்குக் காரணமாய் மனோபுத்தி யகங்கார பஞ்ச தன்மாத்திரைகள் சடமு மனேகமுமாகையாலுற்பத்தி நாசத்தையுடையது.

பாஞ்சராத்திரி மதம்.

ஆன்மாவல்லவென்று நிராகரித்த சூக்குமரூபத்திலே சூக்குமரூபமாகநிற்பது ஆன்மா.

மறுப்பு.

சூக்குமரூபத்தினிற்குமென்ற ரூபங் கலாதி பஞ்சதத்துவங்களினாலுண்டானபுருடதத்துவம். உருவ

மானவையெல்லா மொருத்தராலுண்டாக்கப் பட்ட தேயாகலின் உருவங்களெல்லாஞ் சடமா யழிவது மாம்.

சைவைகதேசி மதம்.

ஆன்மா வர்த்தநாரிச்சுரன்போல சித்தசித்ரூப மாம்.

மறுப்பு.

ஆன்மாவுருவமல்லாத திரவியமாய் விபுவாமா கையாற் சித்தொருபுறமு மசித்தொருபுறமுமாகாது.

பாட்டாசாரியன் மதம்.

ஆன்மா வஞ்ஞானத்தைப் பொருந்தாத சுத்த சைதன்னியமாம்.

மறுப்பு.

அசித்தாகிய கலாதிகளைப்பொருந்தி யறியாமற் றானே யறிகிறசத்தியின்மையிலதுவுமாகாது.

மிருதிநூலான் மதம்.

உயிராவது உடலினிடத்துப் புன்னுனித்துளி போலேகதேசமாயிருதயத்தானத்து நிற்பவவ்வுயிரி னறிவுவிளக்கொளிபோல யாங்கணும் வியாபிக்கும்.

மறுப்பு.*

உயிரேகதேசமாயின் மேலே யுரு வுயிரென்றார்க் கோதிய குற்றமனைத்துமெய்தும். அன்றியுங் குணங் குணியளவினன்றி மேற்செல்லாமையா னெவ்விடத்தும் வியாபரித்தல் செல்லாது. விளக்கினொளியாவது விளக்கின் சூக்குமவடிவேயன்றிக் குணமன்றாகலா னீண்டுவமையாகாது, கொள்ளினும் விளக்கின் சுடர் தொட்டாலன்றிச் சுடாதாகையா லிருந்தவிடத்தறிந்து மற்றுள்ளவிடத்துப் பரிசத்தானு மறியமாட்டாது. எவ்விடத்திற் பரிசித்தானுமறிதலானும், விளக்கோரிடத்திருந்து மற்றுள்ள விடயங்களையும் விளக்குதல்போலுயிரி னறிவுநெருங்கிய வைம்புலனிடத்து மொருங்கேயறிதல் வேண்டுமவ்வாறின்மையினதனோடிதனிடை வேற்றுமையெளிது.

சமணன் மதம். $

ஆன்மா தேகபரிமாணமாக நிறைந்து நின்று விஷயங்களையறியும்.

---

* உயிரணுவென்பார்க்கு பொருந்துமிது.

$ ஜைனனுக்கு மிது வங்கீகாரமாம்.

மறுப்பு.

சுழுத்தியாதியவத்தைகளைப்பொருந்தாது ஞானப் பிரகாசந்தமில்லாத சாக்கிராவத்தையிற் பஞ்சேந்திரியங்களுமேககாலத்தில் சமமாக விடயங்களைக் கிரகிக்கவேண்டும். அன்றியும் பெருந்தேகத்திற்குப்பெரிய வறிவுஞ் சிறியதேகத்திற்குச் சிறியவறிவுமாக வேண்டும். தேகத்திலோரங்கங் குறையி னறிவுகுறைந்து தேகசமானமாகச் சுருங்குதல் விரிதல்செய்து தேகத்திற்கு நாசம்வருகையி லான்மாவிற்கு நாசம்வரல் வேண்டும்.

ஐக்கியவாதி மதம்

ஆன்மா வெவ்விடத்தும் விபுவாய்மறைப்பற்றிருந்து விளங்கியவறிவுடையவனாயுள்ளவன்.

மறுப்பு

ஆன்மாவிற்கறிவுகுன்றிக்குன்றிப்போய்மறையுஞ் சாக்கிரமுதலிய பஞ்சாவத்தைப்படுவானேன்? ஓரிடத்தேயிருக்குந்தன்மை பண்ணுந்தன்மை யிருக்கப்போதல் வருதல் புரிவானேன்? கேட்டிறைக்கச் சத்தப் பரிச ரூப ரச கந்தங்களை யொருமிக்க வறியாம

* பாட்டாசாரியன் மதமுமிது.

லொவ்வொன்றாய்க் காண்பதென்? இத்தேகாதிப் பிரபஞ்சமெல்லா மழிகிறதானு நிற்கு மிடமெங்கே?

கௌளசன் மதம்.

ஆன்மாவருவமாயிருந்து தூலரூபமாகப்பரிணமித்து மீளவுமுருவமாக வுபசங்காரத்தை யடையுமாகலின் ஞானமாவருவுருவம.

மறுப்பு.

அருவமுருவமாகாது; உருவமருவமாகாது; ஆகாயமுருவமும் பிருதிவியருவமுமாகாதது போலும.

கௌளகன் மதம்.

காணப்படுங்காட்டத்திற் காணப்படாமலக்கினி நின்றதுபோ லான்மாவு முருவாருவமாய் நிற்கும.

மறுப்பு.

காட்டமக்கினியல்ல வக்கினிகாட்டமல்ல. அன்றியுங்காட்டத்திலுடைய வுருவத்தைக்கண்டது போலவான்மாவி னுருவத்தையுங் காணவேண்டும்; காணிலான்மா நித்தியமென்றதும்போ யநித்தியமாம்.

கௌளகன் மதம்.

சந்திரனமாவாசை நாள காணப்படாதிருந்து மேலுங்கிரமமொருகலையாய் வளர்ந்துப் பூரணசந்திரனானதுபோல வான்மாவருவாருவமாம்.

மறுப்பு.

ஆன்மாவிற்கு நம்முடைய கண்ணிலே காண்பதாயோருருவ முண்டாகவேண்டும் அவ்வாறு காணப்படாமையின் உருவாருவமாகாது.

கௌளகன் மதம்.

ஆன்மாவினுருவங் காணப்படாது மாதாவினுதரத்திலரூப மாகப்பதிந்து தினந்தோறும் விருத்தியையடைந்துருவமாப்பிறந்து மாமசாதிமயமாய் விருத்தியாக்காணப்பட்ட வுருவமானமயாவாம்.

மறுப்பு.

இத்தூலதேகம பூதகாரியமுமாய சடமுமா யான்மாவைப் பந்திப்பதுமாயிருப்ப தொழிந்தான் மாவல்ல.

பாதஞ்சலன் மதம்.*

ஆன்மாவாகாயம்போல வியாபியுமா யவிகாரியுமா யிருப்பன்.

மறுப்பு.

தேகத்தை வேறறப்பொருந்தி யநேக வபிநயங்களைப் பண்ணுவித்தலும் போக்கு வரவு சஞ்சார

* இதனால் சேசுவரசாங்கியனும், பரிணாமவாதியுமறுக்கப்பட்டனர்

நிற்றலிருத்தல் கிடத்தல் புரளலிவை முதலானவசநாதிகிரியைகளை யெல்லாமிகவுஞ் செயவிகலியவன் விகாரனுவன், அன்றியுங் காயஞ் சடமாகலின் விகாரதத்துவங்கூடும். ஆன்மா ஞானக்கிரிய வுருவனுகையாலது கூடாது.

மீமாம்சகன் மதம்.

ஆன்மா சித்துரூபனலை சித்துக்கிடமாய சேதனனும்.

மறுப்பு.

அங்ஙனமாயி னான்மா வொன்றையு மறியாது கடகுட்டியங்கள் போல சடமாம்.

வைசேடிசன் மதம்.

ஆன்மா வாணவத்தைப் பிரிவற நின்றபோது அசித்தாம், மனசுரசிற்சத்தி யோகமானபோது சித்தாம்.

மறுப்பு.

சடமானதொருபோதும ஞானசொரூபமாகாது. ஞானசொரூபமொருககாலுஞ் சடமாகாது.

மாயாவாதி மதம்.

பரப்பிரமத்தின் சந்நிதியிலுடல் காரியப்படுவ தொழிந்து வேறோரான்மா வெனப்படுவதில்லை.

மறுப்பு.

சகலாவத்தையில் ஞானேந்திரியங்களினாற் சத்தாதி விடயங்களைக்கண்டு இஃதிவ்வா றென்றறிந்த புருடனை யிந்த விந்திரியங்களை வேறாகச்சொற்பனாவத்தையிற் பஞ்சவிடயங்களையுமனுபவித்துச் சொப்பனாவத்தைக் கருவிகளெல்லா முபாதியாகச்சுழுத்தியவத்தையடைந்து பிராணவாயு வுசுவாச நிசுவாசத்தைப்பண்ணத் தேகமானது பிரேதம் போலக் கிடக்க ஞானேந்திரியங்களும் பிராணவாயுக்களும் போகமுந் தேகத்திற்குச்சேட்டையு மற்றுக்கிடக்கும், விழித்தெழுந்திருந்து சொப்பனாவத்தையிற் றான் கண்டதெல்லாஞ்சொல்லிச் சுழுத்தியிற் சுகமாக நித்திரை பண்ணினேனென்று சொல்லிப்போகத்தையும் புசித்துச்சரீர சேட்டைகளையும்பண்ணும். சகலாவத்தையில் முதல்வனானது சிற்சத்தியானது கன்மானு குணமாக சுகதுக்கங்களையெல்லாம் புசிப்பித்துச் சொப்பனாவத்தையிற் சூக்குமதேகபோக வேதுவானகன்மபரிபாகானு குணமாக ஞானத்தைப்பிரகாசிப்பிக்கும். இவைகளாலான்மா பிரமத்தின் வேறுயெண்ணப்படும்.

மாயாவாதி வினு.

பிரமத்திற்கன்னியமாக வான்மாகாணப்படாத தற்குக்காரணமென்னை ?

விடை.

மேற் பதி யிலக்கணத்துள் குறித்துப் போந்த முதல்வன் புணருற்பவஞ்செய்யுங்காலையிற் கலப்பினாலுடலுயிர்போல வவ்வுயிர்களே யாவன். எங்ஙனமெனின்? உயிர் நரம்பு முதலியவற்றாற் பிணிக்கப்பட்டு உடம்பினையுமைம்பொறி முதலிய கருவிகளையுங்கைக்கொண்டு நின்று சாத்தாகொற்றுவென வுடம்பிற்கிட்ட பெயராற் பிறரழைத்தவழி தானென்னை யெனவந்து நிற்றல் கண்டோம். இருவர் கைகோத்து நின்றுழியு மவருளழைக்கப்பட்டோனேயன்றி யேனையோனென்னை யெனலுலகத்தின்மையினவ்வாறன்றி யுடம்பின் பெயரானழைத்தவழி யுயிரென்னென்ற தற்குக் காரணம் பிரிதோராற்றல் பெறப்படாமையின், அருத்தாபத்தியளவை யானே யவ்வுடலெனத்தானென வேற்றுமையின்றி யபேதமாய் நிற்றல்பெற்றும். அதுபோல முதல்வனுயிர்களிடத் தபேதமாயொட்டி நிற்போனு மவ்வாறொட்டிய

வழியுயிருயிரை யுடம்புடம்பே உயிருடம் பாகாது
உடம்புயிராகமாட்டாது. அவ்வாறாயினும் உயிருடம்பா
யு மதனின் வேறாயு நிற்கும். உடம்பங்ஙன நில்லாதது
போல முதல்வன் முதல்வனே, யுயிருயிரே, முதல்வ
னுயிராகான், உயிர் முதல்வனாகமாட்டாது. அவ்வாறா
யினு முதல்வனுயிராயு மதனின் வேறாயு நிற்பான் உயி
ரங்ஙன நில்லாது.

மாயாவாதி வினா.

பரப்பிரமமொன்றுமே யுள்ளதென்று வேதங்
கள் சொல்ல வேறான்மா வுண்டென்று சொல்வா
னேன்?

விடை.

முதல்வன் பொருட்டன்மையால் கண்ணினுக்
கண்போல வேறுமாவான்; அங்ஙனமாயினொன்றென்
பதற்குப்பொருளென்னை யெனின், பதியொன்றே
யிரண்டல்ல வென்பதாம், இத்தமிழாலொன்றென்று
சொல்லுகிற நீயப்பதிப்பொருளின் வேறாய பசுவென்
றறிவாயாக; பதியுஞ் சேதனமாக யானுஞ் சேதன
மாகவென்னைப் பசுவென்றதென்னையெனின், நீமலத்
துடன் கட்டுற்று நின்றாயாகலின் பசுவென்னப்பட்

டனே, இவ்வாறு வேற்றுமை கூறிற்பிரமமில்லையாகி லொருபொருளுமில்லை யென்னும் வேதத்திற்குத் தாற்பரியமென்னை யெனின் அகரவுயிரில்லையாயினக் கரங்களில்லையாமென்னு மிம்முறைமைபற்றி வேதம் பிரமப்பொரு ளில்லையாயி னொருபொருளுமில்லை யென்னு முறைமைபோலும்.

மாயாவாதி வினா.

அவ்வாறாயினிருக்காதி வேதங்களெல்லாம் பர ப்பிரமத்தை யத்வைதமென்று சொல்லுவானேன்?

விடை.

முதல்வனுயிருக் குயிராதற்றன்மையாற் கண் ணொளியான்மாபோதம் போலவுடனுவான், எங்ஙன மெனின்? பண்ணுமதனின் வேறன்றாயெண்ணப்படு மிசையும் போலவும், பழமதனின் வேறன்றாயெண் ணப்படுஞ் சுவையும்போலவும் யாங்கணும் வியாபக மாய் முதல்வன்றிருவரு ளுயிர்களில் வேற்றுமை யின்றி நிற்பதாகலான் வேதங்க ளொன்றென்று சொல்லாமலிரண்டல்லவென்றுசொல்லும்,ஒன்றென் னுஞ் சொல்சொல்லாமல் இரண்டல்லவென்ற தெவ் வாறென்னில், இரண்டல்ல வென்ற சொல்லாலே

யொன்றென்னில் அப்படிச் சொல்லுகின்ற தொன்றுண்டாகையாலே யொன்றல்ல, ஆனாலிரண்டல்லவென்றசொல்லாலே யிரண்டுமல்ல வெனவே ஒன்றுமல்லவாய் வேறறக்கலந்து நின்றதே அத்துவிதமுறைமையாம். அரக்கையுருக்கிய தேனோடு சேர்த்தனைத்தகற்பொடி அவ்வரக்கினோடொன்றுபொருந்தியைந்து நீக்கமின்றி நின்றாற்போல, முதல்வன் பிரபஞ்சத்தைச்சேட்டிப்பித்து வேறறக்கலந்து நிறைந்து நின்றுதானே பிரபஞ்சமென்னும் படியாயிருப்பன். அன்றியுமவ்வுயிர்களின் வழி நிற்பதாகிய சத்திரூபமாயும், தனதாணையான் வருமிருவினைக்கேற்பவெண்ணிறந்த வுயிர்களைத்தொழிற்படுச் செல்லுங்காலவ்வைத்தொழினடத்துவ தாகிய பதிரூபமாகியும், அத்தன்மைகளின் வேறுபாற்றுடன் றுதான்மியமாயெவ்விடத்துந்தானே சுயம் பிரகாசரூபமா மியல்புடையவனாய் நிற்பன்.

மாயாவாதி மதம்.

எல்லாம் பரப்பிரமத்தின் பரிணாமமாயிருத்தலின் புண்ணிய பாவங்கள் பரப்பிரமத்திற்கு வேண்டியதில்லை.

மறுப்பு.

முன் செனனத்தின் புண்யபாவங்களுக்கீடான சுகதுக்கங்களை யனுபவித்தற்கு ஆன்மாக்கள் சனனமரணப்பட்டுச் சொர்க்க நரகங்களிலே போவதும் பூலோகத்திலே வருவதுமாயிருக்கும், இந்தச் சுகதுக்கங்களிவனுக்கு வந்து கூடுகிற விதமெவ்வாறெனில், ஆன்மாக்களுக்கநாதியே நிலை பெற்றுள்ள புண்ணிய பாவங்களின் முறைறமைக்கீடான சுகதுக்கங்களை மருத்துவனும் வேந்தனும்போல முதல்வன் கொடாநிற்பன், சனனத்துக் குண்டான சரீரமும் புண்ணிய பாவங்களுக்குண்டான இன்ப துன்பங்களுஞ் சேதனமாகையினாலே தாமேவந்து பொருந்தமாட்டா. ஆன்மாக்கள் தமக்கென வறிவில்லாதது கொண்டு தாஞ்செய்த கன்மங்களையறிந்து கூடமாட்டா; உழவர் செயுந்தொழிற்குத்தக்க பயனை விளைநிலம் விளைப்பதன்றியத்தொழில் தானே விளைவிக்காததுபோல, உணவும் வித்துமாய்த் தொன்றுதொட்டுப் பிரவாகவனாதியாய் வரும் அவ்வினைகளை முதல்வனே யுயிர்கட் கூட்டுவன்.

மாணவகன் வினா.

உருவம், அருவம், உருவாருவம், அசித்து,சித்து, சித்தசித்து, கிஞ்சிஞ்ஞன், ஏகதேசி, அணுபரிமாணம், மத்தியபரிமாணம், அவிகாரி, அகர்த்தா,அபோக்தா, சுத்தசைதன்யமுதலான முறைமைகளெல்லா மான்மாவி னுண்மையல்ல வெனினுயிரி னிலக்கணந்தா னென்னை ?

விடை.

அசேதனமான வாகாயம்போல வரூபமல்லதாய், எங்கும் வியாத்தமுமல்லதாய், இங்ஙனமல்லாதவான்மா விபுவாகையினாலே தானொரு தேசத்திலே யிருக்கையிலவன் புசிக்கத்தக்க பலம் வேறோர் வேறோர் தேசத்திலே யிருந்தாலுமத்தப்பொருளை வசிகரித்தவ்விடத்து வந்திவனுக்குப் போகமாகையால் வியாபியென்னும் வழக்கையுடையது. யாதோர் யாதோரிடத்திலே வியஞ்சகமுண்டாமவ்விடத்திலே சரீரமுண்டாமவ்விடத்திலே போகமுண்டாம்,அதினாலும் வியாபகத்துவமுண்டெனப்பெறும், இங்ஙனமாயினு மான்மாவினிடத் தெப்போதுங் கெடாதிருக்கிற விச்சாஞானக்கிரியைகளை யநாதியே மறைத்துக் கொண்டிருக்கப்பட்ட பசுத்துவமென்

ணும் பெயரையுடைய வாணவமலத்தைப் பொருந்தியம்மலத்தின் பெயராகிப் பசுவென்னுங் காரணத்தாலப்பெயரைப்பெற்று நிற்கும். அங்ஙனம் பசுத்துவமாத்திரையாற் கேவலப்பட்டு நின்ற வான்மா அதன்பின் அசுத்தமாயையில் அனந்ததேவராற் கலக்குண்டபாகமாகிய காரணசரீரத்தைப்பொருந்தி அவ்வழிவிச்சை செயல்கள் பொதுமையாற்சமட்டி ரூபமாய் விளங்கப்பெறும். அதன்பின் அம்மாயாதத்துவத்தினின்றுந் தோன்றுங்கலாதிகளாகிய கஞ்சுக சரீரத்தைப் பொருந்தி அவை வியட்டிரூபமாகப் பிரிந்து தோன்றிச் சிறப்புவகையான் விளங்கப் பெறும், அதன்பின் அந்தக்கரண முதலியவற்றைத் தம்முளடக்கி நிற்கும் முக்குணங்களாகிய குணசரீரத்தைப்பொருந்தி அவ்வழிவிச்சை செயல்கண் முன்னர்க்கூறப்படும் இருசரீரங்களிடமாகவரும் விடயங்களில் வியாபரிக்கப்பெறும்.

மாணவகன்வினா.

ஆன்மா கன்மத்துக்கீடாகமாயையிலுண்டான தத்துவங்களுடனே கூடி யதுவதுவாய்நிற்குமென்றதெவ்வாறு?

விடை.

சூக்குமசரீரியாய்த் தூலசரீரத்தினிலைபெற்றுப் பிரபஞ்ச வியாபாரங்களையு மறிந்தனுபவித்துநின்று மனுமொழிந்தும், சாக்கிரமுதலாயுள்ள பஞ்சாவத் தைகளிலே பட்டு மீளவுமவற்றை விட்டுத் தூல தேகத்தில் வந்து எவ்விடத்தும் போக்குவரவுகளெல் லாவற்றையும் பொருந்தித் தன்மாதன்மங்களைச் செய்து மிவற்றின் பிரயோசனமாகிய சுகதுக்கங்க ளைப் பொருந்திநிற்கும்.

முறையே பொருந்திய ஆனந்தமயகோசம், விஞ் ஞானமயகோசம், மனோமயகோசம், பிராணமய கோசம், அன்னமயகோசமென்று மிவ்வைந்து மூன்றுவகையான வுருவமுடையவாம், அன்னமய முதலாயவொன்றுக்கொன்று சூக்குமமாகிவரும், இவற்றிற்கு மூலகாரணமாயையாம். அன்னமயம் பிராணமயமாகிய தூலதேகத்திற்கும் மனோமயமா கிய சூக்குமதேகத்திற்கும் அசுத்தமாயை காரணம், விஞ்ஞானானந்த மயமாகியகாரண சரீரத்திற்குச் சுத் தமாயை காரணம், இவ்வாறு வடிவுறுதியான ஆன் மாவிந்தப் பஞ்சகோசத்தினாலுங் கட்டுபட்டுக் கொ ண்டவற்றினுக்குள்ளும் புறம்புமாம்.

பந்திக்கப்பட்ட அன்னமயகோசமுதலிய வைந்தினுமான்மா வேற்றுமையின்றி நின்று செலுத்துமாறு இவைமுறையே அன்னமயகோசத்திற் சிறப்புடைய தேரைப்பாரிற் செலுத்துவோர்போலும், பிராணமயகோசத்தில் மரப்பாவையினை யியக்குவோர்போலும், மனோமயகோசத்திற் தோற்பாவையை யாட்டுவோர்போலும், விஞ்ஞானமயகோசத்திற் பரகாயப் பிரவேசஞ்செய்வோர்போலும், ஆனந்தமயகோசத்திற் பலவேடங்கட்டியாடுவோர் பரிசுபோலுமாம்.

மாணவகன் வினா.

இத்தேகேந்திரியங்களல்ல வென்பதை யறிந்தேன். இப்படியறிந்த அறிவேநான்; இது நானல்லவானமுறைமை யெவ்வாறு?

விடை.

அந்தக்கரணாதிகளெல்லாங் கண்ட தென்னறிவென்கையா லுன்னுடையதென்ற றனக்குவேறும். என்னுடையவான்மாவென்றபோது ஆன்மாவேறேயாமோவெனின் சாட்சாத்காரமாக ஆன்மதரிசனப்படாதபேர்க ளிவ்வாறுசொல்வது.

* புத்தியைமனமென்றும், மனதைப் புத்தியென்றும், சித்தத்தையான்மாவென்றும், ஆன்மாவைச் சித்தமென்றும், பரமான்மாவையான்மாவென்றும், ஆன்மாவைப் பரான்மாவென்றும், || அவசரப்பெயர்களுபசாரமாகச் சொல்லப்படும். என்னுடைய வான்மா

---

* காரியத்தைக் காரணமாகக்கொண்டு புத்தியை மனமென்றது காரணலட்சணை, காரணத்தைக்காரியமாகக் கொண்டு மனதைப்புத்தி யென்றது காரியலட்சணை, கங்கைக் கரையிலுள்ளாரைக் கங்கையிலிருக்கிறா ரென்பதுபோலச் சிந்தையைச் சீவனென்றது சமீபலட்சணை, ஆணவத்தைச் செலுத்துகையால் ஆதிசத்தியைப் பாசமென்றதுபோலச் சீவனைச் சிந்தையென்றது தர்மாரூபிருதிலட்சணை, பரமான்மாவையான்மா வென்றது ஸ்தானலட்சணை, கட்டில் கூப்பிட்டதென்றாற்போல ஆன்மாவைப்பரமான்மா வென்றது ஆதாரலட்சணை.

|| அவசரப்பெயர்களாவன—தற்காலோசிதமான பொருளைக் கிரகிக்கிறவறிவைப் புத்தியென்றும், மேல்வரப்பெற்ற பொருள்களை யறிகிறவறிவை மதியென்றும், யாதாமொருவன் முன்சொன்ன காரியங்களையறியு மறிவைமிருதியென்றும், முற்காலத்திலுண்டாய வியாபாரத்தை யறியுமறிவு பிரஞ்ஞை யென்றும், பிரஞ்ஞைதானே முக்காலத்துமறிவுமிகுந்திருந்தா லந்தவறிவு பிரதிபையென்றுஞ் சொல்லப்படும்.

வென்றது ஏகனுகி யனேகவான்மாக்களுக்கும் பிராணுய்நின்ற பரமான்மாவையேயாம். இருதயத்தைக்கொட்டு நானென்னும்போது அந்த விருதயவாசியாயிருக்கிற சிவான்ம[illegible]துபோல வென்னுடையவான்மாவானது சிவான்மாவிலே அந்தர்யாமியாய்நின்ற பரமான்மாவையேயாம.

விஞ்ஞானமயமாகிய காரணசரீரத்தையும், மனோமயமாகிய சூக்குமசரீரத்தையும், அன்னமயம் பிராணமயமாகிய தூலசரீரத்தையும, ஆன்மாவேபொருந்தியிருக்கையால் அவைகளையு மான்மாவென்பர். அஃதெவ்வாறென்னில் ? மிகுந்த பிரகாசத்தையுடைய விளக்கிருக்குந் தகளியை விளக்கென்றற் போல, விஷயங்களும் ஞானேந்திரியங்களும் அந்தக்கரணங்களும், விஞ்ஞானேச்சாப் பிரயத்தினங்களு மான்மாவுக்கனயமாகவே விடயீகரிக்கப்படும. அன்னியமாகவறிந்த பொருளெல்லாம் ஆன்மாவிற் கன்னியமே யொழிய சொரூபமல்ல. அங்ஙனமாகில் முதல்வன் ஞேயமும் ஆன்மாஞாதாவுமென்னும் போது முதல்வனுக்கு மான்மாவிற்கு மன்னியமே யென்னில் ஆன்மாமுதல்வனைப் பிறிவறவேயறியும்.

எவ்வாறெனில் நாவானது தன்னிடத்துள்ள சுவையைத்தாதான்மியமாகவே யனுபவிப்பது போலாம்.

மாணவகன் வினா.

ஆன்மாக்களில் மோக்கத்தையடைந்தோர்க்குத் தொகையுண்டோ?

விடை.

உயிர்கள் தோற்றியகாலத்தினது தொகையும், மேற்சென்றாங் காலத்தினது தொகையும், இறைவனது திருவடியையடைந்தாரது தொகையும், மேலடைந்தார்க்குரியார் தொகையுந் தம்மிலொக்கும்.

மாணவகன் வினா.

ஆன்மாக்களெனைவரு மெவ்வேறுபடித்தோ?

விடை.

ஆணவங் கன்ம மாயை யென்னுமலங்கள் மூன்றுமுடையவராகியும், இம்மூன்றில் மாயை நீங்கி யேனைய விரண்டுமுடையவராகியும், அவ்விருவகையுமலொது ஆணவமொன்றினை யுடையவராகியும் ஆக மூன்று திறத்தினையுடையவரான்மாக்கள்.

மாணவகன் வினா.

இவர்களொருவர்க்கொருவரதிகமோ?

விடை.

மூன்றுதிறத்தான்மாக்களு மூலமாகிய வாண வத்தாற் பிணிக்கப்பட்டவர்களே. அவருள் மாயை யென்னுந்துணையினையுடைய சகலர் தாங்கட்டுற்றவ ரென்னுந்தன்மை தமக்குத்தெரிந்திலர். ஏனையவிருவ ருக்குந் தெரியும்.

மாணவகன் வினா.

அடிமையல்லாத வான்மாக்களுக்குச் செயலு ண்டா?

விடை.

பலநாளுஞ்சகலாவத்தையிற் றாங்கண்டறிந்த பொருள்களைச் சொப்பனாவத்தையிற் றிரிபுபடக்கா ணுந்திணிந்த பெற்றியினையுடைய வுயிர்கட்குச் செய லுடைத் தென்பதேதது.

மாணவகன் வினா.

சொப்பனத்தில் மறந்ததேயாயினுஞ் சாக்கிரத் திற்றானேயறியாதோ?

விடை.

செவிமுதலிய கருவிகள் கூடாமல் யாதொரு விடயமுமெய்த மாட்டாதவுணர் வினையுடைய வுயிர் சாக்கிரத்துமறியாது.

மாணவகன் வினா.

இந்திரியங்களைக் கொண்டன்றியான்மாவிற்கறி வில்லையோ?

விடை.

விளக்கஞ்செய்யும் ஞாயிறு திங்கள் அக்கினி யென்னுஞ் சுடர்களும், மயக்கினைச்செய்யுமந்தகார மும், பலவகைப்பொருளுடன் சிறந்தவுலகமும், விழித்திராநின்ற கண்ணினிடத்துச் சோதியில்லையா யின்யாதொரு பயனையுஞ் செய்யாததுபோல, முதல் வனுடைய ஞானமும் இருளாகியவாணவமும் கலைமுத னிலமீறான தத்துவங்களும் நித்தியமாகிய வான்மாக் களிடத்துணர்வில்லையாயின் யாதொரு பயனையுஞ் செய்யாது.

மாணவகன் வினா.

ஆன்மாக்களறியாமையை நீங்கியருளைப் பெறு வது எக்காலம்?

விடை.

அநாதியே தொடங்கியிற்றைவரையு மெண்ணிறந்ததுன்பங்களைத்தாங்கி நிற்கும் ஆன்மாக்கள் திருவருளாகிய ஞானத்தினைக் கண்டவுடன் தம்பிடும்பை தீர்ந்து பேரின்பத்தை யெய்தும்.

மாணவகன் வினா.

ஆன்மாக்களெத்தனை வகைப்படுவர்?

விடை.

எண்ணிறந்ததாகச் சொல்லப்பட்ட ஆன்மவர்க்கமூன்றுவகை; அவர் விஞ்ஞானகலரென்றும், பிரளயாகலரென்றும், சகலரென்றுஞ் சொல்லப்படுவர். இம்மூவரில் விஞ்ஞானகலர் ஆணவமலத்தாரென்றும், பிரளயாகலர் ஆணவமும் கர்மமுமென்னுமிருமலத்தாரென்றும், சகலர் ஆணவம் கன்மம் மாயையென்னு மும்மலத்தாரென்றுஞ் சொல்லப்படுவர்; மாமாயைதிரோதாயியென்னு மிரண்டுமலமும் மூவகையான்மாக்களுக்குமுள, அவை கூட்டியெண்ணுமிடத்து விஞ்ஞானகலர் மும்மலத்தார், பிரளயாகலர்நான்குமலத்தார், சகலர் ஐம்மலத்தாராவர்.

விஞ்ஞானகலர்.

ஆசாரியனால் தீக்கையிற் கலாதத்துவமளவாகக் கன்மங்களைச் சோதிக்கப்படுகையால், தான் மாயையினுடையவு மான்மாவினுடையவும் வியாபாரங்களைப் பிரித்தறிகின்ற ஞானத்தினாலும், தானந்தவாதார யோகத்தியானாதியில் மிகுந்த தவத்தினுடைய சித்தியினால் கன்மானுகுணமாகத் தனுவையெடுத்துக் கன்மங்கள் புசித்துத் தொலைந்தகாலத்தில் வைராக்கியத்தாலும், சந்நியாசியனுட்டானத்தாலும், எல்லாக் கன்மங்களு நசிக்க அதற்காதீனமாயிருக்கிறமாயையு மின்றியாணவமலமொன்று சேட்டித்து நிற்கையிலுண்டானது விஞ்ஞானகலப்பெயர்.

விஞ்ஞானகலர் பக்குவமலர் அபக்குவமலரென விருவகையார். பக்குவமலராவார் மலபரிபாக மிகுதியால் முதல்வனனுக்கிரகம்பெற்றுச் சாயுச்சியத்தையடைவர். அபக்குவமலராவார் மலபரிபாகமந்தியத்தில்முதல்வனவர்களுடையஞானக்கிரியைகளைவிளக்கியனுக்கிரகஞ்செய்யப்பட்டிருக்கையினாலே, சுத்தத்துவாவுக்கதிகாரிகளாகையா லதிகாரமலத்தைப் பொருந்தியிருப்பர். இவ்வாறு அபரமுத்திபெற்றவர்கள்

பிரணவர், சுதாக்கியர், சிவர், தீர்த்தர், காரணர், ஈசிவர், சூட்சுமர், காலா, தேசசர், அம்சு எனக்கூறிய அனுசதாசிவர் பதினமரு மதோ மாயாபுவனத்துள்ளார்க்குப் பக்குவம்வந்தவிடத்து அனுக்கிரகஞ் செய்து சதாசிவதத்துவத்திற் போகங்களைப் புசித்து அந்தமூர்த்தியைச சூழச்சேவித்துக் கொண்டிருப்பார்கள். இவர்கட்குப்போகத்தில் வைராக்கியம் பிறந்தாலப்பொழுது முதல்வன் பிரசன்னராக மேலான பதத்தையடைவார்கள்.

பிரளயாகலர்.

பிரளயாகலர் பக்குவமலர் அபக்குவமலரென இருவகைப்படுவர். பக்குவமலராவார் மலபரிபாக மிகுதியால் சிலர்க்கெல்லாக் கன்மமும் பக்குவமாயுள்ளளவில்முதல்வன் தீவிர, தீவிரதரமென்னுஞ் சத்தியைப்பதித்து நிரதிகாரதீக்கையாற்றிருக்கண் சாத்தியவர்கள் பாசத்தைச்சேதித்து அவர்கள் ஞானகிரியைகளைப் பிரகாசிப்பித்து மோட்சத்தை யடைவிப்பன். மற்றபக்குவரைக்கன்மானுகுணமாகப்போகத்தைப் புசித்துத் தொலைக்கையின் பொருட்டுப் புரியட்டகத்தைப் புவனசமேதகமாகிய யோனிகடோ

றும் பிறந்துமூன்று திரிந்து மலகன்மங்கள் பரிபாகமானவாறே முதல்வன் சத்தியைப்பதித்தவர்களறிவைவிளக்கி மோட்சத்தை யடைவிப்பன்.

சகலர்.

சகலராவார் தேவர்கள், இருடிகள், மானுடர் முதலாயினோர். இவர்களிலதிபக்குவர் மந்தபக்குவர், அபக்குவரென மூவகையர். அதிபக்குவராகிய தேவர்கள் தானவர்கள் முதலாயினோரை முதல்வன் தீவிர முதலிய நால்வகைச் சத்தியைப் பதித்துத் திவ்வியமான திருமேனியை யதிட்டித்துக்கொண்டவர்கள் பாசத்தைச் சேதித்தவர்கள் ஞானக்கிரியைகளை விளக்கித்திரிகால முடியுமளவும் சுத்தாத்துவாவிற் போகங்களைப் புசித்திருந்து மகா சங்காரத்தில் மோட்சத்தையடைவார்கள்.

முதல்வன் மந்தமல பாகராயுள்ள வைநயிகர் முதலாயினோரை மந்த, மந்ததரமெனச் சொல்லப்பட்ட சத்தியைப்பதித் தாசிரியனை யதிட்டித்தவர்களுக்கனுகுணமாகத் தீட்சையைச் செய்தவரவர்கள் யாதொரு பதத்திலே யிருந்து போகம் புசிக்க விரும்பினர்க ளந்தப்பதத்திலே [illegible] நிற்பன்.

மலபரிபாகம் வாராத வபக்குவரை யவரவர்கள் செய்த கன்மத்திற்கிடாகப்பௌதிக சரீரங்களை யெடுப்பித்துப் போகங்களைப் புசிப்பித்துத் தொலைந்த வாறே மலபாகம் பிறந்தாசாரியன் தீட்சையைப் பண்ணி மோட்சத்திற் கருகனாக்குவன்.

மாணவகன் வினா.

ஆன்மாக்களுக்குருவமாதிய வெவை?

விடை.

ஆன்மாக்களுக்கு வடிவாவது மாயையிற்றோன்றிய இச்சாஞானக்கிரியையாம், சொரூபமாவது உருவத்தின்மேலிட்ட யானெனதென்பது விஞ்ஞைகை, சுபாவமாவது கூடினகருவியுடனே பற்றுகை, குணமாவது அறிவித்தாலறிவது, விசேடமாவது கூடின கருவியுடன் மேலிட்டறிகை, வியாத்தியாவது பரிசமுள்ளளவு நிறைதல், வியாபகமாவதுசாதனைளால் * அணிமாதி அட்டசித்திகளா னிறைதல், நிறமாவது

* அணிமா - கதிரெழுதுகளினுஞ் சிறுகல், மகிமா - அண்டகோளகையினும் பெருத்தல், லகிமா - பஞ்சினுநொய்தாதல், கிரிமா - இரும்புமலையினுங் கனத்தல், ஈசத்துவம் - எவற்றிற்குந் தலைமையாதல், வசித்துவம் - யாவரும்வணங்க

கிஞ்சிஞ்ஞனென்பது, தரிசனமாவது பசுத்துவநீங்கித் தனக்கெனவோர் செயலற்றுச் சிவன் செயலாற் றனக்கொரு செயலில்லை யெனக்காண்பது, சுத்தி யாவது தற்போதமழுந்தச் சிவபோத மேலிடுகை யாகிய நிட்டையாம்.

நிருபணம்.

அஞ்ஞ திபெத்தர்களாய், இலக்கத்திலளவுபடுத்தற் கரியராய், நித்தராய், மலபத்தராய், அஞ்ஞானமா கிய வாணவமலத்தின் மறைப்புண்டுகிடந்து தத்தமக் குண்டான, புண்யபாவங்களுக்கீடானதோருடலை முதல்வன் காருண்யத்திஞற்பொருந்தி அவனவனது வாகியவுடம்பென்னத் தானென்னத் தோன்றுமற் பி றிவற்றுநின்று, அவ்வுடம்புடன் கூடுகையிலெண்ணி றந்த போகங்களை முயற்சியாற்புசித்து, அந்தந்தப் புசிப்பாலுண்டாகிய விதாகிதங்களிஞல் மீளவும்புண் ணியபாவங்களை யார்ச்சித்துக்கொண்டவற்ருலிறந்து பிறந்துவருவார்க்கு, இருவினையொப்பு மலபரிபாக முண்டாகச்சத்திநிபாதம் விளைந்தவழி, ஆசிரியனுல் தீட்சையுற்று மும்மலங்களை நீக்க அழிந்தார்களு

நிற்றல், பிராப்தி - நினைத்தவிடத்தே செல்லுதல் பிராகாமி யம் - தானிருந்தவிடத்திலே யெவற்றையுமழைத்தல்.

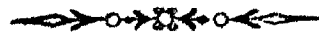
மில்லையாய், முதல்வனுனார்களுமில்லையாய், முதல்வனன்றிக்காரியப்பட்டார்களு மில்லையாய், அம்முதல்வனுக்கு வேறாயிருந்தார்களுமில்லையாய், அம்முதல்வனுடன் சுத்தாத்துவித நிலையினையடைவர்.

பசுவிலக்கண முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

பாசவிலக்கணம்.

சித்தாந்தம்.

பசுக்கள் தடுக்கப்பட்ட வறிவாற்றலுடையராகித் தம்வசமின்றிக் குற்றமுடையனவாகிய நாநாவித போகம்பற்றி யுழத்தலினதற்குக் காரணமாகிய *பாசமுளது. இப்பாசமைந்து வகைப்படுமவையாவன: அறியாமைமிகவுண்டாம்படியான்மாக்கடோறுஞ் சகசமாயனுதியா யிருக்குமாணவ மலமொன்று, இந்த வாணவமலத்துடன் கூடிநின்று அது பக்குவமாமளவு மான்மாவைமறைத்து அந்த மலத்தைப்பாகம்

* பச் - பந்தித்தல், அ - கருவிப்பொருள் விகுதி.

வருவிக்கின்ற திரோதபலமொன்று, ஆன்மாக்களுக்குத் தனுவாதிகளைக்கொடுத்து மயக்கத்தைச் செய்யு மாயாகாரணமலமொன்று, ஆன்மாக்கடோறும்விரிந் தனுபவமாய் நிற்குங்கன்மமலமொன்று, ஆன்மாக்களின் சுகதுக்க வினைவுகட்கெல்லாமிடமாய் நின்று அவற்றினறிவிச்சை செயல்களை யேகதேசப்படுத்து மாயாகாரியமாகிய மாயேயமலமொன்று.

ஆணவமலம்.

ஆணவ *மலமான தெண்ணிறந்தவான்மாக்களுடன்கூடி நின்று மறைந்துதானொன்றா யிருப்பதாய், ஆன்மாக்களுடைய பக்குவாபக்குவங்கட்குத் தக்கதாக வவரவரிடங்களிலேமறைந்துநின்று அந்தவான்மபோதங்களின் மீட்சியினீங்குவதாயிருக்கின்ற தன் காரியமான வெண்ணிறந்த சத்திகளையுடையதாய், செறிந்த விருளென்னும்படி நின்று ஆன்மாக்களுக்கு மிக்க மறைப்புச்செய்வதாய், செம்பினுடன்

* ஆன்மாக்களை யணுத்தன்மை செய்தலின் ஆணவமெனப் பெயர்பெறும். பசுத்துவம், பசுநீகாரம், மிருத்தியு, மூர்ச்சை, மலம், அஞ்ஞானம், அவித்தை, ஆவிருதி, ருக்கு, கிலாணிபாவம், மூலம், க்ஷயம், பாசம், அசுத்தி, பெந்தனம், வியாகாதம், களங்கம், மோகம், கேவலம், ஆவரணம், தமசு, சடம், பலம், நிரோதம், ஆச்சாதானம் இவை முதற்பிறவும்பெறும்.

கூடிய காளிதமான தந்தச்செம்புள்ளவன்றே யதனை மறைத்துள்ளும் புறம்புங் கவர்ந்து வெட்டுவாய் தோறுநின்றாற்போல ஆன்மபோதத்துடன் கலந்து மறைந்து கேவலத்தில் ஆவாரகசத்தியானும், சகலத்தில் அதோநியாமிக சத்தியானுமஞ்ஞான நிகழ்ச்சிக்குக்காரணமாய் நின்றஅநாதிமலமாய் ஆன்மாவினிச்சாஞானக்கிரியைகள் சற்றுஞ் சீவியாதபடி மணியையடக்கிய பாம்புபோலவும், பொன்னையடக்கிய செம்பிற்களிம்புபோலவும், நீரையடக்கியவுப்புப் போலவும், நெருப்பையடக்கிய விறகுபோலவும் அரிசியை மறைத்த தவிடுபோலவும், கண்ணைமறைத்த விருள் போலவும் மறைந்து நிற்கும்.

ஐக்கியவாதி மதம்.

ஆணவமலமென்ப தொன்றில்லை, மாயாகாரியமாகிய அவைராக்கியமான இராகமேயான்மஞானாவாரகமாம்.

மறுப்பு. *

இராகமானது நின்மலனாயிருக்கிற வான்மாவையாவரிக்கமாட்டாது, ஆவரிக்குமென்னில், முத்தான்

* இதனால் பாசுபதிமதமு மறுக்கப்பட்டது.

மாக்களையு மாவரிக்கவேண்டும், அன்றியும் பிரகிருதி சன்யமாகியபுத்தி தர்மமானது இராகமாகையாலநித்தியம், அநித்தியவத்துவானது நித்தியவத்துவானசிற்சத்தியை யாவரிக்கமாட்டாது, ஆன்மாக்களினிச்சா ஞானகிரியைகளை மாயாகாரியமானது ஆணவமலத்தைச் சிறிது நீக்கி விஷயோன்முகத்தைப் பண்ணுவிக்கும், ஆணவமலமானது இச்சாஞானக்கிரியைகளைப் பிரகாசிக்க வொட்டாமல் வேறறநின்று தடுக்கும். அந்தமாயாகாரியமானது ஆன்மாக்களுக் கத்தியந்தம் பின்னமாகவசிக்கிற வுலகங்களுந்தூலதேகங்களும், அந்தர் பாகிய கரணங்களுமாக சிருட்டிகாலத்திலுதித்துப் பிரளயகாலத்தி லயத்தையடைவதாகையால் மாயாகாரியமான்ம ஞானுவாரகமல்லவாம்.

ஐக்கியவாதி மதம்.

பருதியை மேகம்வேறு நின்று மறைத்தாற்போல மாயையியயுலகுடல் காரணமாய் வேறுநின்றான்மாவி னிச்சாஞானக்கிரியைகளை மறைத்தலமையும், அம்மேகநீங்கப் பருதிவெளிப்பட்டுத் தோன்றுமாறுபோல, காயமாகிய மாயை நீங்க வான்மாவினிச்சாஞானக்கிரியை பிரகாசித்தலமையும்.

மறுப்பு.

சூரியனை மேகமானது மறைத்ததுபோலச் சூக்குமதூலசரீரங்களானவை யான்ம ஞானத்தை மறைக்குமாகி லான்மஞானக்கிரியைகள் பிரகாசியாமலப்பிரகாசமாய்விடும், சூக்குமதூல சரீரமுண்டானாற் சிற்சத்திகாரியமாகப்படு மிச்சாஞானக்கிரியைகள் பிரகாசமாய் விடயங்களிலே பொருந்தும். மாயாகாரியமாகியதனு வுண்டாகாதாகில் விடயதரிசனங்கூடாது. அதாவது மாயாதேகமுண்டாகி லான்மாக்களுடைய விச்சாஞானக்கிரியைகள் பிரகாசிக்கும், மாயாதேகமில்லையாகி லிச்சாஞானக்கிரியைகள் பிரகாசியாவென்னு மன்னுவய வியதிரேகங்களினுல் மாயை யான்மாவினுடைய விச்சாஞானக்கிரியைகளைத் தடுப்பதல்ல.

சொரூபஞானகாரியமாகிய விச்சாஞானக்கிரியைகளைத் தடுத்து நின்றது ஆணவமலமே, அநாதியே யான்மாக்களுக்குப் பற்றன்றியே பொருந்தி யிருக்கையாற் சாத்துவிதாதி குணங்கள் கன்மானுகுணமாக வொருத்தனையொரு குணம்பொருந்தினகாலத்திலவனுக்கது அன்யமா யிருக்கவும், அதவனுடைய

குணமென்று சொல்வதுபோல விவ்வாணவத்தையு மான்மாவிற்குக் குணமென்று உபசாரமாகவுஞ் சொல்லலாம். முதல்வனுடைய விச்சையை யனுசரிக்கிறமாயையானது ஆன்மவாரகமாகிய வாணவம் நீங்கும்படிக்குக் கலையாதிதத்துவங்களைத் தன்னிடத்திலே யுதிப்பிக்குமாகையினாலே, ஆன்மாஞானவாரகமான வாணவமுமாயையு மிருளும் வெளியும் போலபேதமேயாகையாலாவரண நிவர்த்தியார்த்தமாகக் கலாதிகளையுதிப்பிக்கிற மாயையுமாவரணை நிவிர்த்திபண்ணுவதே யொழிந்தாவரணமாகாது.

அதெங்ஙனமெனில், காரணத்தின் குணங்களே காரியத்திலுண்டாம், தீபத்திற்குக் காரணமானவக் கினியந்தகாரமாகாததுபோலாம். ஆகில் மாயையே சிற்சத்தியபிவியஞ்சகமாகப் போகும்கலாதி சிருட்டியேனென்னில், மிருத்துபிண்டமானது கடரூபமாய்ச் சலாகரணக்கிரியைகளைப் பண்ணுவதுபோலும், தந்துவானது படரூபமாய்ச் சீதநிவாரணம் பண்ணுவது போலும், மாயையுங் கலாதிரூபமாய்ச் சைதன்யவபிவியத்தையைப் பண்ணுமாகையால் மாயையும் மாயாகாரிய ரூபமான சூக்குமதூலசரீரமுஞ்சைதன்

யமறைப்பல்ல. ஆணவமே சைதன்யமறைப்பென்பது நிச்சயம்.

ஐக்கியவாதி வினா.

ஆணவமலம் ஞானத்தைத் தடுக்குமெனல் வேண்டாது ஆன்மகுணமே யஞ்ஞான மென்னப்படாதோ?

விடை.

ஆன்மகுணமே யஞ்ஞானமென்னி லஞ்ஞானமான்ம குணமா யான்மாசடமாம். அங்ஙனமாயின் போகமோட்ச மியாருக்கு? ஆகலின் ஆன்மா சடமாகாது.

ஐக்கியவாதி மதம்..

ஆன்மாசடமாகாது சைதன்ய சொரூபனேயாகில், பதிசர்வஞ்ஞன் பாசஞ்சடம், அஞ்ஞானந்திரவியமாகாமல் குணம் பாரிசேடத்தா லஞ்ஞானமான்மாவின் குணமாம்.

மறுப்பு.

புருடனுடைய கண்ணில் காச காமாலாதி தோடங்கண்ணுக்குக் குணமோ? கண்ணுக்குக் காண்கிறது குணம், காணாமல் மறைக்கிறது காச காமலாதி, அதுபோல வான்மாவிற்கு ஞானவிச்சைப் பிரயத்தி

ணங்குணம். அதைமறைக்கிறது ஆணவமலம், அஞ்ஞானந்தனக்குக் குணமாய் ஆணவமலமானது சடத்தின் திரவியமாய் ஆன்மஞானத்தைத் தடுத்துநிற்கும். ஞானவிச்சைப் பிரயத்தினங்கள் குணமாயதனாலான் மாசித்தென்று பேராய் நிற்கும், அன்றியுமஞ்ஞான மான்மகுணமென்னின் அந்த வஞ்ஞானம் ஞான விரோதியோ? ஞானபாவமோ? அன்யதாஞானமோ? ஞானதிரோதகமோ?

ஞானவிரோதியென்னில் ஞானமேயில்லையாம், ஞானமுண்டென்னில் அஞ்ஞானமே யில்லையாம், தேசஸ்திமிரங்கள்போல ஞாநாபாவமென்னில் அபாவமாகிய வஸ்து ஒருகிரியையுஞ் செய்யமாட்டாது.

கடாபாவம்போல வாகுது மெனின் பிராகபாவமோ? பிரதித்துவம்சா பாவமோ? அயந்தாபாவமோ? அந்யோன்யாபாவமோ?

பிராகபாவமென்னில் பூர்வம்ஞானமில்லாமல் காலாந்தரத்திலே ஞானமுண்டாக வேண்டும், பிரதித்வம்சாபாவமென்னில் முன்னுக்கு ஞானமுண்டாயிருந்து மேல் ஞானமில்லாமல் போகவேண்டும், அத்யந்தா பாவமென்னில் ஆன்மாவிற் கொருக்கா

னும் ஞானமில்லாமல்கடகுட்டியம் போலேயாம், அந்யோந்யாபாவமென்னில் பிரத்யோகிக்கிரண மில்லாதபடியினால் யுக்தியீனம், அந்யதாஞானமென்னில் தோடமில்லாமல் விபரீதஞான முண்டாகாது.

ஆகுமெனில், அது ஆகந்துகமோ? சுபாவமோ? ஆகந்துகமாகில் நித்திய சைதன்னியத்தைப் பாதிக்கமாட்டாது, சுபாவமென்னில் ஒருக்காலு மான்மாக்கட்கு யதார்த்தஞானமில்லையாம். கிளிஞ்சலை வெள்ளியென்றறியும்அந்யதாஞானமானதுசுபாவசிதஞானத்தைப் பாதிக்கமாட்டாது, ஞானதிரோதகமென்னில் நாம்சொன்ன ஆணவமொன்று சித்தம். இந்த மலத்திரவியமே அநேக சத்தியுடைத்தாகையினாலக்கினியைப்போல இந்த மலங்குணங்குணியாநிற்கும்.

மாணவகன் வினா.

ஆணவமலத்தின் குணங்களெவை யவற்றின் விவரமென்னை?

விடை.

ஆணவமலம் சகலரென்னப்பட்ட வான்மாக்களுக்குக் கருவிகூடிய சகலாவத்தையிலே அராகமுத

லிய கருவிகளிலே யாவேசித்து மோகம், மதம், விஷாதம், அராகம், சோஷம், வைச்சித்திரியம், அரிஷம், என்னு மேழுவிதங்களையுஞ் செய்விக்கும். இவற்றுள் மோகமாவது அதிபாதகமுதலிய பஞ்சபாதங்களை ஆசிரியனுலுணர்ந்திருப்பினும் அவ்வுணர்ச்சிகள் சிறிதும் விளங்காதபடி யிழப்பித்து அவற்றை நன்றென்று செய்விப்பது. மதமாவது தான்மோகித்துப் புணர்ந்தவளைவின் மகளிரை யருவருக்காமற் பார்த்து இவள் திவ்வியஸ்திரீ யென்றும் இவளின் அரியபேறெமக்கில்லையென்று மதிப்பிப்பது. விஷாதமாவது ஒருவன் வாஞ்சித்துப் புணர்ந்த மகளிரைப் பிரிந்தபோது மிகவும் வருந்தியமும்படி மனோதுக்கஞ்செய்விப்பது. அராகமாவது ஆசிரியனலே தருமநூல்களைக் கேளாதானொருவனுக்குச் சிவத்திரவிய முதலியவற்றை வவ்வுதற்குவாஞ்சையைச் செய்விப்பது, சோஷமாவது அந்தமனோதுக்கத்தாலே யுடம் புலரும்படி ஆகாரத்திலே கருத்தின்றிச் செய்விப்பது, வைசித்திரியமாவது நமக்குப் பரமசிவனுனை விதமான விருவினைப்பயனையுந் தெய்விகமுதலிய மூவகையாலே தருவனென்னுமுணர்வையிழப்பித்து இவனென்னைக் தாழ்வித்தான், வாழ்வித்தான், யானி

வனைத்தாழ்வித்தேன், வாழ்வித்தே னென்பிப்பது. அரிஷமாவது மனைமுதலிய வளங்களைக்கண்டுகளித்து எமக்கு இனியென்னகுறை யென்கை.

ஐக்கியவாதி மதம்.

திருக்கிரியாரூபம் ஆன்மசிற் சத்தியென்று முதலிற் சொல்லப்பட்டது அது அறியப்படுகிறதும் பண்ணப்படுகிறது மில்லாத பொழுதில்லை. இந்த ஞாதிருகர்த்திருத்துவ ரூபத்திற்கு அன்னியமாகக் காரியமேயில்லை. ஆகையால் சிற்சத்திக்குக் காரியத்திற் பிரவிர்த்திவாராமல் ஆணவமலந்தடுக்குமென்பது எங்ஙனங்கூடும், காரியமென்று சொன்ன ஞானக்கிரியைகள் வியதிரிக்தமாகச் சிற்சத்தியென்பதொன்றில்லை.

மறுப்பு.

ஞானக்கிரியாசத்திகளே யான்மசொரூப சிற்சத்தியல்ல சுவரூபசிற்சத்தியும், ஞானக்கிரியாசத்தியும் பிரிவற்றதற்குப் பிரிதல்சொல்லும் உபாயமாவது, ஞானக்கிரியையாவது பின்னவிடயம், விடயம் பிரதிபின்னம், இது அந்தச் சுவரூப சிற்சத்தியினுடையகாரியம், யாதொன்று பரமார்த்த மாத்திரம்

சுவரூபமாயிருக்கிறதோ அது ஆன்ம சுவரூப சிற்சத்தி, அந்தச்சிற்சத்தி அவிஞ்ஞகமாகவே ஞானக்கிரியைகள் ஆணவமலத்தினாலே தடுக்கப்பட்டது. ஆகையால் விடயசிற்சத்திகாரியமாகிய இச்சாஞானக்கிரியைகளை யாணவ மலத்தினாலே தடுக்கப்பட்டது.

ஐக்கியவாதி மதம்.

ஆணவமலமானதான்மாவினுடைய விச்சாஞானக்கிரியைகளையே தடுக்கும். சொரூபஞானமானது தன்னிடத்திருக்குமென்றால் கடையற்றுச் சுவதிஷ்டமாயிருந்த சித்துக்குத் தன்னைத்தானறிகை, தன்னாலே தானறியப்படுகையாகிய சொரூபஞானத்தைதயேயாணவமலமாவதரித்ததென்ன வேண்டும்.

மறுப்பு.

ஆன்மாநித்தியமும் விபுவுமாகிய சிற்சத்தி சொரூபமுளதினும், சட்சு பிரகாச சொரூபமாயிருந்தும் சூரியன்முதலான பிரகாசத்தால் பதார்த்ததரிசனம் பண்ணுவதுபோலே ஆன்மாவும் விஷயதரிசனங்களிலே மாயாகாரியமாகிய கலாதிகளை யபேட்சித்துச் சொரூபமான சந்தானத்தில் முதல்வனுடைய பா

அ

சத்திபோகத்தை யபேட்சித்தண்டாமதல்ல துண்டாகாது. ஆகையாற்பராசத்திபோக மில்லாதபடியால் சொரூபசந்தானமுங் கூடாமல் மாயாகாரியமாகிய கலாதிபோகமில்லாதபடியினால் விடயானுபவமில்லாமல் சுவநிஷ்டனாக விருட்டிலே விழித்த கண்ணுக்கும் பிரகாசமும் கொடாமல் விடயகிரணமுமில்லாமலிருந்தது போலவிருப்பன்.

சர்வவிடயமாகவிருக்கிற வான்மாவினுடைய ஞானக்கிரியைகளைத் தடுத்துக்கொண்டு நின்றவாணவமானது நெல்லினுடைய நுனிக்கழுக்கு அங்குரத்துக்கிடங்கொடுத்துச் சற்றுவிட்டு நீங்கினாற்போலக் கலாதிபோகத்தினாலே தேசப்பிரதேசத்தி லாணவம் நீங்குகிறபோது ஞானக்கிரியாபலம் அப்பிரகாசமாம். அற்பபலமானது கொண்டு ஆன்மாவெனு வென்றுபெயர்.

மாணவகன் வினா.

ஆன்மாவையாணவம் பொருந்தியிடர் செய்வதெவ்வாறு?

விடை.

ஆணவஞ்சனன மரணதுக்கத்தையும் பேரின்பமாகிய வீட்டையும், எல்லாவற்றிற்குந்தாரகமாகிய திருவருளையுமில்லையெனச் செய்யும்.

மாணவகன் வினா.

எல்லாப்பதார்த்தங்களையுங் காட்டாமல்மறைத்துத்தானொரு பொருளாகி நிற்கும் பூதவிருள் போலுமோவாணவம் ?

விடை.

பூதவிருளானதெல்லாப் பதார்த்தங்களையு மறைத்துத் தன்னைக்காட்டி நிற்கும்; ஆணவமலமானது தன்னையுங்காட்டாது தனக்குள்ளே யிருக்கிறவான்மாவையுங் காட்டாது.

மாணவகன் வினா.

ஆணவமலமானது காட்டாமல்வைப்பது பதியினுக்குமோ ?

விடை.

அகவிளக்காகிய ஞானத்தினுடன் றுனுமனாதியேகலந்துகொண்டு அந்த ஞானத்தின் மேற்படராது ஆன்மாவளவிலேயே யமைவுற்று நீங்காது நிற்குமாணவமலம்.

மாணவகன் வினா.

ஆன்மாவினிடத்தி லடங்கியிருக்கப்பட்ட வாணவமலமான்மாவினா லறியப்படாதோ ?

விடை.

ஆணவமலமெண்ணிலராகிய வான்மாக்களைப் பேதமறக்கலந்து இடையறாது நின்றாலு மான்மாக்களுக்குத் தன்னைக்காட்டாது நிற்பதோர்நியமமுண்டு.

மாணவகன் வினா.

ஆணவமலத்தை யறியும்வழிதானெங்ஙனம் ?

விடை.

நித்தியவனித்தியத்தை யறியப்படாதமுறைமை யாணவமலத்தால் வந்ததென்றறிய வேண்டும்.

மாணவகன் வினா.

ஆணவமலமொன்றில்லையெனில்தோடமென்னை ?

விடை.

இந்திரியங்கட் கேவல்செய்யும் பிறவித்துன்பம் படற்குக் காரணமென்னை ?

மாணவகன் வினா.

கறுப்பும் வெளுப்பும் கரிக்கும்பாலுக்கு மியற்கையானாற்போல வான்மா வியற்கையென்று கொள்ளப்படாதோ ?

விடை.

சுபாவமாயினைப்போது நீங்காது,நீக்குஞ் சிவ ஞானமுண்டாயினதனுட னுயிருங்கெட்டுப்போமா தலாம் பிறவித்துன்பத்திற்கு நிமித்தமாணவமே.

மாணவகன் வினா.

ஆணவமலத்தினுருவமாதி யென்னை?

விடை.

ஆணவமலத்தி னுருவமாவது அஞ்ஞானம், சொரூபமாவது அஞ்ஞானத்தினைச் செய்தலாம், சுபாவமாவது அவத்தைகளை யுண்டாக்கல், குணமாவது மறக்கப்பண்ணுதல், விசேடமாவது பாகப் பட்டபோது தனதுசத்தி மீளுதல், வியாத்தியாவது மூவகை ஆன்மாக்களளவு நிற்றல், வியாபகமாவது தன்னையுமுதல்வனையு முயிர்மியாமற்கூட நின்று மறைத்தல், நிறமாவது கருமையாம், தரிசனமாவது இம்முறைமையெல்லா முடையது ஆணவமல மென்றறிதல், சுத்தியாவது ஆன்மபாசசத்தியுட னே சேர்ந்தவவதரமாம்.

நிரூபணம்.

அகண்ட நித்திய வியாபகசத்தும், சடமும், அரூபத்தமும், பரதந்திரமும், கழிவாகப் பரிணமித்தற்கேற்ற சத்திகளையுடையதும், அஞ்ஞானகாரணமும், திரவிய ரூபியும், ஆன்மசிற்சத்திப் பிரகாசத்தைமறைத்து நிற்பதுமாகிய வாணவமலமே பிரதானபாசமாம்.

மாயாமலம்.

சித்தாந்தம்.

மலகன்மங்களுடன் விரவாது சுத்தகாரியப் பிரபஞ்சத்திற்கு முதற்காரணமாயிருப்பதுசுத்தமாயை, இம்மாயையின் கீழா யடங்கி, மலகன்மங்களோடு விரவிச் சுத்தாசுத்த காரியப்பிரபஞ்சத்திற்கு முதற் காரணமாயிருப்பது அசுத்தமாயை, இவ்வசுத்தமாயையின் தூலபரிணாமமா யிருப்பது பிரகிருதிமாயை. ஆகமூன்றும் இவற்றிற்கு முறையே விந்து,மோகினி மானென்றுஞ் சொல்லப்படும்.

சுத்தமாயை.

சுத்தமாயை நின்மலவடிவாய், மூவகையான் மாக்களிடத்துஞ் சேரநிறைவுண்டாய், ஓங்காரமுதல்

முப்பத்தொரு * பேதமாக விரிந்து, அட்டவித்தே சரிருப்பளவுமாகிச் சதாசிவர்கள் நூற்றெட்டு உருத்திரர்கள் புவனேசர் முதலாகிய பதமூர்த்திகளாகிய விவர்கட்கெல்லாம் மதிலாயும், தனுகரண புவன போக வீடுமுதலானவையாயும், மெய்ஞ்ஞான மிக்குங் குறைந்தும் அருளுக்கிடமாய் நிற்கும்.

சுத்தமாயையின் றோற்றம்.

சுத்தமாயையிலே யொருநாதமுண்டாம், § நாதத்தில் விந்துதோன்றும், இவ் விந்துநாத மிரண்டிற்குஞ் சிவஞ்சத்தியென்று பெயராம். விந்துவிற் சாதாக்கியந் தோன்றும், சாதாக்கியத்தில் மகேச்சுரந்தோன்றும், மகேச்சுரத்தில் சுத்தவித்தை தோன்றும், முன்சொன்ன சத்திதத்துவத்திற் பஞ்சகலைகளும், நாலுவாக்குகளும், ஐம்பத்தோரக்கரங்க

* முப்பத்தொரு பேதமாவன-குடிலை, குண்டலி, பரம், பிரமம், வைந்தவம், மாயேயம், மாயை, விந்து, சிவம், நாதம், பிரணவம், பேரொளி, சுத்தவித்தையாதி ௫. தனுவாதி-௪. மகாமாயை, சூக்குமையாதிவாக்கு-௪. நிவர்த்தாதிகலை-௫.

§ தத்துவங்களுக்குக் காலமில்லை யாதலாலே தோற்றமீறில்லை யானாலும் முன்பின்னொரு முறைநோக்கித் தோற்றமொடுக்கஞ் சொல்லப்பட்டது.

ளும், சத்தகோடி மகாமந்திரங்களும், வேதமுதற் சகல சாத்திரங்களுமுண்டாம்.

சுத்தமாயைக் குருவமாதி.

சுத்தமாயைக் குருவமாவது பிரணவம் போலெல்லாவற்றையுமடக்கி நிற்பது, சொரூபமாவது படம்போல வெங்கும் கோடிபேதமாக விரிகை, சுபாவமாவது ஒருகாலத்து மொடுங்காது நிற்றல், வியாத்தியாவது கிரியாசத்தியளவாம், வியாபகமாவது வாக்குகளாயும், அக்கரங்களாயும், கலைகளாயு மான்மாவிற்கறிவிப்பது, குணமாவது உயிர்க்குச் சிவதத்துவமுதலியவற்றால் ஞானமாயும், கிரியையாயும், ஞானமுங்கிரியையு மொத்தும், ஞானமேமிக் கிரியை குறைந்தும், ஞானங்குறைந்து கிரியையேமியும் வருவிப்பதாம், விசேடமாவது சகளம், நிஷ்களம், சகளநிஷ்களமாகிய சத்திவடிவுக்குஞ் சிவவடிவுக்கு மிடமாகை, நிறமாவது படிகம்போல நல்லொளியும் மந்திரத்துவங்கூடி நிறமுமாம், தரிசனமாவது இதற்கு முதலான காட்சிகளைக் காண்டல், சுத்தியாவது ஆன்மாவானதருளுடன் சேரநிற்பது.

அசுத்தமாயை.

உலகமுண்டாதற்கோர் *வித்தாகியும், உலகிற்கு முதற்காரணமெனப்படு நித்தமாகியும், அருவமாகியும், எவ்விடத்துறும் வியாபியாகியும், ஒன்றாகியும், முதல்வனுக்கோர் பரிக்கிரகசத்தியாகியும், சடமாகியும், புவனமும் போகமுந் தனுவுங் கரணமுமாக வுயிர்களின் பொருட்டு விரிந்ததோர் மலமாகியுமயக்கத்தினையுஞ் செய்தலாகிய விலக்கணங்களை யுடையது அசுத்தமாயை.

மாணவகன் வினா.

மாயையினை யொன்றேயெனக்கொள்வானேன்?

விடை.

கடபடாதி காரியங்களனேகமா யசேதனமாயிருத்தலினொரு முற்பத்தி நாசமுடைத்து, இம்மாயை

---

* வித்தென்றதனால் ஆத்துமிகரும், நித்தமென்றதனால் ணிககவாதிகளும், அருவென்றதனால் உலகாயதரும், வியாபியென்றதனால் வைசேடிகரும், ஒன்றுயென்றதனால் சாங்கியரும், சத்தியென்றதனால் பாற்கரியரும், சடமென்றதனால் சிவாத்துவிதரும், மலமென்றதனால் மாயாவாதிகளும், மயக்கத்தினைச்செய்யு மென்றதனால் சைவருளொரு சாராரு மறுக்கப்பட்டனர்.

சேதனமாய்ப் பிறப்பிறப்பில்லாம லுபாதானகாரணமாயிருக்கலி ஞென்றெனவே கொளல்வேண்டும். அசேதன மனேகமாகுலனித்தியம்.

மாணவகன் வினு.

நூற்களாகிய வுபாதான காரணங்களிலிருந்து படமாகிய காரியம் பிறக்கக்காண்டும், அங்ஙனமே யுலகமனைத்துமநேக வுபாதான காரணத்திலிருந்து பிறந்தாலென்னை ?

விடை.

படத்தில் உபதானகாரணமாகிய நூல்களநேகமாயிருக்கினு நூற்சாதியா லொன்ருகும், அவை யொருபஞ்சிலிருந்துண்டான திரவியமாதலா லங்ஙனமேமாயையாகிய வொரே வுபாதான காரணத்திலிருந்து சகத்துண்டாரு மென்பது சித்தம்.

மாணவகன் வினு.

மாயை *சர்வசங்காரகாலத்து மழியாது நித்தியமாயிருக்குமோ ?

---

* மா - சத்தி, யா வியத்தி. சத்தியாகிய காரணபேதத்தால் மோகிப்பித்து, வியத்தியாகிய காரியரூபத்தால் பயன்படும். நூல்தானுகப் பயன்படாது. காரியமான படத்தாற் பயன்படுவது போலும்.

விடை.

மாயையநித்திய மாயினுலகம்பிறக்கமாட்டாது; மகாசங்காரத்தி லழியுமெனின், சிருட்டி யாரம்பத்தி லுலகத்திற் குபாதானம் வேறு வேண்டிய, வேறுவி தமாயுலகமுற்பவியாது; ஆகலான் சங்காரகாலத்தில் ஆப்பந்தரமாய்ச் சூக்குமரூபமா யடங்கிச் சிருட்டி காலத்திற் கலாதிதத்துவங்களி லிருக்கும் புவனாதி ரூபமாகப் பாகியமாய் வெளிவரும்.

மாணவகன் வினா.

மாயையினையசேதன மென்பானேன் ?

விடை.

கடமுதலான வசேதனங்களுக்குபாதானகாரண மான மண்ணுமசேதனமாகக் காணப்படுவது போல வசேதனமானபுவனாதிகட் குபாதானமாகிய மா யை யசேதனமே.

மாணவகன் வினா.

மாயை ஞானத்தினைப் பிரகாசிக்கு மென்று கூறிட மயக்கத்தினைச் செய்யுமென்பானேன் ?

விடை.

மாயையாலுண்டான ஞானங் கிஞ்சித்விடயமாயனுன்மா வானசரீராதியி லான்மபாவனையை யுண்டாக்குவதால் மோகமெனப்படும்; அந்தகாரத்தில் தீபம் பிரகாசித்தபோதிலுங் கருநெய்தல் முதலான வற்றிற் செங்கழுநீரென்னும் விபரீதஞானமுண்டாம். அங்ஙனமே மாயையில் ஞானம்பிரகாசிக்கினு மனான்மாவான சரீராதியி லான்மாவென்னும் விபரீதமுண்டாக்குகிற தன்மையால் மோகமென்பது சித்தமே.

மாணவகன் வினா.

பிரத்தியட்சமாகத் தாய்தந்தைகளின் சரீராதிகளைப்போற் புத்திராதிகளின் சரீராதிகளுண்டாகக் காண்கையால் தேகாதிக்குக் காரணம் மாதாபிதா தேகாதியென்னது மாயையென்று கொள்வானேன்.

விடை.

சர்வசங்காரமானபின் சிருட்டியாதி காலத்தில் தேகாதிக்குக் காரணமாக வெந்தச் சரீராதியிருந்தன?

மாணவகன் வினா.

ஏககாலத்திற் சர்வசங்காரமென்னாது தனித் தனியே சங்காரமாகக் கொள்ளப்படாதோ?

விடை.

வேதாகமங்களிற் கூறிய சர்வசங்காரமாகிய மகாப்பிரளயம் பொய்யாகும்போது சர்வஞ்ஞனை முதல்வனும் பொய்யனாக வேண்டிவரும்.

மாணவகன் வினா.

மாயையின் குணங்களெவை?

விடை.

பொல்லாங்கு செய்தலும், பொய்சொல்லுதலும், கண்டதைமறந்து மயங்கி வருகிறதும், காமவாசையால் மூர்ச்சிக்கிறதும், ஆசையுண்டாயதனை யில்லை யாக வொளித்தலும், உயிருக்கிறுதிவருமென்று அச்சப்பட்டுத் திரிகையு முதலியவாம்.

மாணவகன் வினா.

மாயாகாரணத்தின் காரியமான தத்துவங்களினது தோற்றமு மவை காரியப்படு முறைமையு மெவ்வாறு?

விடை.

வாயுவானது சமுத்திரத்திலொரு பிரதேசத்தை விகாரப்படுத்துமாறுபோல,கிரியாசத்தியால் மாயையிலொரு பிரதேசத்தை விகாரப்படுத்த வதினின்றுங் காலதத்துவமுண்டாகும். அக்காலமானது,யாதொரு காலத்திலியாதொருகிரியை செய்து முடிக்கப்படு மஃதிறந்தகாலமென்றும்,யாதொரு காலமியாதொருவனுமொன்றைச் செய்யவேண்டு மென்று விரும்புதலதுவருங் காலமென்றும், யாதாமொருவனால் யாதாமொரு கன்மந்தொடங்கப்பட்டு முடிவின்றி யிருக்குமது நிகழ்காலமென்று மூன்றாகும். அதுமுதல்வனது சத்திகளாகிய சனனி, திரோதயித்திரி, ஆரணி யென்பவர்களதிட்டானத்தால் பிருதிவிமுதல் நாதமீறான தத்துவங்களைத் தோற்றுவித்து அவற்றிலுண்டான தத்துவங்களை நிறுத்துவித்து அவைதோற்றிய முறையே யொடுக்குவிக்கும்.

காலவாதி வினா.

காலமானதேகமாய், விபுவாய், பிரவாகானுதி காரியங்கட்கெல்லா மேதுவாயிருக்கையானித்தியமாயிருக்கிற காலத்திற் குற்பத்தியாதிகள் சொல்லுவதென்?

விடை.

காலத்தினுக்குப் பூர்வாபரவறிவுண்டாகையினு லநேகமா யநித்தியமுமாகும்.

காலவாதி மதம்.

காலத்தினுக்குண்டாய பூர்வாபரவறிவு சூரிய கதியாதி யுபாதியினலன்றிக் காலத்தினுக்கில்லை.

மறுப்பு.

சூரியகதியாதி யுபாதியினல் வருமெனின் கால மேயில்லாமற்போகும், காலமொன்றேயாகி லின்ன காலத்திலின்னதா மின்ன காலத்திலின்னதாகா தென்னும் அன்வய வியதிரேகமுங் கூடாது. அன்றியுந் தினகடிகாதிகளுக்குச் சூரியகதியுபாதியல்லது * லவ, திருடியாதிகட்கில்லை யாகையாற் காலபேத மௌபாதிகமல்ல சுபாவமென்பதே சித்தம்.

காலவாதி மதம்.

கடாதிபதார்த்தங்களிற் பூதபவுடிய விவகார மொழிந்து வர்த்தமான விவகாரமில்லாதிருக்கை யால் வர்த்தமான காலமேயில்லை.

---

* லவமென்பது கணமெட்டிக் கொண்டதனை, திருடி யென்பது நொடிப்பொழுதினை.

மறுப்பு.

கடநிருமாணத்தில மிருத்துபிண்டாவத்தை பூதகாலமாம், சலங்கொண்டு வருகைக்கு யோக்கியமானகாலம்பவுடிய காலமாம், சக்கரத்திமேல கபாலாதியவவத்தையா யிருக்கிறகாலம் வர்த்தமானகாலமாமாகலின் காலத்திரயமுண்டு, இதனன் சடமநேகமாகினித்திபத்துவங் கூடாது, நித்தியமில்லாததற்கு விபுத்வமுங் கூடாது, ஆகலின் காலமநேகமென்பது மநித்தியமென்பதுஞ் சித்தம்.

காலவாதி வினா.

உற்பத்தியாதிகட்குக் காலமேதுவாகாதோ?

விடை.

காலோற்பத்திக்குக் காலமுண்டெனி லநவத்தையாம், இல்லையெனிற் காலமேயுண்டாகாது. இந்தக் காலந்தனக்கு வேருன தத்துவ தாத்துவிகங்களுக்குமேது வல்லது தன்னுடைய வுற்பத்திக்குத்தானே யேதுவல்ல, காலாதீதனான முதல்வன் சுவேச்சையினுற் காலத்தை யபேட்சியாமலுற்பத்தியாக்குவர்.

மாணவகன் வினா.

காலதத்துவத்திற்குப் பின் எந்தத் தத்துவந் தோன்றும்?

விடை.

மாயையினியதிதத்துவந் தோன்றிக் கன்மவேற்பாட்டினைச் செய்து, ஒருவர்பண்ணின கன்மபலத்தினை மற்றொருவர் புசியாமலும், விடயத்திலால் அதிகபிரவிருத்திவாராதபடியும், பிராப்தமான பாபபலபோக மனிஷ்டமென்று விடாமலும், பரிபக்குவமான கன்மபலத்தினை முன்பின்னாகப் புசிக்கவொட்டாமலும், முதல்வனது சத்திபிரேரணையினால், அரசனாஞ்ஞையைப்போல நியமனஞ்செய்து புசிப்பிக்கும்.

மாணவகன் வினா.

முதல்வனது சத்தியேநியதி பண்ணாதோ, நியதி தத்துவமெனவொன்றை யங்கீகரிப்பது கற்பனா கௌரவமாகாதோ?

விடை.

முதல்வனது சத்தி நின்மலையாகலின் நியதி *வியவதான மன்றித்தானே பண்ணுகையிலது முத்தியினைச் செய்யும்.

* வியவதானம் - மறைவு.

மாணவகன் வினா.

கன்மந்தானே அவ்வவ்வான்மாக்களுக்கு நியமமாகப் பலத்தைக்கொடாதோ?

விடை.

கன்மமானது கிருஷியாதிகளைப்போலத் தொழிலாளையினால் நியாமகம்பண்ணமாட்டாது.

மாணவகன் வினா.

ஒருவன் பண்ணின கிருஷியாதிபலன்களை யரசனிருக்கையில் மற்றொருவன் புசிக்கக் காண்கின்றதென்னை?

விடை.

யாகஞ்செய்விக்கிறவன் பண்ணின கருமபலத்தினையசமானன் புசிக்கிறது போல, ஏவினவன் றொழில்செய்தவனுடைய பலத்தைப்புசிப்பன்.

மாணவகன் வினா.

ஏவினவனுமேவல் செய்தவனுமின்றியொருவன் தனதென்று பண்ணின கிருஷியாதி பலத்தினை மற்றொருவன் புசிக்கக் காண்பானேன்?

விடை.

அது சன்மாந்தர சம்பந்தமல்லது வாராதாகையி ஞல் முதல்வனது சத்தியுங் காலமும் கன்மமு மன்றி நியதிதத்துவமென்பது ஆன்மாக்களுடைய போகவேற்பாடுண்டாக வேண்டும்.

மாணவகன் வினு.

நியதிதத்துவத்திற்குப்பின் எந்தத்தத்துவமுண் டாதல் வேண்டும்?

விடை.

கலாதத்துவமானது பிறகுண்டாகி யாணவத்தைச் சிறிது நீக்கியான்மஞானவியாபார சத்தியை விளங் கப்பண்ணும்.

மாணவகன் வினு.

சித்ரூபனுயிருக்கிற வான்மாவைக் கலாதத்துவ மேபிரகாசிப்பிக்க வேண்டுமென்ப தென்னை?

விடை.

ஆன்மாக்களநாதியே யாணவத்தினுல் ஞானக் கிரியைகள் தடுக்கப்பட்டிருக்கையாலந்த வாணவத்

தைக்கலையினாற்சிறிதுநீக்கவேண்டும், நீக்காதிருக்கில் விஷயகிராகியமில்லாமற் சூனியமாய்விடும்.

மாணவகன் வினா.

கலாதத்துவத்தினா லான்மாக்களுக்குள்ள வாணவமல முழுதினையு மொருங்கே நீக்கப்படாதோ ?

விடை.

ஆன்மாக்களின் கன்மானுகுணங் கேவலாவத்தையிலிருக்கிற வான்மாவைப் பாசிமூடின குளத்திற் கல்விட்டெறிந்தபோ தந்தக்கல் வீழ்ந்த விடம் பாசி நீங்குவதுபோல, கலையினாலே யேகதேசமான வாணவத்தைநீக்கி முதல்வன் ஞானக்கிரியைகளைப் பிரகாசிப்பிப்பன்.

மாணவகன் வினா.

கலாதத்துவத்தை யதிட்டித்துக்கொண் டாணவத்தைச் சிறிது நீக்குவானேன் ? முதல்வன்சத்திதானே நீக்கலாகாதோ ?

விடை.

முதல்வனது சத்திபரிசத்தா லஞ்ஞான முழுவதுநீங்கிவிடு மதற்கு மலபரிபாகமாகாம லஞ்ஞான

கேவலனுயிருக்கையிலே பராசத்திக்குப் பரிசயோக் கியமல்லாதது கொண்டு குருவானவ னித்திரை பண் ணுகிற சீடனைத் தான் பரிசியாமற் றண்டினாற்றட்டி யெழுப்புமாறுபோல, முதல்வன் பரிக்கிரகசத்தியா கிற கலாதத்துவத்தினாலே தானேசிறிது அஞ்ஞா னத்தை நீக்குவன்; இக்கலாதிதத்துவங்கள் விபுவா யிருக்கிற வான்மாவை லிங்கசரீரமாய் ஆவரித்தலா லிதுவேபுமான்களுக்கு முதல்பந்தம்.

மாணவகன் வினா.

கலாதத்துவத்திற்குப் பின்னுந்தத்துவமெது?

விடை.

வித்தியாதத்துவமான தான்மாக்களுடைய போ கார்த்தமாகத் தனக்குமேலான கலாதத்துவத்தினாற் றோன்றி யான்மஞானத்திற்கு விடய தரிசனத்தைப் பண்ணுவிக்கும்.

மாணவகன் வினா.

விடயதரிசனத்திற் கான்மஞானமே யமையா தோ? வித்தியாதத்துவம் வேண்டுமென்பதென்னை?

விடை.

ஆன்மஞானமானது சுத்தசைதன்ய மாகையால் சிவாபிமுகமாவதொழிந்து விடயாபிமுகமாகாது. வித்தைகலக்கப் பட்டாலல்லது ஆன்மசிற்சத்திவிடயாபிமுகமாகாதாகையால், கலையினாலறியுந் தன்மையுடைத்தாய்புத்தி சொரூபமாயிருக்கிற விடயத்தையுடைய வான்மாக்களுக்கு விடயதரிசனத்திலே யாதொன்றுதவியது அதுவித்தை.

மாணவகன் வினா.

விடயதரிசனத்திற் புத்தியொன்றே காரணமாகாதோ?

விடை.

புத்தியுமான்மாவிலே கிரகிக்கப் படுகையால்கடகுட்டியம்போல சடமே, புத்தி யான்மாவினுக்குக்கிராகியமாகையினாற் சட்சுகரணமாக வுருவங்கள் கிரகிக்குமாறுபோல, இந்தப்புத்தியையுங் கிரகிக்கிறதற்கு வித்தையேகாரணம், தேர்கரி பரிகாலாளென்கிற நியமமாகக்கிரமத்திற் சட்சுராதிதுவாரா தரிசிக்கப்பட்டுப் புத்தியினாலே புருடனானவனந்த விடயத்தைக் கிரகிப்பன்.

மாணவகன் வினா.

விடயங்களைக் கிரகிப்பதற்குப் புத்திஞானமென்கையாற்புத்தியேகாரண மாகாதோ ?

விடை.

கண்ணாதி யிந்திரியங்களைப் போலன்றிப்புத்தியாதிகரணத்திரயங்களுள்மனதுசம்சயத்தையும், அகங்கார மபிமானத்தையும், புத்தி நிச்சயத்தையும், பண்ணுகையால், பதார்த்ததரிசனத்திற் சூரியாவலோகனம்போல் விடயதரிசனத்தி லிவைகள் வித்தைக்குச் சககாரியாயிருக்கும். ஆகலின்கலையானது ஆணவத்தைச்சிறிது நீக்கிஞானக் கிரியைகளைப் பிரகாசிப்பிக்க விந்த வித்தைகளுஷிதம்பண்ணி விடயதரிசனத்தைப் பண்ணுவிக்கும், இந்தவித்தை யான்மாக்களுக்கிரண்டாவதுபந்தம்.

வித்தையான தான்மாவினது ஞானசத்திக்குவியஞ்சகமாகும், புத்திமனத்துடன் கூடியவிந்திரியங்கட்கு வெளிவிடயங்களைத் தெரிவிக்கும், ஆன்மாவிற்குமனங்கலந்த விந்திரியங்களால் வெளிவிடயங்களைக்கிரகிக்கும்போது புத்திகருவியாகும், உள்விடயங்களைக் கிரகிக்கும்போது வித்தைகருவியாகும், ஆகலி

ஞன்மாவிற்குவித்தை யந்தரங்க மானகருவி, புத்தி பகிரங்கமானகருவி.

மாணவகன் வினு.

வித்யா தத்துவத்திற்குப் பின் எந்தத்தத்துவந் தோன்றி நிற்கும் ?

விடை.

வித்தியா தத்துவத்தி லராகதத்துவந்தோன்றி யான்மாக்கள் செய்தகன்மத்துக்கீடாகப் பிரகிருதியி னின்றும் பிறந்த சுகதுக்கானுபவங்களை மேலும்புசி க்கையின்பொருட் டிச்சையைப்பண்ணு நிற்கும்.

மாணவகன் வினு.

மாயைமயக்குமாதலாலதுவே யராகமாகாதோ வேறு அராகமெற்றுக்கு ?

விடை.

மாயைநேரிட மயக்காது, அராகத்தையுண்டாக் கியதன்வழியாய் மயக்கும், இந்தவராகம் பத்தான் மாக்களுக்கு விடயவிச்சையைக் கொடுக்கும். முத் தான்மாக்களுக் குண்டாக்கமாட்டாது.

மாணவகன் வினா.

அவைராக்கிய மென்னும் புத்திதருமமே அராக மென்று கொள்ளப்படாதோ?

விடை.

புத்திவிடய வடிவாய்ச் சுகாதிரூபமாய்ப் போக்கியமென்று சொல்லியிருப்பதாலதற்குப் போகத்திலபிலாஷை கொடுக்க வல்லமை யில்லை.

மாணவகன் வினா.

விடயகுணமே அராகமாகாதோ?

விடை.

புட்பம், சந்தனம், பாதர்முதலான விடயஞ் சமீபித்த மாத்திரத்தில் யாவர்க்கு மராகமுண்டாக வேண்டுமெப்போது விரகதரில்லாமற்போவர்.

மாணவகன் வினா.

அராகதத்துவ மென்றொன்று தோன்றிவிடய விச்சையைப்பண்ண வேண்டுமோ? ஆன்மாவிச்சா ஞானக்கிரியாவானுகையா லந்தவிச்சைதானே போதாதோ?

விடை.

சாக்கிரத்திலந்த விச்சாஞானக்கிரியைக ளிருக்கையினாலும், விருப்பமில்லாத புருடனுக்குப் போகமில்லாமலிருப்பதினாலும், சக்தனான புருடனுக் கசுத்தபோகங்களைப் புசிக்கையிலமைவு பெறாமலிருக்கையினாலும் போக்தாவிற்கு இந்த வராகதத்துவமுண்டு பண்ணும்.

மாணவகன் வினா.

சத்தாதி சர்வவிடயங்களுந் திரிகுணாத்மகமாக விருக்கையினாலவ்வக் குணாச்சிரயனா யிருக்கிற புருடனுக்கந்தந்த விடயசௌந்தரியத்தினாலே பிரவிருத்திவரும். மூலராக மெற்றுக்கு?

விடை.

விடயசௌந்தரியமே அராகத்திற்குக் காரணமாகில் விருப்பில்லாதவ னில்லையாம்.

மாணவகன் வினா.

ஆன்மநிஷ்டமறிய வெப்போதுமராகமிருக்கில் புக்தபோகத்திலும் இச்சையினையே செய்து கொண்டிருக்குமாகையா லப்போது ஆசையற்றவனே யில்லாமற்போகாதோ?

விடை.

அராகமானது * வாசநாத்மாவென்றும், பிரத்யக்காத்மாவென்று மிரண்டுவிதமாயிருக்கும், வாசநாத்மாவானது ஆன்மஞான சம்பந்தியாயிருக்கும், பிரத்யக்காத்மாவானது புத்தியை யடைந்து விடயங்களைப்பற்றி யிருக்கும், ஆணவதர்மமாகிய போகாதிசப்தங்களினுடைய பரிவாகத்தில் விஷயவைராக்கியம்வந்து விடயத்தியாகம்பண்ண பிரத்யக்காத்மாவாகியவராகம்போம், அதெவ்வாறெனில், கண்ணிருந்தும் உருவமாகிய பதார்த்தமில்லாதபோது கண்ணப்பிரயோசனம்போல, இந்தப்புத்தி சம்பந்தமானவராகம்போகவே விடயசௌந்தரியங்களுண்டாகியுமுருவமுள்ள பதார்த்தங்களுண்டா யிருக்கையிலுங்கண்ணில்லாதபோது கிரகிக்கப் படாததுபோலவிடயகிரகணங்கூடாது. அப்போது ஆசையற்றவனென்னும் பெயருமில்லாது போகத்திலிச்சையுள்ளவனுமல்லாமல் முத்தனுமல்லாமல் முமூட்சுவென்

---

* வாசநாத்மா-அப்பியாசரூபமாக விருந்துகொண்டிருப்பது. பிரத்யக்காத்மா - அறிவுரூபமாக விருந்துகொண்டிருப்பது.

கிற வவத்தையுடையவனு மல்லாமற்போம். ஆகில் அராகமுண்டாகையின லவனுமராகத்துடனே கூடினவனே. அந்த வாசநாத்மாவாகியவராகம் மோட்சத்திலே யிச்சைபண்ணி யதினலே சத்திநிபாதமுண்டாகச் சாம்சித்தருக்குத் தெய்வபாவனையினலும், வைநயிகருக்குத் தீட்சையினலும், சிவபாவனையினலும், அராகநிச்சேஷமாய்ப்போம், அப்போதாசையற்ற வக்கணத்திற் சிவராகமுண்டாகி மோட்சாதிக்குக்காரணமான வாணவமலத்தை நீக்கிச் சச்சிதானந்த சிவசாட்சாத்காரத்தைப் பண்ணுவிக்கும்.

மாணவகன் வினா.

ஆன்மாவானவன் ஞானசொரூப னென்பது கூடும், கிரியையாவது முடக்குதல், நீட்டுதல், சுற்றுதலாகையினலிது அசரீரியாகிய வான்மாவினுக்கெங்ஙனம் பொருந்தும்? இச்சை யராகதரும மன்றி யான்மதருமமென்ப தெவ்வாறு?

விடை.

ஆன்மா ஞானசொரூபியாகையால் ஞாத்வஞ் சுபாவம், கர்த்திருத்துவமுண்டானபோதே யிச்சை

யென்பது சித்தம். இந்தவிச்சாஞானக்கிரியைகள் ஆன்மசொரூபமல்ல, சிற்சத்தியினுடைய சொரூபமேயாம், இவைகளுக்கு மனோபுத்தியகங்காரமான கரணங்களபிவியஞ்சகங்களாம்.

மாணவகன் வினா.

கலாதிதத்துவங்கள் பின்னக்கிரியைகளாகையாலேக்காலத்திற் கூட்டமாக வொருவியாபாரத்தைப்பண்ணுவ தெங்ஙனங்கூடும்?

விடை.

எண்ணெயுந்திரியு மக்கினியுங் கூடினசமுதாயத்திற்றீபம்போல,கலாதி பிரகிருதியில் வித்தையுங் கூடின சமுதாயத்திற் புருடதத்துவமென்று நிச்சயிக்கப்பட்டதைக் கஞ்சுகத்தானமாய்ச் செய்து கொண்டு அதனால் விஞ்ஞானகலருக்கும் பிரளயாகலருக்குமில்லாத புருடனென்கிற நாமத்தைப் புருடதத்துவ சம்யோகத்தினாற் பெற்றுப் * பொதுமையினிற்பன.

* பொதுமை - சாதாரணம். சாதாரணமாவது பிரதிவிஷய மிச்சையின்றிப் புத்தியாதி காலாக்கினிருத்திர பூர்வபரியந்தமுண்டான போகங்களைப் புசிக்கச் சமர்த்தனாய் நிற்பது.

மாணவகன் வினு.

கலாதியே புருடதத்துவத்திற்குக் காரணமாகிவிடும், பிரகிருதியில் வித்தியாசம்பந்தம் வேண்டுவானேன்?

விடை.

பிராகிருத வித்தியாசம்பந்தமில்லாதபோது பிரளயாகலனுகி மிசுராத்துவவர்த்தியாய் பிராகிருதபோகத்தைப் புசிக்கமாட்டான். ஆகையால் பிராகிருதவித்தியாசம்பந்தம் வேண்டும்.

மாணவகன் வினு.

ஆன்மாவே புருடனென்பதை விட்டுப் புருடதத்துவமென்று வேறே யொன்று சொல்லுவானேன்?

விடை.

அங்ஙனமாயின் தத்துவம் முப்பத்தா றென்கிற சங்கியைகூடாது, வித்தியாகலாசோதனையிற் புருடதத்துவ சோதனையு மில்லையாம், கஞ்சுகத்தானமாக விந்தப் புருடதத்துவமென்றொன்று ஆன்மாவையாவரித்துப் பரிசேதித்துக்கொண்டு சஞ்சரியாதபோது விபுவாயிருக்கிற வான்மாவிற்குப்

போக்குவருத்து கூடாது; ஆகலின் புருடதத்துவமவசியமங்கிகாரம்.

கலாதிகளுக்குருவமாதி.

உருவமாவது ஆன்மாவிற் சூக்குமவுடலாம். சொரூபமாவது ஆன்மாவிற் கிச்சாஞானக்கிரியைகளாயறிவித்து நிற்றல். சுபாவமாவது மேற்சுத்ததத்துவங்களைக் கூட்டியும், கீழ்ச்சுத்ததத்துவங்களைக் கூட்டியும் பயன்கொள்ளுதலாற் சுத்தமாமென்று நிற்பது. குணமாவது போகத்தைத்துய்க்கும் பாக்கியங்களாகை, வியாத்தியாவது அசுத்தமாயை யளவாகக் காரியப்பட்டு நிற்றல். வியாபகமாவது அஞ்ஞானமெவ்வளவுண் டவ்வளவும் பேர்வழங்க நிற்றல், விசேடமாவது சாத்துவிகாதி குணங்கள் நிறைவு பொருந்துதல், நிறமாவது அறிவு மறியாமையு மொத்துநிற்றல், தரிசனமாவது இவற்றைச் சடமெனக்காண்பது, சத்தியாவது சத்தியிலேதானடங்கி நிற்றல்.

மாணவகன் வினா.

பின்னர் *பிரகிருதியின் தோற்ற மெவ்வாறுவிரியும்?

---

* இந்தப்பிரகிருதிதான் மாயையென்று பெயர்பெற்று வித்தியாதத்துவங்களுள் ஏழாவதாகிநிற்கும்.

விடை.

ஸ்ரீகண்டபரமேசுரனுடைய சத்தியிற் சோபிதையான கலையில் மேலுண்டாங் குணதிபிருதிவியந்தமான தத்துவங்களுக்குக் காரணரூபமான மூலப்பிரகிருதி கலையினுந் தூலமாகத்தோன்றிமகானென்றும், அவியத்தமென்றும் பெயராய்ச் சாத்துவித இராசத தாமதங்களென்று மூன்று குணங்களையும் பெறும்.

பாஞ்சராத்திரி வினா.

குணங்கள் மூன்றுந் தம்முளொத்த நிலைபிரகிருதியென்று சொல்லப்படும், குணங்களுக்குப் பிரகிருதி காரணமென்னில் தனக்குத்தான் காரணமென்றங்கீகரிப்ப தெங்ஙனம்?

*விடை.

குணங்களசேதனமும், அநேகமுமான காரியங்களாகையினலது காரணத்தையுடைய தென்பது நிச்சயம். அதுவே பிரகிருதி.

பாஞ்சராத்திரி வினா.

ஞானப்பிரகாசமும் கிரியையும் சாத்துவிகராசசங்களென்கிற குணங்களுடைய சொரூபமாகையா

* சேசுவரசாங்கியனுக்கு மிது விடை.

லும், பிரகிருதியும் ஞானக்கிரியா பிரகாசசொரூப மாயிருக்கையினுற் குணசொரூபமே பிரகிருதி, மாயை கலை வித்தைகளு மிவ்வாறே ஞானக்கிரியாப் பிரகாச சொரூபமாகையா லவைகளுங் குண விய திரிக்தங்களல்ல குணாத்மகமே யன்றோ.

விடை.

மாயாதி பிரகிருதியந்தங்களானவைகளுக்கு ஞானக்கிரியா பிரகாசத்துவம் சுபாவசித்தமே, காரணமாகிய மாயையினுடைய ஞானக்கிரியா பிரகாசத்துவம் அக்காரியமாகிய கலையினிலையுண்டாய் அந்தக் காரியமாகிய கலாபிரகிருதிக்கு அவ்வாறே யுண்டாய் அக்காரியமாகிய சாத்துவிகாதி குணங்கட்குமவ்வாறே யுண்டானது. ஆகையால் மாயை கலை பிரகிருதிகளுக்கு ஞானக்கிரியா பிரகாசத்துவம் சுபாவசித்தம். சாத்விகாதி குணங்களு மக்காரியமாகையினுலே ஞானக்கிரியா பிரகாசமுண்டானதேயாம்.

நிரீச்சுரன் வினு.

இராசதகுணத்தினுற் பிரபஞ்சோற்பத்தியும், சாத்விககுணத்தினுல் திதியும், தாமசகுணத்தினுல் உபசங்காரமுமுண்டாகும். இதற்கு முதல்வன் சிருட்டியாதிகளைப் பண்ணுவானென்று சொல்லுவதேன்?

விடை.

குணங்களசேதனமு மநேகமுமாகையால் காரியமே. காரியத்தைக் காரணத்தாலுண்டாக்குகிறதற்குச் சேதனனபேட்சைவேண்டும், இந்தக் குணங்கள் வேறு குணங்களிலே கன்மாதிகளையடையுமெனில் அவைகளுங் காரியரூபமாகையாலவற்றிற்கு மொரு காரணத்தை யபேட்சிக்க வேண்டும், அப்போதனவத் தைவரும், அதன்றியுஞ் சடமானயாவுஞ் சித்பிரேரணையின்றிக் காரியநடத்தாவாகையால் கலையிலே நின்றும் பிரகிருதியை யுத்பாதித்துப் பிரகிருதியினின்றுங் குணமுதலான சூட்சமசிருட்டியாதிகளை யுண்டாக்குகிறதற்கு முதல்வன்வேண்டும், மாயாகாரியங்களெல்லா மாயாவிருபூதமாக விருப்பதுபோல, பிரகிருதி காரியங்களெல்லாம் பிரகிருதியவிருபூதங்களா யிருக்கும், மாயையென்றசத்தத்தால் மாயாதோபாகமாகிய கலாவிருபூதமாக பிரகிருதி பரியந்த தத்துவங்களெல்லா மிருக்கும். அப்படியே பிரகிருதியதோபாகமாகிய குணவிருபூதமாகவே புத்தியாதி பிருதிவியந்தமான தத்துவங்களெல்லா மிருக்கும், சர்வஞ்ஞனை முதல்வனுடைய சத்தி பரிசமாத்திரத்

இப் பிரகிருதியிற் சாத்துவிக தாமச இராசசமூன்று குணங்களுண்டாக வவற்றைப் பிரமவிஷ்ணு உருத்திர ரதிட்டித்து நின்று சிருட்டி திதி சங்காரத்தைப் பண்ணுவார்கள்.

மாணவகன் வினா.

இனிச் சித்தமும், புத்தியும்* காரியப்படுமா றெவ்வணம்?

விடை.

குணதத்துவத்திற்குக் காரணமெனச் சிந்திக்கப் பட்ட மூலப்பகுதி அக்குணதத்துவத்தைத் தோற்றுவித்தலேயன்றி விபரீதவுணர்வையுடைத்தாகிய அவிச்சையினையு முதலவா ஞானமயாற் றோற்றுவிக்கும், அதன்பின் புத்தியானது குணதத்துவப் பிரிவிற்குமேல் காமத்தையும் இராகத்தையுமடக்கிக் கொண்டு சத்துவகுண மேலிட்ட விஷயங்களை நிச்சயிப்பதாயுள்ளதாம், அது பாவமும், வியவசாயமுமுடை முமாக விருவகைத்தாம், பாவமானது விடயப்பகுத்தறிவுகளைப் பயிற்றுவது, வியவசாயமானது விடய நிச்சயத்தைப் பயப்பது.

* குணங்களின் சமமும் ஏற்றக்குறைச்சலும் சித்தமும் புத்தியுமாம்.

மாணவகன் வினா.

மேற்சொன்ன புத்திதத்துவத்தினின்றுந் தோன்றுந் தத்துவமியாது?

விடை.

புத்தி தத்துவத்தினின்று மனத்திற்குமூலமான வகங்காரந் தோன்றி யானெனதென்கிறதற்கு மூலமாகப் பிரதிபுருஷ நியதமாய் குலதனவித்யாதிகளினு லெனக்கு சமானமில்லையென்றும், யானென்று மெனதென்று மபிமானஞ் செய்துகொண்டு மோட்சபரியந்த மான்மாவை நீங்காது நிற்பதுமாய் சரீரத்துவ பிராணாதிவாயுக்களைசசேட்டிப்பதுமாயிருக்கும்.

மாணவகன் வினா.

இக்காரணங்கட்குப் புத்திதத்துவமொன்றே யமையாதோ? வேறகங்கார தத்வமொன்று கொள்வானேன்?

விடை.

புத்தியானது ஞாதாத்மாவாயிது இவ்வாறென்று பதார்த்தங்களைப் பிரத்தியேக பேதமாகப் பரிச்சேதத்தைப் பண்ணி ஒன்றை நிச்சயிப்பது, அகங்கார

மானது அவன் அவன், நான் நான் என்பதாகவேக ரூபமாயிருக்கும். அன்றியுங் கிரியாரூபமாகப்பாகிய விடயங்களைக் கிரகிப்பதா யிருக்குமாகையாலிரண்டு மொன்றன்று.

மாணவகன் வினா.

அங்ஙனமாகில் அகங்காரமென்கிற சப்தமொன்றேயாகையால் சர்வான்மாக்களுக்குஞ் சாதாரணமாக அகங்காரமென்பது ஒன்றேயமையாதோ பிரதி புருடநியமமென்ன ?

விடை.

சர்வபதார்த்தங்களிலுமிது இதுவென்கிறஞானமொன்றாகையாலும், அந்தப் பதார்த்தங்களெல்லாமொன்றாகாமற் பிரத்தியட்சபேதமாகக் காண்கையினாலும், கும்பங் கும்பமென்கிற ஞானமுண்டாயிருக்கவும், எல்லாக்கும்பமு மொன்றாகக் காணப்படாவாதலினாலும், அவ்வாறே யகங்காரம் பிரத்யாத்மநியமமாகையினால் ஒருவனான் போகிறேனென்றும், ஒருவனான் பார்க்கிறேனென்றும், யுக்தியுண்டாகையாற் பேதமேயாகவேண்டும். அல்லது இரண்டுபேர்க்கும் போகிறேனென்றுவது பார்க்கிறேனென்று

வது ஒருபுத்தியாக வேண்டும். அவ்வாறாகாதிரு க்கையினாற் பிரத்யாத்ம நியதமே யிருக்கவேண்டும், அன்றியும் அகங்கார மொன்றேயாகு மொருவனைத் தேவதத்தனென்கிறபோது தேவதத்தநாமமில்லாத மற்றொருவன் நானுந் தேவதத்தனுமாமென்று சொல்லவேண்டிவரும் அங்ஙனமில்லாததால் அகங்காரம் பிரத்யாத்ம நியதமே.

மாணவகன் வினா.

இவ்வகங்காரதத்துவ மெத்தனை வகைப்படும் ?

விடை.

தாமதகுணமிகுதியைப் பொருந்திய பூதாதியாங்காரமெனவும், இராசதகுண மிகுதியைப் பொருந்திய வைகரியாங்காரமெனவும், சாத்துவிககுண மிகுதியைப் பொருந்திய தைசதவாங்கார மெனவு மூன்றாம்.

மாணவகன் வினா.

அகங்கார தத்துவத்தினின்றுந் தோன்றுபவை யாவை ?

விடை.

தைசதவாங்காரத்தில் மனமானது தோன்றிப் புத்தியகங்காரத்திற்கு முன்னேதாமொரு வஸ்துவைப்பற்றிச் சங்கற்ப விகற்பம் பண்ணிக்கொண்டு சம்சயரூபமாகி நிற்கும்.

மாணவகன் வினா.

புத்தியகங்காரங்களென்று இரண்டு தத்துவமிருக்க மனமென்றொரு தத்துவத்தைச் சொல்லுவானேன்?

விடை.

சங்கற்பவிகற்பமானது புத்தியினாலும், அகங்காரத்தினாலுமாகாது. புத்தி நிச்சயிப்பது ஆகையினாலும், அகங்காரங் கிரகிக்கிறதாகையினாலும், இச்சங்கற்பரூபமான ஞான மனதினாலுண்டானதே. கண்ணினாலே காணப்பட்ட பதார்த்தத்தைப்பற்றிப் புத்தி கோசரமாகப் பண்ணுவதியாதொன்று அது மனது, பற்றினவிடயத்தினையே புத்தி நிச்சயிப்பதன்றிப் பிறதக்காகப்பண்ணுமாகில், மனதானது ஒரு கடத்தைப் பற்றினபோது புத்தி படத்தை நிச்சயம் பண்ணவேண்டும். மற்றும் அலதாடி முதலானவை

யுள்ள தேகத்திற் கோ சத்தத்திற்கு அர்த்தமென் றறிந்து பலகாலும் காணப்பட்டிருக்கிற தேகத்தைக் கண்டவிடத்திலே யிதுவும் கோ சத்தத்திற்குப் பொருளென்கிறதற் கேது யாதோ வதுமனது.

மாணவகன் வினா.

மனமகத்தாகி லேககாலத்தி லெல்லாவற்றை யும் பற்றியறியவேண்டும். அங்ஙனமின்றி யொவ் வொன்றாகப் பதார்த்தங்களைக் கிரமத்திற்பற்றி யறி கையினால் மனது அணுவென்னப்படாதோ?

விடை.

கர்மங்குணமாகக் கிரமத்தில் ஞானமுண்டாகும்.

மாணவகன் வினா.

அஞ்ஞானத்தினால் மறைக்கப்பட்டவனாகையா னும், சாமக்கிரியையபேட்சயுடையவனாகையானும், சித்ரூபமாகிய வான்மாவிற்குக் கிரமத்தில் ஞானமுண் டாமென்பதென்னை?

விடை.

தன்னால் வியாப்தமான மாத்திரமே யற்பதிரவி யத்தைக் கிரகிக்கும், தீபமானது பதார்த்தத்தைத்

தெரிவிக்கிறபோது அதினுடைய பிரகாசமெவ்வளவு வியாபரிக்கப்பட்டதோ அவ்வளவே கிரகிக்கப்படும். சூரியகிரணத்தி லவ்வாறன்று. அதுமகத்தாகையினால் மகத்துப் பதார்த்தங்களுங் கிரகிக்கப்படும். அவ்வாறே மனது மகத்தாகையினு மகத்துப்பதார்த்தங்களையுங் கிரகிக்கும்.

மாணவகன் வினு.

மனது அற்பபதார்த்தங்களைக் கிரகிக்கிறபடியாலதுவணு வெனப்படாதோ?

விடை.

மகத்தாகிய சூரியப்பிரகாசத்தி லற்பமுங் கிரகிக்கப்படுகையானும், அற்பமாகிய தீபப்பிரகாசத்தினுல் மகத்துக்கிரகிக்கப்படா திருக்கையானும் மனது மகத்தேயாமணுவன்று.

மாணவகன் வினு.

மனதுமகங்காரமும் புத்தியு மிவைமூன்றுங்கூடியர்த்த நிச்சயத்தைப் பண்ணு மெனப்படாதோ?

விடை.

மனமானது முதலிற்பற்றிச் சந்தேகான்மாவாயிருக்கையினுலும், அகங்காரமானது அபிமான

மாகக் கிரகிக்கிறதினாலும், புத்தி நிச்சயிக்கையினாலு மது சரியன்று.

மாணவகன் வினா.

ஞானமானது தொடர்ச்சியா யிருக்கையினால் புத்தி யெல்லாவற்றையும் பற்றி யிருப்பதெங்ஙனம்?

விடை.

புத்திசடமாகையினாற் புத்தி முதலான கரணங்களிலெல்லாஞ் சிற்சத்தியே யனுவர்த்தித்திருப்பது ஆதலின், மனதானது உள்ளும்வெளியுஞ் சஞ்சரிப்பதாய்,கண்ணுதிதுவாரங்களினால் வெளிவிஷயங்களைப் பற்றி யுள்ளே சங்கற்பத்தையும் பண்ணிநிற்கும். அந்தமனது பற்றியதையே அகங்காரங் கிரகிக்கும், அகங்காரங் கிரகித்ததையே புத்தி நிச்சயிக்கும்.

மாணவகன் வினா.

அந்தக்கரணங்கட் குருவமாதி யெவை?

விடை.

மனத்திற்குருவம் பற்றுதல், புத்திக்குருவ நிச்சயித்தல், ஆங்காரத்திற் குருவமெழுப்புதல், சித்தத்திற் குருவஞ் சிந்தித்தல், சொரூபமாவது மனங்

குரங்கின்றொழில், புத்திபித்தன்றொழில், ஆங்கார மானையின்றொழில், சித்தம் பாம்பின்றொழில். சுபாவமாவது எரிகொள்ளி காற்றூடி பம்பரம்போல விரைவிற்பற்றி நிச்சயித்தெழுந்து சிந்திக்கலாம். குணமாவது மனம் பிரதானமாகப் பற்றினதைப் புத்தி நிச்சயித்தலும், ஆங்காரங் கொண்டெழுந்திருத்தலும், சித்தம் சிந்தித்தலுமாம். விசேடமாவது ஆன்மாவினிச்சை செல்லுமுன்னே கரணங்கள் முந்திச்செல்வது. வியாத்தியாவது ஆன்மதத்துவமளவுஞ் செல்லுகை. வியாபகமாவது ஆன்மபோதஞ் செல்லுமளவுஞ் செல்வதாம். நிறமாவது தன்றன்றொழிலிற் பேதியாததாம். தரிசனமாவது சடமெனக்காண்டல். சுத்தியாவது தானைப்பற்றி நிச்சயித்தெழுந்திருந்து சிந்திப்பது செய்யாதெனவறிவது.

மாணவகன் வினா.

மனதினுக்குக் காரணமாயிருக்கிற வந்தத்தைச தவாங்காரத்தில் மற்றுந்தோன்றுவ யாவை?

விடை.

அத்தைசதவாங்காரத்தில் ஞானேந்திரியங்களாகிய சுரோத்திரம், துவக்கு, சட்சு, சிங்குவை, ஆக்கிராணமைந்துந் தோன்றும்.

விடை.

ஆகாயத்திலுண்டான சத்தத்தை யறிவிக்கிற சுரோத்திரம் ஆகாயாத்மகமே, துவக்காதிகளு மவ்வாறே, ஆகலின் பஞ்சபூதங்களிலும் பஞ்சேந்திரியங்களுண்டாகிப் பஞ்சவிஷயங்களையு மறிவிக்கு மென்னப்போகாதோ?

மாணவகன் வினா.

பூதங்களிற் பஞ்சேந்திரியங்களு முண்டாகிற் பஞ்சேந்திரியங்களுங் கடாதிகளைப்போ லுருவுள்ளனவாம். அவ்வாறாகில் ஒவ்வொரு இந்திரியம் வேறு இந்திரியங்களினாற் கிரகிக்கவேண்டும். உருவமுள்ளன வாகையாற் றனித்தனி யிருப்பு வேண்டும், வேறு மூர்த்தியினாலாவரிக்கப் படுகையினால் மூர்த்திமானாயிருக்கிற வஸ்துவிற்குக் கிரகணம் வாராமல் படிகத்தால் மறைக்கப்பட்டிருக்கிற வஸ்துவைசட்சுசுகியாதே யிருக்கவேண்டும். சட்சுவானது தண்ணீருள்ளிருக்கிற பதார்த்தத்தைக் கிரகிக்கிறபோது சலத்திற் பிரவேசமான மாத்திரத்தில் தேஜசுக்குச் சலம் விருத்த திரவிய மாகையால் சாந்தமாய்ப் போய் பதார்த்த கிரகணங் கூடாதாக வேண்டும்,

தேசோபூதத்தில் உண்டானதாய் மூர்த்தமாகிற்
காணப்படாது. அதனா லகங்காரத்திலுண்டாய் அ
மூர்த்தமாயிருக்குமென்றா லெப்போதுசுவருக்குள்ளே
யிருக்கிற பதார்த்தைக் கிரகிக்க வேண்டுமென்னி
லங்ஙனமன்று, சுவரானது நின்மலவஸ்தின்றித் தாமத
வஸ்துவாய் நடையைத் தகைகையினாற் கிரகியாது
காணப்படுகிற வஸ்துவிற்கும் காண்பிக்கிற இந்திரி
யங்கட்கும் ஏகசாதியாக வேண்டுமென்றுசொன்னது
சித்தாந்தமன்று. தேஜோ திரவியமல்லாதிருக்கிற
குடத்தையடைந்த கிரியையுங் கடகசாதியும் சட்சு
விற்கு விஷயமாகையினால் அறிவிக்கத்தக்கது. அறி
விக்கிறதற்கு ஏகசாதியுமில்லை இதனால் சட்சுதேசோ
ரூப மென்கிறதற்கும் உருவமொன்றை கிரகிக்கிற
தற்கும் ஆனியில்லை யெங்ஙனமெனின்? தாமதாங்
காரத்தில் உற்பன்னமான உருவதன்மாத்திரா காரிய
மான அக்கினிக்குத் தேசசு உண்டாயிருக்கையினால்
தைசசு ஆங்காரத்தினால் நேரே யுற்பனமான சட்
சாதியிந்திரியங்கட்குத் தேஜோரூபமுண்டென்கிறது
சந்தேகமில்லை. சட்சானது தனக்குக்கிடைத்த வஸ்
துவையொழிய கிரகியாதாகையால் சுவர்முதலான
மறைவினாலே யிருக்கிறதைக் கிரகியாதென்கிறது

சொல்லாமலேற்படும், இவ்வாறிந்திரியங்களெல்லா பிராப்தமான வஸ்துக்களையே கிரகிக்கும். இங்ஙனமே கன்மேந்திரியமைந்து மிராசதவாங்காரத்தி னுண்டாம்.

மாணவகன் வினா.

ஞானேந்திரியங்களின் விஷய சம்பந்தங்களைவை?

விடை.

சுரோத்திராதிகளைந்திற்கு முறையே சத்த பரிச ரூப ரச கந்த மைந்தும் பொருந்தும், சுரோத்திரமாவது காதையிடமாக்கொண்டு சத்தத்தைக்கேட்பது. வாக்காவது தேகத்தை யிடமாக்கொண்டு சீதோஷ்ணங்களை யறிவது, சட்சுவானது கண்ணையிடமாகக் கொண்டு உருவங்களை யறிவது, சிங்குவையானது நாவையிடமாக்கொண்டு சுவையாதிகளைக் கிரகிப்பது, கிராணமானது நாசியிடமாக்கொண்டு கந்தத்தை யறிவது.

மாணவகன் வினா.

தேகவுறுப்புக்களான காதுமுதலானவைகட்கு வேறாக அந்தந்த அவயவங்களிருப்பதாகச் சுரோ

த்திராதியாக வேறு ஐந்து தத்துவங்கள் சொல்லுவானேன் ?

விடை.

அந்தந்த வவயவங்களிருந்துங் குருடனூமையன் செவிடன் முதலானவர்க ளுண்டாகையினா லவை யுண்டு.

மாணவகன் வினா.

சத்தத்தைத் சுரோத்திரம்போய்க் கிரகிக்குமோ அல்லது தன்னை வந்தடைந்த சத்தத்தைச் சுரோத்திரங் கிரகிக்குமோ ?

நையாயிகன் விடை.

சத்தந் திக்குகளிலிருந்துவீசுகிறபெரிய அலைசின்ன அலைபோல பேரிகையாதி சத்தங்கள் ஒரினமாயிருக்கிற உத்தரோத்தர சத்தங்களை யுற்பாதித்துப் பூர்வாபூர்வசத்தங்கள் நசிக்க, அந்திய சத்தமானது சுரோத்திரத்தை யடுத்தபோது, அதைச் சுரோத்திரங்கிரகிக்கும். உயர்ந்தவிடத்தில் சத்தமும் இவ்வாறே, கதம்பமுகுள நியாயமாக கடைசிசத்தமானது சுரோத்திர சம்பந்தமானபோது கிரகிக்கும்.

மறுப்பு.

பூர்வா பூர்வசத்தம் உத்தரோத்த சத்தத்தைச் சனிப்பிக்குமாகில், பேரியாதி சத்தத்திற் கிவ்வள வென முடிவில்லையாம், ஆகையால் வில்லினின்றும் விடப்பட்டபாணம்போல வேகசந்தானத்திலே தன்னை வந்தடைந்த சத்தத்தைச் சுரோத்திரம் கிரகிக்கும்.

மாணவகன் வினா.

ஞானேந்திரியங்களி னுருவமாதி யெவை?

விடை.

ஞானேந்திரியங்கட்கு உருவமாவது சத்த பரிச ரூப ரசகந்தமென்னுமைந்தும் ஆகாயம் வாயு அக்கினி அப்பு பிருதிவிகளோடேகூடப் பொருந்தியிருப்பது. சொரூபமாவது இவ்விந்திரியங்களுடன் கூடியறிதற்கறிவிக்கும் ஞானமாய்நிற்றல். சுபாவமாவது இவையைந்தும் நிமிடமாத்திரத்திலே ஆன்மாவொற்றித் தறியும்படி விகற்பித்து நிற்றல். விசேடமாவது முன்பு குறித்தவற்றைக்கொண்டே காணப்படாதவற்றையுங் கண்டதுபோலறிவிப்பது. குணமாவது இச்சை செல்லுமிடமாகை. வியாத்தியாவது தனக்

குச்செல்லுமெல்லை யளவுமாம். வியாபகமாவது
தன்னுடம்பைவிட்டு நீங்காது வாறுதிகள் சத்தாதி
கள்செல்லுமிட மெல்லாஞ் செல்வதாம். நிறமாவது
அவற்றின்றன்மையறிதல். காட்சியாவது ஞானேந்
திரியமென்றும் மாயையிற்றரப்பட்ட தத்துவமாத
லாலிவை சடமென்று மறிதல். சுத்தியாவது இவை
யான்மாவறிதற்குக் கருவியன்றித் தாமறியாவென்று
அறிந்து நீங்குதல்.

மாணவகன் வினா.

கன்மேந்திரியங்களு மவைகளின் வியாபாரமு
மெங்ஙனம்?

விடை.

வாக்கு பாதம் பாணி பாயுரு உபத்தமென
வைந்துங்கன்மேந்திரியங்கள். இவற்றினுக்கு முறை
யே வசனம் கமனம் தானம் விசர்க்கம் ஆனந்தங்
கிரியைகளாம், சுரோத்திரமானது சத்தத்தைக்கேட்
கில் வாக்கு ஆகாயமிடமாக நின்று வசனிக்கும்,
துவக்கானது பரிசத்தைப்பற்றில் பாதம் வாயுவினிட
மாய் நின்று கமனத்தைப் பண்ணும், சட்சானது
உருவத்தைத் தரிசிக்கில் பாணியானது தேசசினிட

மாய் நின்று இடத்தேலற்றலைச் செய்யும், சிங்குவையானது இரசத்தைக் கிரகிக்கில்பாயுரு அப்புவினிடமாக நின்று விசர்க்கத்தைப் பண்ணும், கிராகணமானது கந்தத்தைக் கிரகிக்கில் உபத்தமானது பிருதிவியினிடமாகநின்று ஆனந்தத்தைப் பண்ணும். ஞானேந்திரியமைந்துங் கன்மேந்திரியமைந்திற்குஞ் சகாயமாகவிருக்கும், கன்மேந்திரியங்கள் ஞானேந்திரியங்கட்குச் சகாயமல்ல. இவையிரண்டும் ஆன்மாவினுடைய கிரியாசத்தி வியாபாரத்திற்கு அபிவியஞ்சகங்களாம்.

மாணவகன் வினா.

சுத்தமாயையில் வைகரியாதி வாக்கானது தோன்றுமென்று சொல்லியிருக்க, கன்மேந்திரியங்களுள் வாக்கொன்றைச் சொல்வது கற்பனை கவுருவமாகாதோ?

விடை

அநாதி சித்தமான வக்கரங்களைக் கரத்தினாலெழுதியபோது அந்தவக்கரத்திலவ்வக்கர முண்டானதல்ல, அக்கரங்களநாதி சித்தமாயையினா லெழுதுங்கிரியையந்தவக்கரங்களினுடைய கட்டுப்பாட்டிற்கு அபி

வியஞ்சகப், அக்கரத்திற்கு அபிவியஞ்சக மென்று மல் அக்கர கட்டுப்பாட்டிற்கு அபிவியஞ்சக மென்றது கட்டுப்பாடான வெழுத்துப்பாஷாபேதத்தினால் அநேகவிதமாகையால் அக்கரமல்ல, அக்கரமென்பது அர்த்தந் தெரிவிக்கிறதானால் பஞ்சதன்மாத்திரையில் சத்தந்தானுகாதாவெனின் அது அவியத்த சத்தம், அது தொனிரூபமொழிய அர்த்தந்தெரிவிக்கிறதல்ல ஆகையால் வைகரிவாக்கிற்கு அபிவியஞ்சக விடமாக இந்தக் கன்மேந்திரியவாக்கு சித்தமே,சூக்குமாதி வாக்குற்பத்திக்குச் சத்த தன்மாத்திரவியஞ்சகமே காரணமல்ல விந்துவே காரணம்.

மாணவகன் வினா.

கன்மேந்திரியங்களினுருவமாதியெவை ?

விடை.

கன்மேந்திரியங்களின் உருவமாவது ஆகாயமுதலாகவழுங்குகை. சொரூபமாவது மாயையளவுந் தொழில்வழங்குகை. சுபாவமாவதுசூக்குமத்துந்தூலம்போலநிற்றல். விசேடமாவதுவான்றொழிலேக்காரணமாகக் கொள்ளல். வியாத்தியாவது உடலளவு நிறைதல். வியாபகமாவது மாயையளவுநிறைதல். குணமா

வதாமிறைறவு குறைபெறுதல். கிறியாவது தொழில். தரிசனமாவது சடமென்றறிதல். சுத்தியாவது பொறிநீங்கநீங்குதலாம்.

மாணவகன் வினா.

உட்கரணம் புறக்கரணமுதலான கருவிகட்கும் ஆன்மாவினுக்குஞ் சம்பந்தமென்னை ?

விடை.

வாக்காதியைந்தும், சோத்திராதியைந்தும் புறக்கருவிகளாம், அந்தக்கரணநான்குமுட்கருவிகளாம், இக்கரணங்கட்கு அராகம், கலை, வித்தை, நியதி, காலமுட்கரணங்களாம். இவற்றிற்கு உட்கரணமுபாதனமாயை, இம்மாயையிடமாக ஆன்மா கன்மத்திற்கீடானதைப்புசிக்கும்.

மாணவகன் வினா.

பூதாதியிற்றோன்றுவனயாவை ? அவற்றின் காரியமெங்ஙனம் ?

விடை.

பூதாதியாங்காரத்திற் சத்த பரிச ரூப ரச கந்தங்களைந்துந்தோன்றும், அச்சத்தாதிகளைந்துமுதல்வனு

லான்மாக்களுக்குப் புசிப்பிலேஸிநேகிதத்தையுண்டாக்குகிற ஞானேந்திரியங்களைந்திற்கும் விளங்கத்தக்கவறிவுண்டாம், மனம் புத்தி ஆங்காரம் தன்மாத்திரைகளைந்தும் ஆன்மாக்களுக்குப் புரியட்டகசரீரமாம்.

மாணவகன் வினா.

சத்தாதிகளினுருவமாதியெவை ?

விடை.

சத்தாதிகளின் உருவமாவது பூதவழியிற்காண்டல், சொரூபமாவது அவ்வாகுதியாலே தன்றன்மை தோற்றப்படுவது. சுபாவமாவது ஓரறிவுமுதல் ஐயறிவளவும் அதுவாய்நிற்பது. விசேடமாவது தன்னெல்லைபுறம்புமேலிட்டுநிற்கை. வியாத்தியாவது சோத்திராதிதானமளவுமுண்டாகை. வியாபகமாவது அவற்றைக் கூடியே புறத்திலுள்ளளவுஞ் சென்றறிவிக்கை. குணமாவது புறக்கரணமாயறியுஞ்சுக துக்கங்கட்கு மூலமாகை. நிறமாவது ஓசையாயும் வெம்மைதட்பமாயும் விகற்பமற்ற காட்சியாயும் கந்தமாயுமிருப்பது. தரிசனமாவது இவைபுறமறிவிக்குங் கருவியென்று காண்டல். சத்தியாவது இவை சடமென்று காண்டலாம்.

மாணவகன் வினா.

பூதங்களின் தோற்றமு மவற்றின் குணங்களும வைநிற்குமுறைமையு மெங்ஙனம் ?

விடை.

சத்தாதிகளைந்திலுமுறையேசத்தத்திலாகாயமும்,பரிசத்தில்வாயுவும்,உருவத்தில்தேயுவும்,இரசத்திலப்புவும், கந்தத்திற்பிருதிவியுமாகவைந்துந் தோன்றும், சத்தமுதலான குணங்களைந்து மாகாயமுதலான பூதங்களைந்திலு மொன்றுக்கொன்றங் கேற்றமாய்த் தொந்தித்துக் கொண்டுபொருந்திநிற்கும். இங்ஙனம் வலியையுடைய விடயங்களும் பூதங்களும், தேகமுந் தேகியுமாயிருக்கிற முறைமைபோல விடயங்கள் தேகியும்பூதங்கள்தேகமுமாம்.

பூதங்கள் சீவிக்கும்படி ஆகாயமான தெல்லாப் பூதங்கட்கு மிடங்கொடுத்து வெளியாயிருக்கும், வாயுவானது சலிப்பையுடைத்தாய்ப் பரந்தெல்லாவற்றையுந்திரட்டிநிற்கும், அக்கினியானது கூடினவற்றை வெப்பமாக்கிச் சுட்டொன்றிவைக்கும், அப்புவான தெக்காலத்துங் குளிர்ந்துநின்று சர்வத்தையு

நெகிழ்ச்சியாக்கும், பிருதிவியானது கடினமாய்த் தாரகமாய்நிற்கும்.

பிருதிவியானதுவெண்மை,பொன்மை,செம்மை, கருமை,புகை யிந்தவைந்து வர்ணங்களையுமுடைத்தாய் நாற்சதுரமாய் லகார பீசாக்கரத்தையும்,அப்புவானது வெண்மையாய்ப் பிறைபோன்று வகார பீசாக்கரத்தையும், அக்கினியானது செம்மையாய் மூன்று கோணமாய் ரகார பீசாக்கரத்தையும், வாயுவானது கருமையாய் அறு கோணமாய் யகாரபீசாக்கரத்தையும், ஆகாயமானது புகையாய் வட்டமாய்அகாரபீசாக்கரத்தையும் பெற்றிருக்கும்.

மாணவகன் வினா.

வாயு ஆகாயம்போல அருவமாயிருத்தலினிதற்குநிறஞ்சொல்லுவதெங்ஙனம் ?

விடை.

வாயுவானது பிரத்தியட்சமாகப் பெரியதுமாய்ப் பரிசத்தையு முடைத்தாகையினாற் கடம்போன்றுருவமுடையதே. கண்களுக்குக் காணாததுகொண்டு அருவமெனல் பொருந்தாது. பிசாசாதி யுருவங்கள்

காணப்படாதது கொண்டு அசித்துமல்லாததுபோலவாயுவும் உற்பூதபரிசமும் அனுற்பூத வுருவமுமாயிருக்குமந்தவுருவமும் யோகிகளாற் காணப்படுவதாயிருக்கும்.

மாணவகன் வினா.

ஆகாயமானது அருவமாகையா லதற்குநிறஞ் சொல்வது கூடாது, அஃதிருந்தும் சிலாகமங்களிற் படிகநிறஞ் சொல்லியிருக்கத் தூமவர்ணங் கூறுவதென் ?

விடை.

ஆகாயமானது நின்மலமாகியுங் கருமையாகியும் வாயு சம்யோகத்தினாற் செவ்வரத்தைப்புட்பம்போல்இரத்தபடிக மென்றதுபோல தூமவர்ணஞ்சொல்லப்பெறுகையாற் பொருந்தும்.

பூதாதிகளுக்குருவமாதி

பூதாதிகளுக்குருவமாவது முறையேஉரத்துத்தரிக்கும்,குளிர்ந்துபதஞ்செய்யும்,சுட்டொன்றுவிக்கும், சலித்துத்திரட்டும்,நிரந்தரமாயிடங்கொடுக்கும். சொரூபமாவது சதுரம், பிறை, முக்கோணம், அறுகோணம், வட்டம். சுபாவமாவது கிடத்தல், வீழ்தல், எழல், நிறைதல், நிற்றல். வியாத்தியாவது அண்டமு

தற் சத்தியளவு. வியாபகமாவது அண்டமுதற்சத்தியளவு. விசேடமாவது நவரத்தினம், சங்கமுத்திரம், உதராக்கினியாதி, எழுபத்தீராயிரமாகை, ரோமாதியாகை. குணமாவது அனலாய்ச் சுடுகை, தண்ணீராகை, அழலாகை, குளிர்வளியாகை, வெட்டவெளியாகை. நிறமாவது பொன்மை, வெண்மை, செம்மை கருமை, புகைமை. தரிசனமாவதுலகம்பஞ்சபூதமெனக்காண்டல், சுத்தியாவது இவைசடமெனக் காண்டல்.

தத்துவப்பிரசங்கம்.

முன்னே சுத்தமாயையிற் றோன்றுமென்ற வைந்துதத்துவங்களும், அசுத்தமாயையிற்றோன்றுமென்ற முப்பத்தொரு தத்துவங்களுமாக முப்பத்தாறிற் சுத்தமாயையி லுதித்தவை சிற்சத்தியின் அதிட்டிதமாகையாற் சைதன்யமென்று சொல்லப்படும். அசுத்தமாயையிற்றோன்றிய முப்பதுஞ் சடமாம், சித்துடன்கூடி யறிவாகியுமசித்துடன் கூடி யறியாமலு நிற்கின்ற வான்மாவென்கிற பெயரை வாய்ந்த புருடதத்துவமொன்று பிரித்தறியக் கூடாதாகையினாற் புருடதத்துவத்தை யான்மாவென்றது பசாரம்.

சிவதத்துவமுதலியவைந்து மவ்விடங்களிற் புவனங்களைச் சேர்ந்த வான்மாக்கட்குச் சர்வஞ்ஞத்துவஞ் சர்வகிருத்தியங்களை விளக்குதற்குச் சாதனங்களாகையா லிவ்வைந்தினையுஞ் சுத்தமென்று சொல்லப்படும்.

சுத்தமாயைக்குக்கீழ் மாயைமுதலிய வேழுஞ் சுத்தமாயு மசுத்தமாயுமிருக்கும். அஃதெதக்காரணத்தாலென்னில்? ஆன்மாவிற்குச் சிறிதறிவை விளக்குதற்குச் சாதனமாகையாற் சுத்தமென்னப்படும், சூக்குமவுருவ துவாரத்தாலான்மாவிற்குக் குணரூபமாகிய சுகதுக்க மோகங்களை யுண்டாக்குதற்குச் சாதனமாகையால் அசுத்தமென்னப்படும் ஆதலாற் சுத்தாசுத்தமாம்.

பிரகிருதிக்குக் கீழாகிய விருபத்துநாலுஞ் சிறிதறிவையும் விளக்கிச் சிறிது கர்த்திருத்துவத்தையுஞ் சுகாதிகளையு முண்டாக்குகையா லசுத்தமாயிற்று.

சுத்தமாயையில் முதல்வன் கொள்ளுந்திருமேனிக் கேதுவாக வந்ததாய் முதல்வனுக்குள்ளதாயிருக்குமாதலால் பிரேரகாண்ட மெனப்பெறும், அஃதெதக்காரணத்தாலெனின்? சுத்த தத்துவங்களி

விருப்பார் கீழுள்ளார் செய்த கன்மத்திற்கிசைய நாலுவாக்காலு மவர்களவர்க ளறிவை விளங்கும்படி நாததத்துவ மூலாதாரத்தை யதிட்டித்துக் கொண்டு சூக்குமையினையும், விந்து தத்துவநாபியை யதிட்டித் துக்கொண்டு பைசந்தியினையும், சாதாக்கிய மிதயத் தையதிட்டித்துக் கொண்டு மத்திமையையும், தன் செவிக்குக் கேட்பதாயும் பிறர் செவிக்குக் கேட்பதா யும் இரண்டுவகைப்பட்ட வைகரியில் முந்தினதை யீச்சுரதத்துவங் கண்டத்தைப் பொருந்தியும், பிந் தினதைச் சுத்தவித்தை முகத்தைப் பொருந்தியும் பிரேரிக்கும்.

மிச்சிரதத்துவா வாகியவேழு தத்துவத்திற் பொருந்தப்பட்ட வான்மாவிற்குப் போகத்தைக் கொடுத்துப் புசிப்பிக்கையால் போககாண்டமென்று மல்லது போகசயித்துருகாண்ட மென்றும் பெயரா யிற்று.

அசுத்தாத்துவாவாகிய விருபத்துநாலு மள விறந்த வான்மாக்களுக்குப் போக்கியமாகிய வத் துக்களைப் புசிப்பிக்கப்படுதலாற் போக்கிய காண்ட மெனப்பெயராயிற்று.

முதல்வனது ஆக்கினையால் வந்த அருவமாகிய சிவஞ் சத்தி நாதம் விந்துவும், உருவமாகிய ஈச்சுரன் முதலாயின யாவுந் தத்துவமெனப் பெயர்பெறும், தத்துவங்கட்குக் காரணமாகிய பிரகிருதிமாயை அசுத்தமாயை சுத்தமாயை மூன்றுமடைவே தூலஞ் சூக்குமம் பரமெனப்பெயர்பெற்று நிற்கும்.

தூலமாவது புருடனுக்குப்புத்தியாகிய போக்கியத்தை யுண்டாக்குவது, சூக்குமமாவது ஆன்மாக்கள்போகம் புசிக்கிறதற் கேதுவாய்ப் பிரிக்கப்படாத கலாதிதத்துவங்கட்கும் பிரகிருதிக்குங் கீழுள்ள புவனத்திலிருக்கும் ஆன்மாக்களுக்கும் அதற்கு மேலுள்ள வான்மாக்களுக்கும் காரணமாயிருக்கிற மாயையாம். பரமாவது வித்தேசர் முதலாயினோர்க்குத் தனுவையுண்டாக்குவதற்குக் காரணமாய் மந்திரங்களுக்கும் பிறப்பிடமாய் நித்தியமுமாயிருக்குங்குண்டலியாம்.

சிவமுதலிய தத்துவங்களும் பிரளயகாலமளவு மழியாதிருத்தலாலதற்குத் தத்துவசத்தம் பொருந்தும், மந்திரங்களிடத்துஞ் சதாசிவமூர்த்தியிடத்

தாந் தத்துவசத்தம் பொருந்தும், நிட்களமாகிய சிவ மும், சகளநிட்களமாகிய சதாசிவமூர்த்தியும், சகள மாகிய மகேசுரமூர்த்தியும், ஆன்மவர்க்கங்களும், பாசங்களுமாக விவைவெல்லா மழியாமலுண்மை யானவத்துக்களா யிருக்கையால் தத்துவசத்தஞ் சொல்லப்பெறும், அன்றியுந் தத்துவமென்றதற் குக்குப் பொருணித்தியம், தோற்றமுமீறுமுடைய விவற்றிற்குத் தத்துவமென்ற தெவ்வாறெனில்பஞ்ச பூதலயத்துடனே தேவர்கட்கு நாசமுண்டா யிருக்க வும் அமரரென்றழைத்தாற்போலும், தாத்விகமா கிய சரீராதிகளைப்போல வுடனே நாசமின்றிப் பிர ளய பரியந்தமும் நிற்பதாகையால் தாத்விகத்தை யபேட்சித்து முப்பதாறுக்குந் தத்துவமென்று பெ யராயிற்று.

இத்தன்மையவாய தத்துவங்களை யதிட்டிக்கும் அணுபக்கச் சம்புபக்கத் ததிதெய்வங்களு மவ்வத் தத்துவப்பெயர் பெறுமாகலான் எல்லாப்பொருள் களையும் தத்துவங்களில் வைத்துக்காணலாம்.

ஆன்மதத்துவமென்ற விருபத்துநாலுங் காரண மாகிய் பிரகிருதியிலொடுங்கும், அஃதாவது சத்தத்

திலே பிருதிவியும், இரசத்திலே யப்புவும், உருவத்
திலே யக்கினியும், பரிசத்திலே வாயுவும், சத்தத்
திலே யாகாயமும், தாமசாங்காரத்தில் தன்மாத்திரை
களும், இராசதாகங்காரத்தில் வாக்காதிகளைந்தும்,
சாத்துவிதாங்காரத்தில் சோத்திராதிகளைந்தும் மன
மும், புத்தியில் மூவகையகங்காரமும், குணவடிவான
வவ்வியத்தத்தில் புத்தியுஞ் சித்தமு மொடுங்கும்.

வித்தியாதத்துவமென்று சொல்லப்பட்டவாறும்
மாயையிலொடுங்கும் அஃதாவது அராகம் வித்தை
யிலும், அந்தவித்தை கலையிலும், அக்கலையுங் கால
மும் நியதியுமாயையிலு மொடுங்கும்.

சுத்தவித்தையீச்சுரஞ் சாதாக்கிய மாகமூன்றுஞ்
சிவதத்துவமென்னும் விந்துவிலொடுங்கும், இவை
மூன்று முதல்வனுக்குக் காரியப்பாட்டாலதிட்டிக்
கப்பட்டிருக்கிற விக்கிரகங்களாகையால் இவற்றை
நித்தியமென்பர், பாரிசேடத்தால் விந்துநாதங்களி
ரண்டுஞ் சுத்தமுமாய் நித்தியமுமாயழியாம லிருக்கிற
குண்டலியிலொடுங்கும், இங்ஙனஞ் சங்காரப்பட்டி
ருந்த பின்னர் சிருட்டி காலத்தில் குடிலையினின்று

மொடுங்கினமுறையே நாதமுதற் பிருதிவியீறாகத் தோன்றா நிற்கும்.

சாருவாகமுதல் ஐக்கியவாத சைவ மீறாகிய புறப்புறச்சமயமும், புறச்சமயமும், அகப்புறச்சமயமுமென் றுமுக்கூற் றுச்சமயதெய்வங்களியாவும் பூதமுதலசுத்தமாயா தத்துவமீறாக வொவ்வொருதத்துவங்களினிலைபெறும், சைவமெனப்படுந் தலையாய அறுவகைச் சமயத்தெய்வமாய்நின்ற வதிகார போக லய சிவபேதங்கள், சுத்தவித்தை முதலிய வைந்து தத்துவங்களு ளொவ்வொன்றி னிலைபெறும். சித்தாந்தச் சைவத்தெய்வமாகிய சுத்தசிவம் முப்பத்தாறையுங்கடந்து நிற்கும்.

சிவம், சத்தி, நாதம், விந்து, சதாசிவன், மகேச்சுரன், உருத்திரன், விண்டு, பிரமனென்றிவர்கள் ஒன்றிலே யொன்றாகத்தோன்றி முதனான்கு மருவமாகவும், பின்னான்கு உருவமாகவும், மத்தியது உருவாருவமாகவுமிருக்கும். இவ்வொன்பதுபேதத்தினையும் முதல்வனொருவனே தனக் குருவாதிகளில்லாதிருந்துமிவ்வுருவங்களை யதிட்டித்துக்கொண்டு உருவன் போல நடனம்பண்ணுவன், ஒன்றாகவிருந்து பஞ்ச

கிருத்தியங்களைப்பண்ணாது ஒன்பது பேதமானது கற்பனா கவுரவமென்னில் ஆன்மாக்கள் விஞ்ஞானாகலர், பிரளயாகலர், சகலராக மூன்றுவகைக்குஞ் சுத்தம், சுத்தாசுத்தம், அசுத்தமாக தத்துவத்திரயங்கட்கும்விந்து, மோகினி, மானாகவுபாதானத்திரயங்கட்குங் காரணமாகப் பேதங்கூறப்பட்டது.

அரூபத்திற்காலம், திக்கு, ஆகாயமுதலியவரூபமாயிருக்கவக்காரிய பேதங்களினாற் பேதமானது போலக் கிருத்திய பேதங்களினாற் பின்னமாகக் கூறப்பட்டது.

மேற்கூறிய கிருத்தியபேதங்க ளுள்ளுந் தாரதம்மியமுண்டு. பரமசிவத்திலாயிரத்தொரு கூறு பராசத்தியாவிர்ப்பவித்து அனுக்கிரகபரையா யிருக்கும், அந்தப்பராசத்தி சுத்தமாயையிலே பதிந்தபோது சாந்தியாதீதகலையுண்டாம். அந்தச் சாந்தியாதீதமானது பராசத்திபரியாயமாம், அந்தப் பராசத்தியிலாயிரத்தொருகூறு சத்தாவத்தரான சிவனுக்கிச்சாஞானசொரூபியான வவிநாபாவசத்தியுண்டாம். அந்தச் சத்தியிலாயிரத்தொருகூறு நாதமூர்த்தி யுண்டாம், நாதத்திலேநின்றுமாயிரத்தொருகூறுவிந்துமூர்த்தியுண்டாம், நாதவிந்துமூர்த்திகளைச் சிவனுஞ் சத்

தியுமனுப்பிரஷ்டரா யதிட்டித்துநின்று சூக்குமமான சத்தார்த்தப் பிரபஞ்சங்களையுண்டாக்குவர். மூர்த்தி மூர்த்திமான்களுடைய வபேபதோபசாரத்தினுற் சிவனுக்கு நாதமென்றும், சத்திக்குவிந்து வென்றும் பெயரானது, அந்தச் சத்தியிற்பத்தி லொருகூறு சாதாக்கியமுண்டாம், சிவனந்தமூர்த்தியை அனுப்பிரஷ்டராய் நின்று சுத்தாத்துவகிருத்தியத்தைப் பண்ணுவர், அந்தச் சாதாக்கியத்திற் பத்திலொருகூறாக மகேச்சுரன்றோன்றி யசுத்தமாயா கிருத்தியத்தைப் பண்ணுவர், அவரிடத்தி லாயிரத்தொருகூறு உருத்திரர்தோன்றிக் கலையிலே நின்று மூலப்பிரகிருதியையுதிப்பித்து அதிலேநின்று குணத்திரயாதியான சூக்குமசிருட்டிகளைச்செய்து மகேச்சுரருடைய கோடியிலொருகூறு தோன்றின பிரமாவையும், விண்டுவையும் சுத்தாத்துவ சிருட்டிதிதிகளிலே நியோகித்துத் தாங்காலருத்திரனை யதிட்டித்துக்கொண்டு நின்று அசுத்தாத்துவப் பிரவியத்தையும்பண்ணுவர்.

மாணவகன் வினு.

இத்தகையதத்துவங்கள் ஆன்மாவைப் பொருந்தினது யாது காரணம்?

உலகாயதன் மதம்.

இரண்டுவினையாகச் சொல்லப்பட்ட புண்ணிய பாவங்கள் கன்மத்தால் வரவேண்டுவதில்லை இந்தச் சரீரத்திற்குண்டாய சுகதுக்கமியல்பேயாம்,

மறுப்பு.

இயல்பென்று சொல்லுவையாகில் அக்கினியு முட்டினமும்போல வொருதன்மையாக விருக்க வேண்டும், அவ்வாறில்லாது சுகதுக்கங்கள் வேறு பட்டிருத்தலினியல் பெனலாகாது, ஒரு ஆன்மாவிற் குச் சுகதுக்கமிரண்டாய் வரவேண்டியதில்லை.

உலகாயதன் மதம்.

ஒருபொருட்கு வரு மிரண்டாய வின்பதுன்பங் கருமத்தாற் பொருந்துமென்று கூறின், புனலானது சந்தனமுதலிய நறுநாற்றத்துடன் கூடவும், அனலு டன்கூடவும், அப்புனலெய்த நன்மைதீமை செய் தது, இவை யொருபொருட்கியல்பாதலால் பூதகுண மன்றிக் கன்மமில்லை, தோல்முதலானவை நெருப் பைக்கண்டாற் சுருள்வதும் நீரைக்கூடினு னெகிழ் வதும் பதார்த்தவியல்பே கன்மத்தால் வருவதல்ல,

மறுப்பு.

இவ்வுவமையாலான்மாக்கட்குச் சுகதுக்கங்களி யற்கையன்று செயற்கையென்றே யேற்படும், நீரானது தனக்கியல்பாகிய தட்பத்தையொழிந்து மணத்தையும்வெம்மையையும் பொருந்தியதற்கு இரண்டு குணமுண்டாகையால், ஆன்மாக்கள் செய்யப்பட்ட விருவினையினுலு மவரவருக்குத் தக்க சுகதுக்கப் பலன்களைப் பொருந்தும். பிரஞ்ஞையில்லாத பூதங்களினுடைய காரியமாய் அசேதனமாயிருக்கிற சரீரம் நன்மைதீமைகளை யறியாது அந்தச்சரீரத்திற்குப் பொருந்தியசேதனு யிருக்கிற வான்மாவேயறிந்து புசிப்பன்.

உலகாயதன் மதம்.

இச்சனனத்திலுண்டாகிய வுற்சாகத்தால் மிகுதியாகிய தனங்களைச் சேகரித்து அப்பதார்த்தங்களாலுண்டாய போகத்தை யிந்தச்சனனத்திற் புசியாநிற்பர். ஒருதொழிலுஞ் செய்யமாட்டாதவர் தனமின்மையாய்த் துயரத்தை யனுப்பவிப்பார்கள். இந்நனமின்றிவேருய் முன் சனனத்திலார்ச்சித்த புண்ணியபாவ முண்டாமாகி லிந்தச் சனனத்திலொரு

தொழிலுஞ் செய்யாதிருக்கத் திரவியமுண்டாகவேண்டும், அப்படியுண்டாகக் கண்டோமில்லை யாகையால் மறுமைப்பயனென்ப தொன்றில்லை.

மறுப்பு.

சுகதுக்கங்கள் வருவதெல்லாம் புண்ணியபாவங்களின் றொழிலினாலல்லது முயற்சியால்வாராது எங்ஙனமெனின்? இம்மையிலதிகமாய்ப் பொருளைத் தேடிச் சுகத்தை யனுபவிக்கவேண்டிப் பொருள் வருமுயற்சியைச் செய்யுங்காலத்து மடிமைவரும், மடிமையைத்தவிர்த்து உற்சாகத்தைப் பண்ணினுமதனாற்பொருளில்லாமற் போனாலும்போம். பொருளில்லாது அபாயம்வரினும்வரும். யாதொரு முயற்சியுஞ் செய்யாதிருப்பவர்கள் சிங்காசனாதிபதியாயிருக்கவுங் காண்கின்றோம்.

உலகாயதன் மதம்.

முற்செனனத்திற் சரீரத்திலுண்டான புண்ணியபாவங்களந்தச் சரீரம்விடும்போது அவையுமொக்கப்போ மவை யிந்தச்சென்மத்திற் பொருந்துவதில்லை.

மறுப்பு.

பொருட்சார்வு உயிர்ச்சார்வென்று சொல்லப்படுகிற விரண்டைப்பெறுகிறதும், இவற்றை யிழந்து விடுகிறதும், ஒருசுகத்தை யனுபவிக்கிறதும், விருத்தாப்பியத்தால் வருகிற ஆக்கங்களும், மரணமென்று சொல்லப்படுகிற பேறு, இழவு, இன்பம், பிணி, மூப்பு, சாக்காடாகியவாறு காரியங்களு முற்செனனத்திற் செய்ததிப்போது மாதாவுதரத்திலுண்டாகிய கருப்பையிலான்மாவணுவாகச் சென்று பதிகிறவவதரத்தி லிவையுஞ் சூக்குமமாகச் சென்று கூடிப்பதியும் அந்த முறைமை முதல்வன் விதித்தபடியே யனுபவித்துத் தொலைந்துபோம். இதற்குக் காரண முன்செனனத்தி லார்ச்சித்த புண்ணிய பாவமாம், இவ்விடத்திலந்த வனுபவத்திற்கு மதுவே காரணமாம். இந்தவுடலிலிப்போது செய்கிற கன்மம் வருகிற செனனத்தி லெடுக்கிற தேகத்திலே கூடும்.

உலகாயதன் வினா.

கன்மங்களெல்லா முடலாலுண்டானதெனி லிந்தவுடலெதனாலுண்டானது ?

விடை.

முன்செனனத்தில் விடப்பட்ட சரீரத்தினின்று செய்தகன்மமினிமேமேலொருடலை யுண்டாக்கும், அநாதியே வித்தில் மரமு மந்த மரத்தில் விதையும்வந்து தோன்றுகிறது போன்றொரு தேகத்திற் செய்தகன் மமொருதேகத்தினை யுண்டாக்கித் தொன்றுதொட்டு வராநிற்கும்.

உலகாயதன் வினு.

இவ்வுடலிற்புசிக்கிற கன்மமெல்லா முன்புள்ள *சஞ்சிதத்தாகில் மேலைக்குக்கன்மமுண்டாகிற விதமெவ்வாறு ?

---

* சஞ்சிதமாவது சனனங்கடோறு மநாதியேதொடர்ந்து தொடர்ந் தாறத்துவாக்களிற் கட்டுப்பட் டளவிறந்து கிடக்குமிருவினைகள். பிராரத்துவமாவது அந்தச்சஞ்சிதத்திலே பரிபக்குவத்தைக்குறித்ததற் கேற்றதனுகரண புவன போகங்களையுண்டாக்கிப் புசிப்பிப்பது. ஆகாமியமாவது பிராரத்துவத்துக்கிசைய வெடுத்ததேகத்தி லதன்பலத்தைப் புசிக்கையில்விருப்பு வெறுப்புக்களாலுண்டாய கன்மமலத்தைக் கூட்டுமுதல் வினையிழந்த வபராதத்தால் வரும்புண்ணிய பாவங்கள்.

விடை.

முன்சென்னத்திற் சுகதுக்கங்களைப் புசிக்கிறவவதரத்திலுண்டான பிரியாப்பிரியங்களிந்தச்சனனத்துச்சுகதுக்கங்களாய் வந்து பொருந்தும், இப்போது பிராரத்துவம் புசிக்கிறபோது உண்டாகிற விதாகிதங்கள் வருகிறசனனத்திற் கேதுவாய்நிற்கும், ஒருகாலத்துமகாமிய மேருமற் புசிப்புண்டாக மாட்டாது கன்மங்கள்தொன்று தொட்டுவாராநிற்கும்.

உலகாயதன் வினா.

தொன்று தொட்டு வருமென்றகன்மமொன்றாயிருக்கப்பிராரத்துவ மாயும், ஆகாமியமாயும் வருமென்றதென்னை ?

விடை.

இந்தப்பூமியிலுண்டான விளைவுகளெல்லா மிவ்வருடத்திற்குப் புசிப்புமாய், வருகிற வருடத்திற்கு விதையுமானாற்போல, முன்செனனங்களிலே செய்யப்பட்ட கன்மமெல்லாம், இச்சென்மத்திற் கூடிப் புசித்தற்குப் பிரயோசனப்படப் பிராரத்துவமாம், இப்படி யனுபவிக்கையிலார்ச்சிக்கிற பிரியாப்பிரியங்கள் சஞ்சிதத்திற் கட்டுப்பட்டுச் சிலகாலமிருந்து வருகிற சனனத்திற் காகாமியமாய் வரும்.

மாணவகன் வினா.

இங்ஙனஞ் சொல்லிவந்த இதமென்றதெது, அகிதமென்றதெது?

விடை.

இதாகிதங்களாவன மனவாக்குக் காயத்தினால் வருவன, இதமான தான்மாக்களுக்கு மனத்தினா னன்மைநினைத்தலும், வாக்கினா னல்வசனமுரைத்தலும், காயத்தினா னற்காரியங்களைச்செய்தலுமாம். அகிதமானதுமனத்தினாற் பொல்லாப்பை நினைத்தலும், வாக்கினா னிட்டூரஞ்சொல்லலும், காயத்தினால் தீமைவிளைத்தலுமாம்.

பட்டாசாரியன் வினா.

முதல்வ னான்மாக்களுக் கிதாகிதங்களை யறிந்து கூட்டுவதென்னபயன்கருதி?

விடை.

சித்தசித்துக்க ளிரண்டினுங்குறைவற நிறைந்து நிற்கின்ற முதல்வ னான்மாக்களிடத்து வைத்தகிருபையினாற் கன்மங்களைக் கூட்டிப்புசிப்பிப்பன்.

பட்டாசாரியன் வினா.

அனுக்கிரக மூர்த்தியாயிருக்கிற முதல்வன்சிலரு க்குநிக்கிரகமுஞ்செய்வானேன்?

விடை.

தன்மத்தின்வழியிற் பிரியமாயிருந்து புண்ணிய ங்களைச் செய்கிறவர்களுக்கு அனுக்கிரகமுங் கொடு மையான பாவங்களைச் செய்கிறவர்களுக்கு நிக்கிரக முஞ்செய்யாநிற்பன்.

பட்டாசாரியன் வினா.

அகிதஞ்செய்தாரைக் கண்டித்தல் முதல்வனுக் குக்கருணையாமா?

விடை.

முதல்வன் செய்கிறநிக்கிரகமு மான்மாக்களளவி லனுக்கிரகமேயாம், அகிதமான கன்மங்களைச் செய்யு மான்மாக்களைக் கோபித்தும், அடித்தும், பயப்படப் பண்ணியு மவ்வகிதமான வினைகளைப்போக்கி மேலு மகிதங்களைச் செய்யாதபடி கிறுத்திவேதாகமங்களிற் சொன்னமுறைமையி னில்லென்றுகற்பியாநிற்பன். தத்தம் புதல்வர்கள்தாங்கள் சொன்ன நீதிமார்க்கங்

களி னடவாதிருக்கிற் பெற்றதாயுந் தந்தையரு நிட்டூர ஞ்சொல்லி மலாரினாலடித்து விலங்கையுமிடுவார்கள். இதனைவிசாரிக்கிற் பிள்ளைக ணீதியினடந்து இம்மையிலுமறுமையிலுஞ் சுகத்தைப்பெற வேண்டுமெனும் பரிவினாலேயாம், இங்ஙனம் பிதாமாதாக்கள் செய்யு முறைமையைப்போல முதல்வனான்மாக்களிடத்துச் செய்யுநிக்கிரகமுங் கிருபையின் முறைமையேயாகும்.

பட்டாசாரியன் மதம்.

ஆன்மாக்கள்செய்த கன்மத்திற்கீடான பிரயோசனங்களை யான்மாக்களுக்கு முதல்வன்கொடுக்க வேண்டியதில்லை கன்மங்கள்தாமே கொடுக்கும்.

மறுப்பு.

அவரவர்கண்முயன்று செய்த புண்ணியகன்மங்களும், பாவகன்மங்களு மிவ்விடத்திலழிந்துபோம், ஆகையாலவை யெவ்விடத்திலேவந்து சுகதுக்கங்களைக் கொடுக்குமென்கிறாய்?

பட்டாசாரியன் மதம்.

வைக்கோல்தழை முதலானவை கழனியைப் பொருந்திநின்று தமக்கு வடிவுகெடுவந்த பின்புவய

விற்பயிருக்கு நன்மையைக் கொடுத்தாற்போல, முன்சனனத்தின் மனவாக்குக் காயங்களின் தொழில்களாலுண்டாகிய புண்ணியபாவங்களந்தக் காயத்துடனாலங்கெட்டுச் சூக்குமமாக வான்மாவுடன் பொருந்தியிந்தச் சனனத்திற் பிரயோசனத்தை யான்மாவிற்குண்டாக்கா நிற்கும்.

மறுப்பு.

ஒருவனையழைத்துவந்தவனுக் கிட்டவன்னமும் பாக்குவெற்றிலையும் புசித்தவனுடைய வுதரத்திலே செரித்துவிட்டாற் பிரத்தியட்சமாகக் காணப்பட்ட பிரயோசனமலமொழிந்து வேறில்லை, ஆகலானீண் டெடுத்துக்காட்டிய தழைமுதலிய பொருள்களுந் தாங்கிடந்தவிடத்தேகெட் டாண்டே பயன்றருவன வாம், வினையவ்வாறன்றி யிவ்வுடம்பிற் செய்வதீண் டேகெட்டுமற்றொருடம்பிற் பயன்றருமாகலின் நீ சொன்னது திருட்டாந்த விரோதம், நீரிலிட்ட திலதர்ப்பணமும், அங்கியிலிட்ட ஆச்சியவோமாதியும், பாத்திரத்திட்ட வன்னபானதிதானமு மிந்தலோகத்தில்தானேகெடப் பின்னெங்கே பயன்கொள்ள விசாரித்தாய், உனக்குவந்த பயன் சடமாகலின் அவ்

விடத்திற்ருடாது முதல்வனேயறிந்து கூட்ட வேண்டும்.

பட்டாசாரியன் மதம்.

ஆன்மாக்கள்செய்த தானதன்மங்களின் பயன்களவரவர்கள் புத்தியிற் சூக்குமவுருவமாக வடைந்திருந்தவரவர்க்கேற்ற பலன்களைக்கொடா நிற்கும்.

மறுப்பு.

புண்ணியத்தாலடையும் பெரிய சுவர்க்கமும், பாவத்தாற் பொருந்துநரகமும், அவ்விரண்டினுற் பொருந்தும் பூமியுமாகிய விம்மூன்று முன்புத்தியை யடையினவை யப்புத்தியிற்கிடக்க விடமெங்கே? உன்சொல் சொன்மாத்திரையன்றிப் பொருள்படாது தானமாகக் கொடுக்கப்பட்ட திரவியம், தானம்பெற்றவர், தானம் வாங்குபவரிவ்விடத்திலேயே யழிந்து போகக்கண்டோம். ஆகலினிந்தக் கன்மங்களுக்குத் தக்க பிரயோசனங்களை யறிந்து தருவிப்பானொரு முதல்வன் வேண்டும், ஆன்மாபாசசம்பந்தியாகையினுலும், முதல்வன் கற்பித்ததொழில்களைச் செய்கிறவனுகையாலுந்தானறிந்து கூடமாட்டான். முதல்வனை கூட்டிப்புசிப்பிக்க வேண்டும், ஒருகுற்றமில்

லாதவனாய், எப்போதுமொரு முதன்மையாயிருந்துள்ள முதல்வனமக்குக் கற்பித்த தொழில்களைநாஞ் செய்யுமிடத்துக் கன்மங்களாலுண்டாகிய வேற்றக் குறைவுகளைத் திருவுள்ளத்தடைத்துக் கன்மமென்கிற வியாதிதீரும்படி நம்மையுங் கன்மத்தையுங் கூட்டிப்புசிப்பிப்பன்.

மீமாஞ்சகன் மதம்.

இருவினை சடமாகலினவை சென்றணையமாட்டாவாயினும், உயிர்கள் சேதனமாகலினவையே யவற்றின் பயனையறிந்து நுகரும்.

மறுப்பு.

புவனமும், தனுவும், கரணமும், காலமும், அவற்றாலனுபவிக்கும் விடயங்களும், அவ்விடயங்களை வரையறுத்துப் புசிப்பிக்கு நியதியும், இவற்றின் றொழிலும், அத்தொழிலினாற்பலனும், இவ்வாறெண் விதமான கரணங்களைக்கொண்டு சிவனான்மாக்களைக் கன்மஞ்செய்விப்பதுஞ் செய்த கன்மங்களைப் புசிப்பித்தலுமாம், இவைசடமாகலான் ஆன்மாவைச் சென்று தாமே பொருந்தமாட்டா ஆன்மாவுந்தனக்

கௌச்செயவில்லாதபடியால் கன்மங்களைக் கூட்டிக் காரியப்படுத்தவுமாட்டான். எண்ணிறந்த ஞானத்தையுடைய முதல்வனுக்கினு சத்தியால் தனுவாதிகளையுமான்மாவையுங் கூட்டிப்போகங்களைப் புசிப்பித்துத் தொலைப்பித்து மோட்சத்தையடைவிப்பான்.

மாணவகன் வினு.

இங்ஙனஞ்சொல்லிவந்த புண்ணியபாவமிரண்டிற்பசுபுண்ணியமாவ தென்ன?

விடை.

எப்போது மோரொழுங்காய் நடக்கையும், பத்தியும், கிருபையும், ஆசாரமும், எல்லோரிடத்துமுபசாரமும், ஐக்கியமும், சாத்துவிககுணமும், தவசும், நற்குணமும், அடியார்வணக்கமும், சத்தியமும், துறவும், அடக்கமும், பூசிக்கையு மிவைமுதலிய தன்மங்களைச் செய்வானுகிற் புண்ணியமாய் முடியும். இவற்றின் மாருவனபாவமாய் முடியும்.

மாணவகன் வினு.

முன்சொல்லிய பசுபுண்ணியங்கள் மனம்வாக்குக் காயங்களாலுண்டாயின் சிவபுண்ணியமுண்டாம் விதமெவ்வண்ணம்?

விடை.

மனமானது முதல்வனுடைய திருவடியை நினைக்க, வாயானது தோத்திரங்களைச் செய்ய மந்திரங்களைச் செபிக்க, காயமானது திருப்பள்ளித்தாமங் கொண்டு விரும்பிய தெய்வத்தைப் பூசிக்க, காமக் குரோத முதலானவைகளைத் தவிர்த்து நன்மையுடனேகூடின முறைமையெல்லாஞ் செய்வாரானால் முன்னைப்பழம்பொருட்கு முன்னைப்பழம் பொருளாகிய முதல்வனே அத்தெய்வத்தினிடமாக நின்றச்செயலை யேற்றுக்கொண்டு பயனுதவுவன்.

பாஞ்சராத்திரி மதம்.

வேதங்களிற்கூறிய பிரமாதியரான தேவர்களை யருச்சிக்க வவரவர்களேமுத்தியைக் கொடுப்பர் பரமேச்சுரனே கொடுப்பனென்பது வேண்டுவதில்லை.

மறுப்பு.

நால்வகை யோனியு ளொருயோனிவாய்ப்பட்டுப் பிறப்பனயாவை யவையெல்லாஞ் சீவவர்க்கம். அவ்வாறு பிறத்தலல்லாதது யாது அதுபதிப்பொருளென்னு மிதுவொன்றே யனைச்செயல்களால்வேற்றுமையறிய நிற்பதாகலின், மற்றுத்தெய்வங்களெல்

லாங் கன்மத்துக்கீடாகச் சுகதுக்கங்களை யநுபவித்துச் சனனமரணங்களை யுடைத்தாய் மேலும் புண்ணியபாவங்களைப் பண்ணுநிற்கும். அநாதியேயிக் குற்றங்களையுடைய தேவர்கள் தங்களை வழிப்பட்டவர்களின் பக்குவாபக்குவங்களை யறிந்து சனனமரணங்களைப் போக்கமாட்டார். இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட குற்றங்களெல்லாந் தனக்கிலனாத முதல்வனொருவனே வினையைத் தருதலின்றி யாவர் யாதொரு தெய்வத்தைப் பொருளாகக் கொள்ளினும் அவ்வவ் தேவரிடமாகநின்று அவர்கட்கவை யறிந்து கூட்ட வல்லுநனுவன். அன்றியும் பசு, பார்ப்பார், தாய் தந்தை முதலாயினாரை இம்மைக்கண் வழிப்பட்டார்க்கு அஃதறிந்து மறுமைக்கண் பயன்றருங் கடவுள்வேறென்பது எல்லார்க்கு மொப்பமுடிந்தமையின் இங்குமவ்வாறுதலமையும். தம்மை வழிப்பட்டார்க்கு அவ்வவர் தேவரே யெதிர் தோன்றி நின்று பயன் கொடுத்தாரெனவும், ஆண்டாண்டு கேட்கப்படுதலின் அவருமதற்கு வல்லுநர்போலுமெனின் மலையவேண்டுவதில்லை, அரசன் அமைச்சர் முதலாயினார் மாட்டுநின்று பிறர்க்களிக்குமாறு போல முதல்வனே தன்னாணையைத் தன்னேவல் வழிநிற்கு

அவ்வவ் கடவுளர்மாட்டுவைத்துப் பயன்கொடுப்பன் அவ்வாறன்றித் தாமே வினைத்தொடக்கிற்பட்டுப் பரதந்திரராய் நிற்குங்கடவுளர் பிறர்க்குப் பயன்கொடுக்குமாறில்லையாம் ஆகையாலெவ்வழிப்பட்ட தேவர்களை வழிபடினுமதைதக்கன்டுபயன் கொடுப்பவன் முதல்வனேயாகையால் அந்த முதல்வனுடைய பாதார விந்தங்களிலே பத்தி பண்ணுகிறதே சிறப்புடைய தருமம், முதல்வனே பிரதானமாகவும், பிரமாதி தேவர்கள் அங்கமாகவு முதல்வனுஞ்ஞையாற் செளராதி பூசைபண்ணுகிறோ மென்று பண்ணுமல் முதல்வன் பரதத்துவமெனன்பதை மறந்து தத்தம் பூசைபண்ணுந் தேவனையே பரதத்துவமென்று விசாரித்துப்பண்ணில் பண்ணும்பூசையின்பலம் விபரீதமாம். முதல்வன்விருப்பும்வெறுப்புமொன் றுமில்லாதவனுயினுந் தானருளிய வேதாகமத்தின்படி பூசையைச்செய்வோர் பத்தியைத் தரித்தனன், அதனுற் பத்தர்கள்வேண்டிய போகமோட்சங்களைக் கொடுப்பனுதலால் முதல்வன் பூசனையே செய்தல் வேண்டும்.

மாணவகன் வினு.

வாக்கு மனதீதகோசரமாகிய முதல்வன் திருமேனிகொண்டருளிய வழியுஞ் சுத்ததத்துவபுவனத்

தினன்றி யீண்டுவைகுதலின்மையின் அவனையீண்டுள்ளார்கண்டு பூசிக்கும் விதமெங்ஙனம்?

விடை.

அசைவற்று நிற்கின்ற சிவலிங்கப்பெருமானென்றும், அசைவுடனே கூடியிருக்கிற மகேயச்சுரனென்றும் சொல்லப்பட்ட விரண்டுவடிவுகளிலு முதல்வனெழுந்தருளி யிருந்து பூசைகொண்டு அநாதியே தன்னிடத்து நிலைபெற்று நிற்கின்ற வான்மாக்களுக்கனுக்கிரகத்தைச் செய்வன், இருதயகமலத்து மனதை லயம்பண்ணிச் சிவசத்தியால் விளக்கப்பட்ட சிற்சத்தியாய மனதிறைற்றியானம் பண்ணுமற்றியானம் பண்ணிலது ஞானபூசையாம், அன்றியுஞ் சிவாகமவாக்கியங்கொண்டு திரிபதார்த்த விவேகம் பண்ணிப் பசுபாசபதார்த்தத்தினின்றும் விலட்சணனாகத்தியான நிமித்தமறிதலும் நிறைந்தபூசையாதலாற் பத்தியுடன்றினந்தோறுங் கிரியாபூசை, யோகபூசை, ஞான பூசைகளினுன் முதல்வனைப் பூசனைப்பண்ணல்வேண்டும், முதல்வனிடத்துப் பத்தியாற்பண்ணும் பாவமும் புண்ணியமேயாம், முதல்வனிடத்திற் பத்தியில்லாமற்பண்ணும் புண்ணியமும்

பாவமேயாம், எங்ஙனமெனின்? பிரமாவினது புத்திரன் றக்கன் விண்டு முதலியாருடன் புண்ணிய சொரூபமான வேள்வியினைச் செய்ய,பாவம் விளைந்தது. சண்டேசநாயனார் தந்தையின்றாளை யெறிதலாயபாவஞ் செய்யப்புண்ணியம் விளைந்தது. ஆகலி னித்திருட்டாந்தத்தால் முதல்வனையுத்தேசித்தே சருவ கன்மங்களையும் புத்திமான்கள் செய்திருவினைகளையுந் தொலைப்பர்.

பட்டாசாரியன் மதம்.

இருவினைக்கீடாக வெடுத்த பஞ்சபூதமயமான தூலவுடல்விட்டு நீங்கினலாங்குஞ்சரீரமியாது?

விடை.

கலைமுதலிய வசாதாரணமாகிய தத்துவங்கண் முப்பதுமான்மாக்கடோறுந் தனித்தனியாய்ச் சிருட்டி தொடங்கிச் சங்காரமளவு மவைதாமே நின்றங்கங்குள்ள சுகதுக்கங்களை யனுபவிப்பதற்கு முதல்வனுக்கிறைசத்தியானது செலுத்தவான்மாக்கள் புண்ணியகன்மத்துக் கீடாகப் பூதசாரமென்னுந் தனுவை யெடுத்துச் சுவர்க்கப்பலன்களைப் புசித்தும், பாவ பலத்துக்கீடாய பூதமென்னுந் தனுவையெடுத்து நர

கமுதலியவாதைகளைப் புசித்துந் தொலைந்தவாறே குற்றமில்லாத வான்மா புரியட்டகதேகியாய்ச் சுக்கில சோணிதங்களுடன் கூடிப் பூதபரிணாமமாகிய சரீரத்தைக்கன்மானுகுணமாக முதல்வனதாக்கினையாலந்தப்புரியட்டகமே யோனிகடோறு மததற்கேற்ற சரீரத்தையெடாநிற்கும்.

பட்டாசாரியன் வினா.

பூதனாசரீரம் போனவழி யாதனாசரீரத்தைப் பற்றுதற்கும், யாதனாசரீரம்போனவழிப் பூதனாசரீரத்தைப் பற்றுதற்குங் காலவிடையில்லையோ?

விடை.

இந்தத்தேகம்விட்டவுடனே சொர்க்கநரகங்களிற்போகாமற் கன்மத்துக்கீடாக மீண்டுமொரு யோனியிலேவந்து சனிக்கினுஞ் சனிக்கும், ஒருயோனியிலுஞ்சென்று பொருந்தாமல் மிருந்தபாவத்தினாற் கல்லுப்போற்கிடந்து பாவத்திற்கு விதிக்கப்பட்ட காலங்களெல்லாம் அனுபவித்துத் தொலைந்தாற் கொடிய நரகங்களில்விழுந்துமிருந்த துயரத்தையனுபவியாநிற்கும், அவ்வாறனுபவிக்கிற கன்மந்தொலைந்தவாறே மீண்டுங் கன்மத்துக்கீடானவொரு தேகத்தை யெடுத்துக்கொள்ளாநிற்கும்.

கிரீடாபிரமவாதி மதம்.

சூட முடைந்தவழி சூடாகாய மகாகாயத்துடன் கூடுமாறுபோல வுடனீங்கியவழி யுயிர் பிரமத்துடன் கூடுமென்னுஞ்சுருதிபற்றி யிறந்தவுயிர் மீளப்பிறப்பதில்லை.

மறுப்பு.

கண் செவிமுதலிய வுறுப்புகளையுடைய விவ்வுடம்பு கெட்டவழிதனக்குக் கேடின்றிப் படைப்புக் காலந்தொடங்கிச் சங்கார காலமளவு நிலைபெற்றுள்ளதாகிய சூக்குமதேகம் பூதசாரவுடம்பு முதலிய வாய்க்காரியப்பட வுயிரானது வப்பூதசாரமுதலிய வுடம்பின்கண் பொருந்தி, துறக்கநிரயங்களிற் சென்றநுபவித்துப் பின்னர் நனவின்கண் கண்டவற்றைக் கனாக்காணுங் காலத்து மறந்தறிவு வேறுபட்டாற் போல, முன்னைக் கண்செவி கெட்டவாறு முன்னதே தோற்றவைகளேனுடுவின்படர்ந்தவாறுமாண்டனுபவித்தவாறுமாகிய வின்னோரன்னவற்றை மறந்தறிவு வேறுபட்டு, முன்னுடம் பிறக்குங்கா லெடுத்த வினைகட்குங்கதி நிமித்தம்பற்றி யுயிரவாவுமாறு மனஞ் செலுத்தலான் அக்கதிக்கண் சேறற்கேதுவாயெஞ்சி நின்றபுண்ணியபாவ சேடத்தாற் சூக்குமமாத்திரை

யாய்ச்சென்று அம்மனந்தள்ளிய கதிக்கமைமந்தவக் கருவின்கட்படும். கண் செவிகெட்டவழி யுள்ளதே தோற்றவதனோடு விண்படர்தற்குப் பாம்பு *தோலு ரித்துப் புதிதொருதோல் போர்த்துச் சேரலும், யோகிகள் தம்முடம்புநீங்கிப்பரமாகாயத்திற்சென்று மீடலு மாகிய விவ்வுவமானங்கள் மிக்குவழங்குதற் கண் இவற்றிற்குமாறாக, குடாகாயங்குடமுடைந்த வழியாகாயத்துடன் கூடுமாறுபோல்வதோர் கூத்தா ட்டமென்று கூறுதல் பொருந்தாது.

உலகாயதன் வினா.

இங்ஙனஞ்சொல்லப்பட்ட வான்மாகன்மத்திற் கீடாகமாறிப்பிறந்து வருமெனிலக்கன்ம முண்டெ னவெங்கே காணப்படும்?

விடை.

சனனங்கடோறு மார்ச்சித்து வரத்தக்க விதாகி தங்களாகி, முன் செனனத்திற்செய்த விதாகிதங்கள் இந்தச் சனனத்திற்குச் சுகதுக்கங்களை யுண்டாக்குவ தாய் மீளவுமிந்தச் சுகதுக்கங்களைப் புசிக்கிற விடத்

* பாம்புதூலவுடல்விட்டுப் போமாற்றிற்கும், நனவு அறிவு வேறுபடுமாற்றிற்கும், குடாகாயம் சூக்குமவுடம்பு போமாற்றிற்கு முதாரணம்.

திலே பிரியாப்பிரியங்களினும் அவற்றாலுண்டாய சுக துக்கங்களாலும் இந்த முறைமையிலே கன்மமென் பதொன்றுண்டென்று ஆராய்ந்தறியத் தக்கவர்க ளுக்கு அறியப்படுவதுமாய் அநாதியேயான்மாவிற் குண்டாகிய மலத்திரயங்களிலே யொன்றாய் ஆண வம்போல வந்தக்கன்மமலமும் அநாதியென்னும் படி தோற்றுவித்துக் காரியமென்றபேரை யுடைத் தாயிருக்கும்.

உலகாயதன் வினா.

இம்மையிலே செய்த கன்மமிம்மையிலேயே யனுபவமாகி அழிந்துபோவதைக் கண்டிருந்து முன் புள்ளதெனச்சொல்ல வேண்டியதென் ?

விடை.

புண்ணியபாப சொரூபமான கன்மந்தொன்று தொட்டுவருகையினாலே பிரவாகநாதி, மனோவாக் குக் காயவியாபாரங்களினாற் சனிக்கையால் * ஆதி, சுகதுக்கபோகங்களினாற் புண்ணியபாவங்க ணசிக் கும், மலங்களுக்குக் காரணமாகவிருக்கிற ஆணவ

* அநாதி ஆதியிரண்டுமொரு பதார்த்தத்திலுக்குக் கூறு வது விருத்தமெனின் ? சமுதாயாத்மநா அநாதியும், பிரத்தி யேக யரியாவசநாநேக ஆதியுமென்கையால் விரோதமில்லை.

மலத்தைப்பொருந்தி மாயையிலுண்டான தனுகரண புவனபோகங்களையு மான்மாக்களையுங் கூட்டிப் பிணிப்பதாய்த் தானொன்றாயிருந்து ஆன்மாக்கள் தோறும் பொருந்திவருகிற முறைப்பினால் வெகு விதங்களான முறைமைகளை யுடைத்தாய்த் தனக் கெனவொரு சொரூபமற்றுத் தத்துவங்களைப் பொ ருந்தி நின்று முதல்வனுக்கிணையால் வறக்குறையாம லின்று காரியப்படும்.

பட்டாசாரியன் மதம்.

கன்மத்திற்கீடாக யோனிமாறும். தாவரங்கள் தாவரமாயும், சங்கமங்கள் சங்கமமாயுஞ் சனிக்கும், தெய்வசரீரம் மானிடசரீரமாகாது, மானிடசரீரந் தெய்வ சரீரமாகாது.

மறுப்பு.

இவ்வுலகத்தில் மனிதராற்செய்யப்பட்ட புண் ணியத்தாலுண்டான சுகத்தின் மிகுதியை யவ்விடத் துத் தேவலோகத்திலுண்டாய போகத்தைத் தேவர் களாயிருந்து புசிப்பரா? அல்லதூஉம் மனிதரா யிருந்து புசிப்பரா? தேவலோகத்துப் பிரயோசனங் களை மனிதர்களாயிருந்து புசிப்பரெனின் அது

பூலோகமாதல் வேண்டும், மானிடதேகத்தைவிட்டுத் தேவர்களாயாண்டுள்ள போகங்களைப் புசிப்பரெனின் அச்சுக்கமெல்லாமழிந்து போம், தேவர்களாயிருந்து பிரயோசனங்களைப் புசித்தவர்களெவ்விடத்திற்றோன்றும்பொழுது மானிடராய்ப்பிறப்ப தொழிந்து தேவர்களாய்ப் பிறப்பரோ? மயிர்க்குட்டிப் புழுவின் பழையவடிவுதானே வெட்டுக்கிளியாகப் பிறவாநிற்கும், இதுபோன்று கன்மங்கட்கீடாக வெண்பத்து நான்கு. நூறாயிரயோனிகளுமொரு யோனியாயச் சுமாயிப் பிறக்கும்.

பட்டாசாரியன் மதம்.

அச்சொன்றே பிறிதொன்றாய்ப் பரிணமிப்ப தன்றி யஃதழிந்து வேறொன்றாவ தன்றாகலின் அவற்றை யீண்டெடுத்துக் காட்டுதலமையாது.

மறைப்பு.

கௌதமன் மனைவி யகலிகை கல்லாயினள், மாயன் மச்சியம், கூர்மம், வராகம், நரசிங்கம், வாமனம், இராமன், பரசுராமன், பலபத்திரன், கிருட்டினன் ஆயினன். ஒரு சிலந்தி செங்கட்சோழனாய்ப் பிறந்தது. ஓரெலி மாபலிச்சக்கிரவர்த்தியாயிற்று,

பட்டாசாரியன் மதம்.

அகலியை முதலியோர்களங்ஙன மாறியது சாபவருள்களானாவதன்றிக் கன்மமாத்திரையானாயதன்றாகலின் அதுவேபற்றி யாண்டுமெவ்வாறு கோடற் பொருந்தாது.

மறுப்பு.

எவ்வாறாயினு மான்மாக்கள் செய்யுங்கன்மங் கட்கு முதல்வன் சாட்சியென்று முன்னஞ்சொன்னோம், கீழ்ச்சொன்ன கோபப்பிரசாதத்தானு முருமாறி வந்தது அம்முதல்வனாலாகையா லெல்லாவுருக்களுங் கன்மத்திற்கீடாக முதல்வன் விதியினால் மாறிப்பிறக்கும்.

பட்டாசாரியன் மதம்.

அங்ஙனமாயின் நோக்கிற்றை நோக்கி நிற்கு முயிர்மற்றோரச்சினைப் பற்றுதல் யாங்ஙனஞ் செல்லும்.

விடை.

எண்ணிறந்திருக்கிற வந்தந்த யோனிகடோறு மதற்குத்தக்க வுலகங்கடோறும், கன்மஞ்சடமாகையினாலே யின்னானின்ன கன்மஞ்செய்தா னென்றும்,

இவனுக்கின்னயோனி யென்றும், இன்னவுகைத்திருப்பனென்றும், இன்னகாலங் கூட்டவேண்டுமென்றும் முறைபிறழாமற்றானே யறிந்து கூட்டமாட்டாது, ஆன்மாவுங் கூட்டக் கூடுமெதொழிந்து தானுக வறிந்து கூடமாட்டாது. ஆகலின் மாயை வினைகளைக் காரியபடுத்தி யுயிர்க்குச் சேர்த்துவான் முதல்வனே யென்பது பாரிசேடவளவையாற் பெறப்பட்டமையின் அஃதுயிர்முதலியவற்றின் செயலன்மையால்முதல்வன்செய்தவச்சை முதல்வன் வினைக்கேற்பமாற்றுதற்க ணுசங்கை யின்று.

பட்டாசாரியன் வினு.

ஆன்மாக்கள் மாறிப்பிறப்பதற்குத் தேகங்களெந்தவுபாதானத்தினின்றும் வரும் ?

விடை.

சூக்குமமாயிருக்கிற மாயையினின்றுந் தேகங்களெல்லாமுண்டாகா நிற்கும்.

பட்டாசாரியன் வினு.

மாயையினின்றுந் தேகங்களெல்லா முண்டாகில் எல்லாமொரேவிதமாக விருத்தல் வேண்டுமன்றோ ?

விடை.

வேறுவேறுஉருவங்களாகத் தோன்றும், ஆரம் வீரசங்கிலி முதலிய வாபரணங்கள் பொன்னிலே நின்று முண்டானாற்போலே மாயையிலே நின்று மெண்ணிறந்த வடிவுகளெல்லாந் தோன்றுநிற்கும்.

பட்டாசாரியன் மதம்.

பொன்னிலே நின்றும் பணிகளுண்டானாற் போல மாயையினின்றும் வடிவுகளுண்டாயவிடத்து முதல்வன் வேண்டுவதில்லை.

மறுப்பு.

பொன்னிலேநின்றும் பணிகளெல்லா மொரு தட்டானாலுண்டா மாறுபோல மாயையினின்றும் வடிவுகளெல்லா முதல்வனொருவனா லுண்டாகும்.

புத்தன் மதம்.

சூக்குமத்தினின்றும் வடிவுதோன்றுமிடத்து அச்சூக்குமங்கெட்டுத் தூலந்தோன்றும், மீளவும் அவ்வடிவுகள் சூக்குமத்திற் றோன்றுமாறில்லை.

மறுப்பு. *

சூக்குமமாகிய மாயைகெட்டுத் தூலமாகிய தேகாதி பிரபஞ்சந்தோன்றாது மண்கேவாசனையைப் போலச் சூக்குமதேகத்தில் தூலதேகங்கள் பண்ணி வைத்திருப்பதுமில்லை. வடவிருட்சமானது நெடுங்காலஞ்சென்று பட்டும் அதன்வேறாகிய வீழ்திலே விருட்சமுண்டாவதுபோல முதல்வனுடைய வொரு சத்தியுண்டாகவே யதினாற் சூக்குமதேகத்தினின்றுந் தூலதேகமுண்டாம்.

புத்தன் மதம்.

இங்ஙனந் தோன்றுமிடத்துச் சூக்குமத்தினின்றுந் தூலங் கன்மத்தாக் கூடாகத் தானே தோன்று முதல்வன் வேண்டுவதில்லை.

மறுப்பு.

உருவமாய் விளங்குகின்ற மரங்கள்தனக்கு முதன்மையாகிய வித்தின்கண்ணே தோன்றியெழு

*இதனால், பிரளயத்திலே பிருதிவியாதி பூதங்களுஞ்சூக்குமரூபமாக மாயையிலேயிருந்து சிருட்டிகாலத்திலே அவ்வவைகளே தூலரூபமாமென்னும் பாஞ்சராத்திர மதமு மறுக்கப்பட்டது.

தல்போல வினைக்கேற்ப முதல்வனுணையால் தூல வுடம்புதனக்கு முதலாகிய சூக்குமவுடம்பினின்றுந் தோன்றும்.

புத்தன் மதம்.

மரமழிந்தவழி யதற்கு முதலானவித்து முடனழியாநிற்கும், அதுபோல தூலவுடம்பு கெட்டவழி யதற்கு முதலாய சூக்குமவுடம்பு மழிதற்பாலதாம்.

மறுப்பு.

சூக்குமத்திற்றூலந் தோன்றுமாத்திரைக்கொரு புடை யொப்புமையல்லாதுமுற்றுவமையன்மையான் சந்திரனுக்குள்வாய பதினறுகலைகளிற் காரணமாய வொருகலையழியாது நிற்கும், மற்றக்கலைகடோன்று தனுமொடுங்குதனு மாகுதலின் மரந்தோன்றுதல் வித்தையின்றி யமையாதவாறுபோல, தூலவுடம்பு தோன்றுதலுந் தனக்கொருமுதலில்வழிகூடாதென் னுமருத்தாபத்தியா லிஃதுண்டென்பதறியப்படும்.

புத்தன் வினா.

இப்பெற்றித்தாகிய சூக்குமவுடம்பிற்கு மூலம் வேறுளதோ அல்லதூஉம் சந்திரனுக்குக் காரணகாரியம் பலவாறுறற்போல மாயாகாரிய காரணமும் பலவாதல் வேண்டுமோ?

விடை.

பஞ்சபூத பரிணாமமான தூலவுடம்பிற்கு முதற்காரணம் புரியட்டகதேகமான சூக்குமவுடம்பு, அதற்கு முதற்காரணமூலப்பகுதி, அதற்கு முதற்காரணமோகினி, அதுவேபரமமுதற்காரணமெனப்படும், இதற்கு மேலாயகுண்டலியென்னுஞ் சுத்தமாயை இவையனைத்திற்கும் வியாபகமாய்நிற்கும்.

புத்தன் வினா.

இங்ஙனமுதல்வன் சரீரங்களையு மான்மாக்களையுங்கூட்டிக் காரியப்படுத்த லென்னபயனைக் கருதி? காரியப்பட்ட வான்மாக்களுக்குப் பயனென்னை?

விடை.

சிருட்டியாதி கிருத்தியங்களை முதல்வன் பண்ணுகிறது அருளினாலென்று கூறியபடி, அந்தவருளானது பூமியிலும், நரகத்திலும், சுவர்க்கத்திலும், கர்மானுகுணமாகப் பொருந்துகிற வான்மாக்களுக்குத் தேகத்தையும், மனமுதலாய கரணங்களையும், புவனங்களையும், போகங்களையும் இவையெல்லாங் கூடுவதாகப்பண்ணி யநாதி மலமாகிய ஆணவம், மாயை, காமியமென்னு மான்ம வியாதிகளைச் சுகதுக்கங்களாகிய

அவுடதத்தைப் புசிப்பித்துப் போக்கி முன்னடைந்த அதோமார்க்கத்தை யொழித்து ஊர்த்துவமாயிருக்கிற ஞானமார்க்கத்தினைப் பிரகாசிப்பித்துத் தனது சாயுச்சியத்தைக் கொடுப்பர்.

நிரூபணம்.

பிரவாகவநாதியும், உற்பத்தி நாசமுடையதும், அவ்வியாபகமும், சத்தும், சடமும், அமூர்த்தமும், பரதந்திரமும், விசித்திரமும், போகநிமித்தமும், குணரூபமும், மாயையிலிருப்பதும், ஆன்மாக்களுடைய நாநாவிதபோக பதார்த்த சம்பத்திற்கு நிமித்தகாரணமுமாகிய கன்மமும் பாசமாம்.

திரோதானமலம்.

சித்தாந்தம்.

ஆணவமல நசிக்குமாறு பதியி னருட்சத்தி யந்த வாணவமலத்துடன்கூடித் திரோபவித்துநின்று காரியப்படுத்தலின் மூலமலமென வுபசரிக்கப்பட்டு, திரோதமாய் நின்று காரியப்படுத்தி மலபாகம் வருந்தின வருளானது அவர்களிடத்துக் கிருபை சனித்துப் பக்கியா டிரண்டறப்பொருந்து முறைமையை யுண்டாக்கும்.

மாணவகன் வினா.

ஆன்மஞானத்தைத் தடுக்கிறதற்குத் திரோத சத்தியொன்றே போதாதோ? ஆணவமலமொன்று விரும்புவதேன்? சடமானது சித்தாயிருக்கிற வான்மாவை யெங்ஙனந்தடுக்கும்?

விடை.

ஆன்மாவிற்கு மாணவமலத்திற்கு மநாதி சம் யோகமாகையா லந்த மலத்தினது சத்தியானது ஞானத்திற்குப் பிரதிபந்தம். இதன்றியுஞ்சடம் சடத் தினாற் பாதிக்கப்படுகிறதொழிய வசடத்தினாற் பாதிக் கப்படாது. முதல்வனான்மாக்களுக்குப் பாதகமல்ல, அங்ஙனமே முதல்வன் சமவேதையான வாதிசத்தியு மான்மாவிற்குப் பாதகமல்ல, ஆகலின் சித்தானது சடத்தினாலேயே பாதிக்கப்படும்.

மாணவகன் வினா.

சடமசடமென விரண்டுண்டாக வசடமாயுள்ள வான்மாவை யசடமாயிருக்கிற வான்மாந்தரம்பாதிக் கப்படுமென்னலாகாதோ?

விடை.

பாதகமாயிருக்கிற வான்மாவிற்கு நாசம்வரும். அஃதேதெனனில் ஆன்மாவிற்கு யாதொன்று பாதக

மதனுடைய நாசமேமுத்தி, அந்தப்பாதக நாசமல்லாதபோது முத்தியில்லை. ஆகலின் ஆன்மசிற்சத்தி பாதகம் சடமாகிய வாணவசத்தியே யென்றங்கீகரிக்கவேண்டும்.

மாணவகன் வினு.

ஆன்மாவிற்கும் ஆணவமலத்திற்கு மநாதிசம்பந்தமாக வாணவமலத்தினு லான்மசத்தியாவரிக்கப்படாதோ? அப்பிரகாசமாப்பண்ணப்பட்டதோ? ஆன்மாவு மான்மசிற்சத்தியு மபின்னரூபமானபடியா லான்மசிற்சத்தியாவரிக்கப்பட்டதெனல் போகாது. விபுவாகையா லப்பிரகாசம் பண்ணுமெனில் பிரகாசத்திற்கு அப்பிரகாசமானபோது நாசமேயாம். பின்னையாணவமலமான்ம சிற்சத்தியை யென்னபண்ணிற்று?

மறுப்பு.

சிற்சத்தி விபுவாகையினு லாவரணமுங் கூடாது. நித்தியப்பிரகாசமாகையினு லப்பிரகாசங் கூடாது. அக்கினியின்சத்தி மணிமந்திர அவுடதங்களினுற்றடுக்கப்பட்டுக் கொப்புளமாதிகிரியைகளைப் பண்ணமாட்டாததுபோல ஆன்மசிற்சத்தியு மாணவமலசத்தியினுற்றடுக்கப்பட்டு நித்தியப் பிரகாசியாயிருந்து சுவ

நிட்டையாயிருப்பதொழிய இச்சாஞானக்கிரியைக ளாகிற காரியப்பிரவிருத்தியைப் பண்ணமாட்டாமல் நிற்கும், ஆகையாலாணவமலசத்தியானது ஆன்மசிற் சத்தியை யிச்சாஞானக்கிரியாகாரியப் பிரவர்த்திக ளைப் பண்ணுமற்றடுக்கும்.

மாயேயமலம்.

ஆன்மாக்களுக்கு மலத்தால் விழுங்கப்பட்ட ஞானங்கிரியைகளை வெளிப்படுத்தும்பொருட்டும், தாஞ்செய்த வினைகளை யனுபவித்தொழிக்கும் பொருட் டும், இன்றியமையாத தனு கரண புவனபோகங்கள் காரியப்படுமவசரத்து முற்கூறிய அசுத்தமாயாகரண த்தினின்று சிவசத்திகள் அவற்றைத் தோற்றுவிக்க வவற்றுடன் பொருந்தி நடத்தப்பட்ட சுத்தமாயை யின் றிரட்சியாகிய சுத்ததத்துவங்களாம்.

மாணவகன் வினா.

இங்ஙனங்கூறிப்போந்த பஞ்சமலங்களுடனான் மாபொருந்திச் சகலாவத்தை யுறுமாறெங்ஙனம்?

விடை.

ஆன்மாவை யணுசம்பந்தமாக்கிய ஆணவமல மும் ஆன்மாக்க ளறிவையியக்குமாயையும், ஆன்மாக் கள்தொழில்களைச் செய்கையிலுண்டான கன்மமும்,

மாயையின்காரியமாகிய மாயேயமலமும், ஆன்மாக்களறிவைமயக்குந் திரோதாயியுமாகப் பஞ்சமலங்களையும் பொருந்திநின்று போக்குவரவை யுடைத்தாயிருக்கின்ற சனனமரணங்களை யடைந்து இப்பூமிமுதல்மூன்று லோகங்களிற் கொள்ளிவட்டமெனவுங் காற்றுடியெனவுமூன்று முதல்வனுடைய திருவாணையால் கன்மானுகுணமாக மேல்கீழ்நடுவில் பொருந்தாநிற்கும்.

மாணவகன் வினா.

மேற்சொன்னஆணவம், மாயை, கன்மம், இந்த மூன்றுமான்மாவை யடைந்து நிற்குமியல் பெங்ஙனம் ?

விடை.

நெல்லுக்குண்டாய முளைபோல ஆணவமும், தவிடுபோலமாயையும், உமிபோலக்காமியமு மடைவேபொருந்தும். அல்லதூஉம் செம்பிற்குண்டாய களிம்புபோலஆணவம், சிவப்புப்போலமாயை, நாற்றம்போல கன்மமாம்.

மாணவகன் வினா.

இதுகாறுங்கூறிய ஐம்மலங்களின் றொகையெவ்வாறு ?

விடை.

மலமைந்தால்வரும் அவத்தைசாக்கிராதி பதினெட்டு, கோசமைந்து, ஆதாரமாறு, போகமண்டலமூன்று, அத்துவாக்களாறு, மந்திரம்பதினொன்று, பதமெண்பத்தொன்று, அக்கரமைம்பத்தொன்று, புவனமிருநூற்றிருபத்துநான்கு, தத்துவந் தொண்ணூற்றாறு, கலையைந்து இவைமுதலான பிறவும்பாசமென்று வேதாகமஞ்சொல்லு மிவற்றின் விரிவை மேல் வந்தவிடத்திற்காண்க.

பாசவிலக்கண முற்றிற்று.

௨

சிவமயம்.

சத்தசத்திலக்கணம்.

மாணவகன் வினா.

பதி பசு பாச மூன்று பொருளையு மறிவதியாது ?

விடை.

நிலைபெற்ற ஞானமாகிய முதல்வனுக்கு அநித்தங்களான சடப்பொருள்களைப் புதிதாகச் சுட்டி யறி

யவேண்டியதில்லை. அசேதனங்களாகிய தத்துவங்கட் கறிவென்பதில்லை. இவ்விரண்டு மித்தன்மையாயின், அவ்விடத்திவற்றைத் தன்னுணர்வு செலுத்திப் பகுத்தறியு முயிர்கள் சத்தும் *அசத்துமன்றியே சதசத்தாதல் வேண்டும்.

சிவாத்துவிதசைவர் மதம்.

சத்தாகிய முதல்வனே அசத்தாகிய பாசமனைத் தினையு மறிவன்.

மறுப்பு.

சத்தாகிய முதல்வன் வியாபகனாதலால் எவற் றினையு மொருங்கேயறிந்து நிற்பனன்றி யேகதேசமா யொன்றைப் பகுத்தறியுமாறில்லை.

---

* "அசத்தென்பது சத்துக்குமறுதலை யன்மையால் பொதுவியல்புபற்றி யசத்தெனப்படுமாயினும், சிறப்பியல்புபற்றிய சத்தாதல்செல்லாமையிற் சிறப்பியல்புநோக்கும் வழியவைசத் தாதற்கிழுக்கின்று. காரியப்பிரபஞ்சம் இத்துணைப்பொழுது நிற்குமெனவறியவராது நிலைபெறுவதுபோலத்தோன்றி விரையக்கெட்டுமறைந்து போதற்சிறப்புடைமைபற்றி அசத்தென் றெடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது. அசத்தெனவே அசித்தென் பது தானே போதரும்."

சிவாத்துவிதசைவர் மதம்.

முதல்வன் வியாபகனாயினு முயிரின்பொருட்டு அசத்தெனப்படுங் கருவிகரணங்களிடமாக நின்று அங்ஙனம் பகுத்தறிதல் கூடும்.

மறுப்பு.

இரவிமுன்னிருள்போலச் சத்தின்முன் அசத்து முனைந்து நில்லாமையின் சத்தினிடமாய்நின்று அங்ஙன மறியுமென்பது கூடாது.

சிவசங்கராந்தவாதி மதம்.

விகாரமின்றி நிற்குமான்ம சந்நிதியிலசத்தாகிய கருவியே சத்தாகிய முதல்வனைச் சிவகரணமாய் நின்றறியும்.

மறுப்பு.

சத்தின்முன் அசத்துமுனைந்து நில்லாதாகையாலும், பிறிதொன்றுணர்வதற்குத் தான் கருவியாய் நிற்பதன்றித் தனக்கோரறிவில்லாதாகலானும், அசத்துசத்தை யறியுமென்பது கூடாது. எனவே பாரிசேடவளவையால் இவ்விரண்டினுக்கும் வேறாகி யெஞ்சிநின்ற பசுவாகிய வான்மாவவ்விரண்டினையும் பகுத்தறியும். தான் சத்துமன்று அசத்துமன்று. சத்தோடுகூடின் சத்தாகியும் அசத்தோடுகூடின் அசத்தா

கியும் விளங்குமதனால் ஆன்மாசதசத்தென்னப்படும். அங்ஙனமாயினும் சத்தைப்போலத் தோன்றியு நில்லாது மலருடன்கூடி மணந்தோன்றினாற்போலத் தேகத்துடன்கூடி யான்மா தோன்றும்.

நின்மலநித்த ஞானசொரூபியாகிய முதல்வனிடத்தே அநித்தியவஞ்ஞானமாகிய ஆணவாதிபாசங்கள் பொருந்தா. ஆணவ மாயை கன்மமென்னு மலங்களெல்லா மான்மாவினிடத்தே பொருந்திடும். முதல்வனைப்போல் அநாதியே முதல்வனுக்கு வேறாகச்சடமாகிய கேவலத்திற்சடம்போலும், பலசத்தியோக சுத்தாவத்தையில் சித்துரூபமாகவும், நிற்பதுண்டாகையால் சித்சித்தென்னும் விவகாரத்தையுடைய வான்மாக்களும் அசத்தாகிய ஆணவமாயை கன்மங்களுமுள்ளன. ஆழம் நீளம் அகலமாகிய சமுத்திரசல வாகாசப்பிரதமாகிய ஆகாசமும், அதிற்சலமும், சலத்தைக்கலந்து நிற்கு முப்பும் போலப் பதியும் பசுவும் பாசமுமநாதியே நிற்கும். சமுத்திராகாசத்திலே சலத்திற்கலந்து நிற்கிற வுப்பில்லாததுபோல, முதல்வன் விபுவாயிருந்து முதல்வனிடத்தில் பசுபாசங்களின்றாம் அந்தப் பசுபாச தர்மங்கள் முதல்வனிடத்திற் பொருந்தாவென்று வேதாகமங்கள் விளம்பும்.

ஆன்மா வொருவரறிவிக்கவறியும தொழிந்து தானாகவொன்றையு மறியா திருக்கையானும், ஒரு காலத்தினு மநித்தியமின்றி நித்தியமாய் நிலைபெற்று நிற்கையானும், ஆணவமலத்தினலநாதியே பந்திக்கப் பட்ட வழியென்றும், மலசம்பந்தமாயிருக்கையினு லும் தூலசித்துஞ் சத்துமாம். முதல்வனநாதியே நிற் கிறமுறைமையழியாததுமாய்மலரகிதமுமாயிருக்கிற சுத்தஞானமே தனக்குச் சொரூபமாய் நிற்பன். அன் றியுமனாதியே யான்மாக்களுக்குள்ள பாசபந்தங்களை யெல்லா முன்சொன்ன முறைமையில் கன்மம் புசித் துத் தொலைந்து மலபரிபாகம் வந்தபின்பு தன்னு டைய காருண்ணியத்தினலே விடுவியா நிற்பன். ஆத லின் அதிசூக்கும சித்துஞ் சத்துமாம்.

சத்தசத்திலக்கண முற்றிற்று.

௨

சிவமயம்.

தசகாரிய விலக்கணம்.

சித்தாந்த முறை.

சித்தாந்தத்திற்கும் பொருத்தமதாகும் ஆகமத் தினை யுள்ளபடியாய்ச் சித்தாந்த நீதியில் விளங்கக்

சொல்லப்பட்ட தத்துவரூபம், தத்துவதரிசனம், தத்துவசுத்தி, ஆன்மரூபம், ஆன்மதரிசனம், ஆன்மசுத்தி, பரரூபம், பரதரிசனம், பரயோகம், பரபோகமென்னும் பத்தவதரமும் தசகாரியமாம்.

தத்துவரூபம்.

பிருதிவிமுதல் நாதமீறான முப்பத்தாறு தத்துவங்கள் தனுவும், கரணமும், புவனமும், போகமும், செயலும், பிரேரகமுமாய்நின்ற பெருவடிவைத் தனக்கு வேறாகக்காணுமவதரம்.

தத்துவதரிசனம்.

பிருதிவிமுதல் நாதமீறான முப்பத்தாறு தத்துவங்களை சுத்தமாயா அசுத்தமாயா மலங்களின் காரியமென்றும், சடபதார்த்தங்களென்றும், தன்னாலேயறியப்பட்டன வென்றுந் தன்னறிவிலே விளங்கக் காணுமவதரம்.

தத்துவசுத்தி.

பிருதிவிமுதல் நாதமீறான முப்பத்தாறுதத்துவங்களினது விகற்பமாகிய சுட்டறிவுகளிற்றானில்லாமல் தத்துவங்கள் தன்னைத்தாக்காமல் கானலைத் தண்ணீரென்று கண்டவுடன் கானலென்றறிந்துவிடத்துத் திரும்ப விரும்பாதது போலவும், சொப்

பனத்தில் யானையேறி மாலை சூடக்கண்டவன் விழித்தவிடத்தது மெய்யாகக்காணாமல் பொய்யாகக்கண்டதுபோலவும், தன்னறிவிலே கண்டு நீங்கித் தானசைவின்றி யன்னியனாயெங்கு நிறைவாய் நித்தியமாயறிவாயுள்ள முறைமையை யறிந்து நின்றவவதரம்.

ஆன்மரூபம்.

தேசிகமூர்த்தியினுடைய அனுக்கிரகத்தினால் தன்னையுந் தன்னிடத்திலே பந்தமாயிருக்கிற தத்துவ விகாரங்களையு மெவ்விடத்திலுந் தோன்றாமல் சகசமாய் மறைந்து நின்றவாணவ மலத்தினையு நீங்கித் தானறியுமுறைமையும் அவனுடைய ஞானமறிவுக்கறிவாநின் றுபகரிக்கிற முறைமையுந் தன்னறிவிலே விளங்கக்காணுமவதரம்.

ஆன்மதரிசனம்.

ஆன்மசெய்தி யெவ்விடத்திலுந் தோன்றாமல் தத்துவதாத்திகங்களை யெனதென்றும், பசுஞானத்தினை யானென்றும் நின்ற சைத்திய போதநீங்கிப் பழைய சிற்றறிவாகிய சுட்டுப்போதங்கழன்று நின்றவவதரம்.

ஆன்மசுத்தி.

தனக்கெனச் செய்தியில்லாத வான்மா தன்னுடைய சுட்டறிவு எவ்விடத்திலுந் தோன்றாமற்கெட்

டுத் தன்னிடத்திலே விளங்கப்பட்ட வனுக்கிரகத்தி ஞலே தற்பூரணமெல்லா மடங்கித் தன்னுடைய செய்தியெல்லா மனுக்கிரகத்தினது செய்தியாய்த் தன்னை யந்தஞானமடக்கின முறைமையும், தானந்த ஞானத்திலே யடங்கினமுறைமையும், எவ்விடத்தி னுந் தோன்றமல் பெத்தத்திலே தேகமே தானுயுந் தானே தேகமாகியுநின்ற முறைமைபோல முதல் வனே தானுய்நின்ற வவதரம்.

பரரூபம்.

சடசித்துக்களாகிய தாபரசங்கமங்களுளெல் லாந்தான் வேறறநின்று பெருமைபொருந்தி யிருக் கப்பட்ட காருண்ணிய சத்தியேதனக்குத் திருமேனி யாகி ஆணவமலஞ் சகசமாயிருக்கப்பட்ட வான்மாக் கள் பாகபேதங்களைத் திருவுள்ளத்தடைந்து தனதிச் சாஞானக்கிரியையின் செய்தியாகிய மாயாதத்துவங் களினுல் சிருட்டித்துந் திதித்துஞ் சங்கரித்தும் மல பாகவொழிவிலே யிந்தத்தத்துவங்கள் வேறும்படிக் குச் சத்திநிபாதத்தை விளைவித்துச் சத்திநிபாதத் தின் வழியிலே புறம்பே கட்புலனுக்குத் தோன்ற மானிடச்சட்டை சாத்தி யெழுந்தருளிவந்து தான் வேறற நிற்கிறமுறைமையைத் தருகின்றவன் ஆன்

மாக்களுக்கெல்லா மறிவிற்கறிவாயிருக்கிற முதல் வனேயென்று பிரதிக்கினையேது திருட்டாந்தங்களி னலே மயக்கவிகற்பமறத் தன்னறிவிலே விளங்கக் கண்டு நின்றவவதரம்.

பரதரிசனம்.

ஆன்மாவென்ப தெவ்விடத்திலுந் தோன்றுமலனென்றும் யானென்றும் நின்ற வசத்தியபோத நீங்கத் தேசிகமூர்த்தியினுடைய அனுக்கிரக ஞானம் பிரகாசித்துநின்ற வவதரம் முதல்வனுடைய பாதம். தன்னையுணர்த்தும் பசுதிபாகத் தாக்குவதான விடயபோகங்களை யவனவளதுவாய் நோக்குமிடமெல்லாமவனுடைய அனுக்கிரகத்தைதயே கண்டனுபவிக்குமவதரம் முதல்வனுடைய திருமுகம். அந்த வனுக்கிரகத்திலே தற்செயல் தோன்றுமல் பரவசப்படுமவதரம் முதல்வனுடைய திருமுடியா மென்றறிந்து, இந்தவுண்மையினைச் சந்தேக விகற்பமற வுள்ளபடி விசாரித்தறிந்து, இறுவல்லாமற் சத்தியமாயுள்ளபொருள் வேறேயுமொன்றில்லை யென்று தெளிந்து எனதியானென்னும் விகற்பமாகிய பிருதிவி முதல் நாதமீறுகச் சொல்லப்பட்ட சகலாவத்தையி லும் பொருந்தாமல் இந்தக்கருவிகள் நீங்கிஞற்றனக்

குள்ள சகசநிலையாகிய கேவலாவத்தையிலும் பொருந்தாமல், இந்தக் கேவல சகல மிரண்டு நீங்கின விடத்து விளங்குவதான போதபூரணமாகிய அகம்பிரமஞானத்திலும் பொருந்தாமல் தேசிகமூர்த்தியினுடைய அனுக்கிரகஞானத்திலே தற்பூரணமெல்லா மடங்கித் தனது செய்தியெல்லா மவனதனுக்கிரக ஞானசத்தியினுடைய செய்தியாய் அறிதற்கரிதாகிய மேலான பூரணவின்பந் தோன்றாமலேகதேச வியாபாரமாகிய தனுகரணாதி யின்பமே தோன்ற அந்த வின்பங்களையே மெய்யென்றனுபவித்து நின்றமுறைமைபோலத் தனுகரணாதி யின்ப மெவ்விடத்திலுந் தோன்றாமல் பூரணவின்பத்தொடர்ச்சியாகிய தேசிகமூர்த்தத்தினனுக்கிரக ஞானத்தினை யெவ்விடத்திலுங் கண்டனுபவிக்கு மவதரம்.

பரயோகம்.

சடசித்துக்களிரண்டினு நின்றுவிளங்குவதாகிய இதாகிதங்களுக் கேற்றசத்தாதி விடயங்களிலே யெந்தவிடயங்கள்வந்து தாக்கினாலும், அந்தவிடயங்களை யெதிரிட்டுப்பார்த்து, இது மாயாகாரியமான தனுகரண புவனபோகங்களினது விகற்பமென்று மிந்த விடயங்களினின்றும் விளங்குவதாகிய இதாகிதங்கள்

கன்மத்தினது விகற்பமென்றுங் கண்டு தனக்கெனச்
சற்றுஞ் செய்தியில்லாத சட்ருபமாகையினாலே தா
னாகச் செய்திடவறியாது. அந்தவிடயங்களையதுவது
வாகப் புசிக்குமான்மாவை நித்தியனாய்ப் பூரணனாய
றிவாயிருந்தாலும் தானாகவொன்றையு மறிதற்கறிவி
ல்லை யென்னுமுறைமையை யுள்ளபடி தரிசித்து, அந்த
ஆன்மாவினது அறிவுக்கறிவாய் நின்று இந்தவிடய
போகங்களை யிடைவிடாமற் பாகமறிந்தூணர்த்தி நிற்
கிற திருவருளை யுள்ளபடி தரிசித்து, அந்தவருளினது
நிறைவெல்லாந் தனது வடிவாகவுடைய பூரணனின்ப
மெனக்கண்டிருக்குங் குருமூர்த்தமா யெழுந்தருளிமா
ணிடச்சட்டை தரித்து வெளிப்படுத்தித வநுக்கிரக
த்தை யுள்ளபடி தரிசித்து, இவ்விடத்திலே வைத்துப்பொ
ருத்தப்பட்ட சத்தாதிவிடயங்களை யெல்லாமந்தவநு
க்கிரகத்தினாலே பொருந்திப் பார்த்து, இந்தவிடய
போகங்களின் வழித்தாய்த் தியல்லமையைச் செய்விக்கி
றதுமநுக்கிரகமாகிய திருவருள் தானே, இந்தத்தன்மை
தீமைகளை யறியும்படிக்குப் புசிப்பிக்கின்ற விடயபோ
கங்களு மவ்வநுக்கிரகமாகிய வருள்தானேயென்
றுள்ளபடி தரிசித்து, இந்த முறைமையேயன்றிச்
சித்தாகிய வான்மாவுக்குத் திறமும் சடமாகிய பாச

சாலங்களுக்குமொன்றை யொன்றறியவு மொன்றை யொன்று பொருந்தவு மொருசற்றுஞ் செயலில்லை யென்னு முறைமையையுள்ளபடி தரிசித்து அந்தப் பொருளோடிசைவதாகிய வைதரம்.

பரபோகம்.

எத்தகைய தொழில்களைச் செய்தாலும் தற்செயலெவ்விடத்திலுந் தோன்றாம லனுக்கிரகமாகிய வருணிறைவிலே வேறறநிற்கில் அந்தவருளுக்கு முதன்மையாகிய நேய மனைத்தறிவு பூரணமெல்லாந் தனது வடிவாகக்கொண்டு தானைந்தவறிவுபூரணத்திற் கெல்லாமுயிராய் இவனதறிவு தொழிலாகிய விந்திரிய போகங்களாய் வரும் புசிப்புந் தொழிலுந்தனது புசிப்புந் தொழிலுமாகவே புசித்துத் தொழிற்படும் நானுவிதமாகிய போகங்களை யெல்லா மிவனுக்குத் தனது பூரணவின்பமாகிய நேயவடிவாகவே காட்டி இவனதறிவு பூரணமெல்லாந் தனதின்பப் பூரணமாகவும் தனதின்பப் பூரணமெல்லா மிவனதறிவு பூரணமாகவும் வேறறத் தோன்றி நின்று தனதின்ப நிறைவெல்லா மிவனதனுபோக பூரணத்தை யமிழ்த்தி நிற்குமவதரம்.

தசகாரியவிலக்கண முற்றிற்று.

சிவமயம்.

அவத்தையிலக்கணம்.

சித்தாந்தம்.

ஆன்மா வந்தக்கரணங்களாகிய மனம்புத்தியகங் காரஞ்சித்தமென்று நான்கனுளொன் றன்றாயினும், நுண்ணுணர் வின்மையின் சூழ்ச்சித் துணைவராகிய வமைச்சருடன் கூடிநின்று தன்றொழினடாத்து மரசன்போல, சகசமலத்தினு லுணர்வின்றிக் கஞ்சுகம் போலுங்கலாதிகளாற் பொதுவகையானுணர்வு நிகழி னுஞ்சிறப்புவகையா னுணருமாறு தனக்குச்சூழ்ச் சித்துணையாகிய அவ்வந்தக் கரணங்களுடன் கூடி நின்று சாக்கிரமுதலிய வைந்தவத்தையுடைத்தாம்.

மாணவகன் வினு.

இருளிலகப்பட்ட கண் விளக்குடன் கூடியவழி விடயங்களைக் காண்டலேயன்றி வெவ்வேறவத்தை படுமாறில்லை, அதுபோல மலத்தகப்பட்ட வுயிர்கருவி களுடன் சந்தித்தவழி யொருதன்மைத்தாயழிதலே

யமையின்றி வெவ்வேறவத்தைப் படுமாறு யாங்ஙனம்?

விடை.

அரசன் தேர்பரிகரிகாலாள்களுடன் பவனிவந்து தன்மாளிகையிற் புகும்போது அந்தந்த வாயில்களிலனுப்புமவர்களை யனுப்பிக் காவலாகப்பரிகாரரையும் வைத்து அந்தப்புரத்தி லெவரில்லாமற்றானே தனது மனைவியுடன் தனித்திருப்பதுபோல, ஆன்மாவானவன் மனத்தைத்தேராகவும், பிராணாதிவாயுக்களைத் தேரின் குதிரைகளாகவும், புத்தியை மந்திரியாகவும், ஆங்காரத்தைச் சாரதியாகவும், ஞானேந்திரியகன்மேந்திரியங்களைப் பதாதிகளாகவுங் கூட்டிக்கொண்டு பாகேந்திரியங்களிற் சென்றுமீண்டு புருவமத்யம், கண்டம், இருதயம், நாபியென்னுந்தானங்களோடும் நீங்குந் தத்துவங்களை நீக்கித் தேகத்திற்குப் பிராணவாயு காவலாகநிற்க குஹ்யதானமாகிய சுவாதிட்டானத்திலே மாயையுடன் அதீதாவத்தையையடைவன்.

கீழாலவத்தை.

இது கேவலாவத்தையின் காரியம். ஆன்மா சாக்கிரத்தானமாகிய புருவமத்தியத்தைப் பொருந்தும்

போது கருவிகள் முப்பத்தைந்து அவையாவன சோத்திராதியைந்து வாக்காதியைந்து, சத்தாதியைந்து, வசனாதியைந்து, வாயுக்கள் பத்து, அந்தக்கரணங்கணான்கு, ஆன்மா வொன்று.

நுதலிற்றொடங்கித் தாலுமூலத்தளவுஞ் சாக்கிரத்தானமாகையாலும், தைசதவர்ங் காரத்திற்குத் தானஞ் சோத்திராதிகளின் றானமாகையாலும், வைகரியாங்காரத்திற்குத்தானந் தாலுமூலந்தந்த முதடு களாகையாலும், ஞானேந்திரியங்களுங் கன்மேந்திரியங்களுமிந்த வாங்காரங்களிலே தோன்றுகையாலும், அவை சீவிக்குமிடத் தாகாயமிடமாகையாலுங்கருவி முப்பத்தைந்தாயின.

ஆன்மா கண்டத்திற் சொப்பனாவத்தையுறும் போது கருவிகளிருபத்தைந்து, அவையாவன சத்தாதியைந்து, வசனாதியைந்து, வாயுக்கள்பத்து, அந்தக்கரணங்கணான்கு, ஆன்மாவொன்று.

கண்டந் தொடங்கி யிதயமளவுஞ் சொப்பனாவத்தையாகையாலும், அதில் கண்டத்திற்குக் கீழ் இதயத்திற்குமேல் பாதியளவாக மனதிற்குத் தானமாகையாலும், மனம் வசனமுதலியவற்றிற் குபா

தானமாகையாலும், நின்றபாதி தொடங்கி யிதயத்தளவு புத்திக்குத் தானமாகையாலும்,புத்தியிலேயே பூதாதியாங்காரந் தோன்றுகையாலும், அந்த வாங்காரம் சத்தமுதலானவற்றிற்கும்வாயுவொன்பதிற்குமுபாதானமாகையாலும், இவை வாயுவிடமாகச் சீவிக்கையாலுங்கருவி யிருபத்தைந்தாயின.

ஆனமா விருதயத்திற் சுழுத்தி யவத்தையுறும்போது கருவிகண் மூன்று. அவையாவன சித்தமொன்று பிராணவாயுவொன்று ஆன்மாவொன்று.

இதயந்தொடங்கி நாபிக்குமேல் சுழுத்திதானமாகையாலும், சித்தநினைவிற் குபாதானமாகையாலும், நினைவெழுந்திருக்கவேண்டிய வவசரம் அக்கினியெழுப்ப வேண்டுமாகையாலும், அக்கினிக்குத் தானமிதயமாகையாலுங்கருவி மூன்றாயிற்று.

ஆன்மாநாபியிற்றுரியாவத்தையுறுதற்குத் தானம். கருவிகளிரண்டு அவையாவான பிராணவாயுவொன்று, ஆன்மாவொன்று.

நாபித்துரியத்தானமாகையாலும், நாபிக்குக் கீழ்பிராணவாயு வியங்காதாகையாலும், மேலியங்குவதாமப்புவை யொழித்தெழுந்திரா தாகையாலும்,

அந்தவப்புவிற்குத்தான நாபியாகையாலுங் கருவியி ரண்டாயிற்று.

ஆன்மாமூலாதாரத்தில் துரியாதீதவவத்தையு றும்போது கருவியொன்று. அதாவது புருடனொன் றுமே.

கருவிகரணாதிகளொன்றுமின்றி யொன்றையுமறி யாமற் பிருதிவித்தானமாகிய மூலாதாரத்தே அவி யத்தனோக்கிடப்படுதலாற் கருவியொன்றாயிற்று.

மத்தியாவத்தை.

இதுசகலாவத்தையில் காரியம், அதீதத்திற்குச் சிவதத்துவமொன்றும், துரியத்திற்குச் சிவதத்துவஞ் சத்திதத்துவமிரண்டும், சுழுத்திக்குச் சிவதத்துவம், சத்திதத்துவம், சாதாக்கியதத்துவமூன்றும், சொப் பனத்திற்குச் சிவதத்துவம் சத்திதத்துவம் சாதாக் கியதத்துவம் ஈச்சுரதத்துவம் நாலும், சாக்கிரத்திற் குச் சுத்ததத்துவமைந்து முதல்வனுற்கூடும்.

சுத்தவித்தை நீங்கினவவசரஞ் சாக்கிரத்திற் சாக்கிரம், ஈச்சுரநீங்கினவவசரம் சாக்கிரத்திற் சொ ப்பனம், சாதாக்கியநீங்கின வவசரம் சாக்கிரத்திற் சுழுத்தி, சத்திநீங்கினவவசரம் சாக்கிரத்திற் றுரியம்,

சிவநீங்கினவவசரம் சாக்கிராதீதம். இந்தச் சுத்ததத்துவங்களைந்தும் அருண்மேலீட்டி லொன்றொன்றாக நீங்கும்.

ஆன்மாவெல்லாக்கருவி கரணாதிகளுடனேகூடினவெல்லாவற்றையு மறிகிற சாக்கிராவத்தையிற்றானே பஞ்சாவத்தையைப் பொருந்தி நிற்பன். யாதாமொருவனொரிடத்தொரு பொருளைக்கொடுத்துக் கலங்கியவ்விடத்து மூர்ச்சித்திருத்தல் சாக்கிரத்திலதீதம், அந்தமூர்ச்சையிற்சற்றே பிராணவாயுவியங்குதல் சாக்கிரத்திற்றுரியம், அப்பொருளை யவ்விடத்துவைத்தோமோ வென்றையப்படுகை சாக்கிரத்திற் சுழுத்தி, அப்பொருளை யிவ்விடத்தென் றையுற்றிடிற் சாக்கிரத்திற்சொப்பனம், அப்பொருளைக் கண்டெடுத்தல் சாக்கிரத்திற்சாக்கிரம்.

முதல்வனிடத்திரண்டற்றவைக்கியத்தைப் பொருந்த சீவன்முத்தத்தன்மையை யடைந்திருக்கிற ஞாதாக்களுஞ் சனனமரணத்தைப் போக்குகையின் பொருட்டும், முதல்வனது காருண்யத்தினெற்றித் தானத்திற் சாக்கிராவத்தையி னிற்கையிற்றானே மோட்சத்தையடைதல் காரணமாக வாசாரிய னுப

தேசித்த குறிப்படியேநின்று பஞ்சாவத்தையும் பொருந்திச் சமாதியிலிருப்பார்கள்.

நின்மலாவத்தை.

இது சுத்தாவத்தையின் காரியம். சமலாவத்தையாகிய மத்தியாவத்தைச் சாக்கிராதியெனவும், நின்மலாவத்தைச் சாக்கிராதியெனவுங்கூறிய விருவிதமான வவத்தைகளின் முறைமையை விசாரிக்கில், முந்தினது மலசகிதமாய் ஆன்மாக்களுக்குச் சனனத்தையுண்டாக்கும், பிந்தினது சனனமரணங்களிற் செலுத்தாமல் மோட்சத்தையடைவிக்கும், அவையாவன ஆன்மாவானவன் புறக்கரணமுட்கரணமாகிய விரண்டினுங் கூடியிருக்கிற தன்மையறிவது நின்மலசாக்கிரம், அந்தப்புறக்கரணத்தை விட்டு உட்கரண வியாபாரத்துடன் கூடித் தன்மையறிகிறது நின்மலசொப்பனம், அந்தவுட்கரணத்தின் வியாபாரத்தைவிட்டுப் போகங்களின் விருப்புமின்றி நிச்சலமானமனதுடன் கூடியிருப்பது நின்மலசுழுத்தி, அந்தமனத்தையும் விட்டுச் சித்தாகிய ஞானத்துடன் கூடியிருப்பது நின்மலதுரியம், அதற்குமேலாய் நிரஞ்சனமாய் சுவசமவேதியத்துக் கெட்டாத ஞானரூபமாகிய முதல்வனுடனைக்கியம் பண்ணியிருப்பது நின்மலதுரியாதீதம்.

இவைகளொன்றுக்கொன்று சூக்குமமாயிருக்கு முறைமை சற்குருவுபதேசத்தால் விளங்கும் யோக சமாதிசாதாரணமாதலான் மேலான ஞானமடைதற்குத்தாழ்ந்த யோகசமாதியைப் பொருந்தினவர்களந்த சனனம்விட்டுப் பின்பொருசனனத்தை யெடுத்து ஞானசாரியனால் ஞானத்தையடைந்து நிராதார சமாதியைப்புரிந்து பரமானமோட்சத்தையுடைவர்.

யோகசமாதியாவது யோகபலத்தாற் சாக்கிர தானத்திற்றான் காணப்பட்ட விருத்திகளெல்லாமற் றதின்வழி செல்லாமற் பிரத்தியாகாரத்தாற்றிரும்புதல் சாக்கிரத்திற் சாக்கிரம், அங்ஙனமிருக்கவு மன தானது வேறொன்றினுஞ் செல்லாமற் பூரணையினிறுத்தல் சொப்பனம். இத்தாரணையினிடமாக நின்று தியானஞ்செய்வது சுழுத்தி. சமாதியிற்றற் சொரூப தரிசனந்தோன்றுவது துரியம், அது கேவலமயிவேமயமாயிருத்தல், இந்த ஞானத்திற்கு மேலாய முதல்வனைத் தரிசித்திருப்பது துரியாதீதம்.

காரணவத்தை.

ஆன்மாவானவன் கேவலமுதலியமூன்றவத்தைகளையும் பொருந்துவன். ஆன்மாவியாபாரமின்றி

மறைப்புண்டு கிடத்தல் அதாவது சங்காரகாலத்தி லான்மாவினுடைய விச்சாஞானக்கிரியைகள் விளங் காமல் மலமேலீட்டினால் மறைப்புண்டு மைக்குழம் பின்கண் வீழ்ந்த மாணிக்கமான தொளிநீங்கிநிற் போல விளங்காதிருக்கை. முதல்வனருளது சிறச்த் தியால் மாயாகாரியமாகிய கலைமுதலிய கருவிகளைத் தோற்றுவித்துக் கருவிகளை யான்மாக்கட்குக் காரி யப்படுத்திப் போகங்களைப் புசிப்பிக்கை சகலாவத் தை. நீக்கையினால் மலங்களீங்கிமேற் சென்ன மெ டுப்பதுமின்றி முன்போலச் சுத்தனாயிருக்கை சுத் தாவத்தை.

கேவலாவத்தை.

மேற்கூறிப்போந்த மூன்றவத்தை யுறுதற்கு ரியவான்மா அறிவுமுன்னில்லாதவனும், உடம்புமுன் னில்லாதவனும், தோற்றக்கேடு முன்னில்லாதவ னும், புத்திகுணமெட்டினையு முன் பொருந்தாதவ னும், கலாதியறிவோடு முன்சேர்தலில்லாதவனும், செயல்கள் முன்னில்லாதவனும், இச்சைமுன்னில்லா தவனும், தனக்கெனவொரு சுதந்தர முன்னில்லாத வனும், போகத்தின்முன் கொள்கையில்லாதவனும், வியாபகத்தை முன்னுடையவனுமாகிய விப்பத்துக்

காரியங்களுமுடையவனாய் ஆணவமலத்தினோடு மாத்திரமே கட்டி நிற்பன்.

சகலாவத்தை.

மேற்கூறிப்போந்த கேவலத்தைப் பொருந்திய வான்மாவிரும்பிக் கூறுதற்கேதுவாகிய நால்வகை வாக்குகளா னிகழுமயிலினையும், உருவினைக்கோடலும், தோற்றக்கேடுகளிற் பட்டுழலுதலும், குணங்களைப் பொருந்துதலும், போக்கியகாண்டமாகிய கலாதியைச் சேர்தலும், தொழில்களுடைத்தாதலும், இச்சையுடைத்தாதலும், சத்தாதிவிடயங்களின் மேற்கொண்டுசெய்தலும், போகநுகர்தலும், ஏகதேசியாதலுமாகிய இப்பத்துக் காரியங்களு முடையனாய்ச் சீவித்துநிற்பது சகலாவத்தை.

சுத்தாவத்தை.

புண்ணியபாவங்களுடைய பலமானது இரண்டு ஏககாலத்திற் சுவர்க்கத்திலும் நரகத்திலும் புசிக்கவுமீதியாயுள்ள சர்வகன்ம பக்குவமு மலபரிபாகமு மானபொழுது முதல்வனுடைய திரோதானசத்தியானது மலங்களைச்செலுத்தி வந்தது ஏககாலத்திற் சமமாகவந்த விரோதியாகிய பலத்தைப் புசிப்பிக்கப்

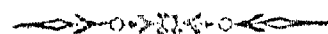
படாதாகையால் திரோதானத்தை யொழித்துக் கிருபையாக ஆன்மாவினிடத்திற்பொருந்த அக்காலத்தில் கிருபையினால் முதல்வன் ஆசாரியமூர்த்தமாக வெழுந்தருளிப் பஞ்சகலாசோதனையைப் பண்ணி ஞானயோகத்தைக்கூட்ட அந்த ஞானயோகத்தினாலநாதியே பொருந்தியிருந்த ஆணவமாயை கன்மமென்னு மலத்திரயத்தையுமொழித்து அந்த மலங்களிற்பொருந்தின இந்திரியங்களையு மேகதேசத்வத்தையுமொழித்து ஆன்மவியாபகனாகிய முதல்வனுடனிரண்டறக்கலந்து வாழ்வது சுத்தாவத்தை.

அவத்தையிலக்கண முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

உணர்த்துமுறையிலக்கணம்.

சித்தாந்தம்.

இந்திரியங்களு மந்தக்கரணங்களு மற்றுமுண்டான தத்துவங்களும் பிரபஞ்சவிடயங்களை யான்மாவைக்கொண்டறியாநிற்கும். அத்தத்துவங்கள் ஆன்

மாவைக் கொண்டழிகிறோமென்று தெரிந்துகொள்
ளாது. அதுபோல வான்மாக்கள் சடசித்துக்களைத்
திலு நீங்காமனிற்கிறமுதல்வனுடைய வருளாலழிந்து
புசியாநிற்க அவனாலழிந்து புசிக்கிறோ மென்கிற
முறைமையினை யான்மாக்க ளறிகிறதில்லை. சர்வஞ்
ஞானமுதல்வன்றானே ஆன்மாக்கள் முன்புசெய்த
கன்மத்திற்குத்தக்க சுகதுக்கங்களை யறிந்து முறை
பிறழாமற் கூட்டிப்புசிப்பிப்பான்.

அவிகாரவாதி மதம்.

அறிவித்தற்பொருட்டு முதல்வனை வேண்டப்
படுமெனக் கொள்வார்க்கு அறிவுக ளெவர்க்குமொ
ருபெற்றியவாதலின்றி யேற்றத்தாழ்வாய் நிகழ்தற்
குக் காரணம் கன்மமெனக் கொள்ள வேண்டுதலின்
அதுவேயமையும் வேறுமோ ரறிவிப்பானைக் கொள்
ளுதல் கூடாது.

மறுப்பு.

பங்கயத்தி னலர்ச்சிக்குப் பங்கயமேயன்றிச்சூ
ரியனும், உழுதல் எருப்பெய்தல் வித்தல் நட்டல்நீர்
கால்யாத்தல் காத்தல் இம்முறையாற்றப்படும் உழு
வுமுதலிய செயல்களின் பயனுக்கு அச்செயலேயன்றி

வினைகளிலுங் காரணமாதல் கண்டாம், அவைபோல அவ்வக்கன்மம் பக்குவமாதலும்பயன்றருதலும் வேறொருமுதல்வ னின்றியமையாது.

சாங்கிய மதம்.

முதல்வனொருவ னறிவிக்க வேண்டியதில்லைகன்மத்திற் கேடாகவான்மாவே யறிவன்.

மறுப்பு.

அறியுந்தன்மையையுடைய வுயிர் சத்தமுதலிய விடயங்களி லொருவிடயத்தைச் சோத்திரமுதலிய விந்திரியங்களி லோரிந்திரியத்தா லுணர்வதாலும், உணர்ந்த சத்தமுதலிய விடயங்களை மலத்தோடுதமோகுணமருவ நினைவறுதலாலும், அறிந்தவன்போதிக்கவறிதலாலும், அறிந்துவருகிற தன்னுடையவுண்மையைத் தானறியமாட்டாமையாலும், ஆன்மா தானே யறியத்தக்க வறிவையுடையவனல்லன் முதல்வனறிவிக்க வறியானிற்பன்.

பரிணாமவாதி வினா.

சரீரிகட்சே கர்த்திருத்துவம் காணப்படுதலாற் சரீரமில்லாத முதல்வனெவ்வாறு நின்று ஆன்மாக்களுக்கறிவைப் பிரகாசிப்பிப்பன் ?

விடை.

புவனங்க ளிருநூற்றிருபத்து நாலுந்தூல ரூபமாகவும், எண்பத்துநான்கு நூறுயிரபேதயோனிகளுமவயவங்களாகவும், மகத்தாகப்பிரகாசிக்கு மிச்சாஞானக்கிரியைக ளந்தக்கரணங்களாகவும், கொண்டெண்ணிறந்த வான்மாக்களுக்கு விடயஞானத்தைப் பிரகாசிப்பித்துச் சிருட்டியாதி பஞ்சகிருத்தியங்களுக்குப் பஞ்சமூர்த்திகளை யதிட்டித்து நடனம்பண்ணுவன் முதல்வன். அன்றியுமான்மா வந்தக்கரணமூலமாகப் பஞ்சேந்திரியங்களைப் பொருந்தி யிந்திரியார்த்தசம்யோகத்தினாற் சத்தாதிவிடயங்களை யறிந்துகிரகிக்கும் போகத்தையுங் கொடுத்து யோனி மாறிப்பிறக்கும்படி செய்து சகலாவத்தையில் கன்மவொப்பை நோக்கிப் பூர்வமுள்ள அஞ்ஞானத்தை யொழித்து ஞானத்தைப் பிரகாசிப்பித்துப் பரமோட்சத்தையுங்கொடுப்பன் சர்வோத்கிருட்டனாகிய முதல்வன்.

ஆன்மதத்துவத்தாலும், தாத்துவிகப் பொருள்களாலும், அபிவிசனை செயல்களை விளக்குவனவாய்க் கலைமுதலியன வற்றாலும், கன்மத்தை யேற்றுக் குறையாயிருத்தலிப் பிறத்தலைத்தாலும், உடம்பாலும், பிரமாணங்களினாலும், நூல்கட்குக் காரணமாகியதால்

வகை வாக்குகளாலும், தன்னுண்மையான கேவலத்தை விசாரித்தும் பார்க்கில் அரூபியுமாய்த் தானாகவொன்றையு மறியமாட்டாமல் நிற்கையாலும், இவையனைத்தையுங் கொண்டுகூட்டி யருளாலறிவிப்பானொருசேதனன் வேறுவேண்டப்படுவான்.

பரிணாமவாதி வினா.

இவ்வா றறிவிக்கிறதும் அறிவிக்க வறிகிறது மெல்லாமந்த முதல்வன் தானேயாயிருக்கவோரான்மாவுண்டென்றதென்னை ?

விடை.

இந்திரியங்களாலும், அந்தக் கரணங்களாலும், விடயங்களாலும், சுத்தத்துவங்களாலும், வித்தியாதத்துவங்களாலும், புண்ணியபாவங்களாலும், பூதங்களாலும், அளவைப் பிரமாணங்களாலும், சாத்திரங்களாலும், அவன் அவள் அதுவாக மறிவிக்கவேண்டுவதின்றி யரூபமாய்நின்று பிரபஞ்சத்தை யெலாந்தன்னுடைய கிரியாசத்தியினலுண்டாக்கி, அந்தப்பிரபஞ்சத்திற் சேராமல் விச்சுவாதீதனாய அந்தமுதல்வனே சர்வான்மாக்களுக்கும் பிராணனுமாய் அவரவர் கன்மத்துக் கீடாகப்பிரபஞ்ச விடயத்தையறிவித்துநிற்பன். ஆகலினறிவிக்கிற முதலான்மாவல்ல அறிவிக்கவறிகிற முதலான்மா.

மீமாஞ்சகன் மதம்.

இவ்வான்மாக்களிடத்தி லந்தர்யாமியாய் நின்று பலவிதமாகப் பிரேரிக்கையால் முதல்வன் விகாரியாவன்.

மறுப்பு.

விகாரமாவது மாயாசம்பந்த மாகையால் முதல்வன் மாயையைப் பொருந்தான். மாயைசடமாகையால் பிரகாசத்தினிடத்தி லந்தகாரநில்லாததுபோ லநிந்திய வியாபகசத்ரூபியான முதல்வனிடத்தில்மாயைபொருந்தாது. ஆகையால் முதல்வ னிர்விகாரியே. ஆகி லான்மாக்களறிவைப் பிரகாசிப்ப தெவ்வாறெனில், தேகேந்திரியாதிகளையுடைய ஆன்மாக்களுக் கெல்லா மலகன்மபரிபாகானுகுணமாகவறிவானது அயக்காந்த சந்நிதியிலேயிரும்பிற்குச் சேட்டையுண் டானதுபோல முதல்வன் சந்நிதிமாத்திரத்திலே பிரகாசிக்கும்.

மாணவகன் வினா.

முதல்வனுடைய வருட்சத்திதானே யனுக்கிரகத்தை யுண்டாக்கு மென்னி லவ்விருவருந் தம்முட் பேதமோ வபேதமோ?

விடை.

சத்தியானது முதல்வனுக்கியற்கை குணமெனப் படுங்கருணையாதலால் முதல்வனுஞ் சத்தியுங்குண குணிமுறைமையாம், அக்குணங் குணியைவிட்டு நீங்காமையின் கண்ணுக்குப் புறவிருளைக் கிரணத்தாலோட்டிப் பிரகாசத்தைச் செய்கின்ற ஞாயிற்றுக்கொளிபோல, உயிர்கட்கு மயக்கத்தினைத்திருவருளானீக்கியனுக்கிரகஞ் செய்கின்ற விறைவனுக்கவ்வருகுணமேம்படுதலினபேதமேயாம்.

உணர்த்துமுறையிலக்கண முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

தீக்கையிலக்கணம்.

சகலருக்கு ஆசாரியன்பாசத்தைச் சேதிக்கையின்பொருட்டுச் செய்யும் *தீக்கைகள் பலவிதமாம். அவையாவன மீறனது நினைப்பார்த்த மாத்திரத்

---

* தீ-(அருளை) கொடுப்பது; கை - (மருளை) கெடுப்பது.

திலதனைப் பேதித்துத் தன்னைப்போலாக்குமாறு போல, ஆசாரியன் உண்மைப்பொருளில் சித்தத்தை வைத்துத் திவ்வியமான நயனத்தினாற்பார்த்து அவன் கட்டுப்பட்ட பந்தங்களைச் சோதிக்குமது நயனதீக்ஷை.

கோழிபோல் ஆசாரியன்றனது வலதுகையிற் சிவத்தங்கற்பித்துச் சோதிரூபமாகத் தியானம் பண்ணி மாணவகன்றலை தொடங்கிச் சர்வாங்கமும் பரிசித்துப்பின்னுலே விடுவது பரிசதீக்ஷை.

ஆமையைப்போலாசாரியன்றனது முதலாகிய வுண்மைப்பொருளிற் சித்தத்தைவைத்துப் பரமான சோதியுடன் கூடித்தியானித்துச் சங்கிதாகிரியாவிடுதிக்குச் செய்யுமாறுபோல மந்திரக்கிரியா பாவனைகளுடன் வழுவின்றி யெல்லாவற்றையுமுள்ளபடி யறிந்துசோகம்பாவனைபண்ணி யிந்த வைக்கியத்தினாற் பாசத்தைச் சேதிப்பது மானததீக்ஷை.

வருணாபிரமருணையாகப் பஞ்சாக்கரத்தை யுபதேசம்பண்ணுவது வாசகதீக்ஷை.

ஆசாரியனுடை. சந்தானபார்க்கத்தினால் மாணாக்கனுடைய விதயகமலத்திற் பிரவேசித்தவ்விதயகமலத்தினடுவே விந்துரூபமான வான்மாவைச் சழு

முனைநாடியிற் பிரமரந்திரமளவாகக்கொண்டு சென்றுசிவனிடத்தில் யோசிப்பித்து நிறுத்துகை சாத்திர தீக்ஷை.

ஓமசம்பந்தமாகப் பண்ணுவது அவுத்திரிதீக்ஷை இது ஞானவதியென்றும், கிரியாவதியென்று மிருவகைப்படும், தீவிரந்தீவிரதரமென்னுஞ் சத்திநிபாதத்தையுடைய மாணவகனது தேகத்திற் பிரவேசித்து நாபிகுண்டலத்திலே சிவாக்கினி முகங்கண்டு ஓமபூர்வகமாகச் சடத்துவசுத்தியைப் பண்ணுவது ஞானதீக்ஷை.

விதிவழி குண்டலமண்டலமிட்டு வடக்குமண்டபத்தைப் பதினாலுக்குப் பதினாலு சூத்திரமேற்றி, நூற்றுப்பத்தொன்பது பதமாக்கி, நடுவொன்பது பதத்தில் மண்டலேசுரபூசைக்கு வேதிகையும், இதற்குமேற்குங்கிழக்கும் இட்டலிங்கபூசைக்கு வேதிகையுங்குண்டமும், குண்டத்திற்கு வடக்கே கும்பத்தினுக்கு வேதிகையும், அதற்குமேற்கே யாசாரியரபிடேகத்திற்குக் கும்பந்தாபிக்க வேதிகையும், அதற்குமேற்கே பஞ்சோவதி, பஞ்சத்துவக்குப் பல்லவம்வைக்கவும், ஆகவேதிகை ஐந்திற்கும் குண்டலத்திற்குப்பதம் ஐம்பத்தினாலு. மற்ற இருபத்தேழு

லாசாரியரிருக்கவும், சீடனிருக்கவும், தாலீபாகம் பண்ணவும், பஞ்சகவ்வியந்தாபிக்கவு மெனவறிக. இதனைச்சூழச் சஞ்சாரபதமொன்று மதனைச்சூழ்ந்து கும்பமுதலியதாபிக்கவும்செய்து முடிப்பது கிரியா தீக்கை.

இக்கிரியாதீக்கை நிர்பீசமெனவும், சபீசமென வுமிரண்டுவகைப்படும், மூன்றுவயதிற்குமேல் பதினாறு வயதளவாகிய பாலருக்கும், கன்மமுள்ளபடி யனுட்டிகமாட்டாத, மிகவு மறிவில்லாதவர்கட்கும், எழுபதுவயதிற்கு மேற்பட்ட விருத்தருக்கும், மாதருக்கும், போகத்தில் மிகவும் விருப்பத்தை வைத்தவரசர்கட்கும், வியாதியினுல் வருத்தமுறுமவர்களுக்கும் இவர்கட்கெல்லாம் சரீராந்த மனுட்டிக்கத்தக்க தானகன்மங்களனைத்தையுந் தீட்சாகாலத்தில் ஆசாரியர் நிறைவேற்றினதாகச்செய்வது நிர்ப்பீசதீக்கை.

அக்காலத்தில் ஆசாரியன் குண்டலத்திலக்கினியினந்தியாதி சண்டேசுராந்தமான எட்டுக்கணங்களையும் பூசித்துச் சுவாகாரந்தமாகத் தர்ப்பணமந்திரதீபனங்களை யொவ்வொருக்காலோமம்பண்ணிச் சமயாசார சோதனை நிமித்தமாக மூலத்தாலெந்நூறு ஆகுதிபண்ணிப் பூரணாகுதிகொடுத்து முடித்து இவர்

கள் சமயாபாசத்தை யிந்த யாகதேவதைகளனைவ ரும் சாட்சியாகச் சமயாசாரயுக்திசெய்தல்வேண்டும்.

இத்தீட்சைசமயாசாரத்துடன்கூடின சமயிக்கும் புத்திரனுக்கும் செய்வது. சமயிக்குப் புனன்மூழ்கித் தர்ப்பணஞ்செய்து தாதமார்க்கஞ்செய்வது. புத்திர னுக்கதுவுஞ்செய்துசிவபூசையுமக்கினிகாரிய முதலா யினவும்புத்திரமார்க்கமுஞ்செய்வது. சமயிக்குப்பூசா தியிலதிகாரமில்லாதபடியாலும், புத்திரனுக்குத் தீக் கைபிரதிட்டைமுதலிய கன்மஞ்செய்தற்கதிகாரமில் லாதபடியாலுமந்தத் தீக்கை நிரதிகாரதீக்கையெனவும் பெயர்பெறும்.

தேகாதிபிரபஞ்சத்தைக் கான்றசோறெனக்கரு தி மிகவும் விரத்தராகியபக்குவர்க்குக் கட்டுப்பட்ட சஞ்சிதத்தையும் பிராரத்துவத்தையும், ஆகாமியகன் மங்களையுந்தீக்கையிற் சோதனைபண்ணிக் கிரியை முடிந்தவாறே சரீரபந்தமானவுடனே மோட்சத்தை யடைவது சத்தியநிருவாணதீக்கை யெனப்பெறும்.

நிகழ்காலத்துப்பிராரத்த கன்மபோகம் புசிக் கையின் பொருட்டுவைத்து ஆசாரமனுட்டிக்கமாட் டாத வாலிசர்முதலாயினேர்க்குத் தீட்சையிற்சுத்தி பண்ணி யாகாமியமேறுதபடி தியானபூசைமுதலிய

கன்மங்களைப்பண்ணி யெடுத்த சரீரத்திற்கமைத்த பிராரத்தகன்மம் புசித்துத் தொலைத்தவாறே சரீரபாதம்வந்து மோட்சத்தையடைவது அசத்தியநிருவாணதீக்ஷை யெனப்பெறும்.

ஆசாரியனிடத்தில் ஆகமங்களையோதியதனுண்மைப்பொருளையறிந்து சமயாசாரங்களை வழுவறவனுட்டி யென்றாசாரியன் சண்டேசுரன் சன்னிதியிற் கற்பித்தபடி நடையாநின்ற வுத்தமோத்தமமாகிய மாணாக்கர்க்குச் செய்யுந்தீக்ஷை சபீசமெனப்பெறும்.

ஆசாரியனானவன் சமயாசார கன்மமாத்திர நிறுத்தியையவற்றைச் சுத்தி செய்தொழித்து இவரை முறைமையான் நித்தியநைமித்திய காமியமாகிய மூன்றினும் பேரதிகாரமுடையராகச் செய்வதாகலின் இது சாதாரதீக்ஷையெனவும், பெயர்பெறும். இத்தீக்ஷைப் பேறுடையார் தீக்ஷைவேறுபாட்டால் சாதகர் குருமாசாரியருமென் இருவகைப்படுவர் இச் சபீசதீக்ஷையிருவகைப்படும்.

நிருவாணதீக்ஷையிலாசாரியன் மாணாக்கற்குப் பாவகன்மத்தையே சோதித்துப் புண்ணியத்தைச் சோதியாமல்வைத்துச் சிகாச்சேதமுமின்றிப் பதப்

பிராப்தியாகிய புவனங்களில் யோசனைசெய்யும் தீக்கை உலோகதருமணி. *

போட்சகாமியாகிய மாணாக்கற்கு ஆசாரியன் புண்ணியபாவமாகிய இரண்டினையு நானாவிதமாயிருக்கிற சஞ்சிதகன்மங்களையுஞ் சுத்திசெய்து விதிவழிச் செய்யப்பட்டுச் சோமந்திரத்தினு லேழுபிரகார மபிமந்திரிக்கப்பட்டதுமாய் ஞானசத்திரூபமாயிருக்கிற கத்திரிகையைக்கொண்டு பிரமரந்திரத்திற்கு மேல் பன்னிரண்டங்குல முடைய சிகையில் சத்திவியாபினி சமனை யுன்மனையெனக்கூறிய சத்திகள் நாலுக்கு மேல் வியாபித்து நிற்கையாலெ யிட்டங்குலம் விட்டான்மாக்களுக்கு மூலபாசமாயவர்கள் ஞானக்கிரியைகளைத் திரோதானஞ்செய்யுந் திரோதானசத்தி சொரூபமாயிருக்கிற மேனாலங்குலமுடைய சிகையை யத்திராத்தால் சேதிக்குமது சிவதருமணி.

இங்ஙனங்கூறிய நிர்ப்பீசதீக்கையி லுண்டாகிய நிரதிகாரரை சமயவிசேடத்திலடங்கும், சபீசதீக்கையி லுண்டாகிய சாதிகாரரை நிருவாணதீக்கையிலும் அபிடேகத்தி லடங்கும்.

---

* உலோகதருமணி பவுதிகதீக்கையெனவும், சிவதருமணி நயிட்டிகதீக்கையெனவும் பெயர் பெறும்.

முதல்வன் குருமூர்த்தியை யதிட்டித்து நின்று, மந்திரங்கள், பதங்கள், வன்னங்கள், புவனங்கள், தத்துவங்கள், கலைகளென்று சொல்லப்பட்டுகிற அறுவகைப்படும் அத்துவாக்கள் முறையே யொன்றிலொன்றடங்க இறுதியினின்ற கலைதிரோதான சத்தியினும், அத்திரோதான சத்திசிவத்தினுமடங்குமாறுணர்ந்தவ்வாறடக்கி, நிர்பீசஞ் சபீசமெனத் தனித்தனி யிருவகைப்படுமென, மேற்கூறிப்போந்த ஞானவதிகிரியாவதியென்னு மிரண்டனுளொருதீக்ஷையால் உத்தமத்திலுத்தமர்முதலிய வம்மூவர்க்கு மறுவகையத்துவாக்களையுஞ் சோதிக்குமுகத்தாற் பிறவிக்கேதுவாகிய மலத்தைக்கெடுத்து எவ்விடத்தும் வியாபகமாய் விளங்குகிற சிவம்பிரகாசித்தற் கேதுவாகிய ஞானத்தைக்கொடுத்துப் பிறவியை யொழிப்பான் இம்மந்திராத்துவாமுதலிய வைந்தும் நிவர்த்திமுதலிய கலைகளிலே வியாபித்து நிற்கும் வருமாறு:-

நிவர்த்திகலைக் கெல்லை மூலாதாரந்தொடங்கி யுந்திக்குமே லெண்விரலளவு, மண்டலம் அக்கினி, ஆதார மூலாதாரமுஞ் சுவாதிட்டானமும், அக்கரம் அகரம், பிரகாசம் சொரிதழற் கொழுந்து, மலம் மாயை, அவத்தைசாக்கிரம், மாத்திரைமூன்று, மந்

திரம் இருதயமும் சத்தியோசாதமும், பதம் ஓம் நமோமாமுதல் மாதேவராந்தமாக விருபத்தெட்டு, வன்னம் க்ஷகாரம், புவனம் காலாக்கினிமுதல் வீரபத்திரர்கள் முடிவாகிய நூற்றெட்டு, தத்துவம் பிருதிவி தெய்வம்பிரமன், தொழில்சிருட்டி.

பிரதிட்டாகலைக்கெல்லை இருதயந்தொடங்கிக் கண்டத்தளவு, மண்டலம் ஆதித்தன், ஆதாரம்மணிபூரகம், அக்கரம் உகரம், பிரகாசம் அக்கினியுமாதித்தனுங்கூடியதுபோல, மலம்கன்மம்,அவத்தை சொப்பனம், மாத்திரையிரண்டு, மந்திரம் சிரசும் வாமதேவமும், பதம்மகேச்சுரமுதலரூபிணி முடிவாக விருபத்தொன்று, வன்னம் ஜ முதல் ட அந்தமிருபத்துநாலு, புவனம் அமரேசர்முதல் சிகண்டி முடிவாகிய வைம்பத்தாறு, தத்துவம் பிருதிவி நீங்கலாகவான்மதத்துவமிருபத்து மூன்று, தெய்வம் விண்டு, தொழில்திதி.

வித்தியாகலைக்கெல்லை கண்டத்திற்கு மேல் தாலுமூலத்தளவு நாலங்குலம், மண்டலம் ஆதித்தன், ஆதாரமனாகதம், அக்கரம் மகாரம், பிரகாசம் மின், மலம்மாயேயம், அவத்தை சுழுத்தி, மாத்திரை

யொன்று, மந்திரம்சிகையு மகாரமும், பதம்வியாபி முதல் தியானகாரிய முடிவாகிய விருபது, வன்னம் ஞூ° முதல் ய° அந்தமாகிய வேழு, புவனம் தியான முதல் வாமமுடிவாகிய விருபத்தேழு, தத்துவம் வித்தியாதத்துவமேழும், தெய்வம் உருத்திரன், தொழில் சங்காரம்.

சாந்திகலைக்கெல்லை தாலுமூலத்திற்குமேல் புருவமத்தியத்தளவு நாலங்குலம், மண்டலம் சோமன், ஆதாரம்விசுத்தி, அக்கரம்விந்து, பிரகாசம்விளக்கொளி, மலம்திரோதாயி, அவத்தைதுரியம், மாத்திரையரை, மந்திரம் கவசமுந் தற்புருடமும். பதம்நித்தியநிரோகிணிமுதல் விசோபவியாபினி முடிவாய பதினொன்று, வன்னம் ஹ° முதல் ஸ° அந்தமாக மூன்று, புவனம் ஷவி முதல் சதாசிவமுடிவாகிய பதினெட்டு, தத்துவம் சுத்தவித்தை யீச்சுரஞ் சாதாக்கியம், தெய்வம் மகேச்சுரன், தொழில்திரோபவம்.

சாந்தியாதீதகலைக்கெல்லை புருவமத்தியத்திற்கு மேல் மூன்றங்குலம், மண்டலம் சோமன், ஆதாரம் ஆக்கினை, அக்கரம்நாதம், பிரகாசம்வாளொளி, மலம் ஆணவம், அவத்தை துரியாதீதம், மாத்திரைகால்,

மந்திரம் நேத்திரமும் அத்திரமும் ஈசானமும், பதம் பிரணவம், வன்னம் க௦ முதல் க௦ அந்தம்பதினொரு, புவனம் நிவர்த்திமுதல் சமனாந்தமுடிவாகிய பதினைந்து, தத்துவம் சத்தியும் சிவமும், தெய்வம் சதாசிவம், தொழில் அனுக்கிரகம்.

தீக்ஷையிலக்கண முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

சாதனவிலக்கணம்.

சித்தாந்தம்.

மோட்சத்திற்குச் சாதனமாவன சரியை, கிரியை யோகம், ஞானமெனநான்காம். இவைகளே முறையே சந்மார்க்கம், சகமார்க்கம், புத்திரமார்க்கம், தாசமார்க்க மெனப்படும்.

மாணவகன் வினா.

சரியையாதிகளின் சொரூபம்யாது?

விடை.

சரியை தேகத்தினையும், கிரியை இந்திரியங்களையும், யோகங்கரணங்களையும், ஞானம் ஆத்மாவாகிய தன்னையுஞ் சிவார்ப்பிதஞ் செய்தலாம்.

மாயாவாதி வினா.

மோட்சசாதனம் சாதன சதுட்டயங்களாகவும் சரியையாதிகளைக் கூறியதென்னை?

விடை.

சாதனசதுட்டயம் சரியையாதிகட்குக் கீழ்ப் போந்தனவாம்.

மாயாவாதி வினா.

அங்ஙனமாயின் வேதங்கள் சாதனசதுட்டயங்களைச் சாதனங்களாகக் கூறுவதென்னை?

விடை.

நித்தியாநித்தியவத்து விவேகம், இகமுத்திரார்த்த பலபோகவிராகம், சமாதிசட்க சம்பத்தி, முமுட்சுத்துவமிந்த நான்கு சாதனங்களையடையின் பொதுவாகவொருவனுக்குத் தெய்வவழிபாடுண்டாம். மீறிய உத்தமபரிபாகிக்கு முடிவாகப் பிராப்தமாகத்தகுந்த சிவோபாசனையினது பேதமாக வெளிப்படுஞ்

சரியையாதிகளின் முன்னர் மேற்படி சதுட்டயம் ஒருகன்னிகையினதுகல்யாணத்திற்குப்பூர்வநடத்திய தேகபோஷணைபோல்வதாம். சரியையாதிகள் அந்தக் கன்னிகையினது கல்யாணந்தொடங்கி நடத்துங் கர்ப்பாதானம், பும்சவனமுதலிய சடங்குகள் போல்வனவாம். கணவனைக் கூடுதற்குமுன்னும் அவனைக் கூடியதற்குப் பின்னும் ஒருகன்னிகையின் றன்மையை விசாரிப்பதனோடுதானே ஒருபக்குவியினது சாதனசதுட்டயங்களையும், சரியையாதிகளையு முறையேவிசாரிக்கி வெளியாம்.

மாணவகன் வினா.

சரியையாதிகளின் வழிபாடெங்ஙனம்?

விடை.

புறத்தொழின்மாத்திரையானே முதல்வனுடையவுருவத்திருமேனியை நோக்கிச்செய்யும் வழிபாடு சரியையெனப்படும். புறத்தொழில் அகத்தொழின் மாத்திரையானே முதல்வனுடைய அருவுருவத்திருமேனியைநோக்கிச் செய்யும் வழிபாடுகிரியை யெனப்படும். அகத்தொழின்மாத்திரையானே முதல்வனுடைய அருவத்திருமேனியை நோக்கிச்செய்யும் வழிபாடுயோகமெனப்படும். புறத்தொழில் அகத்

தொழிலிரண்டு மின்றி யறிவுத்தொழின் மாத்திரை யானே உருவம் அருவுருவம் அருவம் என்னுமுத்திற மேனிகடந்த முதல்வனிடத்துச் செய்யும் வழிபாடு ஞானமெனப்படும்.

சரியை (தாதமார்க்கம்.)

முதல்வனெழுந்தருளியிருக்கிற திருக்கோயிலிலுள் திருவலகிட்டும், திருமெழுகிட்டும், திருப்பள்ளித் தாமங்களெடுத்தும், மாலை இண்டை முதலிய கண்ணிகளும் முதல்வன் திருமேனியிலமைத்தும், முதல்வனுடைய புகழ்தற்கரிய மேலாயசீர்த்தியினை வாயாறவாழ்த்தியும், திருவிளக்கேற்றியும், திருநந்தனவனமமைத்தும், அடியவரைக்காணின் அடியேனாற்செய்யத்தக்க பணியாதென்றருள வேண்டுமென்றுவணங்கி, அவரருளிச்செய்யும் பணிவிடைகளைச் செய்தலுமாம். இச்சரியைத் தொழிலினையனுட்டித்தோர் சாலோகமாகிய பதமுத்தியினைப் பெறுவர்.

கிரியை (புத்திரமார்க்கம்.)

புதிதாகிய வாசனைபொருந்திய போதுகளும், தூபதீபதிருமஞ்சனமமுது முதலியவெல்லாந் தேடி வைத்துக்கொண்டு, ஐவகைச்சுத்திகளைப் பண்ணி, ஆசனமூர்த்திமூலங்களாலே மூர்த்திமானாகிய முதல்

வனைச் சோதியுருவாப்பாவித்து ஆவாகனம் பண்ணி நிருமலமாகிய மெய்யன்பினாலருச்சனைசெய்து விருப்பத்துடன்றுதித்து வழிபாடியற்றி நித்தியாக்கினி காரியமும் பண்ணிக் கிரியை யனுட்டித்தோர் சாமீபமாகிய பதமுத்தியினைப் பெறுவர்.

யோகம் (சகமார்க்கம்.)

விடயங்களிற் செல்லுமைம்பொறிகளையு மடக்கி யுசுவாச நிசுவாசமாகிய வாய்விரண்டினையுந் தம்பித்துச் சுழுமுனைமார்க்கத்திலே மனோவியாபாரமின்றிச் சலனமற்றுத் திரிகோணமுதலிய மூலாதாரமுதலான ஆறாதாரத்தினு மந்திரக்கிரமத்தினை யறிந்து அந்தவாதாரங்களின் தேவதைகளைத் தியானித்து அவ்வாறாதாரங்களினு மசபை சிவசொரூபமாய்நிற்கு முறைமை யுணர்ந்து மூலாதாரந்தொடங்கி விநாயகர் முதலாயுள்ள தேவர்களைப்பொருந்திப் பிரமரந்திரமளவு மசபையுடனே சென்று விரிந்த சந்திரமண்டலமுகத்தினடியுண்டாகிய அமுதத்தினைத் தன்னுடைய தேகமுழுவதூ நிறப்பத்தேக்கி எல்லாப்பிரகாசமுங்கூடி நிறைந்த சோதிசொரூபமாகத் தியானித்தல் முதலியவற்றால் வினைகள்கெடுதற்கு வழியாகிய வியமநியமமுதலிய வட்டாங்க யோகத்தினை யனுட்டித்தோர் சாரூபமாகிய பதமுத்தியினைப் பெறுவர்.

ஞானம் (சன்மார்க்கம்)

சகலமான கலைஞானங்களும், புராணங்களும், வேதாகமங்களிலுள்ள கருமகாண்டங்களும், மற்றச் சாத்திரங்களும்,ஏனைச்சமயநூல்கள் பலவுமாராய்ந்து பலவழிப்படுகின்ற, பொருண்முழுவதுங் கீழெனக் கொண்டொழித்து, மேலான பதிபசுபாசமாகிய மூன்றுபொருள்களையுந் தடத்த லட்சணத்தில் வைத்து வகுத்துணர்த்தி அம்மூன்றனுட் பதிப்பொருள் ஏனைப்பசுபாசங்கட்கு மேலாதலினது விளங்கச் சொரூபலட்சணத்தில்வைத்துணர்த்தலாகிய நல்வழிக்கேதுவான ஞானகாண்டத்தினை ஓதல் கேட்டல்களுடன் சிந்தித்து ஞாதுருஞானஞேயமாகிய பகுப்பின்றி யத்துவிதமா யகண்டாகாரநித்திய வியாபக சச்சிதானந்தப் பிழம்பாகி நிறைந்துநிற்கின்ற முதல்வனோடு கலக்குந்தன்மைத்தாகிய ஞானத்தினை யனுட்டித்தோர் சாயுச்சியமாகிய பரமுத்தியினைப் பெறுவர்.

மாணவகன் வினா.

இச்சன்மார்க்கத்திற்குறித்த கேட்டலாதி ஞானங்களெவை ?

விடை.

கேட்டல்.

கிரணத்தோடுந்தோன்றும் ஞாயிற்றின் சந்நிதிமாத்திரையானே சூரியகாந்தக் கல்லின்கண்ணெருப்பு விளங்கித் தோன்றுமாறுபோல, கேட்பித்தலோடுந் தோன்றுமாசிரியன் சந்நிதிமாத்திரையானே மாணாக்கன்மாட்டுமுந்திய ஞானமாகிய கேட்டலறிவுவிளங்கித் தோன்றும். அதுதோன்றவே முதல்வனாகிய பதியும் ஆன்மாவாகிய பசுவும் பிரபஞ்சமாகியபாசமும் ஆகிய முப்பொருள்களுந் தன்னுள்ளே தோன்றும், அணுவோரண்டமாம்படி நேரியனும், அண்டமோரணுவாம்படி பரியனுமாயு நிற்றலால் உயிர்க்குயிராதலுமெங்கு நிற்றலுமவை யொன்றியொன்று வியாபகவியாப்பியங்களாமாறு நிருவிகற்பமாய்த் தோன்றும்.

சிந்தித்தல்.

பக்குவமுதிர்ச்சியா லாஞ்சத்திநிபாதமேவப் பெற்றோர்க்கு அக்கேட்டலறிவு மந்தமாதலின்றி முதிர்ந்து முறுக விளையும், அப்போது தம்மாசிரியராதல், தம்முடனொருசாலை மாணாக்கராய்த் தம்மின்

மூத்தோருளொருவராதல், சிந்திப்பிக்கப் பெறுமந் நூற்பொருளின்கண்ணே கருத்தொருங்கிநுழைந்து முன்னொடுபின் மலைவற வேறு திட்டாந்தமுதலிய வற்றாற் சிந்தித்து நிட்டை கூடுதற்கண்வேட்கைமிக் குடையராகப் பெற்றார், இவ்வுலகின்கண் விருப்பு வெறுப்பின்றிச் சிந்தித்தற்கருமமே மேற்கொண்டு ஓடும் பொன்னுமொக்கவே நோக்குவதாய் மற்றொ ன்றிற் பற்றொன்றின்றிச் சீவன்முத்தரோடொத்துப் பேரறிவாய முதல்வனுஞ் சிற்றறிவாய தாமும் ஞா யிற்றொளியுங் கண்ணொளியும்போ லத்துவித மாய் நிற்றலால் ஆண்டுதாமுளதாதலறியப்பெறாது முதல்வன்றோற்ற மொன்றே காணப்பெற்று நிர்வி கற்பஞ் சவிகற்பமென்னுமிரண்டிற்குமிடைநிலத்தே நிற்பர்.

தெளிதல்.

ஆசிரியன்றிருவருளா லறியாமையு மறிதலு மாகிய விருவகைப்பாசங்களு நீங்கித் தன்னறிவின் கண்ணே கேட்டலறிவினைக் கேட்டுமுறையிற் கேட் டுச் சிந்திக்குமுறையிற் சிந்தித்துப் பின் பன்புசெய்து அதைக்கரணங்களிற் சோரதடங்கி நிற்கப்பெறுவார் க்குப் பிரிதலில்லாத முதல்வனியல்பு கேட்டகாலத்

துப் *பொருட்டன்மைபற்றிப் பேதமாய்த் தோன்றித் தெளிந்தபின்னிவை யிரண்டுமின்றி நேரியனும் பரியனுமாயதோர் முறைமைபற்றி யெவற்றினு மொற்றித்து நின்று ஒன்றினும் பற்றிலனாய் வேறு தோன்றும்.

நிட்டை.

வியாபகமாகிய வுயிரவ்வியல்பிழந்து கீழுமேலு மேகதேசப்பட்டுச் சேறற்குக்காரண மங்ஙனஞ்செ-ன்று அவ்வப்பயனுகரச் செய்யுமிருவினைகளேயே யாகலின், அத்தகை யிரண்டினையுஞ் சிவபுண்ணிய மிகுதிப்பாட்டால் ஞானநூலோதல் முதல் சிந்தித்தலீறாகிய ஞானபூசையின் பயனாய் நிகழ்ந்ததெளிதலுணர்வெனப்படும் அரத்தானறுக்கப்பெற்றோர்க்குக் காரணமின்மையாற் காரியமாகிய பூமிநரகம் சுவர்க்கத்திற் செல்லுதலாகிய வேகதேசச் செலவு மின்றாயொழியும். அஃதொழியவே யவர்கரணங்களின்வயத்தாதலின்றி மேலங்ஙனந் தோன்றிய விறைவனது வியாபகத்தைத்தலைப்பட்டு ஞாயிறெவ்விடத்தெழினுமதனாலே தமக்காவதோர் பயனின்மை தெரித்தவராய் ஒருவாற்றானுங்குறைவின்மையை யடைந்து இம்மையே. சீவன்முத்தராகி மாசுநீங்கியவழி யாடையினதுவெண்மை யாடைமுழுதும் விளங்கினாற்போல

இங்குளிவாங்குங்கலம் போ லுழல்வதாகிய விவ்வு டம்பு நீங்கப்பெறும் பரமுத்திநிலையில் தமது வியா பகமெங்கணுமறிவு விளங்கப்பெற்று முதல்வனோ டொத்துநிற்பர்.

மாணவகன் வினா.

இஞ்ஞானங்களை யடைதற்கேதுவாகிய வுபாய ஞானங்களுமுண்டோ?

விடை.

ஐவகை ஞானவேள்விகளுள, அவற்றுள் பொ முதுவிடிய ஐந்துநாழிகைக் கெழுந்திருந்து சிந்தனை முதலாகப்பூசை, அக்கினிகாரியம், துரியசந்திபரியந்த மாக மோக்தப்பிரகாரங்களிலே அந்தந்த வருணா சிரமத்திற்கு வேறறக்கிரியைகளையேற்றக் குறைவ றப்பண்ணுவது கன்மயக்கியம்.

சாந்திராயணம், கிருச்சிரமம், மாசோபவாசம், அஷ்டமியாதி விரதங்களினாலே தேகத்தினைத் தபிக் கிறது தபோயக்கியம்.

வருணாசிரமானுகுண மான மந்திரத்தினை வாசக மாகவும், இரகசியமாகவும், மானசமாகவுஞ்சபிப்பது சபயக்கியம்.

இருதயாதிதானங்களிலே சதாசிவாதி மூர்த்திகளைப் பலகாலுந்தியானிப்பது தியானயக்கியம்.

இந்நான்கு மொன்றக்கொன்று அதிகபலன்களைக் கொடுப்பதாய்ப் பரலோகத்திலே மகாபோகங்களைப் புசிப்பித்துக் காலவிறுதியிலே புனர்சன்னத்தினை யுண்டாக்கும்.

ஞானசாத்திரங்களை முன்முறைபின்மலைவற ஆசாரியனிடத்திலே படித்தல், படித்தபடி யொருவற்குப் படிப்பித்தல், பதிபசுபாசமென்னு மூன்றுபொருளுக் குள்ளே பதி ஞானானந்த சொரூபியாகையாலதனை மனமுதலான கரணங்களைநீக்கிப் பாவிக்கும்படி யாசிரியனிடத்திலே கேட்டல், கேட்டபடி போதித்தல், பாசஞ்சடமுமலமுமாகையினாலும், பசு அம்மல சம்பந்தமாகையினாலு மோரிழுக்குமல்லாமல் சுபாவநின்மலமாய நித்தியானந்த மயமாயுள்ள பரம்பொருளை யான்மாவிலே பாவிக்கை ஞானயக்கியம்.

மாணவகன் வினா.

உண்மைநிட்டைபொருகால் மயங்கில் மேலோருபாயநிட்டை எங்ஙனம் ?

விடை.

பஞ்சாட்சரதரிசனமாகிய வைந்தெழுத்தருணிலையோருபாயநிட்டையாம்.

உபாயநிட்டை.

முதல்வனுடைய திருநாமமாகிய நமசிவாய வென்ற வைந்தக்கரத்தில் நகாரத்திற்றிரோத சத்தியும், மகாரத்தின் மலமும், சிகாரத்திற்சிவமும், வகாரத்திலருளும், யகாரத்திலான்மாவு நிற்கும். இவை யைந்து முதலினும், சிவமுன்னாக வுச்சரிக்கும்போது திரோதமு மலமு மொருபாலும், அருளுஞ்சிவமு மொருபாலு முன்னும்பின்னுஞ்சூழ்ந்துநிற்க நடுநின்றது ஆன்மா. இவ்வான்மா அந்தவருளாயிசித்தா லதனாலறிந்து மற்றமல மறைத்தாலதனால் மறைப்புண்டு இங்ஙனமிரண்டுடன்கூடி யொன்றுபட்டவ்வதுவாய் நின்றுவுந்தானொரு முதலாய்வருகிற தநாதியேயுடையது. அங்ஙனமிருக்கவும் மவ்வாகியமலமும், நவ்வாகிய திரோதசத்தியு மேலிட்டு நிற்கையாலே, வவ்வாகிய வருளினுஞ் சிவ்வாகிய சிவத்தினுமாசையற்றுச் சனனமரணத்திலே நின்றழுந்தும். அந்தமலத்தின் கௌரவ நீங்கியருளிலே யாசையுடையவர்களுக்குப் பஞ்சாக்கர வுச்சரிப்புவேண்டும்.

இம்முறையினையறிந்து சகளநிட்கள சதாசிவமூர்த்திக்கு யகாரமிலிங்கம், வகாரநாணம், சிகார மேற்பதுமம், மகாரங்கண்டம், நகாரங்கீழ்ப்பதுமம்.

நகாரஞ்சத்தியோசாதம், மகாரம்வாமம், சிகாரமகோரம், வகாரந்தற்புருடம், யகாரம் மீசானவத்திரமாகத்திருமேனியாகவும், சகளமூர்த்திக்கு நகாரம் பதம், மகாரம்வயிறு, சிகாரந்தோள்கள், வகாரமுகம், யகாரந்திருமுடியாகத் திருமேனியாகவுமான முறைமையினையுமறிந்து, பஞ்சாக்கரத்திலே கரநியாசம், அங்கநியாசங்களைப் பண்ணி, யதாவது கனிட்டாதியங்குட்டாந்தமான கரங்களிலே யகார, வகார, சிகார, மகார, நகாரங்களைச் சங்காரநியாசம்பண்ணி, பதமுதலாயிருள அங்கங்களிலே யவ்வெழுத்துக்களையடைவே நியாசம்பண்ணி, இருதயமுதலிய தானங்களிலே சடங்கங்களை நியசித்து, மற்றவங்கங்களிலே பிரணவத்தை நியசித்து, சூரியகோடி பிரபைபோன்ற ஆன்மாவினது இதயகமலத்திலே பஞ்சாக்கரமேவடிவான முதல்வனை யெட்டங்குல வுயரத்தினையுந்தனக்கு வேண்டினதொரு நிறத்தினையுமுடையசிவலிங்கமாகக் கற்பித்து, ஐந்தெழுத்தாற் பூசைபண்ணிக் குண்டலியெனப் பெயரையுடைய நாபித்தானத்தேயிருக்கிற நாடி யட்டகோணமுமாய்ப் பாம்பானது மண்டலமாகப் பேழைசெய்திருக்கிறதனைக் குண்டமாகப் பாவித் ததனுலே ஞானக்கினிநின்று சொரி

கின்றதாகப் பாவித்தந்த ஞானவனலைச் சுழுனைநாடி யிலே மேலேகொண்டுபோய் பிரமரந்தரத்திலே வைத்து அந்தவனற்பொறியோடு மேகோபவிக்கிற தாகப்பாவித்து, அதனாலேதான் சுத்தனாய்க் கீழே யிறங்கி நாபியிலக்கினியிலே கூட்டிச் சதாசிவனைப் பூசித்து, அந்தநாடியினின்று மேலே புறப்பட்டு விந்துதானத்தை யடைந்திருக்கிற வமிர்ததாரையா கப் பெருகுகிறதை மனதாகிற பாத்திரத்திலே வாங் கியிடைபிங்கலைகளாகிற சுருக்கு சுருவங்களாலே யஞ்செழுத்தை யுச்சரித்தோமஞ்செய்து கருவிகர ணுதிகளை விட்டுச்சென்று கூடுதற்கரிதாகிய புருவ மத்தியத்தைப் பொருந்தித் தன்னுடைய வாதனை யின்றி யருளின்வழியேநின்று சாற்காலத்துச் சந் திரப்பிரபைபோலத் தியானித்து, நாடோறுந் தனக் கியன்ற மந்திரசெபஞ்செய்து, ஒருக்காலுங் காணப் படாதிருக்கிற இராகு கேதுக்களுருபராகத்தால் சந் ராதித்தர் மாட்டுக்காணப்படுமாறுபோல, முப்பொ ருள்களுள் யானிதனையறிந்தேன் அறிகின்றிலேனென் னுமறிவுக்கு விடயமாய்த் தோன்றுமேனைப் பசுபா சங்கள்போலப் புலனாகாதவழிப் பதிப்பொருளவ்வுச் சரிப்பிலான்மாவின்மாட்டு விளங்கித் தோன்றும்.

மாணவகன் வினா.

இந்நிட்டை பிரிந்தகாலத்தில் ஞானிகட்கு புறப்பூசையில் விருப்பமுண்டாக வேண்டுமோ?

விடை.

உட்பூசையொழிந்து புறத்திலுமுதல்வனை யருச்சிக்கவேண்டில் சாத்தாதனுக்குரித்தாகிய பூவைவாய்ந்தமரத்தின்கீ ழுதிர்ந்த புட்பங்களையும், திருமஞ்சன முதலானவற்றையுங் கூட்டிவைத்துக்கொண்டு சிவபெருமானை ஞானத்தினாலே முதல் இருதயகமலத்திலே பாவித்தபடி யாசனமூர்த்தி மூர்த்திமானைப் புறத்திலே க்ஷணிகலிங்கத்திலேயாதல், ஆசாரியர்கொடுத்த வாணலிங்கத்திலேயாதல் பூசைபண்ணி இந்தப்பூசையைப் பண்ணுகிறபோது குறைவானு மந்திரக்கிரியாபாவனைத் திரவியங்களினுடைய நிறைவானும், வைகல்யத்தாலுண்டான புண்ணியபாவங்கட்கு நமக்கெனப்போகாது முதல்வன் கூட்டின கரணங்களையுங் கொடுத்த திரவியங்களையுங் கொண்டேவினபடியே செய்தோமென்று பணியறநின்று, பதியாகிய முதல்வனை எண்ணிறந்தகாலம் அறியாமலிருந்து ஆசாரியருபதேசத்தினாலே முதல்வன் பதியென்று நாமடிமையென்று மறிந்தபின்பு உள்ளும் புறம்பென்னுமெலவ்விடத்து முதல்வனுக் கடிமைத்தொழில் செய்தலே வழங்கியவடியார் தொழில்.

இறைவனகம் புறமென்னும் பிறிவின்றி யுலகத்தார்க்குச் சிறிதுந் தோன்றாதவாறு மறைந்துடனாய் நிற்கும் விரகிற்றீப்போலவும், மந்ததரமலபாகமுடையாருக்கு ஒருவாற்றாற்றோன்றியுந்தோன்றாது மறைந்துடனாய் நிற்கும் பாலில் நெய்போலவும், மந்தமலபாக முடையார்க்குய்த்துணரும்வழி விளங்கித் தோன்றுவதாய் உடனாய்நிற்கும் பழத்திரசம்போலவும், தீவிரமலபாக முடையார்க்கு இனிதுவிளங்கித் தோன்றினும் பிறித்தறியப்படாதுடனாய் நிற்கு மெள்ளிலெண்ணெய்போலவும் யாண்டுமுளனாதலான் மேற்கூறியபடி அகத்தாதல் புறத்தாதல் யாண்டும் வந்தித்து வழிபடினு மனுக்கிரகிக்கு மென்பதே தேற்றம், அங்ஙனமாயினு மான்மாவின் கண்ணதாகிய வாதனாமல நீக்கலுறுவார்க்கு அகப்பூசையிலவ்வாறு வழிபடுதல் ஒருதலையான்வேண்டும். இறைவனுள்ளே விளங்கித்தோன்றி வாசனையைப்பற்றறத்துடைத்தற்கும், தீயிரும்பைச் செய்வதுபோல உயிரைத் தன்வண்ணமாக்கி இறைவனுக்குரிய முற்றுணர்வு முதலிய வெண்குணங்களும், படிகம்போலச் சார்ந்ததின்வண்ணமா மியல்புடைய ஆன்மாவுக்குரிய குணமாம்படி அத்துவிதவியைபானே இவன்மாட்டு விளங்கித்

தோன்றுதலாகிய தனது பேரானந்தப் பெருஞ்செல்வமுழுது மிவனதாச்செய்தற்கு முரிமையுடைய விசேடவினையுடைத்து ஆகலான் புறப்பூசையி லகப்பூசை விசேடமுடைத்து.

சங்காரந்தவாதி வினு.

ஆன்மாக்க ளந்தப் பதியைக்கூடு மிடத்துத் திருவடிஞானமாகிய பதிஞானத்தா லடையலாமோ, மனமுதலியவற்று லடையலாமோ?

விடை.

இந்திரிய வியாபாரஞானமும், வாசகவாச்சியஞானமும், புத்திவிருத்தி ஞானமும் பதியினை யெக்காலத்துங் கிட்டமாட்டாதாகையாலும், அந்தப் பதியினுடையசொரூபமான துபிரசித்தியானசுயம்பிரகாசஞானமாகையாலும், இத்தவான்மாவும், யான் என்பு முதலியவுறுப்புகளாற்கூடிய தேகமோ, இந்திரியக்கூட்டமோவென்னுங் குற்றமகலவென்னுடைய சொரூபத்தினை யறிகிறேனில்லை யென்னுஞ் சந்தேகந்தீரும்படிக்குப் பதிதனது ஞானசத்தியை யான்மாவினிடத்திலே பிரகாசிப்பித்து அதனுலான்ம சொரூபத்தினையுந் தரிசிப்பிப்பராகையாலும் முதல்வனைப்பதிஞானத்தினுலேயே யணையவேண்டும்.

உலகத்திற் பதார்த்தங்கட்கெல்லாங் காட்டாய் நிற்கிற கண்ணானது தன்னையு மறியமாட்டாது, அன்றியும் அது தனக்குக் காரணமாய்நின்று சேவிப்பிக்கிற கரணங்களையுமீதென்று அறியமாட்டாது, அவைகளுக்குக் காட்டாய்நிற்கிற கரணங்களுநாமே யெல்லாவற்றிற்குங் காட்டாய் நிற்கின்றோமென்னுந் தன்மையு மறியமாட்டாத அந்தக்கரணங்களுந், தமக்கு மேலுமாய்ப் பிராணனுமாயிருக்கிற வான்மாவையு மறியமாட்டா, இந்தக் கருவிகரணாதிகளைக் கொண்டுணர்வாகிய சுகதுக்க போகங்களைப் புசிக்கின்றோமென்னு முணர்வையு மான்மாவறியமாட்டாது, அந்த வான்மாவுந் தனக்கு மேலுமாயுயிர்க்குயிராய் நின்றுணர்த்து முதல்வனையு முணரமாட்டாது, ஆதலாலிவைகளிப்படி யொன்றுக்கொன்று நூனவிருத்தியு மதிக விருத்தியுமாய்க் காரியப்படுமுறைமை யறிந்து எல்லாவற்றிற்கு மேலாயெல்லாவற்றையும் வியாபித்திருக்கிற முதல்வன் பக்குவான்மாக்களுக்குத் தற்சொரூபத்தினைக்காட்டி ஆன்மபேதத்தினையுந் தரிசிப்பித்து அந்த முதல்வன் கரணங்களிடத்தினும் அனுப்பிரட்டனாய் வியாபித்து அவைகளாற்றான் காணப்படாமலதற்கு வேறாய் நிற்பன். இப்படி முதல்

வன் வியாபித்து நிற்கு முறைமையை ஆன்மாவினிட த்திலே கண்டு மயக்கவிகற்பமின்றி முதல்வனுடைய திருவடியை எப்பொழுது நினைந்திருக்கில் பாசங்களை விட்டு நீங்கும், நீங்காது கலந்திடினுஞ் சிவபாவனை யைவிடாதுசெய்து முதல்வனை யவன்றிருவடி ஞானத் தாற் சேறலேபொருத்த முடைத்து.

மாணவகன் வினா.

மேற்சொல்லிய முறையில் நிலைபெற்று நிற்கு ஞாதாக்களுக் கனுக்கிரகஞ்செய்யு முறைமை யெங் ஙனம்?

விடை.

குருவினருளாலறிவதோர் குறியின்க ணுறை ந்துநின் றுகொண்டு பைசாசபதத்தின் அட்டமாசித் தியைநோக்க வெண்மடங்கேற்றமாகிய வட்டசித்தி யையுடைய பிரமமுதலியவற்றின் திப்பியமகளிரு மதி விசித்திரமாகிய மாடமாளிகையு முதலிய போக் கிய பொருட்சிறப்புகளா னழகுபெற்ற பதமாகிய காலாக்கினிபுவனமுதல் அநுசிருதபுவன மிறுகிய வெவ்வகைப்பட்டபுவனமும், இதற்குமுன்னனுபவித் துக் கழித்தமையிற் கான்றசோறெனக்கொண்டரு வருத்துவிட்டு அறுவகையத்துவாவுட்பட்ட மூவ

கைப் பிரபஞ்சமுங் காரணரூபத்திற் சிறிதுங்காணப்படாமையான் பித்திகை வடிவங்காண்பார்க்குக் காணப்படாததா யதன்கண்மறைந்த சித்திரவடிவம்போல முழுப்பொய்யெனக்கண்டு அவ்வாறு கண்டகாட்சிசலியாதிருக்கப்பெறின் மேலொடு கீழிலானாகியுங் குறித்தறிவதொரு குணமிலானாகியும், தன்னையொருவர்க்கு முணர்த்தற்கரியானாகியும், ஒன்றுமிலனாகியும், பிரபஞ்சத்திற் கிலக்கணமான ஞானசொரூபமாண்டினிது விளங்கத்தோன்றும், தோன்றவே வறியார்க்கு நிதிவாய்ந்தூழி யப்பெருங்காதன்மீதூறும், அதுமீதூறவே யவ்வன்பின் வழியே யெவ்விடத்து மறிதற்கரிய பேரின்பமயமாய்ப் புகுந்துயிரின்கண் விளங்கித்தோன்றுமந்த ஞானத்திற்கு முதலாகிய ஞேயம்.

மாயாவாதி வினா.

சிவபரங்களைச்சுருதிகளி லொன்றென் றோதியிருக்கவிரண்டாகக் கூறுவானேன் ?

விடை.

உடம்பேநானென்றும், அதுநீங்கிய வழிபிரமநானென்றும் இங்ஙனம் விபரீதமாக வுணர்கின்றவுயிராவது சுட்டுணர்வுட்பட்ட வப்பாசமுமன்று, சுட்டுணர்

விறந்துநின்ற வப் பதிப்பொருளுமன்று. இரண்டற்கும் வேறெனக்கண்டு வேறாய பாசத்தினை மேற்கூறிய வாற்றுலொருவி, ஏனைப்பதிப்பொருள் வேறாயினும் வியாப்பிய வியாபகபாவகத்தாற்கண்ணொளியும் ஞாயிற்றொளியும்போல வேற்றுமை சிறிதுந்தோன்றாதவாறு ஒற்றித்து நிற்றற்குரியதனது தொண்டினையும், இறைவன் கலப்பினையு நோக்கின்று, கருடோகம்பாவனை* யொருவன் செய்யப்பெறுமாயின், அக்கருடனம்மாந்திரிகனுக்கு வேறாதலின்றி யத்துவிதமாய்த் தோன்றி விடத்தைநீக்கித் தெளிவுசெய்யுமாறுபோல முதல்வனுமிவனில் வேறாதலின்றி அத்து

* "கருடன் ஆதிபௌதிகம், ஆதிதைவிகம், ஆதியான்மிகமெனமூவகைப்படும். உலகத்திற்காணப்படுங்கருடன்பௌதிககருடன், அதற்கதிதெய்வமான மந்திரந்தைவிககருடன், அம்மந்திர மிடமாகநின்று மாந்திரிகனுக்குப் பயன் கொடுப்பதாகிய சத்தி ஆன்மிககருட னெனப்படும். இம்மூன்றனுளீண்டுக் கருடனென்றது கருடனுக் கதிதெய்வமாய் மாந்திரிகனுள்ளத்திலநுபோல்வைத்துத் தியானஞ்செய்து கணிக்கப்படு மந்திரரூபமாகிய வாதிதைவிககருடனை. அதனைப்பாவித்தலாவது நாடோறும்பயின்று வந்தபயிற்சி விசேடத்தாலம்மந்திரரூபமே தானெனவனன்னிய பாவனைசெய்து தன்னறிவதன் வயத்ததாம்படி யுறைந்துநிற்றல்."

விதமாய்த் தோன்றி மலங்களை நீக்கிச் சுத்தனாகச் செய்வன்

மாணவகன் வினா.

மேற்சாதனங்களாற் பெறப்படும் பெத்த நீக்கு மாறெங்ஙனம்?

விடை.

பதிஞானத்தாற் காணப்பட்ட இறைவன் பெத்த நிலையினுடனாய் நிற்பினும், வேறுகாணப்படுமாறின்றி யான்மாவேயா யொற்றுமைப்பட்டு ஆன்மாவின் வழிநின்ற முறைமைபோல, கண்டான்றானும் முதல்வனோடுடனாய் நின்றறியினுந் தானென்ன வேறு காணப்படாதவாறு அவனோடொற்றுமைப்பட்டிறைப் பணியின் வழுவாது நிற்கப்பெறி னங்ஙனமேகனாகி நிற்றலால் யானெனதென்னுஞ் செருக்கறுதலினவ் விறைவனாகியவன் செய்யுமிதாகிதங்களெல்லாம் யான் செய்யுமிதாகிதங்க ளெனவுடனாய் நின்றேற்றுக்கொள்ளுவன். முதல்வன் பணியினிற்றலா லிந்திரியங்களின் வசமாய்நிற்கும் பாரதந்திரிய மொழிதலின், அவ்விறைவனாகியவனுக்கின்ப துன்ப நுகர்ச்சியாமாறு பிறர்செய்யு மிதாகிதங்க ளெல்லா மெனக்குநுகர்ச்சியாமாறுசெய்தனவேயாமெனவுடனாய்நின்றேற்றுக்

கொள்வன். இவ்விருதிறத்தாறு முறைமேய யிவன்
செய்யுமிதாகிதங்க ளிவனுக்குப் பணியாய்முடியும்.
இவனுக் கிதாகிதஞ்செய்தார் மாட்டு அவ்விதாகிதங்
கள் அவ்வளவினின்றி மிகுதிப்படுதற்கு முறைமையே து
ணைக்காரணமாயிலையும். இங்ஙனமார்ச்சிப்புறுகர்ச்
சியு மிவனைப் பந்தியாதொழியவே யேனைய சஞ்சித
வினையு மாயையு மாணவமுமாகிய குற்றங்கள் மூன்று
மிவனைப் பந்திக்க மாட்டாவாய் விண்டொழியும்.

யாதொரு கருமத்தினைப் பண்ணினேன், ஒருத்
தனுக்குபகாரம் பண்ணினேன், அபகாரம்பண்ணி
னேன், பிறனெனக்குபகாரம் பண்ணினார்கள், அபகா
ரம்பண்ணினார்கள் என்று தனக்கும் பிறருக்குஞ்சுவத
ந்திரமுண்டாகவும், வீடு மாடு பெண்டுபிள்ளைகள் முத
லான பொருள்களை முதல்வ னென்னிடத்திற் கூட்டி
னானென் றெண்ணாமல், என்னுடைய தேகேந்திரி
யாந்தக்கரண விருத்திஞான மிவைகளை யெனக்கன்
னியமென் றுணராமல், யானே யென்னு நினைவும், வக்
கிரமாகிய மாயாசன்னிய ஞானத்தினைச் சிவஞானமா
கிற வக்கினியினாலே காச்சியந்தக் கோட்டத்தைத்
தீர்த்துத்தான் முதல்வனுக்கு அபிமுகமாக நிற்கும்
போது முதல்வன் றன்னுடைய வானந்தசொரூபத்

தினை யிவனுக்களித்துப் பந்தத்திலே முதல்வனைத் தெரியாமலான்மாமுன்னாக நின்றதுபோல, ஆன்மா வினைமறைத்து முதல்வனே முன்னாகநிற்பன். இவ்வாறு முதல்வன் முன்னாகநிற்கவே புண்ணிய பாவங்களிவனைக் கிட்டாமலிவனுக்கு இதாகிதஞ்செய்தவரிடத்திலே விளைந்துபோய்நிற்கும். யான் செய்தேனென்பதாதியான நினைவையுடையவர்க்கு முதல்வனிடத்தில் பிரகாசிப்பதின்றி யவர்கள்பண்ணின புண்ணியபாவங்களுக் கேற்ற சுகதுக்கங்களைப் புசிப்பிக்கும், புசிக்குமிடத்து மேலும்புண்ணிய பாவங்களைப் பண்ணுவிக்கும். இவ்வாறாகில் யானெனதென்பதொழிவ தெவ்வாறென்னில் மாயாகரணங்களைப் பொருந்தியறிகிற சிற்றறிவன்றிப் பெரிதாகிய சிவஞானம் பிரகாசிக்கிலல்லது பிரமாதிகளுக்கும் யானெனதென்னு மகங்கார மமகாரங்கணீங்கா,

மாணவகன் வினா.

சோத்திராதி யிந்திரியங்களந்தக்கரணவிர்த்தியான வென்னுடைய வறிவைப் பற்றிநின்றென்வழித்தாகாமல் தன்வழித்தாக விழுக்கையா லெவ்வாறு விடயங்களைநீக்குவது ?

விடை.

இந்திரியங்களை யான்மாவினுக்குக் காரணங்கங்களாக்கூட்டின முதல்வனுடைய வாஞ்ஞாசக்தி வழித்தாகக் கூடினபொழுது கூட்டியும், பிரிந்தபொழுது பிரிந்து மெக்காலமு நிற்கையாலிந்திரியங்களை யுடைமையாகவும், தன்னையடிமையாகவு முடையவன் முதல்வனெனவுமறிந்து, அவனுடைய பாதத்தினை வணங்கி யிந்தவிடயங்களிலே யடியேன்கருத்துச்செல்லாமலிருக்க வேண்டுமென வேண்டிக்கொண்டவனருளினாலே யிந்திரியங்களுடைய சத்தியைக்கெடுத்து முதல்வன்வழித்தாய் தானினையாமனிற்க விந்திரியத்தின் வலிது முதல்வ வழித்தாய் தானினையாமனிற்க விந்திரியத்தின் வலியைக்கெடுத்துத் தன்வலி கெடாமலிருக்கும்போதும் பிரபலபிராரத்தத்தினால் * விடயத்தினுடைய விச்சையானதுமேலிட்டுவரி லிவ்வாறு வருவது முதல்வனுடைய பிரேரகமே நம்மான்மீறப் போகாது. அவனேவலின்படி செய்கிறோமென்று

* பிராரத்தமானது தீவிரம், மந்தம், சுப்தமெனமூவிதமாம். சிவதருமபாராயணனாய் நடக்கிறவனுக்குச் சுப்தமில்லை, சிவஞானிக்கு மந்தமில்லை, தீவிரம்யாருக்கு நீங்காது. ஆகலின், தீவிரபிராரத்தமே பிரபல பிராரத்தமாம்.

வெள்ளத்திற் கோரைப்புல்போல விடயத்தைக்கூடி னும் ஆகாமியகன்மமான துண்டாகா தாகையால் மோட்சத்துக்குரித்தா யிவ்விடத்துச் சனனத்தினை யெடுக்கத் திரும்பி வாரார்கள்.

அவிகாரவாதி வினா.

இங்ஙனஞ் சிலரை முதல்வனிரட்சித்தானெனிற் பட்சவாதி யாகானோ?

விடை.

நீ எனக்குண்ணின்று செய்கின்றாயாகலி னென் றாற்செய்யப்படு மிதாகிதமெல்லா நீசெய்யுஞ் செய லேயென்றும், நீயே பிறரைக்கொண்டு செய்விக்கின்று செய்கின்றாயாகலின் பிறரானெனக்குவரு மிதாகிதங் களு நீசெய்யுஞ்செயலே பிறிதில்லையென்றும், இங் ஙன மவனருளையல்லாது ஒன்றனையுங் கருதாராய்த் தம்மையிழந்து நிற்கப்பெறுவார்மாட்டு, அஞ்ஞான கன்மம் பிரவேசிக்கமாட்டாதா யொழிந்து விடுமாக லின், அத்தன்மையவாகிய மெய்யுணர்வா லடைக்க லம் புக்காரைத் தன்னைப்போலச் சுத்தராகச்செய்து பாதுகாத்தலும், மந்திரவலியானடங்கி, யிரைநுகரப் பெறுது கிடக்கும் பாம்பு யாதானு மோரிலக்குவந்து வாய்ந்தவிடத்துச் சும்மாயிராதுபோல, அவரிடத்

துண்டாயுமவரைச் சாரமாட்டாதொழிந்து கிடந்த வாகாமிய வினை யவருக்கு மிதாகிதங்களைச் செய்வார் பிறருளராய வழியவ்வினையைப்பற்றி யாவர்க்கு மவ்வித மகிதங்களுக்குத் துணையாய்த் தலைக்கூடுபாலதாக லின், அதனையவ்வாறு செலுத்திப் பிறர்செய்யுமவ் விதமகிதங்களை மிருவித்து நுகர்வித்தொழிதலுஞ் செய்வானிறுபற்றி முதல்வன் சலனமுடையவனுவா னல்லன்.

மாணவகன் வினா.

பிரபஞ்சவியாபாரங்களை விட்டு நீங்கியரிய தபசு களைப்பண்ணின் சனனநீங்காதோ ?

விடை.

சிவஞானமில்லாதபேர் புண்ணிய பூமிகளிலே சஞ்சரித்தும், புண்ணிய தீர்த்தங்களையாடிப் பிரயா சைப்பட்டும், வனத்திலே சாகமூலபலங்களைப் புசித் துஞ் சஞ்சரித்தும், மலைமுழைஞ்சிலே புகுந்தும், ஸ்தி ராசனத்திலே யிருந்தும், அப்பியாசவசத்தினுற் பசி தாக முதலிய வடக்கியும், நெடிதாகிய பலயுகங் கள் மரணமில்லாதிருந்தும் காலாந்தரத்திலே சனன த்தில்வந்து தோன்றுவார்கள். பதியினது சிற்சத்தி பதிதலைவாய்ந்தபேர் மடந்தையருடைய வெல்லா

வயங்களையுந் தோய்ந்திருக்கவு முதல்வனுடைய குஞ்சிதபாதமாகிய வருட்சத்தியையும் பிரியாத வணக்கத்துடனே நின்று முன்சொன்ன தபோயாகங்களினுற்கூடப்போகாத மோட்சத்தையுங் கூடிச்சிவமேயாயிருப்பார்.

மாணவகன் வினா.

ஞானவான்களிந்திரிய வியாபாரங்களுடன் கூடியிருக்கையி லவற்றிற் றோயாமனின்ற முறைமையெங்ஙனம்?

விடை.

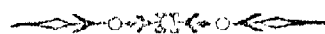
சுடுதற்கேதுவாகிய வக்கினியைத் தம்பனஞ்செய்ய வல்லார ரவ்வக்கினியுண் மூழ்கி யிருப்பினு மதனுலவரிடத்து சூடுண்டாகாதவாறு போலவும், கொலைத்தொழிற் கேதுவாகிய விடத்தினைத் தடுக்கவல்ல மந்திரங்களையும், மருந்துகளையுமுடையார் விடத்தினைப்பருகினும் அதனுலவருக்குக் கொலைத்தொழிலுண்டாகாதவாறுபோலவும், விருப்புவெறுப்புண்டாவதற்கேதுவாகிய விந்திரியங்களை மேற்கூறிய முறையினின்று தம் வழிப்படுத்தவல்ல ஞானிகள் எவ்விந்திரியங்களினின்று எத்தொழில்களைச் செய்தாராயினும் அதனுலவரிடத்து விருப்புவெறு

ப்புநிகழ்ந்து மேலைக்குளித்தாதல் செல்லாமையா
னும், எனைப்பிராரத்தவினையுந் தற்பணி நீத்தவர்
மாட்டுத். தலைக்கூடமாட்டாது வெந்தபடம்போலச்
சத்திகெட்டுப்போய் வாசனைமாத்திரையாய் நின்று
சிறிதேதாக்கும். அவ்வளவிலேயன்றி வாதனையாற்
செய்யக்கடவது பிறிதில்லையாதலால், பெருங்காய
மிருந்தொழிந்த பாத்திரத்தில் அவ்வாதனை கிடந்து
மணம்வீசியும், ஒருகழிக்குபயோகமாதலின்மையும்;
குயவனானவன் குடத்தைவனையு மளவுஞ் சுழற்றி
விட்டதிகிரியி லவ்வாதனைகிடந்து தன்வேகமுள்ள
வுமதனை மெலிதாகச் சுழல்வித்து மற்றொன்றனை
வனைதற்குபயோக மாதலின்மையும் போலுமாகலா
னும், வாதனைமாத்திரைக்குத் துணையாய்நின்ற வே
னைமலவாதனைகளும் அவ்வுடம்புமாயுங் காலத்துவே
றொரு பற்றின்மையானதனுடன் மாய்ந்தொழியும்.

சாதனவிலக்கண முற்றிற்று.

சிவமயம்.

ஞானவிலக்கணம்.

ஞானவேது.

ஆசாரியனைப் பரம்பொருளாகக்கண்டு வழிபடுதல், அடியார்களை நாடோறும் வணங்குதல், முதல்வனைத் தியானத்திலேகண் டோசையடங்கி யிருத்தல், சரீரமருக்குத்துரும்போல நடுங்கல், பயம்வந்தாற்போல மயிர்முகிழ்த்தல், கண்டத்திலேநாடி பிறங்குதல், தித்திக்கிருத்தல், அழுதழுத்தல், புளகித்திருத்தல், உண்ணுமளவில் கண்ணீர்ப்பெருகவருதல், நடுக்கமுண்டாதல்முதலிய ஞானமுதிப்பதற் கேதுவாம்.

ஞானாதாரம்.

கண்ணுக்குக்காட்டானவிரவியொளிபோலவும், நிறங்களைக்கவரும்படிகத்திற் கிரண்டையுமொன்றெனும்படி பற்றுவிக்கு மாதித்தனைப்போலவும், நடப்பார்க்காதாரம் பூமியானாற்போலவும், நான்கு பூதத்திற்கு மாதாரமாகாயமானாற்போலவும், உடலிற்குயிர்போலவும், நாவாய்க்குச் சமுத்திரம்போலவும்,

புட்பத்தின்கண் நீர்போலவும், ஞானமான்மாவிற்காதாரமாம்.

ஞானநிலை.

உயிரகலைக் கூடி யறியுங்கருவி நீங்குமென்றும். அறிவிப்பான் வசமாகத் தன் செயலுமொழியுமென்றும் விலகி, அறிவின்போத பேதத்தைகளிட்டு அதிதத்திற் சேராமலும், கவலையினிலும் கலாமலும் பளாத்தியானிக்கக் கண்ணாடியைவிளக்க வொளி மிகுதியாமாறுபோலச் செஞானந்தோன்றும்.

ஞானவளர்ச்சி.

குளத்தினீர்பாசியான் மறைப்புண்டா லதனை யொருகல்லெறிந்துவிடத்தீத மப்பாசி நீங்குமாறு போலவும், அக்கினி விளங்காத நேரத்து வாயுவை யுண்டாக்குமாறுபோலவும் புடவையை யழுக்கற வெற்றுமதுபோலவும், நாற்பொருளைப் பலகாலு நவிலுவது போலவும் அருணிலையுறைந்து நிற்க ஞானம்வளரும்.

ஞானபேதம்.

பாசஞானம், பசுஞானம், பதிஞானமெனமூன்றும். பாசஞானமாவது ஆன்மா போகவேதுவான போது இச்சையாகப்பற்றி யறிதற்குக்கருவியாயறி

யுமதனைப் பாசஞான மென்றறிவதாம். எறிசுடர் விளக்கிருக்கு மிடத்தினையும் விளக்கென்றாற் போலாம். பசுஞானமாவது சிவஞானங்காட்டக் கண்டறிந்தறிவிப்பதாம். அது குருடனுக்குக் கோல்போலாம். பதிஞான நடத்துமளவிற் சிவனொழியப் பிரகாசிக்கமாட்டாது ஆதித்தனுக்குக் கிரணம்போலவென்றுகண்டு சிவனெல்லாவற்றிற்கு முதலென்று காணல்.

ஞானமகிமை.

பாசவிருத்தியி லவ்வஞ்ஞானமும் பாசஞானமாம் அஃதனேகமாம், அவைப் புறச்சமயஞானங்களும், சாத்திரஞானமும், சுருதிஞானமும், புராணஞானமும், சதுர்ட்டிகலாஞானமும், யோகஞானமும், மாயாஞானமும், பேதஞானமும், மாயாவாதஞானமு முதலியவாம். பசுஞானமும் பலவுள அவைவடிவுகளைப்பற்றியும், வடிவறுதிகளைப் பற்றியும், நீரும்நீருமென்றும், நட்சத்திரமு மாதித்தனுமென்றும், கரணங்களென்றும், இரதக்குளிகைப்போலவென்றும், செம்புபொன்னுமாம்போல வென்றும், சிவமேயெல்லாந்தானே யென்றும்,உப்பும் நீரும்போலவென்றும், இரும்பு மெரியும்போலவென்றும், எரியுநீரும்

போலவென்றும் சொல்லுமவைகர*மெல்லாம் ஆன்ம போதஞ் சேட்டித்தலை லவையெல்லாம் பசுஞானமாம். பதிஞானமானது விசாரித்துச் சொல்லவும் ஆன்மபோதத்தாற் கொள்ளுமரியது அந்நிலையெங்ஙன மென்னினங்ஙனமென்றே கொள்ளத்தக்கது.

ஞானவிலக்கண முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

ஞானிகளிலக்கணம்.

ஞானிகளியல்பு.

பந்தமாகிய சுத்துவாதிகளினும், செகமாகிய புத்திர மித்திர களத்திர போகபோக்கியங்களிலும், ஆசையற்று, மேலான ஞானமொழியப்பயிற்சி செய்யாத பரநெறியோரை, அஞ்ஞானத்தார் நிந்தித்தல், வாழ்த்தல், ஊறுபடுத்தல், மணவிரைகளாற் குளிர்சி செய்தல், சபையோர் முன்னில்லாமல் நீக்குதல்,

---

*இவ்வுவமானங்களினுண்மை இந்நூலினத்துவிதவிலக்கணத்தின் நிரூபணத்திற்காண்க.

சபையோர் முறைமையாகக் கொள்ளுதல் முதலியன செய்தால் அவர்செய்தவற்றிற் றுக்கப்படுதல், சுகப்படுதல், செய்யாமலிதமகிதமிரண்டுங்கெட்டவராய்ப் பதார்த்தங்களிலே ஒடும் பொன்னுமொக்கக் கொள்வராயிருப்பவரே ஞானிகளாம்.

ஞானிகள் ஞேயத்தழுந்துமுறைமை.

ஞானத்தாலசத்தியத்தினை யசத்தியமென்றறிந்து நீங்கிச் சத்தியமாயுள்ள முதல்வனைத் தரிசித்தவர்கள் அந்த முதல்வனையே யெவ்விடத்துங்கண்டிருப்பர். வாக்குமார்க்கத்தினுற் பிரபஞ்சவிடயங்கள் மேலிட்டாலு மதிக்கூடார்கள். அந்த விடயங்களுடன்கூடி நின்று பார்க்கவுண்டானவறிவு வெகுவிதமானவறிவு மாயாவிகற்பமுமா யிருக்கும். அஃதொழிந்து வைந்தவமாகிய சுத்தமாயையினுண்டான வாசகமாகிய சத்தமும், வாச்சியமாகிய அத்தமுமாயிருக்கிற வறிவு சத்தந்தான் பிரமமென்றும், அத்தந்தான் பிரமமென்று மயக்கத்தினைத்தருகிற ஞானநீங்கக்காண்பானுங் காட்டுவதுங்காணப்படுகிற பொருளுமாயிருக்கிற ஞானஞ் சங்கற்பித்தறிகிற ஞானமாம். அவைநீங்க இவையெல்லாவற்றிற்கு மப்பாற்பட்டு வாக்குமனோகோசரமாயிருக்கிற சிவஞானமே

ஞானம். ஆகையினாற் சீவன்முத்தர்கள் வாதனையா லும் அபுத்தி பூர்வத்தாலுண்டாகிய பிராரத்தம் புசி த்தற் றொழிலுமளவுங் கனவிலு நனவிலு மந்தச் சிவத் தையே தரிசித்துக் கொண்டிருப்பர்.

ஞானிகள் பெருமை.

பசுகரணஞ் சிவகரணமாகச் சர்க்கிரத்திலிருந்து கொண்டு தானே காரணங்கடந்த வித்தைதப்புரிந்தா ரிவ்வுலகின்கண்ணே கருவிகளின்றி நிட்டைமேவி னோரா மீட்டாப்பச் சிறந்தவரேயாவர். இவர்கள் முற் பிறவியிற்செய்த சிவபுண்ணியத்தினைச் சொல்லவொ ண்ணாமையால் இம்மைமக்கண்ணுயிர்ப்பற்று நீங்கி மேலாகிய சிவத்தைப்பொருந்தி யிரண்டறநிற்கை யாற் சஞ்சரிக்கின்ற சிவமேயாவர். அவர்கள் முடி யினையணிந்து அரசாட்சிசெய்து அரிவையரோடின் புற்றிருந்திடினும், அகப்பற்று நீங்கினவரே யாவர். இவ்வகப்பற்றுநீங்காதோர் புறப்பற்று நீங்கினும், வினைகளேறுதலின் பிறப்பினையடைவர். இவ்வுண்மை யறிந்தாருண்டுடுத்துப்பூசி முடித்துச் செய்யுந்தொழி லொப்புமையேபற்றி யவரையுலகத்தாரோடு வைத் தெண்ணுதலடாது.

ஞானிகளுக்குத்தானபலன்.

உலகத்தில் ஞானிகள் குலமில்லாதவராய், மெய்குறைந்தவராய், உலகத்தோர் நெறிதப்பச்செய்தவராய், நற்குணமில்லராய், எல்லாராலு நிந்திக்கப்படு முடலையுடையராய், ஆசைமிகவுடையராய், புறப்பூசை காணப்படாதவரா யிருந்தாராயினும், சிவஞானச் செயலுள்ளையுடையரா யிருப்பாராயின், இவர்கட்கு அமுதுசெயப்பண்ணி, திருமேனிக்கு வேண்டுவன கொடுக்கின் அவையெள்ளளவாயினு மகாமேருவள வாய் மிகுந்துக் கீர்த்தியுண்டாகும். பயன்பலிக்கு மென்று வேதாகமங்களுரைக்கும்.

ஞானிகள்வழிபடு முறைமை.

சிவானந்தத்தை யநந்யானுபவமாகப் பொருந்துவதற்குத் தடையாயுள்ள மூன்று மலங்களையுமொழித்து, மிகுந்த பக்தியினைவாய்ந்த மெய்யன்பருடன் கூடியவர்கள் திருவேடத்தினையுந் திருக்கோயில்களை யுபரமேஸ்வரனையென்று கும்பிட்டு ஆனந்தமேலிட்டால் முதல்வன் புகழைப்பண்ணுடனேபாடிக் கைகொட்டிக் கூத்தாடி, பூலோகமுதல் பிரமலோகபரியந்தமுள்ள வொருவருக்கும் பயப்படோம், சர்வர்க்கு மேலானோ மெனக்களித்துத் திருவடியைத்

தலைக்கூடப்பெற்றவரது பெருமைநோக்கி யவர்க் கடிமையென வாழ்த்தலுமுடையார் சீவன்முத்தர். அடியாரிடத்துப் பத்தியில்லாதவர் ஆண்டவனிடத் தும் பத்தியில்லாதவரேயாவர். எல்லாச்சீவர்களிடத் துந்தயையுடையராய்த் தம்மைப்போல் விசாரித்து பேரே சனனமரணமாகிய கடலினின்றுங்கரையே றவன்புடையராவார். இவையில்லார் தன்னிடத்து மன்பில்லாரே. இத்தகையாருடனிணங்கின் பிறப்புக் கேதுவனைகலாம் விளைப்பர். ஆகலினிவரை விட்டு நேசத்துடனே யடியாரையுமவர்க்கேவல் செய்வா ரையுந் தெரிந்தவர்க்கு வேண்டுங்கருமமே நமக்கு வேண்டுங்கருமமாகச்செய்து அங்ஙனம்செய்யுங்கால் சுதந்தரமற்று அந்தவடியாரைப்போல முதல்வனு டைய காருண்யமாகிய ஞானத்தாலே சத்தியத்தினை தரிசித்து அந்நிலையிலே நின்று பத்தர்கள் திருக்கூட் டத்தைத் தண்டம்பண்ணிக் கைகொட்டிக் கூத்து மாடித்திரிவர் சீவன்முத்தர்.

ஞானிகளன்புசெயு முறைமை.

ஆன்மபோதத்தா லியாவராலு மறிதற்கரிய முதல்வன்றன்னை யறியுநிமித்தமாகத் தன்னுடைய வடியார்கட்குத் திருவேடமாகிய தனது திருமேனி

யைக்கொடுத்து, தன்னையடியார்களறிதற்கேடாக வவ ரவர்களிருதயத்திலே யவர்கட்குப் பிராணனாய் நின்ற முறைமையாலே ஞானத்தினையும் பிரகாசிப் பித்து, தனதுகாருண்ணியத்தினாலே யடியார்களி டத்துத் தான்பொருந்தி நிற்கையாலிந்தத்திருவுருவ முதல்வனுடைய திருமேனியென்றே கொள்ளப்ப டும். நாமென்றொருமுதலில்லை சர்வமுமுதல்வனென் றேதியானிக்கையாலிவர்கள் முதல்வனென்றே சொல் லப்படும். ஆசாரியன்றரிசிப்பித்தவந்தத் தியானத் தினாலேநின்று தத்தமிருதயங்களிலே முதல்வனே யே கபாவம் பிறப்பித்துக்கொள்ளுகிற கோட்பாடுகளா லே முதல்வனாகவே நிற்பர். தாமிப்படிகொள்ளுகிற தியானங்களுந் தியானித்துநிற்கிற தங்களுடையவான் மபோதங்களும் பின்பு சேரவழிந்துபோகிற முறை மையாலான்மபோதஞ் சீவியாமலந்த முதல்வனே யாய் நின்றுவிடுவர்.

ஞானிகளிடத்து முதல்வனது சாநித்தியம்.

திருக்கோயிலுள்ளிருக்குந் திருவுருவத்தினை மு தல்வனென்று பாவித்து வழிபடுமவர்க்கு அவ்வுரு வத்தினிடத்திலே சாநித்தியம் பண்ணுவன், அந்தத் திருவுருவத்தினிடத்திற் பஞ்சபிரமஷடங்க மந்திரங்க

னிறுலே யுளனென்று பாவித்தபேர்க்கு மவ்வாறு மந்திரமூர்த்தியாகச் சாநித்தியம் பண்ணுவன். முதல்வனகண்ட பரிபூரணனென்றறியாமல் மூர்த்தியிலே தனதிட்டமான விக்கிரகத்தில் மந்திரநியாசங்களைப் பண்ணி வழிபடக்காட்டத்திலே வன்னிபோல வந்த மந்திரத்திலே சாநித்தியமாவன். பாலானது பசுவினுடைய தேகமெல்லாம் வியாபித்திருந்தும் பின்னையோரிடத்துங் காணப்படாமல் தன்னுடைய கன்றைக்கண்டவிடத்து முலையிலே விம்மியொழுகுவதுபோல ஆறத்துவாவினு முதல்வனிறைந்திருந்தானேயாயினு மந்திராத்துவாவிலே பிரகாசித்து அடியார்கள் வேண்டிய கொடுத்தருளுவன்.

ஞானிகளிலக்கண முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

அத்துவிதமுத்தியிலக்கணம்.

சித்தாந்தம்.

முதல்வன்கழலிற் செல்லுங்காலத்தை யான்மாக்கள் கெட்டொன்றுமோ, கெடாதொன்றுமோ வெ

ணக்கடாயினார்க்குக் கெட்டொன்றுமெனின், ஆன்மாக்கெட்டுப் போகலானென்ற மாட்டாது. கெடாதொன்றுமெனின், கெடாதவழி யிருபொருளாய் நிற்றலின் ஒன்றுமாயில்லையாகலான், அருத்தாபத்தியளவையானே, உப்புத்தனது கண்டிப்புநீங்கி நீரொன்றுமாறுபோலத் தனது சகசமலங் கெட்டொழிய வான்மாமுதல்வனிடத் திரண்டறக்கலந்து ஆனந்தத்தினை யனுபவிப்பதே அத்துவிதமுத்தியாம்.

மாணவகன் வினா.

அத்துவிதமென்னுஞ் சொற்குப்பயனென்னை ?

விடை.

அத்துவிதமாவது பேதப்பொரு ளிரண்டு தம்முளபேதமாதற்குரிய சம்பந்த விசேடம்.

மாணவகன் வினா.

அபேதமெனின் அது தாதான்மியத்தின்பாற்படுமன்றோ ?

விடை,

யாதொருபொருள், அவயவ அவயவிகளாயேனும், குணங்குணிகளாயேனும், வேற்றுமைப்பட்டிரண்டாய்நிற்பதும், அவ்வழியானே வேறுபட்ட இரு

பொருளதுவதுவாய் ஒற்றுமைப்பட்டிருப்பதுமென
விருவகைப்படும். அவற்றுள் முன்னையது தாதான்
மியமென்றும், பின்னையது அத்துவித மென்றும்
வழங்கப்படும்.

மாணவகன் வினா.

ஒருபொருள் மற்றொருபொருளாமாறு யாங்ங
னம்?

விடை.

அதுநீயாகின்றா யெனவும், அதுநானாகின்றே
னெனவும், அதுவதுவாகின்றதெனவுமுவிடம்பற்றி
நிகழுந்தத்துவமசி முதலியமகாவாக்கியங்களைக்கேட்
டவழி, அதுவென்பதொருபொருள், நீயென்பதொ
ருபொருளாமாகலின், ஒருபொருள் மற்றொருபொ
ருளாமாறு யாங்ஙனமென்னுமையநீக்குதற்கெழுந்து
அத்துவிதமென்ப தொன்றாகலின் அதுவதுவாதற்
கேதுவால் அவ்விரண்டுமுளதாகிய சம்பந்த விசேட
முணர்த்துதலே அத்துவிதமாம்.

ஏகான்மவாதி வினா.

அத்துவிதமெனுஞ் சத்தசிரவண மாத்திரத்
தானே அவ்வத்துவிதத்திற் கேகமென்று பொருள்
படாதோ?

விடை.

ஏகமெனப்பொருள்ளாயின் ஏகமேயெனவிளங்கக் கூறவமையும், அவ்வாறின்றி அத்துவித மெனவுய்த் துணர வைத்தமையானும், ஏகமெனப்பொருள் கொள்ளின் மகாவாக்கியப்பொருள் பயப்பதோர் விசேடமின்மையானும் அத்துவிதமென்பது ஏகமெனப்பொருள்படாதென்பது தேற்றமென்க.

ஏகான்மவாதி வினா.

வேறுவிதமான வியைபுபற்றி அத்துவிதமென்னுஞ்சொல்லும், ஏகமென்னுஞ் சொல்லுமொரே பொருளைப்பயவாதோ ?

விடை.

அத்துவிதமெனுஞ்சொல் இரண்டுபொருள்கூடியிருக்கு நிலையினையும், ஏகமென்றசொல் ஒருபொருள் தனித்திருக்கு நிலையினையுங்கூறப் போந்தனவேயாம்.

ஏகான்மவாதி வினா.

இங்ஙனமாயின் அத்துவிதமென்ற சொல்லில் வந்துள்ள அகாரத்திற்குப் பொருளென்னை ?

விடை.

ஏகமெனுஞ்சொல்லின் மேல்வந்த அகாரம் அன்மைப்பொருளை விளக்கி ஏகமல்லவென்று அநேக

மென்னுஞ் சொற்குப்பொருள்தந்து நிற்பதுபோல, துவிதமெனுஞ் சொல்லினிமேல்வந்த அகரம் அன்மைப்பொருளை விளக்கித் துவிதமல்லவென்று அத்துவிதமென்னுஞ் சொற்குப்பொருள்தந்து நிற்கும்.

ஏகான்மவாதி வினா.

அகரத்திற்கு இன்மைப்பொருள் கொண்டு அத்துவிதமென்ற சொற்கு, இரண்டின்மை யொன்றன் கண்ணேயாமாதலின் ஒன்றெனப்பொருள் கொண்டாலென்னை?

விடை.

தானேதன்னை யொன்றெனக் கருதல்வேண்டாமையின் அங்ஙனங்கருதும் பொருள் வேறொன்றுண்டென்பது பெறப்படுமாகலானும், எண்ணுப்பெயர் மேல்வந்த அகரம் அன்மைப்பொருள் மாத்திரையே யுணர்த்திப் பொதுமையினிற்பதன்றி, ஏனைச்சொற்களின் மேல்வந்த அகரம்போல இன்மைப் *பொருளையுணர்த்துதல் வழக்கின்கணின்மையான் அத்துவிதமென்ற மொழிதானே பிறிதுகாரணம் வேண்டாது வேறன்மையுணர்த்தி நிற்குமாகலானும் அவ்வன்மைப் பொருளே பொருத்தமுடைத்து.

---

* இதனாற்பாஞ்சராத்திரியு மறுக்கப்பட்டனன்.

துவிதவாதி மதம்.

அத்துவிதமென்ற சொல்லில் அகரத்திற்கு மறுதலையெனப்பொருளாம். ஆகவே இரண்டில்லாதபோது ஒன்றென்னும் பிரசங்கத்திற்கிடமின்றாம். இதனால் அத்துவிதமென்றசொல் இரண்டினையே தாபித்தலாயிற்று. இரண்டின் மறுதலையாகிய வொன்றும், ஒன்றின் மறுதலையாகியவிரண்டும் பெறப்பட்டவற்றுள், ஒன்றன்மறுதலையாகிய விரண்டென்று கொள்வதுசிதம்.

மறுப்பு.

துவிதத்தின்மறுதலை அத்துவிதமானபடி, ஏகத்தின்மறுதலை அநேகமெனக் கூறவேண்டிவரும், அங்ஙனமங்கீகரிப்பாரொருவருமிலர். அன்றியும் முதல்வனுக்கு உருவத்திருமேனி யொன்றினையே யொப்பிய நின்மதத்தில், உயிர்களிடத்தில முதல்வன் கலத்தல்சாலாது. அப்போது முதல்வனுடன் சீவர்கள் அத்துவிதமாதலுங் கூடாது. அன்றியும் எண்ணுப்பெயர் மேல்வந்த அகரத்திற்கு மறுதலைப் பொருளில்லையென்பதுந் திண்ணம்.

துவிதவாதி வினா.

முதல்வனுடன் ஆன்மாக்கள் முத்திகாலத்துமாத்திரந்தானோ அத்துவிதப்படுவர்?

விடை.

முதல்வனும் ஆன்மாக்களு மெக்காலத்து மத்துவிதமாகவேயிருப்பர். பெத்த முத்தியிரண்டிடத்தினு முதல்வன்றிருவருளையின்றி யான்மாக்கள் தாமாக வொரு விடயத்தினைப்பொருந்தி யறிந்தனுபவிக்கவும், அனுபவித்துக் கன்மத்துக்கீடான வொன்றினைச்செய்யவு மறியார்கள், ஆன்மாக்கள் தாமாக வொன்றினையு மறியாததுகொண்டு முதல்வனென்மரிவிலே யனாதியிலே யத்துவிதமாய் நின்று, ஆன்மாக்கள் கன்மத்திற்கீடாகவெழுந்திருந்த செயல்களையெல்லாந்தமது திருவுளத்திலே கண்டு அந்தந்த விடயங்களைக்கூட்டிப் புசிப்பித்துச் சடசித்துக்களிரண்டினும் பூரணமாய்நிற்பன், இவ்வான்மாக்கள் கன்மம்புசித்துத்தொலைந்துவேறொருசரீரமெடுக்குமிடத்தும் முதல்வனின்றித்தாமாக வெடுக்கமாட்டா, அகரவுயிர் மற்றையவக்கரங்களுக்கெல்லாம் பிராணனாய் நின்று அக்கரங்களைக்காரியப் படுத்தினாற்போல, முதல்வனும் ஆன்மாக்களுக்கும் பிராணனாய் நின்று காரியப்படுத்துவன். ஆகலின் முதல்வனையின்றி யொருகாலத்துமான்மாக்கள் வேறறநின்று தாமாகவறியத்தக்க இடமில்லையாம்.

துவிதவாதி வினா.

முதல்வனெவ்விடத்தும்பிரிவறநிறைந்துநின்றானாகிலெல்லாருங் காணவேண்டுமன்றோ, அவ்வாறு காணப்படாதிருப்பானேன்?

விடை.

குருடர்கட் காதித்தன் காணாதவாறுபோன்று, சிவஞானமாகிய திருஷ்டியில்லாத பேர்கட்கு முதல்வன் ஞானப்பிரகாச சொரூபியாக விருந்துங் காணப்படான், சேற்றிலேயுண்டான தாமரைமுகிழ்கையானதலர்தற்குப் பக்குவமானபோது ஆதித்தியனலர்வித்தாற்போன்று மலபரிபாகத்தினைப் பொருந்தின ஆன்மாக்களுபதேசகனாகிய முதல்வன் சிவஞானமாகிய திருஷ்டியைக் கொடுத்தவ்வான்மஞானப்பிரகாசத்திற்கு வேறறவதிகப் பிரகாசமாக வேறாகத் தோன்றுவன்.

உலோகாயதன் மதம்.

அத்துவிதமுக்தி யொன்றுண்டென்பதெக்காலத்துமில்லை, இம்மையிலே பதினாறுவயதினைப் பொருந்தி, அழகினையும் வாய்ந்து விளங்குமாதர் தம்முடன் புதிதாகக்கூடி அம்மாதரை நினைத்துத் தம்முடன் கூடுவதானால் அவருடல் தீர்ப்பது பொருட்டாகத்

தளர்தலு மவரடிகளின்மேல் வீழ்ந்து வருந்தலுமாகிய தவத்தினின்றபின்பு அந்த மகளிருடன் தன்னறிவு கெட்டுக்கூடுவதே முத்தியாம்.

மறுப்பு.

மகளிர்பால்மிக்க விருப்பம், செயற்கை மண நீங்கினால் அசுத்த பிருதிவியாலாகுமவையை விடத்தக்க பொருளாம், இரத்தமலமூத்திராதிகள் முதலானவை கசிந்து மிகவுந்துர்க்கந்தத்தினை யுடைத்தாகிய பொல்லாக்காயமாகையால், இம்மலமூத்திராதிகளிலே ன்னை பெறுதற்கு விருப்பமுண்டாகுமென்னின், துவக்கு, உதிரம், மாமிசம், மேதை, அத்தி, மச்சை, சுக்கிலம் இவற்றினாலெடுத்துக்கொண்ட துர்க்கந்தமாகிய காயம், ஊத்தையுடன் கிருமிக்கிரள் கோழையுயிர விவைகளாற்பொங்கிநாறாக்க மூத்திரப்பாண்டமாதலால் அப்படிப்பட்ட காயத்தினையுடைய மகளிராகிய மலத்தொகுதியால் முத்தியென்றது மித்தையாம்.

சவுத்திராந்திசன் மதம்.

நாற்பத்து மூன்றாகவெண்ணப் பட்டிருக்கிற பஞ்சகந்தங்களைந்தும் * குற்றவிடென்றும், இவை நேராகக்கெட்டு வீட்டின்பத்தினையடையுமென்பதே முத்தியாம்.

---

* பஞ்சகந்தங்களின் விரிவினை - ௬ - வது பக்கத்திற்காண்க.

மறுப்பு.

கந்தமைந்துங்கெட்டால்முத்தியிற்செல்வார்யாரெ ன்றாழிச்செல்வா ரொருவருமில்லை, முத்திபெறுவா ரில்லையாயின் முத்தியின்பம் யாவருக்கு, கந்தங்களோ திற்றோன்றும் அறிவிற்கென்று கூறின் மனத்தாலறியு மறிவு கெடாதிருக்குமாயின், அவ்விடத்திலும் உரு வம், வேதனை, குறிப்பு, பாவனை, விஞ்ஞானமென் னுங் கந்தங்களைந்து முண்டாதல்வேண்டும். அவை யுண்டாகவே முத்தியிடத்திலும் பந்தத்துக்கமுண்டா கிக் கிலேசத்தினையுந் தருமாதலாலது முத்தியாகாது.

போகாசாரன் மதம்.

கணபங்கமான வறிவுதானே யுடல்முதலியன வாக வாதனையால் அருவமுருவமாதலாலும், உலகம் அறிவாற்பரிணமித்தபடியாலும், பிரபஞ்சங்கனவிற் றோன்றுவன விழித்தாற் பொய்யாம்போல வெங்கு மறிவேயுற்றதெனத் தேறலே முத்தியாம்.

மறுப்பு.

உள்ளிருக்குமறிவு கணத்திற்கெட்டழியவாதனை யிலெவ்வாறு நிற்கும், அது நின்றதாயினும், அருவா கியவறிவு உலகமாவதெவ்வாறு, உள்ளே நித்திய மாய் நின்றவறிவு வெளியேரூபமானபோ தழிந்து

போமோ, அங்ஙனம் ஒருத்தருடைய அறிவிற்கு வாதனையென்பதொன்று காரணமாமோ வாகாதாதலாலிந்தமருட்சிநிலை முத்தியாகாது.

மாத்துமிகன் மதம்.

மெய்வாய் கண்மூக்குச் செவியாகிய அவயவங்களிலே போதமெழக்காண்டலால், அவயவந்தானே போதமாம், அவ்வவயவ மில்லாத கல் மரமுதலிய வற்றுக் கறிவில்லையாகவே யவையெல்லாங்கெடும். இந்த நிலையழிதலே முத்தியாம்.

மறுப்பு.

அவயவங்க ளறிவிற்குத்தானமாய் நிற்றலன்றி அவயவமறிவைக்கண்டறியமாட்டாது, கடத்தினையும் படத்தினையு முன்னேயவயவங்கள் கண்டால் அவைகளைவினைக்குயவனையும், நெய்த தந்துவாயனையும் விசாரித்துணரமாட்டாவாம். ஆதலால் அவயவமிடமாகக்காணுமறிவு வேறுபட்டேயிருப்பதினால் அவயவமறிவிற்குத்தானங்களல்லதறிவாகா தாகையினாலிது முத்தியாகாது,

வைபாடிகன் மதம்,

மஞ்சளுஞ் சுண்ணாம்புங் கூடிச் சிவப்பென்பதொன்றாகப்பேதித்தாற்போலப்பிரபஞ்சமாகியவுருக்

களினவயவமு முட்போதமாகிய ஞானமுங் கூடின போதறிவு பொருந்தித் தோன்றும் இவ்வுண்மை காண்பதே முத்தியாம்.

மறுப்பு.

தெரியத்தக்கபிரபஞ்சமும், தெரியாதாகிய போத மும்புறம்பு முள்ளுமாகும், போதம் அருவம், உலக முருவம் ; இரண்டு மெங்ஙனங்கலந்து நிற்கு மாகலி னது முத்தியாகாது.

நிகண்டவாதி மதம். *

அட்டகுண முதலாயுள்ள மூன்றுவினைக்குணங் களையும் விடுகிறதே முத்தியாம், அதாவது ஞான வாணியம், தரிசனவாணியம், வேதிநீயம், மோகநீயம், ஆயுஷ்யம், நாமம், கோத்திரம், அந்தராயமென்ற கு ணங்களெட்டும், பசி, தாகம், பயம், செற்றம், உவகை, மோகம், சிந்தனை, பழிப்பு, நோய், நசிப்பு, வேர்வை, கேதம், மதம், அதிசயம், புசிப்பு, பிறப்பு, உறக்க மென்கிற குணங்கள் பதினேழும் அர்ச்சிகம், இந்தி, ஆரம், சோகம், சருச்சை, பயமென்ற குணமாறும், ஆகவிங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட முப்பத்தொரு குண முதலான மூவினைக்குணங்களையும் விட்டுப் பூர்வத்தி

* இதுவே ஆருகதன்மதமுமாம்.

னுண்டாய கன்மங்களைப்புசித்துத் தொலைந்து பொன்னெயில் வட்டத்தடையவே முத்தியாம்.

மறுப்பு.

குணங்களை விட்டவிடந் தலமாகா தென்பதானும், பூர்வகன்மநிச்சயித்துப் புசிக்கைக்கு இவ்விடத்தில் ஆன்மாவிற்குத் தனக்கென வோரழிவில்லாதபடியானும், கன்மத்தினைத் தொலைப்பப் புசித்துப் பொன்னெயில வட்டத்தினை யடைவோமென்று கருதுவது பூனையானது சமுத்திரத்தினீர் வற்றினபின்பு மீன்றின்னக்கடவோமென்று கருதியது போலுமாகலின் முத்தியாகாது.

ஆசீவகன் மதம்.*

பிருதிவி அப்புத்தேயு வாயுவென்னுமிவைநாலும் பூதவணுக்கள், உயிராவது அருவாயிவற்றினோடு கூடி நிற்பதொன்றாக வைத்தணுவாம், அவ்வணுக்களைந்திற்பிருதிவி அப்புத்தேயு வாயுவாகிய நாலணுவுமறிவற்றிருக்கும், உயிராகியவணு அறிவுற்றதாய் நாற்பூதத்தோடுங்கூடி நுண்ணியதாய்த் தொட்டுந் தீண்டியுங்கலந்து மயிர்த்துளைச் செல்லாநிற்கும், அணுவுக்கன்னியமாகிய புண்ணியபாவங்கள் கூட அதனுக்குத்

* உலகாயதன் முதல் ஆசீவகனீறாயுள்ளவர் அவைதீகர்.

தக்கதான அறிவு உடற்கூட்டத்தாலுண்டாம். அம்முறைமையிலே புண்ணியத்தாலே முத்திநெறியறிந்து அதன் வழியிலே கூடுமென்றதத் தன்மபரமேட்டியறிந்து மண்ணிடைவந்து கூடிய நெறியே முத்தியாம்.

மறுப்பு.

கர்த்தா பூமியிலே வந்தவனுகில் அவன் கர்த்தாவல்லவாம், உயிர்தானுங் கதிரொழுதுகளிலும் நுண்ணிதாயொட்டியுந் நீண்டியும் பொருந்திக்கலந்து மறியுமாகில் துயிலுமிடத்தறியாமலிருப்பானேன், கரணங்கணீங்குகையாலெனின், அந்தக்கரண நீங்க உயிரின்றலைமை கெடுமோ, பூதங்கள் பிரிந்தனவோ, பிரியில் உயிர் தொட்டுத்தீண்டிய உடல் நிற்கப்பிரிவானேனெனில், வாயுகூட்டமென்பாய். அதுவுமுடலையல்லதுயிரைக்கூட்டாது, அல்லாமலும் வாயுவிற்கறிவில்லையாம், கன்மங்கூட்டுமெனில் கன்மமலமாதலால் அறியமாட்டாது இவ்வகை முத்தியாகாதாம்.

பட்டாசாரியன் மதம்.

அவரவர் சுருதிமுறைமையிலே சந்தியவனுட்டான சாவித்திரிசெபமுதலியவிதி வழுவாமற் செய்யவே நன்மையினையெப்பொழுதுங் கைவிடார், இச்

சாதன்மமாகிய வைசுவதேவ பலி கரணாதிகளும், தட்சணாக்கினி, காருகபத்தியம், ஆகவனீய முதலிய அக்கினிகளுஞ் செய்யத் தான் விரும்பினுதியாதவை யெல்லாமெய்தலாம், சோமயாகமுதலிய யாகங்களைச் செய்யுமிடத்துப்பொருளை மிகவுஞ் செலவழித்துச் செய்யின் முத்தியுண்டாம்.

மறுப்பு.

நித்தியகன்மமுதலிய கன்மங்களை ஞானங்கூடிநிற்றலாகிலயுமுழிவில்லாமையினைப் பொருந்தின விட்டின்பத்தினைப் பொருந்தலாமெனின், கன்மங்கள் செய்யுமிடத்துத் திரவியார்ச்சிதம் வேண்டுகையாலே யாசைமுதலியனவுண்டாம். அவ்வாசை முதலியனவுண்டாகவே யான்மாபாசஞானமாய் நிற்கும், அந்தப்பாசஞானத்தினால் மோட்சஞ் சித்தியாது, ஒருவன்பொருளைத்தேடி யதனாலுண்டாயபயனை யதிலே நின்று புசித்தந்தப் பொருண்மாளவே மீளவும் பொருள் தேடுதற்கு முயல்கின்ற வதனையொப்ப ஆகுதி செய்கையினாலே யவ்வாகுதி சென்ற புண்ணியத்தால் மிக்க சுவர்க்கலோகங்களைப் பொருந்தி யப்புண்ணியந்தொலையுமளவும் புசித்துத்தொலைய மீளவும் புண்ணியகன்மஞ்செய்ய நினைக்கின்ற செயலாய்முடியும் இச்செயல் முத்தியாகாது.

பிரபாகரன் மதம்.

அரிதாகச்செய்யப்பட்ட கன்மத்தின் முடிவிலே ஞானமென்ப தொன்றுண்டாய் அந்தக் கன்மத்திலே யறிவுகூடி நின்று தொழிற்பட்டந்தக் கன்மமும் ஞானமுங்கெட்டு ஆன்மா மண்போலவுங் கல்போலவுங் கிடக்கிறதே முத்தியாம்.

மறுப்பு.

கன்ம மறுமைப்பயனைத் தருமென்று வேதஞ் சொல்ல வந்தக் கன்மங்கெட்டு அந்தக் கன்மத்தா லுண்டாய ஞானமுங்கெட்டுக் கல்போற் கிடக்கின் அவ்விடத்துப் பேறில்லாமையால் முத்தியாகாது.

நையாயிகன் மதம்.

வேதமேதெய்வம், பிரத்தியட்ச வனுமானாதி யைக்கொண்டறிவதே யறிவாம். கிரியாஞானச் சமவாய முத்தியாம்.

மறுப்பு.

நூலினாலும் பொருளினாலும் இசைதல் கூடுமிடத்து, உரைக்குநூலுங் கருதுவானும் நூற்பொருளும் அவ்வழிநின்றார்கூடியொன்றாய்க் கரைந்து விடுமோ, அன்றியும் தவமுஞானமுங்கூடுமோ, ஆகலினக் கொள்கை முத்தியாகாது.

சுத்தப்பிரமவாதி மதம்.

பிரப்ஞ்சமாகச் சொல்லப்பட்டபொருள் சத்தத்தாலொழிய வேறில்லை, அச்சத்தமில்லா வளவிலே இதின் மயக்கமும் வருமாதலாற் சத்தமே உலகுமாம், சத்தப்பொருள் வேறுண்டென்னில் அப்பொருளுஞ் சத்தமாகச்சொல்ல வேண்டுதலாற் பொருளென்பது பொய்யாம். பூ மா வெனவிரண்டு சொன்னின்றனேகபொருட்பெறும்,பூவென்றது பூமிக்கும், மலருக்கும், பொலிவுக்கு மிவைபோன்ற பிறவுக்குமாம்.மாவென்ற சொற்கருமை,பெருமை,நிறம், விலங்கு,வண்டு,மாமரம், கிருமி முதலியவைக்காம், அங்ஙனம் பேதித்த பொருட்பேரெல்லாஞ் சத்தமே, அதுவன்றி வேறுபட்ட பொருளுளவெனின் வேறுபட்ட பொருளும் நெல்லின்வேறுபட்டபொருள் பொரியென்னுஞ் சொற்பெற்றாற்போலச் சத்தந்தானே பொருளுமாம் இச்சத்தத்தினுண்மை யறிவதே முத்தியாம்.

மறுப்பு.

சத்தமே முத்தியாகில் வேதநாற்பொருளு மில்லை, இதுவென வரைந்தபொருளுஞ் சொல்லையெனின், சொல்லழிந்து பொருளாய்ப் பொருளழிந்து சொல்

லாமாகிற் பாலுழிந்து தயிர்மோரானால் மீளவவை பாலாமோ, நெல்லும்பொரியானால் பொரியென்னுஞ் சொல் நெல்லென்னுஞ் சொல்லாமோ, நெல்லாகப் பாவிக்கலாமோ, அரியென்றொருசொல் குரங்கிற்குந் திருமாலிற்கும் பெயரானாற் குரங்கைத் திருமாலாக எண்ணலாமோ, ஆகையாற்சத்தமுக்தியாகாது.

மீமாங்கிசன் மதம்.

வேதோபவேதமார்க்கங்களினும் ஆராயும்பொருள் விசாரிக்கின் அநேகபேதமாகத் தோன்றும். அப்பொருள்களைப் பார்த்தால் ஒன்றுக்கொன்றொவ்வாது நானாவிதமாமென்று விசாரித்துஞானமாகின்ற இவ்வாராய்ச்சி விடாதிருக்கவே விசாரிப்பவன் பிரமவிட்டுணு உருத்திரரி லொருவனாவன், இதுவே முத்தியாம்.

மறுப்பு.

வீடுநெறியாவது அந்தப்பொருளோ, அல்லதிந்தப்பொருளோவென் றாராயுஞ் சந்தேகமும் முத்தியாகாது.

பாற்கரியன் மதம்.

பரபிரபந்தானே பிரபஞ்சமும், ஆன்மாவுமாய் நின்று காரியப்படுகிறவிடத்து, ஆன்மாகன்மத்தை

யனுட்டித்து ஞானமுண்டானவாறே பிரமத்துட
னேகூடி யான்மாவழிந்து போகிறதே முத்தியாம்.

மறுப்பு.

பரப்பிரமம் சடமானபிரபஞ்ச மாகாதபடியா
லும், சிற்றறிவோடுங்கூடிய ஆன்மாவாகாதபடியா
லும், முத்தியிலான்மா கெட்டுப்போமென்றதாற்
பெறுவானில்லாமையாலுமது முத்தியாகாது.

நிரீச்சுரசாங்கியன் மதம்.

மூலமென்றும், விகிர்தியென்றும், புரியட்டக
மென்று மூன்றுபேதமாய் விளங்கும் பிரகிருதி, தூல
மென்றும், சூக்குமமென்றும், பரமென்று மூன்று
விதமாக வினைமெல்லாம் சுத்தமையபுருடன் சந்நிதி
யிலே சேட்டைப்படும். என்போலவெனிற் பால
னைவனை மாதாவறிவிக்குந்தன்மைபோலவறிவித்து
நிற்குமென்றுகண்டு புருடன்வசமாவது முத்தியாம்.

மறுப்பு.

பிரகிருதிபேதத்தறிவில்லையாம், அதனைப் புரு
டன்கூடி யறிவிக்குமென்பது, குருடன்முதுகிலே
முடவனிருந்து அவன் காலுந் தன்கண்ணுமாக நடக்
குமுறைமை யொக்கும். இப்படி யறியும்புருடனும்
அறியாப்பிரகிருதியுங்கூடி யறிதலென்பது முத்தியா
காது.

வைசேடிகன் மதம்.

புருடனையும் பிரகிருதியையுங் கூட்டும் நியதியென்பதொன்று நடுவேநின்று நடத்தும், அந்நியமப் பிரிவுதானே உலகமுழுமயிருமாம், இவ்வாறு புரட்சியினைச்செய்யுநியதிபிரமத்தியல்பாமென்றுற்றறிவது முத்தியாம்.

மறுப்பு.

புருடனையும் புருடன்பின்னே பிரகிருதியையுஞ் செலுத்துநியதியோ, பிரமமென்று சொல்லுமாயையோ, எதுபொருளெது பொருளல்ல விச்சந்தேக முத்தியாகாது.

பாஞ்சராத்திரி மதம்.

பரமபுருடன் பிரபஞ்சசிருஷ்டி காலத்தில்மாயா சொரூபியாய்த் தன்வழிமயங்கும் ஆன்மாக்களுமாய் அவ்வான்மாக்களைப் பந்திக்கும் தத்துவசாலங்களுந் தானேயாய் நிலைபெற்று, அம்மாயையாலே ஆன்மாக்களைப் பந்தித்து மீளவுநீக்குவன் மாயனுகையால், அவனலன்றி மாயைநீங்காதெனவிசாரித்து மற்றொருதெய்வத்தினை நினையாமற் பரமபுருடனையேவணங்கி வழிபாடுசெய்யவே அந்தப் பந்தமாகிய மாயைநீங்கும், அம்மாயைநீங்கவே பரமபுருடன் விரசையாற்

றினிடத்ததாகிய நன்னீராலே ஆன்மாவைச் சுத்தமாக்கி வைகுண்டத்திலே வைப்பன் அதுவே முத்தியாம்.

மறுப்பு.

மாயையானது சடமாகையால் ஆன்மாக்களாகாது, ஆன்மாக்கள் இச்சாஞானக்கிரியைகளையுடையனவாகையால் சடமாகியமாயையாகா, புருடோத்தமன் ஞானசொரூபியெனக்கூறின், சடமாகியமாயையுஞ்சுத்தாசுத்தமாகிய ஆன்மாவுமாகினில்லான், மாயையும் ஆன்மாவுங்கூடிப் புருடோத்தமனுகமாட்டா, முதல்வன் சம்பூரணனாகையால் சர்வமுந்தானாகித் தோன்றுவனல்லது சடமு மான்மாவுமாய்ப் பிரிந்து நில்லான், பிரகிருதியொன்றில் மேருவின் முடியில் நின்றவைகுண்டம் பிரகிருதிதத்துவமாய்ச் சடமாய் ஒருகாலத்தழியும். இது சாரூபபதமுத்தியேயன்றி நித்தியசாயுச்சிய முத்தியாகாது.

மாயாவாதி மதம்.

ஆன்மாவாகிய பிரமத்தை வாதிக்கப்பட்ட மாயாவாதைகளினுண்டாகிய பிறவித்தொந்தனை நீங்குநிமித்தம், ஆகாயத்திலே மேகமானது தோன்றியந்தவாகாயத்தை மறைக்க வதனுலுண்டாகிய விருளா

னது நீக்குநிமித்தமாக வந்தவாகாயத்திலே நின்று தோன்றியந்த மேகங்களைநீக்கி யாகாயத்தை நின்மலமாக்கின வாயுவைப்போல, இந்தப்பிரமத்திலே நின்றும் விவேகஞானமானது தோன்றியிந்தப் பிரமத்திற்குண்டாகிய மறைப்புக ளெல்லாவற்றையும், ஒரு வீட்டையொருத்த னொருவைக்கோலாகவும், ஒவ்வொருமரமாகவும் பிரதிதினம் பிடுங்கிப்போட்டபின் அந்தவீடென்கிற சொரூபமில்லாது போன்தன்மை போலவும், புடவையை யொவ்வோ ரிழையாக வாங்கில், புடவையென்கிற தன்மை போனாற்போலவும், பிரபஞ்சமாகிய பொய்யையும் பிருதிவி முதலாகக் கண்டு இதுநானல்ல இதுநானல்லவென்று நியதிபண்ணிப் பிரதிதினம் நீக்கிக்கொண்டு, உபாதிகணீங்கின விடத்திருந்த வறிவானது அந்தப்பிரமந்தானேயாய்த் தன்னிடத்திலே தற்சொரூபத்தைத் தானே தரிசித்துத் தன்னிடத்திலுண்டாகிய வின்பத்தைத்தானே யனுபவிப்ப னிதுவே முத்தியாம்.

மறுப்பு.

விவேகஞானம் பிரமத்திற்குமுதலே யுள்ளதாயின் அதுநிற்கையிலே பிரமத்திற்கு நடுவேமயக்கம் வாராது, விவேகஞானம் நடுவே யோரவதரத்தில்வந்த

தென்னின் முன்பில்லாதது பின்பேரவதரத்திலுண்டாகாது, முன்பில்லாதது பின் புண்டாமென்னில் ஆகாயத்திலே யொருபூவுண் டென்கிறதனையொக்குமாகையாலது முக்தியாகாது.

சிவாத்துவிதி மதம்.

அக்கினியினின்றும் பலபொறிகளும் புகையுந் தோன்றினாற் போல, அநாதியாயிருக்கிற சிவந்தானே பிரபஞ்சகாரணமாச் சடசத்தியாயிருக்கிறமாயை. மாமலங்களையும், ஆன்மாக்களையும், பருத்துத்தன்னிடத்தினின்றுந் தோற்றுவித்து அந்தமாயையினாலே பிரபஞ்சத்தைப் படைத்துச் சராசரபேதமான எண்பத்துநான்கு நூறுயிரபேத யோனிக டோறுநின்று விளையாடிப்பெத்த நீங்கின முக்தியின்கண் கன்மசமத்துவமும் சத்திநிபாதமுமுண்டானவளவிற் சற்குருவையடைந்து சாம்பவிதீட்சை பெற்றுக் குருபதேசத்தாலே செகத்தடங்கலையுஞ் சிவமாகவறிந்து பேறுமிழவும் பெறுவானும் ஈவானும் வேறில்லை யென்றுகருதிச்சீவனே சிவன்சிவனே சீவனென்று பேதாபேதங் கொண்டிருக்கையே முத்தியாம்.

மறுப்பு.

சித்தாயிருக்கிற சிவனிடத்திலே ஆன்மாக்கள் தோன்றிற் கடாதிகளைப்போன்று மூர்த்தமாயழியும்,

பேறுமிழவும்பெறுவானுமீவானும்வேறில்லையெனில் ஆசிரியனையடைந்துபெற்ற மோட்சத்தாலொரு பிரயோசனமு மில்லையாகலினது முத்தியாகாது.

* ஈசுரவைக்கியவாதி மதம்.

பதியொருவன், பசுக்களெண்ணிறந்தன, பாசமானது புண்ணியம் பாவம் மாயையென மூன்றுவகை. சுத்தமான ஆன்மாக்களுக்குக் கன்மத்திற்கீடாக மாயாவுடலுண்டாம், அவ்வுடலாலே மீளக்கன்மமுண்டாம், இவ்வாறு மாறிமாறிப் பிறந்துவருங்கால் முகிலாலே மறைக்கப்பட்ட ஆதித்தனைப்போல் ஆன்மாக்கள் புண்ணிய பாவங்களாலே பிறந்திறந்து திரியும். இருவினையும் ஒருமுகூர்த்தத்தில் புசிப்பிக்குங்காலத்தாதல், கன்மந்தொலைத்த காலத்தாதல் குருவடிவெடுத்துக்கொண்டு வந்துமாயா காரியத்தைநீக்க ஆன்மாசுத்தனாய் நீருநீருஞ்சேருந்தன்மைபோல,சிவனறிவுமான்மவறிவுஞ் சேரமுத்தியாம்.

மறுப்பு.

மாயாபடலங் கூடுவதன்முன் ஆன்மா சுத்தனானால் அறிவையறியா திருப்பானேன், அறியாமையா

* மேற்சொன்ன ஈசுரவைக்கிய வாதமும், பாடாணவாதமும் சிவாத்துவிதமாம்.

லேயெனின், அந்தவறியாமையே வாணவமலம். அன்றியும ஆன்மாவறிவிக்கவறியுமறிவு, முதலவனறிவித்து நிற்கு மறிவு ஆகலாலிரண்டு மொன்றாகாமலிரண்டாக நிற்குமாகலி னது முத்தியாகாது.

பாடாணவாதி மதம்.

அஞ்ஞானிகளா யிருக்கிற வான்மாக்களெல்லா லவத்தைசாக்கிராதீதத்திலே யழுந்திக்கிடக்குந் தன்மைபோல, அவ்விடத்துச் சுட்டிக்காண்கைக்கு ஒருசத்தியு மில்லையாய்ச் சுகதுக்கங்களி னுடைய வனுபோகங்களு மில்லையா யிருக்கிறதே முத்தியாம்.

மறுப்பு.

அங்ஙனமாயின் முட்டையில், சினையில், கருப்பத்தில், மரதநிலை, விடத்தில், மூர்ச்சையில், மரணத்தில் பொருந்தினயாருமு முத்தியடைந்தவரேயாவர். இம்முத்தி யடைகைக்கோ ராசிரியனும் வேண்டுவதில்லை, இது கேவலத் துயரமல்லது முத்தியாகாது.

, ஐச்கியவாதி மதம்

பிரகாரத்தினை யுடைய சூரியனை மேகமறைத்தாற்போல அறிவாயிருக்கிற வான்மாவை மாயாகாரியங்கள் மறைக்கச்சென்ன மரணப்பட்டுவருகையில்

சத்திநிபாதமுண்டாக முதல்வன் ஆசாரியனாகவெழுந்தருளிவந்து தீட்சிக்கத் தண்ணீருந் தண்ணீருமைக்கியமானதுபோல முதல்வனறிவும் ஆன்மவறிவுமைக்கியப்பட்டு நிற்பதேமுத்தியாம்.

மறுப்பு.

ஆன்மா வறிவேயாயிருக்கில் வேறேறாறிவோடேசென்று கூடவேண்டுவதில்லை. முதல்வன் சர்வஞ்ஞன், பரிபூரணன், நின்மலன், பதி. ஆன்மாகிஞ்சிஞ்ஞன் ஏகதேசி, மலசகிதன், பசு ஆகையால் இருவரையு மொருதன்மை யாகக்கொள்ளல்கூடாது. அநாதியிலே வேறாயிருந்த முதலிரண்டுங்கலந்த காலத்தொன்றழியும் இதுமுத்தியாகாது.

பேதவாதி மதம்.

செம்பான திரதக்குளிகையினாலே காளிதங்கெட்டுப் பொன்னான தன்மைபோல, முதல்வனுடையவருளினாலே யான்மாவிற்கு மலமானது கெட்டுப்பெறுவானும் பேறுமாக விருப்பதே முத்தியாம்.

மறுப்பு.

பதிபசுபாசங்கண் மூன்றுநித்தியமென்று வேதங்கள் சொல்லவாணவமலங் கெடுதல் முத்தியாகாது.

* சிவசமவாதி மதம்.

மூன்றுமுதலுக்குள்ளே முந்தினபதியினுடைய மிகுந்தவறிவாயிருக்கிற ஞானமானது, ஒன்றுமறியா மற்கிடக்கிற பச்சைசிறுத்தினையுடைய சிறிய புழு வினைவந்தெடுத்துக்கொண்ட வேட்டுவாளியினைப் போல வொன்றுமறியாதவான்மாவை வந்தெடுத் துக்கொள்ளும், புழுவானதந்த வேட்டுவாளியினை நினைந்திருந்து அந்த வேட்டுவாளியினுடைய சொ ரூபமானாற்போல, ஆன்மாவுமந்த முதல்வனைத்தியா னம்பண்ணியந்த முதல்வனுடைய சொரூபமாகி, வேட்டுவாளியான புழு வந்த வேட்டுவாளி செய்யுந் தொழிலைச்செய்து அதனுடைய சொரூபமுநீங்காது அதனுடைய கூட்டத்தோடுங் கூடியிருந்த தன்மை போல, இந்தவான்மாவுமுதல்வனுடைய பஞ்சகிருத் தியங்களும், சர்வஞ்ஞியத்தையுந் தன்னைவிட்டு நீங் காதவாறுபெற்று, முன்னமே யித்தகையவறிவுந் தொழிலு நீங்காமலிருக்கிற முத்தர் கூட்டத்தோடுங் கூடி நிற்குமிதுவே முத்தியாம்.

---

* பேதவாதம், சிவசமவாதம் இரண்டும் சிவாத்துவித பேதமாம்.

மறுப்பு.

முன்னமே திருவருளைப்பெற்றவர்கள் முத்தியைப்பெற்றிருக்கிற தவத்தினையுடைய பெரியோர்களுடைய கூட்டத்திலே சேரினிது சாலோக முத்தியாம். சாயுச்சியமுத்தியாயின் ஆன்மாக்களைப் பொருந்தின மலங்களை நீக்கின முதல்வனுடனே யான்மா கூடினவிடத்துப் பிரியாமலொன்று பட்டிருக்கவேண்டும், முத்தர்களுடன் கூடியிருப்ப ரென்றதனால் இவர்கட்கு மொருசரீரமுண்டாயிருக்க வேண்டும். அப்போது சீவன்முத்தராவர், சீவதொந்தத்தைவிட்டுப் போய் பரமுத்தியினைப்பெற்றவிடத்துச் சரீரதொந்தத்தை நீங்காமலிருக்குமாயினது முத்தியாகாது.

சங்கிராந்தவாதி மதம்.

ஆன்மாவானது விளக்குப்போல நிற்கும், அவ்வான்மாவின் சந்நிதியிலே அந்தக்கரணங்கள் இந்திரியாதிகளை யறிந்து புசியாநிற்கும், முதல்வன் சிந்திதனாய் நிற்பன், ஆன்மாவின் மலநீங்கவருங்காலங் கண்ணாடியினொளிக்குள்ளே யுருவந்தோன்றினாற்போல முதல்வனுருவம் வெளிப்படும், வெளிப்படினான்மாமுதல்வனாய்விடுவ னிதுவே முத்தியாம்.

மறுப்பு.

ஆன்மாவின் சந்நிதியிலே கரணங்கள் செயற் பட அவத்தை, மறப்பு, நினைப்பு, சுகம், துக்கம் வருமோ, எல்லாமொருக்கா லொருங்கறியில் ஒன்றறிந்த தொன்றறியுமோ, கண்ணாடியிற் றோன்று நிழல் போலச் சுத்தான்மாவிடத்திலே சிவன் பொருந்தினால் உருக்காட்டினார் வேறே யுண்டாகவேண்டும், பசுகரணஞ் சிவகரணமாயிற்பாசஞ் சிவமாக வேண்டுமாகலின்று முத்தியாகாது.

* ஈசுரவவிவகாரி மதம்.

பலதுளைக்குடத்திலேற்றிய தீபம்போல ஆன்மாவெங்கு மறிவாய்நிற்கும், அப்படி நிற்குமாயினும் அவ்வப்பொறிகளளவாய் அவ்வவற்றைக் கூடியறிந்துசெல்லும் இந்த ஆன்மாவுக்கு மலபாகமும் சத்திநிபாதமு முண்டாக இருளுக்கு விளக்கேந்திக்காணவேண்டுவாரைப்போல, ஞானவிளக்கினை முதல்வனருளாலேபெற்றுப் பொருளினாலே யவாவுற்று மிகவோடி வெம்மையிற்றிரிந்தா னொருவன் மரநிழல்

---

* சங்கிராந்தவாதமும், ஈசுரவவிகாரவாதமும் மிச்சிர வாதமாம்.

கண்டாறுவதுபோலத் திருவடிநிழலிலேயாறுவதே முத்தியாம்.

மறுப்பு.

ஆன்மா விந்திரியவழியா யறியுமாயின் ஆன்மா வறிவற்றதாம், அருளைக்கொண்டு முதல்வனை யறிவனென்றால் ஆன்மாவே முதலாம், மரந்தன்னை வைத்தவனை யறிந்தனையாது வெட்டினவனை யறிந்துகொள்ளாது அசேதனமாம், அங்ஙனமே முதல்வன் அசேதனனாக ஆன்மாசேதனனாக வேண்டுமாகலினிது முத்தியாகாது.

நிமித்தகாரணபரிணாமவாதி.

புவனம் யாவுஞ்சத்திவடிவாம் அதுவொழிந்து அவ்வுடலோடு கூடியவறிவும் ஆன்மாவினறிவாகக்காணப்படாது சர்வமுஞ் சிவனறிவேயாம். ஆகவே உயிர் சிவமும், உடல்சத்தியுமாம். ஆன்மா வுண்டெனவும் ஆன்மாவைப்பற்றிய பாசமுண்டெனவும் வேறாகக் காணப்படுவதில்லை. எவ்வுயிருமெவ்வுடலுஞ் சத்தி சிவமேயென்று சொல்வதேமுத்தியாம்.

மறுப்பு.

எல்லாம் சிவமுஞ்சத்தியுமாயின் பாசமென்று நீங்குவதுமில்லை, ஆனந்தத்தையடைவாருமில்லை, நன்

மையை யறிவாருமில்லை, சிவனே யிவையெல்லாமா யிறந்து பின்னுண்டாக வேண்டும். முத்தியும் நரகமும் சுவர்க்கமும் சிவநெறியா யிதுமாயாவாத முத்தியாம்.

சைவவாதி மதம்

அறிவாய் நின்றறியும் ஆன்மாவானது கேவலத்தில் உற்றபோது, ஒன்றும் விகற்பித்தறிவறறிருக்கும். கேவலத்தி லிங்ஙன நின்ற ஆன்மாவிற்குக் கலாதிகள்* விளக்கிட்டிப்பான பண்டம்போல வந்துகூட, அவற்றோடெங்கூடி வினைப யன் றுய்த்துத் திரியாநிற்கும். அந்தக்காலத்திலே புண்ணிய பாவந்துலையொப்பாய் மலபாகமுண்டாகவே, சிவன்குருவடிவாய் வந்துஅறிவிக்கவறிந்து ஆன்மாவுஞ் சிவனும் பிறிவற்று, ஆன்மாவுஞ் சிவனுமென் றிரண்டற்று எல்லாவற்றோடும் பேதமற்றிருப்பதே முத்தியாம்.

மறுப்பு.

அறியாமைகுணமாகில் அறியமாட்டான், அறிவு குணமாகி லறிவற்றிரான்.† தரிசனத்தில் ஆன்மாவின

---

* நிமித்தகாரண பரிணாமவாதமும் சைவவாதமும் வாம சித்தாந்தபேதமாம்.

றிவுஞ் சிவனறிவுங்கூடி யொன்றுமென்றால் அஃதிரண்டு மோரறிவென்பது மாயாவாதிமதம். அறியுமறிவும், அவ்வறிவை அறிவிக்கவறியும் ஆன்மாவும் ஓரறிவன்று. போதமற நீங்குங்கலப்பை யறியாமற் கூறுவது முத்தியாகாது.

நிரூபணம்.

ஆன்மாவிற்கு அறிதற்குரிய வுண்மைஞானம் பிறந்து மலநீங்கிச் சிவஞானத்தினைப் பொருந்தின போதே சிவப்பிரகாசமுண்டாகிச் சீவன்முத்தனாவன். ஆன்மாவிற்குச் சகசமாயிருக்கிற ஆணவமலம், அவிழ்தத்தினாலே தடைப்பட்ட விடமானது தான்கெடாமல் தனது சத்திகெட்டுநின்ற முறைமை போன்றும், அக்கினிப் பிரகாசத்தின் முன்னர் தான்கெடாமற் கெட்டுநிற்கிற அந்தகாரம் போன்றும், தன்னுடைய நித்தியத்துவங் கெடாமல் ஆன்மாவை மறைக்கிற சத்திகள்கெட்டு, ஆன்மா தேகத்துடனே கூடித்திரியுமளவு முண்டாகிப் பின்பொரு தேகம்வந்து கூடாதபடி யத்தேகத்துடனே மாய்ந்துபோம்.

அரிசியுடன் சகசமாய்நின்ற முளை தவிடு உமி மூன்றுங்கெட அரிசிகேடின்றி நிலைபெறும். அவ்வரிசி முன்போல வேறொருநெல் தோன்றற்குக்காரண

மாகாது, அதுபோல அநாதியே உயிர்களோடு சகச மாய் நின்றமல மாயை கன்மங்கள் முத்தியிலேயி னீங்கும். அங்ஙன நீங்கினும் பெத்தரிடத்துக் காணப்படுதலால் அவைசித்தியமாம்.

பெத்தமுத்தி யிரண்டிடத்தினு முதல்வன் றிருவருளையின்றி ஆன்மாக்கள் தாமாக வொருவிடயத்தினைப் பொருந்தியறிந்தனுபவிக்கவும், அனுபவித்துக் கன்மத்திற்கீடான வொன்றைச் செய்யவுமறியார்கள். ஆன்மாக்கள் தாமாக வொன்றையு மறியாததுகொண்டு முதல்வன் ஆன்மாவிலே யநாதியிலே அத்துவிதமாய் நின்று ஆன்மாக்கள கன்மத்திற் கீடாகவெழுந் திருந்த செயல்களை யெல்லாந்தனது திருவுளத்திலே கண்டு அநந்தந்த விஷயங்களைக் கூட்டிப் புசிப்பித்துச் சடசித்துக்க ளிரண்டினும் பூரணமாய் நிற்பன். இவ்வான்மாக்கள் கன்மம் புசித்துத் தொலைந்து வேறொருசரீரமெடுக்குமிடத்து முதல்வனன்றித் தாமாக வெடுக்கமாட்டா. அகரவுயிர் மற்றவக்கரங்களுக்கெல்லாம் பிராணனாய்நின்று அக்கரங்களைக் காரியப்படுத்துறபோல முதல்வனையின்றி யொரு காலத்துமான்மா வேறு நின்றுதானுகை வறியத்தக்க விடமில்லையாம்.

ஒளியென்னும் பொதுமையால் கதிரொளி கண்ணொளியிரண்டு மொத்தொன்ற மாயினும் வியஞ்சகத்தை யின்றியமையாததாய் அதுவதுவால் புறநிற்கானுங் கண்ணொளிக்கும், அதுபோலத் தனக்கொரு வியஞ்சகம் வேண்டாது தானேவியஞ்சகமாய் எல்லாவறிவினையு மொருங்கேவிளக்கி நிற்குங் கதிரொளிக்குந் தம்முள் வேற்றுமை பெரிதாயினாற்போல, சித்தாகிய ஆன்மா பரமான்மா விரண்டிற்கும் வேற்றுமை பெரிது முண்மையால், அவ்விரு ஒருகுணர தம்முள் கூடியவழியும் அத்துவிதமாய் நிற்பலேயன்றி யொன்றுய்ப போமாறில்லை. காந்தமானது விகாரமில்லாமல் நின்றே யிரும்பைவலிக்கும். அதுபோல முதல்வனும் விகற்பமின்றியே யுயிரைத்தன் வழிப்படுத்துநிற்பன். நெருப்பு இரும்பினைக் கெடுத்தலின்றித் தன்வண்ணமாக்கித் தன்வண்ணமாக்குதற்குரித்தாகாது, இருமபுதன்னுடன் தோன்றிநிற்குங்கறை மாத்திரங் கெடச்செய்யும். அதுபோல முதல்வனுமுயிரைத் தன்வண்ணமாகச்செய்து தன் வண்ணமாக்குதற் குரித்தாகாது அவ்வுயிரின்கண் ணுடன்றோன்றிநிற்குமலமாத்திரங் கெடச்செய்யும். நீரோடுசேர்ந்தவுப்புத் தன்சுவைமுழுவது மந்நீர்க்காக்கித் தன்

ளேடொப்பச் சமஞ்செய்துநிற்கும். அதுபோலவுயி ராச்சேர்ந்த முதல்வனுந் தனக்குரிய வெண்குணங்க ளோடு மங்வுபிரின்கட் பதிப்பித்துத் தன்னோடொப்பச் செய்துநிற்பன். இரதக்குளிகை செம்பையுருக்கித் தன்னொடுகூட்டி வேதித்துப் பொன்னாக்கிச் செய்தும் பொன்னியல்பைக் காட்டாது தன்னுளடக்கி நிற்கு மாறுபோல முதல்வன் உயிரை யவ்வாறெல்லாஞ் செய்து அதனியல்பு சிறிதுந்தோன்றாது தனித்துநிற் கும் தனது வியாபகத்துளடக்கிநிற்கும். கருப்பஞ் சாறு தேன் பால் கனி யமுதமுதலியசுவைப் பொரு ளெல்லா மொன்றாகக் கலந்தவழியுளதாகிய சுவை யின்னியல்பிற் றெனப் பிரித்தறியவாராமை போல முதல்வனு முயிரின்கண் கலந்தவழி, இவ்வியல்பிற் றெனப் பிரித்தறிய வாராது ஆனந்தசொரூபியாய்நிற் பன். இங்ஙன நிற்பதுவே வேதாகம சம்மதமாக விளங்குஞ் சுத்தாத்துவித சித்தாந்த வைதிக சைவ முத்தியாம். சுபம்!

அத்துவிதமுத்தியிலக்கண முற்றிற்று.

அறுபான்மும்மை நாயன்மாரு ளொருவராகிய வாயிலார் நாயனார் பரம்பரையில் வந்தவரும், சுத்

தாத்துவித சித்தாந்த வைதிக சைவ பிரவர்த்தகாசாரி யரும், மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்து வித்துவான்களி லொருவரும், சென்னை மெய்கண்ட சந்தானசபை அக்கிராசனாதிபதியுமாகிய சித்தாந்தசரபம் - அஷ்டாவதானம் - பூவை - கலியாணசுந்தரமுதலியாரியற்றிய

சித்தாந்தவசனபூஷணம்

சம்பூரணம்.

மெய்கண்டதேசிகர் மெல்லடிவாழ்க
சிவஞானமுனிவர் திருவடிவாழ்க.

சிவமயம்.

அசுத்திசோதநம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
கசு	ங	காரணத்திமினின்றும்	காரணத்தினின்றும்
சக	கரு	விஞ்ஞானந்த	விஞ்ஞானாந்த
கூ0	கசு	கரணேதிச	கரணேதிக
கூரு	க0	டைந்தார்க்குரியார்	டைதற்குரியார்
க00	உ	சாதனைரால	சாதனைகளால்
க0க	உ	செயலாற்	செயலலாற்
க0கூ	கச	அநயந்ரா	அத்யந்தா
ககரு	கரு	ஆவதரித்த	ஆவரித்த
கககூ	கஎ	ஆன்மாவியற்கை	ஆன்மாவிற்கியற்கை
கஉக	கசு	ணிககவாதி	கணிகவாதி
கஉஉ	கரு	விருந்து	லிருந்து
கருரு	ரு	தாகையிஞெ	தாகையிஞெல்
கருஎ	சு	பதார்த்தை	பதார்த்தத்தை
கருஅ	க	எல்லா	எல்லாம்
கருகூ	கஅ	முருள	முகுள
கஅக	ரு	யஞப்ப	யஞப
கஅஅ	க	தந்தை	தந்தை
ககூரு	கூ	செயவில்லாத	செயலில்லாத
ககூசு	உக	நிற்கு	நிற்கும்
உ00	சு	மீடலு	மீளலு

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
௨0௨	௪௨	சீம்ரமானிட	சீரமானிட
௨௩0	௧௮	ருந்தின	வருத்தின
௨௨௮	௪	காலால்கள்	காலாள்கர்
[illegible]௭	௬0	றண்டற	ரண்டற
௨௪௬	௯	அனுட்டிக	அனுட்டிகக
[illegible]	௧௨	மாக்தளுக்கு	ாககளுக்கு
௨௫௭	௩	சொல்லப்பட்டுகிற	சொல்லப்பட்கிற
௨௫௧	௧0	ளாமதேவ	வாமதே
௨௫௬	௧௧	ாயாற	வாயார
௨௫௮	௧௪	பிழுப்பாகி	பிழம்பாகி
௨௬௧	௧௯	தமக்காவததோர்	தமக்காவதோர்
௨௬௩	௩	ஒஸ்றக்கொன்று	ஒன்றற்கொன்று
௨௬௪	௨0	நாணம்	நாளம்
௨௬௫	௨	யகாரம்மீசான	யகாரமீசான
௨௬௭	௧௪	நினற	நிறை
௨௭௭	௧௨	முதல்வ	முதல்வன்
௨௮0	௧	வவயஙக	வவயவஙக
,,	௮	யிருக்கையி	யிருக்கையில்
௨௮௫	௧௫	குளிர்சி	குளிர்சசி
௨௮௭	௭	வதித்தைப்	வதிநத்தைப்
௨௮௮	௧௭	யுபார	யும்பார
௩௧௪	௧௭	மறும்பு	மறுப்பு
௩௧௯	௩	மறப்பு	மறைப்பு